

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

המשרד

מ"מ ב' י"ט כ"א

4.93 - 8.93

חוק, א'

מס' תיק מקורי

7

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

לשכת סגן השר - משא-ומתן בילטרא

חצ - 7 / 8606

מס פריט: 14007
5/01/2014
מספר: 130.2/6 - 535
02-111-06-10-09

שם:

חץ

משרד החו

מחלקה

לשכת א"מ

ג' אל 133-1

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

סודי ביותר

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

כ"ו בתמוז תשנ"ג
15 ביולי 1993

663602

אל : מר א. רבינוביץ, השגריר וושינגטון
מאת : איתן בנצור, יועץ מדיני לנשיא המדינה

שיחת נשיא המדינה וייצמן עם מתאם צוות השלום של ארה"ב מר ד. רוס ב-13/7/93 במשכן הנשיא. השתתפו בראון, דג'רגיאן, לרוקו, שטיינפלד, שומר, א. ברנע, והח"מ (אינזיק ומילר הצטרפו לשיחה באיחור).

הנשיא פתח באומרו שעלינו להעריך השלב בו מצוי התהליך המדיני מתוך הכרת לקח ההיסטוריה ותוך הידרשות לשאלה הנוקבת מה יקרה אם התהליך הנוכחי ייכשל, ורוס השיב כי אבחנת הנשיא חשובה. לארה"ב חשוב שכל הצדדים למו"מ ידעו את משמעות כשלון השיחות והתהליך ויחששו מכך.

רוס ביקש להציג בפני הנשיא את רשמי ביקורו באיזור. בשיחתו עם אסאד התרשם שנושיא סוריה רוצה להמשיך בתהליך. לגבי הפלשתינאים-יש נכונות להמשיך אך הבעיה עימם נעוצה בקושי שהם מגלים ביצירת הליך עקיב של קבלת החלטות. דרך עבודת הפלשתינאים מתאפיינת בעליות ומורדות. לא השכילו לפתח אסטרטגיה של מו"מ וכיצד לכלכלו. מאידך בנייר שהגישו הפלשתינאים יש משום התקדמות בניסוחים המשקפים גם משהו מדאגות היסוד של ישראל. שהרי כדי להתקדם יהא עליהם להיות קשובים לדאגות ישראל. רוס הוסיף כי עם זה אין אנו קרובים להסכם. אין הפלשתינאים מתקדמים בקו ישר. דרכם היא דרך הזיגזג. אך בסכ"ה מסתמנת התקדמות.

השאלה אם קצב ההתקדמות יאפשר מומנטום שיעמוד בתנודות ותהפוכות העתיד. כאן סיכם רוס רשמיו כלהלן:
- כל הצדדים למו"מ מבינים שאין תהליך מדיני אלטרנטיבי או שאין אלטרנטיבה לתהליך מדיני.
- הכוחות המאיימים על מו"מ מגבילים מחד את מרחב התימרון של הצדדים אך מאידך גם מעודדים אותם להתמיד במו"מ ולחתור להסכם.
- כל הצדדים נושאים עיניהם לארה"ב כגורם מסייע שאין בילתו דבר המקנה לארה"ב מנוף והשפעה.

-2-

- באחרונה רתמה ארה"ב את מצרים וערב הסעודית לקידום המו"מ והן ממלאות תפקיד מסייע כפי שמילאו לפני ועידת מאדריד.

רוס הוסיף שלמרות הנ"ל ארה"ב רואה המצב בעיניים ריאליסטיות ונוכח הבעיות אשר ביסוד הסכסוך מתחייבות הכרעות קשות של ישראל ושותפותיה למו"מ. ארה"ב רואה תפקידה לזרז ולעודד קבלת החלטות לקידום המו"מ.

דג'אגיאן ציין שהן אסאד והן הפלשטינים העלו את מימד הזמן. לידם 6 החודשים הבאים הם קריטיים לעתיד המו"מ.

הנשיא שאל מדוע נקבו ב-6 חודשים ודג'רגיאן השיב כי הם חשים שהאופציות המדיניות הולכות ואוזלות. זו מכל מקום הפרספציה שהם מקרינים.

הנשיא אמר כי מימד הזמן לא מנותח כהלכה והוא מתרשם כי קיימת נטייה לקחת הדברים לאיטם. מתוך מעין הנחה שהזמן המתמשך ייסיע. אך הזמן איננו תמיד רופא נאמן. כאן הטעים הנשיא שרק צעדים גדולים יכולים להניע דברים, להזיז תהליכים. אנו כביכול יודעים ואיננו יודעים את המצב באיזור שכן הכל זורם, הכל רוחש ומבעבע ואין לדעת מה מתרחש אצל אסאד ואצל חוסין. ספק אם האירועים הדרמטיים בברה"מ ניצפו מראש ע' סוכנויות הביון.

הנשיא הוסיף בצינון שאין כל בטחון שאסאד סבור שאין כל אלטרנטיבה להיעדר התקדמות במו"מ המדיני לשיטתו. כאן הזכיר הנשיא שיקולי הנשיא סאד ערב מלחמת יום כיפור. הנשיא הוסיף שאסאד הוא אדם סגור ביותר. זה מצטרף לשאלה מה יארע בעולם: לארה"ב בעיות פנימיות קשות ביותר, ומעייניה נתונים לפתרון. במזרח הרחוק, בברה"מ לשעבר, יש מוקדי געש רבים. והנה המו"מ נמשך על פני זמן רב וזה 20 חודש שהצדדים דשים במיסמך אשר עם כל חשיבותו בודאי שאין בו כדי לספק הציפיות. הנשיא הדגיש כי ברצונו להביע תפיסתו ומסרו: הזמן פועל נגד התהליך ונגדנו. גם אם להערכת ארה"ב אסאד חושב שעיתותיו בידו יש לזכור את העובדה שמדינות אחרות עלולות להדחף לקלחת המזחית. סין אשר מספקת טילים ארוכי טווח לסוריה ולאיראן, ומגמותיה של איראן באיזור, יש בכל אלה כדי לאיים על התהליך ועל שלום האיזור בעוד אנו שקועים בפרטים בנושאים שונים חשובים ככל שיהיו.

הנשיא הוסיף שלוא היה מנסח מכתב לנשיא קלינטון (בתחילת השיחה הגיש השגריר, בראון מכתב תשובה מהנשיא קלינטון לברכותיו לרגל ה-4 ביולי) היה מעמידו על הצורך וההכרח לסייע באירגוןם של הדברים-דהיינו ע"י מעורבות יתרה-אחרת הוא עלול למצוא עצמו ניצב בפני בעיה חמורה ביותר במז"ת בנוסף לבעיותיו מבית ואלו שבסומליה ויוגוסלביה.

כאן עמד הנשיא שוב על חשיבות המו"מ הישיר, ועל הצורך להעלות המו"מ לדרג גבוהה. הנשיא נסתייע בתקדים השיחות עם מצרים בדרג גבוה וחשוב שמהלך זה ייזום ע"י נשיא ארה"ב. יש להעלות את דרג השיחות אחרת הדבר יהיה בעכריו-הטעים הנשיא.

הנשיא הוסיף שלמרות ההתרשמות שאסאד נוהג כמי שזמנו בידו אין הוא-הנשיא וייצמן- משוכנע שאין לחשוש ממלחמה העלולה להתלקח בין לילה. יש לזכור תקדים מלחמת ששת הימים. ואינך צריך הרבה כדי שמלחמה תפרוץ. מלחמה יכולה לפרוץ כתוצאה משגיאות, טעויות, אמביציות של גנרלים ושורה של נסיבות החוברים לכלל התלקחות. אסאד עלול להחליט על מלחמה מצומצמת למען ישיג אותו יתרון פוליטי שהניע את סאדת לפני מלחמת יום כיפור. הנשיא גם פרט סצנריו אפשרי של מלחמה מוגלבת מעין זו יזומה ע"י אסאד.

רוס העיר שבעבר ארה"ב לא יזמה דברים גדולים. למפגש סאדת-בגין קדמו מגעים שארה"ב לא היתה מעורבת בהם, ורק אחרי כן פנתה ישראל לארה"ב לסייע בקידום התהליך. רוס שאל: האם אתם הישראלים מוכנים לקבל החלטות גדולות. הנשיא הגיב כי ע"י מהלכים גדולים ניתן להעמיד את עמדת ישראל במבחן. מנהיגי מדינת-ישראל מודעים לאחריותם וחייבים להכין מו"מ של שלום לנכדיהם. בגין, סאדת, וקרטר חוללו תמורה עמוקה.

רוס אמר כי נוכח ניתוחו של הנשיא יש לראות את עמדת ארה"ב הגורסת האצת ההתקדמות במו"מ בתוך 6 חודשים. ארה"ב בדעה שאם לא תשרור תחושת חרום-ספק אם תחול התקדמות. לעת עתה הכל רוצים במעורבות ארה"ב-אך אם המו"מ יתמהמה- תיפנה ארה"ב לדרכה ותטפל בבעיות אחרות.

הנשיא שאל האם תוכל ארה"ב לשכנע את אסאד לומר דברים יותר מוחשיים באשר למהות השלום. אנו כיהודים כתושבי הארץ חדורים הכרה שעלינו להבטיח יותר מכל תחושת הבטחון. כעם למוד סבל אנו חדורים תחושת חוסר בטחון ולוא פגש את הנשיא אסאד היה מבקשו לפרט את תמונת השלום ע"י המחשתו על דרך של קו אוטובוס לדמשק, נתיחה למטוס אל-על בנמל התעופה של דמשק ועוד. הנשיא אמר כי לוא נזדמן לו היה משוחח עם אסאד על בעיית בטחון והגנה במובנם הרחב. פירוז דילול כוחות ואמלח וכו'. אם ארה"ב תוכל להניע אסאד לפרט את מרכיבי השלום יסיע הדבר לקידום התהליך, יהיה בכך גם כדי להפיג את החשד ואי-האימון באסאד הקיימים בישראל.

רוס השיב כי הנשיא מגלה בדבריו מצב שמחייב התמודדות עם שני משתנים: לגרום לאסאד לעשות משהו יסודי כנגד גישתו האינסטינקטיבית, לפעול באורך רוח ובשיטתיות. להערכת רוס אסאד כן חושב על דרך חדשה ועל דברים חדשים. הוא אנאליטיקן מטבעו. יש לזכור שהסורים איפשרו למעשה את זימונה של ועידת מאדריד ואסאד בפגישה האחרונה אף חזר ועמד על חלקו המכריע ביצירת תנאי מאדריד.

-4-

הנשיא: אם כך כדאי לחזור על המהלך בשנית. יש להניעו- על ואחת כמה וכמה בשל מרכזיותו-לפרט את המוחשי שבתפיסת השלום. רוס השיב שזה לא בלתי אפשרי אך אסאד יבקש לעשות זאת קודם שלא בפומבי (PRIVETLY) בטרם יעשה זאת פומבית.

הנשיא העיר שאסאד הוא כל יכול בסוריה ויש בכוחו לפרט את מהות השלום. יש ליצור מצב של הידברות לפיה יפרט אסאד בהרחבה את מרכיבי השלום בתמורה לנסיגה ישראלית. גם אם יתבע נסיגה מלאה עליו לפרט מהות השלום.

הנשיא שאל להערכת רוס האם אסאד יהיה נכון להתקדם במו"מ עם ישראל או ימתין להתקדמות ממשית במסלול הפלשתינאי. רוס השיב שיתכן ואסאד יבקש מראית עין של "כסות" פלשתינאית כלשהי כדי להתקדם אך יאות להגיע לפתרון גם בלעדיהם. הנשיא עמד על הערכתו לגבי מרכזיותו של אסאד בתהליך.

הנשיא וייצמן אמר שלוא שוחח עם הנשיא אסאד היה אומר לו כי הוא מודע לתביעתו לנסיגת ישראל מרמת-הגולן אך על ישראל לברר ולדעת מה הפרוז שיוצע בעקבות ההסדר, האם ייכוננו יחסים דיפלומטיים, חופש הגישה ועוד. יתר על כן, ישראל לא תזוז בטרם תיפתר בעיית לבנון. במסגרת פתרון בעיית לבנון ייתכן ונסכים למיכסת נוכחות סורית צבאית בלבנון אך עם האחריות הבטחונית הכרוכה בדבר. מעבר לזה היה אומר לו כי אנו מצפים מאסאד שהוא יסייע בפתרון הבעיה הפלשתינאית וישמש מנוף למימוש השלום המקיף. הנשיא עמד על החשיבות שבסיועו של אסאד, ע"י פירוט מרכב השלום, לרוה"מ רבין, במאמציו לקדם המו"מ עם סוריה.

רוס שאל מה על אסאד לעשות בהקשר של הביקורת הציבורית בישראל על המו"מ עם סוריה. הנשיא: עליו להענות לבקשת רוח"מ ולפרט מרכיבי השלום. כאן העיר הנשיא שהוא מבקש שבפגישתו הבאה של צוות השלום עם אסאד יעבירו לו את ברכותיו.

הנשיא עמד בהקשר זה על דעת הקהל בארץ ההופכת יותר ויותר ספקנית ובלתי מאמינה מול היעדר מפרט מרכיבי השלום מצד נשיא סוריה.

רוס שאל: מבחינה פנימית כמה תוכל ממשלת ישראל לשאת מבחינת נטל קבלת ההחלטות בגולן. במסלול הפלשתינאי או בשתי החזיתות גם יחד. הנשיא הגיב כי הוא היה רוצה לראות פתרון חובק כל, מקיף והמנהיגות תדע להנהיג לכשייחבו זאת הנסיבות והמצב. הנשיא הוסיף שלוא נתמקד באסאד היה הולך ישר לכולל, ולסך הכל. מוצע לשקול מיקוד המאמצים באסאד שכן הוא הכח המחליט, המשפיע. בכוחו להחליט, לסכם ולחתום על הסכם. אולם יש להעלות דרג השיחות. אולי תשכילו להניעו לזום הצעה שהשיחות יועלו לדרג שהח"ם. שהוא יציע-כהצעתו שלו-העלאת הדרג לרמת שה"ח.

-5-

הנשיא חזר ועמד על תפקיד המפתח שממלא אסאד בתהליך והעיר כי הפלשתנאים המוצגים כמי שמנהלים מדיניות של "משגרי פקסימיליה" והם מרבים לשגות. הנשיא הוסיף שיתכן ורצוי להניע אסאד לשגר איגרת עם פירוט השלום. יש לפעול שכן הדברים עלולים להישמט מכלל שליטה. למשל המצב בלבנון מועד לפורענות ולדרדור. איראן תרצה בודאי לחבל ע"י התלקחות בלבנון ומתוכה.

מילר העיר כי הוא מבחין בפער שבין כורח הדחיפות לסגולות המנהיגות של המנהיגים של הצדדים למו"מ. הבעיה היא היעדר "מינון" נכון בין הדחיפות, תחושת החרום, לרמת ונחישות המנהיגות באיזור.

הנשיא חוזר על מומנט הזמן האוזל והצורך להאיץ התהליך. רוס תהה בהקשר זה, האם אסאד חושש לתוצאות השה"ת המו"מ והנשיא הגיב שאם הוא איננו חושש מחליף הזמן הטרור עלול לגבור בהקיף נרחב וזה בהחלט מעניינה של ארה"ב לפעול במרץ בטרם יעלה המהלך על שירטון על כל המשמע והעלול לנבוע מכך. צריך לזכור שאסאד מסוגל לקבל החלטות מרחיקות לכת בעצמו, כשם שהוא מסוגל להחליט על מלחמה מוגבלת נגד ישראל.

מילר חזר והביע דעתו שאין בנמצא מנהיגות החדורה תחושת דחיפות והנשיא חזר והביע דעתו בקשר לצורך בקבלת החלטות חשובות לקידום התהליך.

אינדיק שאל האם מסתמן שינוי בארץ כלפי אשף, והנשיא השיב בחיוב. הנשיא אמר כי יש לסייע לממשלת ישראל במאמצים לקדם המו"מ. על אסאד לפרט מהות השלום. דג'אגיאן העיר שאסאד רוצה בשלום עם החלת ריבונות סורית על הגולן אך הוא יכול לחיות גם עם האלטרנטיבה של היעדר התקדמות. רוס אמר שאסאד הגיע להכרה שהוא יכול לקבל את כל הגולן בחזרה. אנו איננו יודעים מה הוא מוכן לתת בתמורה. השאלה האם אנו-ארה"ב-נוכל להניעו לפרט התמורה. אסאד שרוי בהליכי ברור ובדיקה אם יקבל את כל הגולן והמחיר שיצטרך לשלם בתמורה.

הנשיא עמד על מימד הזמן והצורך בהתקדמות מואצת במו"מ. חשוב לפתור הסכסוך בטרם יחול בעולם שידוד מערכות גלובלי ושינויים מפליגים שעל המזרח התיכון להערך לקראתם.

אינדיק: הנשיא קלינטון שותף לראייתך ולעמדותיך. קלינטון גורס כמוך שאנו מצויים בדחיפות של מיצוי ההזדמנות. אם לא תושג פריצת דרך עכשיו-תוחמץ ההזדמנות-ועלולות להיות מסקנות קשות מאד להחמצת השעה. משום ראייה זו קבע קלינטון את שנת 1993 כשנת ההכרעה. קלינטון גם שותף לגישתך לגבי הצורך במעורבות ישירה שלו בתהליך. הנשיא קלינטון שותף לדרך חשיבתך.

רוס הוסיף שהשאלה היא כיצד לגרום לדרגים הבכירים להידרש לבעיות העיקריות ולקבל החלטות.

זה ביסוד ביקור צוות השלום באיזור. אין צוות השלום תחליף
למו"מ ישיר ומאמציו מכוונים לפעול למען העלאת דרג השיחות במסגרת
מו"מ ישיר. הנשיא-אם כן נסו נא את נוסחת מרוקו. רוס: אנו שוקלים
ופועלים בכיוון זה. אך מרחפת עדין השאלה האם ישנם המנהיגים
היכולים לקבל החלטות קשות ומכריעות. הנשיא אמר שהוא משוכנע
שרוה"מ יגיב כראוי לפניית אסאד-אם תבוא. הנשיא חזר וביקש להעביר
לאסאד פריסת שלום.

בשלב מסויים של השיחה הזכיר הנשיא את בעיית עיכוב האניות
לאילת ודג'אגיאן השיב כי עם שובם יטפלו בנושא ללא ידחוי.

ב.ב.ה.
איתן בעצור

העתק: נשיא המדינה
רוה"מ
שה"ח
ס/שה"ח
מוכ'ל
מנהל מצפא

סודי

משרד החוץ
ירושלים

מנהל מצפ"א
טל' 3244

ט"ז באב תשנ"ג
3 באוגוסט 1993
103.01

681442

אל : ממנכ"ל

דע : לשכת השר
לשכת ס/השר
לשכת מנכ"ל

מאת : מנהל מצפ"א

הנדון : שיחה עם דג'רג'יאן (3.8)

להלן הנקודות העיקריות שעלו בשיחה עם דג'רג'יאן בדרך מנתב"ג לירושלים הבוקר.

א. ההסכם לגבי לבנון

1. דג'רג'יאן הביע תקוותו שההסכם ישמר. הצביע על מגרעותיו ובייחוד על עצם העובדה שמדובר בהפסקת הירי על הצפון אך אינו חל על מעשי איבה נגד רצועת הבסחון.

2. בסופו של דבר אסאד שיתף פעולה עם האמריקאים ברגע שתפס שהאינטרסים שלו בלבנון מאוימים. הבין בין היתר שהחיצונית חותרים להקמת מדינה איסלמית בלבנון, דבר שוודאי לא יהיה לטובתו.

3. מכאן שהאמריקאים לא חשים שהם חייבים לתת תמורה לאסאד. הלה היה רוצה שסוריה תוסר מרשימת מדינות הטרור, ולדברי דג'רג'יאן ארה"ב היתה רוצה ללכת לקראתו בנדון. אבל כל עוד שהסורים מוסיפים ל"ארח" אירגוני טרור באדמתם, יהיה קשה מאוד להוציאם מהרשימה.

ב. מצרים

1. היו להם "שיחות טובות" עם מובארק שיתמוך בכל יוזמה אמריקאית במסגרת תהליך השלום.

2. מצידם הם נוטים להטיל "פרוייקטים ספציפיים" על המצרים שינסו לקדם בעיקר בקרב הפלסטינים. הטילו מסלה כזו (לא פרט) על המצרים והם תקוה שהאחרונים יטפלו בה (מן הסתם בקשר למזכר העקרונות עם הפלסטינים).

ג. סוריה

1. הסורים רוצים שהאמריקאים יהיו פעילים מאוד במסלול הישראלי-הסורי ואף רוצים שהאמריקאים יהיו מעין "REPOSITORY" להבנות וכיו"ב שיושגו. לא הרחיב על הכוונה בשימושו במונח משפטי זה.
2. להערכתו בשלב זה הכל תלוי במה שינתן ע"י ממשלת ישראל בחזית הסורית. באין הצעה קונקרטית מצידנו ספק אם יהיה ניתן להזיז את אסאד.

ד. לבנון

1. האמריקאים מקווים לשכנע את אסאד לתת ללבנונים מעין "אור כתום מהבהב" שיאפשר להם לדון עימנו בנושאים בטחוניים. לאחריו יש אומץ רב והוא רוצה בשיחות כאלה אך בכל זאת אינו יכול לפעול בלי הסורים ו"כיסוי" מצידם.
2. שוב פעם, לדעת דג'רג'יאן המפתח מצוי במה שיקרה במסלול הישראלי-סורי כי הרי אסאד לא יתיר ללבנונים להתקדם בסרס יקודמו עניינו הוא.

ה. ירדן

1. לאחרונה אותתו הירדנים משום שהם רוצים להיות פעילים יותר "ומעורבים יותר" (MORE ENGAGED) כי הם מבינים ששעון הזמן הולך ופוחת. עם זאת הם ממשיכים להביט במסלול הישראלי-פלסטיני תוך תקווה שתהיה התקדמות במסלול זה. באין התקדמות, תלך ותחמיר הדילמה שלהם.

ב ב ר כ ה ,

י . למדן

נכנס

בלמס

5/13
מ

חוזם: 2070, 7

אל: המשרד

יעדים: אבידגאן/19, אדיס/24, אוטבה/18, אוסלו/14, אטלנטה/22, איסטנבול/37, אלכסנדריה/13, אנקרה/38, אסונסיון/15, אתונה/46, בוגוטה/25, בודפשט/20, בומבי/16, בון/63, בוסטון/24, בוקרשט/25, בילג'נה/21, בילדס/54, בנהקוק/29, ברזיליה/30, בריסל/55, ברלין/18, ברן/29, גואטמלה/19, גנבה/39, דלהי/23, האג/47, הונקונג/18, הונדורס/18, הלסינקי/19, ווילינגטון/12, וושינגטון/90, וינה/40, ורשה/28, טוקיו/21, טורונטו/21, יאונדה/16, יוסטון/21, ינגוון/12, לאהוס/26, להפאז/14, לונדון/52, לוטאנהלס/28, לילונגוואה/17, לימה/19, ליסבון/28, מבנה/18, מדריד/48, מונטבידאו/18, מונטריאול/16, מיאמי/24, מילנו/28, מכסיקו/28, מנילה/19, מרסיי/29, ניו יורק/75, נירובי/43, ניקוסיה/37, סופיה/24, סיאול/12, סידני/17, סינגפור/32, סלבדור/19, סנחוז/15, סנטודומינגו/19, סנטיאגו/25, סנפאולו/17, פיג'י/15, פילדלפיה/19, פנמה/15, פראג/21, פרטוריה/23, פריז/67, פרנציסקו/21, קופנהגן/35, קטמנדו/15, קיטו/25, קינגסטון/21, קינשאסה/17, קנברה/23, קרקס/24, רומא/52, ריו/17, שטוקהולם/19, שיקגו/24, מוסקבה/44, ריגה/10, טשקנט/6, קייב/7, אלמאטה/7, רהמש/68, פקס/159, בטחון/136

מ-: הסברה שלום, נר: 71, תא: 010793, זח: 2348, דח: מ, סג: בל

תח: @: הסברה

נד: הסברה נר 71

9,257886

9,233388

בלמס/מיד

99998

נר מספר 8 מתחנת ועדה

01/07/93 16:29

בלמ"ס/מיד

תאריך: 1 יולי 1993

אל: מנהל הסברה

דע: ממכל, לש.ס.שהח, כל הנציגויות

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: שיחות השלום סיכום יומי - 1.7

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1. נקודות לתדרוכי רקע

- המסלול הפלסטיני:

א. היום התקיימה ישיבה קצרה (בגלל מועד נסיעת משלחתנו) במליאה, בה נשא עבדל - שאפי נאום קודר ופסימי שתיקרו האשמת ישראל בחוסר ההתקדמות במו"מ. יו"ר המשלחת שלנו השיב כי חבל שהפלסטינים לא הסכימו לדון בהצעותינו להסדר ביניים, כולל ההצעה להעברה מוקדמת של סמכויות, שכן לו הכימו - כי אז ניתן היה להתקדם במו"מ.

ב. נושא הנייר האמריקני לא נדון כלל בישיבה.

ג. יו"ר המשלחת הישראלית פרסם הודעה, על דעת רוה"מ, המבטאת אכזבתה ומורת רוחה של ישראל ממספר ניסוחים ורעיונות במסמך האמריקני, וכוונתנו לנהל על כך דיונים נוקבים עם הממשל האמריקני ועם הפלסטינים. (הערה: טקסט ההודעה הועבר אליכם בנפרד).

- המסלול הירדני:

גם היום התקיימו דיונים ענייניים (קצרים) בכל שלוש קבוצות העבודה.

- המסלול הסורי:

א. בישיבה היום השיבה משלחתנו באריכות ובפרוט לסכום שעשו אתמול הסורים. המשלחת הציגה תפישתנו לגבי התקדמות המו"מ והצורך בנכונות סורית להציג את מרכיבי השלום, לדון בעקרונות משטר הבטחון ובניהול דיפלומטיה פומבית כדי להשיג התקדמות בשיחות.

ב. הסורים השיבו ברוח טיעוניהם הרגילים כי חוסר נכונותה של ישראל להתחייב לנסיגה מלאה הוא המעכב התקדמות התהליך. (הסורים נתנו ביטוי בדבריהם, גם באולם הדיונים עצמו, למגמה אותה הם מציגים בפומבי לפיה אולי אין טעם בחזרה למו"מ במתכונתו הנוכחית).

ג. בתשובה לשאלות תוכלו לומר - הסורים מנסים לתמרן המו"מ למצב בו הם תובעים מחיר תמורת שובם למו"מ. אנו סבורים שכדי שזו פסולה מאחר וחזרה למו"מ והשתתפות בו אינם נושאים למיקוח אלא יש לראותם כחלק ממהלך מתמשך של רצון לעשיית שלום.

- המסלול הלבנוני:

משלחתנו הגישה היום ללבנונים הצעה משופרת להקמת קבוצת עבודה צבאית. בניסוח שהוגש נלקחו בחשבון הטיעונים שהציגו הלבנונים בימים האחרונים. זוהי הצעה המשתמשת בניסוחים ובמרכיבי מהות שהלבנונים עצמם השתמשו בהם בהצעתם - שלהם. למעשה, אמרה משלחתנו, אם יש היום בלבנון רצון פוליטי להסדר שלום עם ישראל - אי אפשר לסרב להצעתנו.

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

SYRIA

ALLAF: "...THIS ROUND ENDED, LIKE THE PREVIOUS ONE OR TWO, WITHOUT ANY RESULTS...WE EXPRESSED OUR CONCERN THAT WE DETECT A CERTAIN ESCALATION IN THE INTRANSIGENCE OF THE ISRAELI POSITION AND A CERTAIN REGRESSION FROM THEIR PREVIOUS ATTITUDE. THE HEAD OF THE ISRAELI DELEGATION ASSURED US THAT THERE IS NO ESCALATION OR REGRESSION AND SAID THEY ABIDE BY RESOLUTION 242..."

RABINOVICH: "WE NEED TO KNOW THAT SYRIA ENTERED THE PEACE PROCESS IN ORDER TO MAKE PEACE WITH US--PEACE THAT IS GOING TO BE A GENUINE PEACE, THAT IS GOING TO RESPECT OUR NEEDS FOR MUTUAL SECURITY AND IS NOT GOING TO BE INCUMBENT ON ANY EXTRANEUS ELEMENTS, (THAT IS) PART AND PARCEL OF A LARGER QUEST FOR A COMPREHENSIVE SETTLEMENT."

PALESTINIANS

ABDEL-SHAFI: "THE (U.S.) DOCUMENT IS STILL BEING STUDIED CAREFULLY HERE AND IN TUNIS. OUR INITIAL REACTION HERE IS NOT POSITIVE AND WE DON'T THINK THAT THIS DOCUMENT CAN SERVE AS A BASIS FOR EXTENDED DISCUSSION."

RUBINSTEIN: "WE ARE DISAPPOINTED BY THE DEVIATION OF THE U.S. FROM THE MAY 12 PAPER THAT THEY SHARED WITH US... WE HAVE SERIOUS CRITICISM OF MANY OF THE POINTS, PARTICULARLY THOSE DEVIATIONS FROM THAT DOCUMENT, WHICH IN ITSELF WAS A CERTAIN COMPROMISE ON OUR PART... U.S. EFFORTS ARE APPRECIATED BUT THIS PARTICULAR DOCUMENT IS, AS I SAID, A DISAPPOINTMENT."

LEBANON

LUBRANI: "WE MADE IT CLEAR TO OUR LEBANESE COUNTERPARTS THAT THEIR PAPER IS UNACCEPTABLE. IT CAN NO WAY SERVE AS A BASIS FOR MAKING PROGRESS ON THIS TRACK, SINCE IT IS STRICTLY LIMITED TO THE NARROW AND ONE-SIDED CONFINES OF IMPLEMENTING ONE SECURITY COUNCIL RESOLUTION, TOTALLY OBLIVIOUS TO THE POSITION OF ISRAEL, AND DEVOID OF ANY BALANCE OR RECIPROCITY. ABOVE ALL, THE LEBANESE PAPER, IN PRACTICAL TERMS, IGNORES THE LETTER AND SPIRIT OF THE MADRID PEACE CONFERENCE."

CHAMMAS: "WE RECEIVED THE (NEW ISRAELI) PAPER...WE WILL GIVE THE PROPOSAL ALL THE ATTENTION IT DESERVES. IT SHALL BE STUDIED, ANALYZED, AND MY GOVERNMENT WILL BE FULLY APPRAISED OF IT."

משרד החוץ-מחלקת הקשר

JORDAN: NO STAKEOUTS TODAY, HOWEVER, JORDANIAN AMBASSADOR TARAWNEH SPOKE AT THE JOINT ARAB PRESS CONFERENCE (SEE BELOW).

UNITED STATES

MCCURRY (STATE DEPARTMENT): "...WHEN YOU ATTEMPT TO BRIDGE DIFFERENCES AND GAPS THAT EXIST BETWEEN THE PARTIES...ANY FORMULATION MADE WILL NOT BRING INSTANT ACCOLADES FROM THE PARTIES THEMSELVES...I WOULD BE RELUCTANT TO SAY THAT IT (THE PROPOSAL) REPRESENTS A U.S. VIEW...IT'S MERELY AN EFFORT TO TRY TO GUIDE THE DISCUSSION AND MOVE IT FORWARD."

* הערות:

א. במסיבת העיתונאים של ראשי המשלחות חזרו על הדברים שנאמרו לעיל, התמליל המלא נשלח בנפרד.

ב. תדרוך רקע של בכיר במחלקת המדינה בנושא השיחות שהסתיימו היום הועבר אף הוא בנפרד.

וושנינגטון

ער

תפ: שהח(2), סשהח(1), דהמ(0), מנכל(2), ממנכל(1), סמנכלים(13), מצב(0), אירופה(3), משפט(1), מעת(0), הסברה(1), מזאר(5), מאפ(0), אסיה(0), אוקיאניה(0), מזתים(1), מצרים(1), ארבל(0), ארבל(0), אמלט(3), אכב(1), כלכליתא'(1), כלכליתב'(2), כלכליתג'(1), מצפא(1), מקצב(0), קונס(0), ממד(4), לעמ(0), דוצ(0), מתאםשטחים(0)

28, 3/13

סווג תיק:

מסמך: 655556

חוזם: 7,2178

מ-: רושינגטון, נר: 2004, תא: 010793, זח: 1900, דח: מ, סג: סו
סודי/מידי

נכנס **

**

**

**

מכתב מוברק

אל : רוה'מ' שה'ח (למכותבים בלבד)

דע : השגריר - כאן

מאת: א. רובינשטיין

להלן עיקרי שיחות ראשי משלחותנו עם רוס, מילר לסיכום המושב הפעם.

מצידנו: רבינוביצ', לובראני, בנצור והח'מ'.

1. לובראני דווח על הנייר שניתן ללבנונים בידיעת האמריקנים, ושהלבנונים ידונו בו פנימית (חלק מהם מצאו בו ענין רב) ויעיברו לדמשק. לובראני ציין כי כללית אין ללבנונים מרחב תמרון. התייחס לשמועות כי 'צוות השלום' האמריקני לא יבוא ללבנון, והדבר מדאיג אותם מסיבות מובנות. רוס שיבח המאמץ הקשור בנייר שניתן על ידנו ללבנון ואמר כי את תכנית ביקורם הם שוקלים עדיין וכרגע אכן הנטיה אינה לנסוע ללבנון.

2. רבינוביצ' תאר את השיחות עם הסורים ובמיוחד בימים האחרונים ואת סקירת עלאף בנושא 'תרומת סוריה וכשלון ישראל' לשיחות 'התביעה הסורית המוזכרת לשמוע את הנסיגה המלאה ואז הכל יהיה קל יותר'. הסורים (כמו, אגב, המשלחות הערביות האחרות) לא חייבו עצמם עדיין לגבי שובם למושב הבא וכופפים זאת להתייעצויות שרי החוץ הערביים.

3. הח'מ' סקר את השיחות עם ירדן והפלסטינים.

א. ירדן. אוריה טובה וסולידית, יחסים לא פורמליים, עיסוק בנושאים רבים בצד החיובי. ואולם, אין די 'תכלית' בתחומים שירדן יכולה לנוע בהם בלי להסתכן פוליטית כמו מים, איכות סביבה, (טיפול במפגעים בשטח עצמו). סחר וסיכום ענין הבנקים (שהאמריקנים שומעים מהירדנים כי הוא אפשרי).

ב. הפלסטינאים. הימים האחרונים - חיוביים יותר, חרף המסרים הפומביים ו'מסר הסיכום' השלילי של הפלסטינאים. חלק מן המושב חלק מן המושב עמד בסימן הציפיה לנייר האמריקאי. נושא זכויות האדם בטיפול. כמובן כרגע מוקד תשומת הלב יהיה בהקשר לנייר האמריקני וביקורם באיזור.

4. צוות השלום בראשות רוס יגיע ארצה ביום ה' הבא (8.7), השגריר רבינוביצ' יטפל בתכניתם. כריסטופר ישקול לאחר שובם אם יש מקום לבואו.

5. מילר שאל אם הפלסטינאים העלו עימנו שינוי כללי מדריד. לאחר שלדבריהם היה בהם חלק פחות טוב, חלק בעל פוטנציאל, ואולי עכשיו ניתן לשנות משהו. הושב שאכן העלו היום ואמרנו כי עתה הזמן להתמקד במהות. רוס אמר כי גם דעתם כך, קרי התמקדות במהות, וחזרה לפרוצידורות ולא תקדם. העתיד יראה אם יהיו נקודות שיהיו ראויות לעיון בהקשר זה (הפלסטינאים מדברים על קיצור תקופת המעבר, למשל).

6. על המושב הבא מדובר כנראה בסוף יולי ראשית אוגוסט.

7. באשר לנייר האמריקני, לדברי רוס הם מדברים עם מדינות ערביות שונות,

ומקבלים משוב של הצורך בסבלנות ובקור רוח, וחלק מהתגובה הפלסטינאית הוא
בטבע המו'מ'.

בברכה,

א. רובינשטיין

תפ: שהח, רהמ

22 313

14

נכנס

סוג תיק:

מסמך: 646229

חוזם: 6,34630

מ-: הסברה שלום, נר: 720, תא: 240693, ח: 0342, מ: סג: בל

9,257886

9,233388

בלמס/מידי

99998

תאריך: 23 יוני 1993

אל: מנהל הסברה

דע: כל הנציגויות

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: שיחות השלום סיכום יומי - 23.6

1. נקודות לתדרכי רקע -

א. המסלול הפלשתינאי

קבוצת העבודה בענייני זכויות האדם התכנסה הבוקר (לשיטת הפלשתינאים שאין אנו חלוקים עליה קבוצה זו מתכנסת לעיתים לא בצמוד למומ' עצמו) הפלשתינאים הגישו רשימת תלונות ספציפיות ובקשות לשחרור עצירים.

עם הפלסטינים נמשכו היום הדיונים בקבוצת העבודה. הדיונים התמקדו בשני נושאים:

1) נסיונות למצוא נוסח משותף להצהרת העקרונות;

2) הצעת ישראל ל"הסמכה מוקדמת". בהקשרים אלה נדונו גם שאלות "היעדים" (GOALS - קרי, יעדי המו"מ); סמכויות רשויות האוטונומיה (POWERS AND RESPONSIBILITIES) נושא קרקע וכיוצ"ב. לא הושגו סיכומים.

ב. המסלול הלבנוני-

אורי לוברני השיב באריכות לטענות יום האתמול של שמאס. לוברני קבע כי אנו ברצועת הבטחון מטעמי הגנה עצמית ואין לנו כל תביעות טריטוריאליים מלבנון. הרוצה פתרון והתקדמות חייב להסכים להכנס לדיוני קבוצת העבודה הצבאית בהקשר הפוליטי כפי שהצענו.

ג. המסלול הירדני -

נמשך דיון בקבוצת העבודה. בנושאי הבנקים דנו על אפשרות פתיחת סניפי BANK OF JORDAN בשטחים. התקיים דיון גם בקבוצת העבודה לנושאי איכות הסביבה במגמה לגבש סדר יום מקצועי לדיוני הקבוצה - בעיות זכויות וזיהומים סביבתיים אחרים באיזור אילת המפריעות לשני הצדדים נדונו.

ד. המסלול הסורי-

א. אנו מבקשים להבהיר כי הידיעות בעתונות הישראלית באשר ל"סימני

התקדמות עם הסורים " אינם נכונים.
 ב. בדיונים היום לא היתה התקדמות. הסורים עומדים על דעתם שללא
 התחייבות ישראלית לנסיגה מלאה לא תוכל להיות התקדמות בשיחות. הם
 חזרו על דברים בוטים וברורים שאמרו גם בחוץ לפיהם אין בכוונתם
 לקבל תכתיב ישראלי. אנו מצידנו העלינו דבריו הנוקשים של עלאף
 לכתבים הערביים אמש לאחר השיחות. כמו כן הבהרנו כי הסכם שלום
 אינו רק מרשם לישום 242. התהליך מבוסס על 242 כאחד המרכיבים. כל
 ניסיון לצמצם הדיון ל242 בלי לדבר על שלום ובטחון מוכיח
 שהכוונות הסוריות עדיין בלתי ברורות.
 מאחר ולכל צד פרשנות שלו ל242 אין מנוס מלהגיע לפשרה שתאפשר
 הבנה מוסכמת על עקרונות היסוד - שלום, בטחון ונסיגה על כך צריכה
 להתקבל החלטה עקרונית בדמשק.

2. לקט התבטאויות -

SYRIA

RABINOVICH: "(IN ORDER TO ACHIEVE PROGRESS) A POLITICAL
 DECISION NEEDS TO BE TAKEN IN DAMASCUS THAT THE SYRIAN PARTY
 WOULD BE WILLING TO ADDRESS OUR VERY FUNDAMENTAL QUESTIONS.."

ALLAF: "...WE WOULD LIKE TO SEE PROGRESS, AND WHATEVER THE
 AMERICANS CAN DO...IN FULL CONFORMITY WITH THE PRINCIPLES OF
 THIS PEACE PROCESS...WE WELCOME..."

LEBANON

LUBRANI: "WE CONTINUED OUR DELIBERATIONS TODAY WITH OUR
 LEBANESE COUNTERPARTS."

CHAMMAS: "...OUR POSITIONS ARE STILL TOO FAR APART, AND AS
 LONG AS WE HAVE LEBANESE TERRITORY OCCUPIED...WE'LL STILL
 HAVE BASIC DIFFERENCES."

JORDAN NO PUBLIC STATEMENTS WERE MADE TODAY.

PALESTINIANS

ASHRAWI: "...THERE IS AN EMERGING FEELING THAT THE ISRAELI
 SIDE HAS, IN A SENSE, NO WILL TO NEGOTIATE."

"...WE DISCOVERED THAT THE (U.S.) LETTER OF ASSURANCES IS A
 MODEL STATEMENT BUT IT IS NOT AN EFFECTIVE STATEMENT AND DOES
 NOT HAVE AN APPLICATION OR AN ENFORCING MECHANISM."

ERAKAT: "THE GAPS BETWEEN US REMAIN BIG...(RABIN) KNOWS THAT
 WE CANNOT ENVISAGE OR IMAGINE AN AGREEMENT THAT DOES NOT
 INCLUDE JERUSALEM."

RUBINSTEIN: "...WE DISCUSSED CURRENT EVENTS AND THERE WAS AN
 EXCHANGE OF VIEWS...IT WAS A USEFUL DAY."

UNITED STATES

CHRISTOPHER: "I THINK WE'LL MAKE GOOD PROGRESS IN THIS ROUND
 BEFORE THE ROUND IS DONE...I'D GUIDE YOU TO WATCH THESE
 MATTERS DEVELOP OVER THE NEXT SEVERAL DAYS."

MCCURRY (STATE DEPARTMENT SPOKESMAN): "...THE SECRETARY'S
 ASSESSMENT (IS BASED ON)...HIS OWN UNDERSTANDING OF WHERE THE

PARTIES LIE AND WHAT THE GAPS ARE BETWEEN THEIR POSITIONS AND
HOW THOSE GAPS MIGHT BE BRIDGED.

ושינגטון

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, סמנכלים, מצב
תפ: אירופה, משפט, מעת, הסברה, מזאר, מאפ, אסיה
תפ: אוקיאניה, מזתים, מצרים, ארבל1, ארבל2, אמלט
תפ: אכב, כלכליתא, כלכליתב, כלכליתג, מצפא
תפ: מקצב2, קונס, ממד, לעמ, דוצ, מתאםשטחים, רם
תפ: אמן, לוברני, ראשהממשלה

11-13-13

נכנס

סוג תיק:

מסמך: 644756

חוזם: 6,32725

מ-: הסברה שלום, נר: 682, תא: 230693, חז: 0832, דח: מ, סג: בל

9,257886

9,233388

בלמס/מידי

99998

נר מספר 12 מתחנת שלום

בלמס/מידי

תאריך: 22 יוני 1993

א ל: מנהל הסברה

ד ע: מנכ"ל

לש סגן שה"ח

כל הנציגויות (קשר הועבר כנפרד)

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: שיחות השלום-סיכום יומי - 22.6

עפ"י סכום עם המטה בארץ, נעביר לכם החל מהיום דף יומי שיסכם עיקר ההתפתחויות בשיחות, לקט התבטאויות פומביות של ראשי המשלחות, והשתקפות הנושא בתקשורת האמריקנית. סכום יומי זה מיועד לעדכון ולשימוש הנציגויות בתדרכי רקע בנושא שיחות השלום.

1. כללי -

- סקור השיחות בתקשורת האמריקנית הינו מועט כמו גם העניין שמעוררות השיחות כאן.
- בתקשורת האלקטרונית (CNN) שודרה היום, לראשונה בסבב זה, כתבת פרשנות על השיחות שאינן מתקדמות תוך אזכור בקורו של המלך חוסיין בווינגטון.
- בתקשורת הכתובה - טור של ג'ים הוגלנד (WP) הקורא לערבים להכיר בכך שייאלצו להסתפק (הסורים) בנסיגה חלקית בלבד של ישראל מהגולן, והפלסטינים - יאלצו לוותר על מזרח ירושלים. זאת, כיוון שישראל לא תוכל לוותר מעבר לכך.
- טור נוסף (אייב רוזנטל NYT) עוסק במדיניות "הבלימה הכפולה" של ארה"ב כלפי איראן ועירק.
- דיווחי הסוכנויות ענייניים ומדגישים הקפאון בשיחות והציפיה לתפקיד אמריקני פעיל.

2. נקודות תדריך רקע -

א. המסלול הסורי:

בתשובה לשאלת הסורים בעקבות פרסום עתונאי הבהרנו שאין לנו שום כוונות להפסקת התהליך, ושאנו נמשיך לשאת ולתת מתוך אורח רוח אך עם רצון ברור להתקדם.
הסורים חזרו על עמדתם שהתחייבות ישראלית לנסיגה מלאה היא תנאי מוקדם עבורם לדיון פרטני בכל נושא אחר ומתחו ביקורת על כך שכוונותיה של ישראל אינן רציניות.

ב. המסלול הלבנוני:

יו"ר המשלחת הלבנונית, שמאס, נשא נאום בן שעה וחצי - מהלך כל ישיבת המליאה - בו השווה את עמדות ישראל ולבנון. מסקנתו שאנו לא מבינים את המציאות לפיה אנו "כוח כובש" ועלינו לסגת כמתחייב מהחלטה 425. מחר ישיב על דברים אלו בהרחבה ראש משלחתנו.

בשיחה עם כתבים ממחמ"ד קבע לוברני כי המשלחת הלבנונית אינה מעוניינת להתקדם, מתעלמת מהצעותינו וכנראה קיבלה הנחיות לדחות את הצעתנו להקמת קבוצת עבודה צבאית שתדון בסידורי הבטחון.

- ג. המסלול הירדני:
הדיונים נמשכו היום בקבוצות העבודה של המומחים:
1. קבוצת עבודה לאנרגיה, איכות הסביבה ומים.
2. קבוצת עבודה לבטחון ופליטים.
3. קבוצת עבודה לענייני כלכלה ובנקאות.

בקבוצת העבודה הראשונה התקיים דיון על האפשרות להתפלת מים משותפת לטובת שני הצדדים.

ד. המסלול הפלסטיני:
יש להדגיש כי לא הוצג לנו מסמך אמריקני וכי עמדותינו בנושא ירושלים ידועות היטב הן לפלסטינים והן לארה"ב.

בעיות מעשיות בנושא ירושלים כמו הבטחת חופש הגישה למקומות קדושים בזמן הסגר ובעיות ספציפיות אחרות שמעורר הסגר, נוכל לפתור במישור הפרקטי (כפי שכבר נעשה). כמו כן, גם מבחינת בעיות העולות לגבי הסדר הביניים - כמו זכות תושבי העיר לבחור בבחירות למועצת האוטונומיה - תוכל ישראל להציע פתרונות מעשיים לגבי חלק מהן (כפי שאמר רוח"מ בראיון לאל-קודס).

- בישיבת אחה"צ התקיימה מליאה בה הציג א. רובינשטיין את נושא ה- EARLY EMPOWERMENT ("הסמכה מוקדמת") ודחק בבני שיחו להתמקד בהשגת הסדר ביניים, ולא לעסוק בנושאים, כמו ירושלים, שלא יידונו בשלב זה.
-לאחר המליאה התכנסו שלוש קבוצות העבודה:

1. על המסמך המשותף- המשך נסיונות לגשר על הניסוחים.

2. מים וקרקות.

3. בנושא זכויות האדם - אמרנו כי אנו מצפים שהמשלחת הפלסטינאית תגנה האלימות נגד ישראל ותקרא להפסקתה.

3. לקט התבטאויות -

LEBANON

CHAMMAS: "THE ISRAELIS HAVE TO REALIZE THAT WE WILL CONTINUE TO HOLD OUR POSITION THAT THE SITUATION PREVAILING IN LEBANON IS A SITUATION OF OCCUPATION WHICH SHOULD BE ADDRESSED AS SUCH...." HE GOES ON TO SAY THAT UNTIL ISRAEL COMMITS TO TOTAL WITHDRAWAL FROM LEBANESE TERRITORY, NO PROGRESS WILL BE MADE IN THE NEGOTIATIONS.

LUBRANI: "...WHILE TRYING TO LABEL US AS OCCUPIERS, (CHAMMAS) IS REGRETTABLY AGAIN IGNORING THE OPPRESSIVE PRESENCE OF FOREIGN FORCES WHICH ARE NOT IN LEBANON FOR THE PURPOSES OF

SELF-DEFENSE."

HE ESTABLISHES A DISTINCTION BETWEEN THE ISRAELI PRESENCE IN THE SECURITY ZONE, WHICH IS FOR SELF-DEFENSE PURPOSES, AND THE PRESENCE OF NON-LEBANESE FORCES WHICH ARE INFLUENCING AND IMPEDING THE FREEDOM OF THE LEBANESE DECISION-MAKING PROCESS.

SYRIA

ALLAF: "...NO AGREEMENT WAS REACHED BECAUSE THE ISRAELI DELEGATION, CONCERNING THIS VERY BASIC ISSUE (WITHDRAWAL), IS STILL AMBIGUOUS."

HE REPORTS NO PROGRESS IN THE TALKS. HE DISCUSSES THE INTENTIONAL AMBIGUITY OF THE ISRAELI DELEGATION, AND ATTRIBUTES IT TO ONE OF TWO THINGS: ITS LACK OF DELEGATIONAL AUTHORITY OR ITS LACK OF SERIOUS INTENTION FOR FULL WITHDRAWAL. ALLAF ADDED THAT THE U.S., IN ITS ROLE AS FULL PARTNER, SHOULD INTERVENE WITH THE PARTY WHICH IS IMPEDING PROGRESS.

RABINOVICH: " ...ONCE WE START GETTING REAL ANSWERS TO THE THREE FUNDAMENTAL QUESTIONS THAT WE SUBMITTED (PEACE, SECURITY AND COMPREHENSIVENESS), PROGRESS COULD BE VERY SWIFT." HE NOTES THAT AN INTERESTING AND POSITIVE GENERAL DIALOGUE ABOUT SYRIAN-ISRAELI RELATIONS TOOK PLACE IN TODAY'S TALKS. HOWEVER, THERE WAS NO CONCRETE PROGRESS.

PALESTINIANS

ERAKAT: "THERE WAS A SIGNAL TODAY THAT THE ISRAELIS THINK THAT A FULL DECLARATION IS NOT DOABLE. WE THINK ITS DOABLE (BUT) IT HAS TO TACKLE THE DIFFICULT ISSUES OF JURISDICTION, TERRITORIALITY AND JERUSALEM..." ERAKAT SAID THAT WHILE ACHIEVING A JOINT DECLARATION IS IMPORTANT, IT IS THE FOUNDATIONS OF THE NEGOTIATIONS THAT TAKE PRECEDENCE. HE SAID THAT ISRAEL IS TRYING TO CREATE TWO PEACE PROCESSES, A INTERIM ONE AND A FINAL ONE. HE NOTED THAT THE INTERIM PROCESS SHOULD ONLY BE A TRANSITIONAL STAGE TOWARDS FINAL STATUS, A MEANS TO AN END. HE ADDED THAT ISRAEL RAISED THE ISSUE OF EARLY EMPOWERMENT TODAY.

RUBINSTEIN: "WE REINTRODUCED THE IDEA OF EARLY EMPOWERMENT...THIS WILL INJECT MOMENTUM INTO THE NEGOTIATIONS AND HAVE A DYNAMIC INFLUENCE. PEOPLE WILL SEE THAT SOMETHING IS HAPPENING." ON THE ISSUE OF HUMAN RIGHTS, RUBINSTEIN ASKED THE PALESTINIAN DELEGATION TO CALL FOR A CESSATION OF VIOLENCE IN THE TERRITORIES IN ORDER TO CREATE A BETTER ENVIRONMENT FOR THE TALKS. WITH REGARD TO JERUSALEM, HE STATED THAT ISRAEL'S POLICY IS THAT JERUSALEM WILL REMAIN UNITED UNDER ISRAELI SOVEREIGNTY.

JORDAN

לא ניתנו הצהרות פומביות היום.

ON THE AMERICAN ROLE

STATE DEPARTMENT

MCCURRY: "YOU KNOW THAT WE REMAIN VERY ACTIVELY INVOLVED IN

PURSuing OUR ROLE AS FULL PARTNER IN THESE NEGOTIATIONS...THE
ROLE OF FULL PARTNER DOES IMPLY STEPS THAT WE'RE TAKING TO BE
ACTIVELY INVOLVED IN THESE NEGOTIATIONS...ALL OF YOU KNOW THAT
WE HAVE BEEN VERY CLOSELY INVOLVED WITH THE PARTIES, WORKING
DIRECTLY WITH THEM..."

"WE SEE 1993 AS A YEAR OF OPPORTUNITY IN THESE TALKS, AN
OPPPORTUNITY THAT WE HOPE IS SEIZED UPON BY THE PARTIES. BUT
AGAIN, I THINK YOU'VE ALSO HEARD US SAY FROM TIME TO TIME IT'S
REALLY UP TO THE PARTIES THEMSELVES TO WANT PEACE ENOUGH TO
MAKE THESE NEGOTIATIONS FRUITFUL."

ISRAEL

RABINOVICH: "WHAT WE SEE IS WHAT WE LIKE. I THINK WE SEE
SERIOUS INVOLVEMENT BY A VERY PROFESSIONAL TEAM THAT HAS THE
SUPPORT OF THE HIGHST ECHELONS OF THE ADMINISTRATION AND
THERE'S NOTHING--NOTHING MORE THAT WE CAN WISH FOR."

SYRIA

ALLAF: "WE BELIEVE THE UNITED STATES AS CO-SPONSOR...WHO
PROMISED TO BE A DRIVING FORCE, FULL PARTNER AND HONEST BROKER
(SHOULD) ASK THEMSELVES...WHY THE PEACE PROCESS IS NOT
PROGRESSING, IS NOT MOVING FORWARD."

ISRAEL

LUBRANI: "I ALWAYS BELIEVE THAT AN AMERICAN INVOLVEMENT IS A
POSITIVE ONE. AND I BELIEVE THAT WHAT WE HAVE TO DO IS TO
PERSEVERE AND TO SEEK ALL WAYS POSSIBLE TO MAKE PROGRESS."

רושינגטון

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, מצב
תפ: ר/מרכז, גנור, ר'אגת, רס, אמן, ממד, רכיב, מעת
תפ: הסברה, לעמ, מצפא, רחטמזת, מזתים, לוברני
תפ: מתאסשטחים, דוצ, בן עמי/משהבט

13-10-1934

נכנס **
**
**
**

מסמך: 644628
חוזם: 6,32580
מ-השלום, נר: 114, תא: 220693, זח: 1934, דח: מ, סג: סו
סודי/מיד

אל: לשכת רוה"מ, לשכת שה"ח

דע: ר' אמ"ן, ר' מוסד, ר' ממ"ד, רח"ט מז"ת, לשכת שהב"ט, לשכת מתאם
הפעולות בלבנון

מאת: צוות המו"מ עם לבנון

הנדון: המו"מ עם לבנון, סבב עשירי מפגש 71 (22 יוני)

1. רובו המכריע של מפגש היום הוקדש להצגה ארכנית של שמאס, במהלכה שב
הלבנוני והעלה את עמדות היסוד של ארצו במו"מ. שמאס עיבד מחדש טיעונים
מוכרים לעייפה, וחידד את טיעונו בדבר הצורך לכלול את יוניפי"ל כמרכיב
בכל דפוס של הסדר עתידי בדרום לבנון.

2. עיקרי נאום שמאס:

א. ישראל ולבנון נבדלות בכך שישראל גורסת כי שהדרך להשגת שלום צריכה
להיות כינון חוזה שלום ואילו מבחינת לבנון מימוש 425 יסלול את הדרך
להשגת השלום. טרמינולוגית ניתן לכנות את גישת ישראל "גישת החוזה" ואילו
גישת לבנון היא "גישת 425".

ב. ישראל שוגה בטענתה כי לבנון חותרת למימוש 425 בלבד. המסלול הלבנוני -
ישראלי הפך קשה משום שישראל הפכה את חוזה השלום מיעדו של המו"מ למסגרתו
"עד שלא ניתן להבחין בין השניים".

ג. ישראל, בהצעתה להקים קבוצת עבודה צבאית שתדון בכינון הסדרי בטחון,
מציעה למעשה מכניזם הבא ע"ח, ובמקום, המכניזם של משטר יוניפי"ל. ישראל
מציעה למעשה שלבנון תתעלם מהמציאות בדרום, מקיומו של כח יוניפי"ל ומ-
425 ו- 426, דבר שאינו בא בחשבון מבחינת לבנון.

ד. מבחינת לבנון המכניזם החדש (קרי- קבוצת העבודה הצבאית עפ"י הצעת
ישראל) "הורס" את עמדת היסוד הלבנונית. בשל כך העלתה לבנון את הצעתה
בנייר ה- 11.5. לחיזוק דבריו טען שמאס שאף הסכמי ק.ד יעדו מקום לאו"מ.

ה. שמאס קבל על אמירתו כי לבנון איננה חפשיה בהחלטותיה, וקבע כי הדגשה
פומבית יתרה של האילוצים המאפיינים את המסלול הלבנוני-ישראלי איננה
תורמת להתקדמות.

ו. הדגיש שאיננו מוכן לקבל את המושגים "נוכחות" ו"פריסה מחדש", וכי
בתחום זה קיים פער מהותי בין עמדות הצדדים. הוסיף שכל עוד ישראל לא תבין
שהיא בבחינת כובשת בלבנון לא נוכל להגיע לפתרון.

3. לוברני קבע שגישת שמאס במו"מ לא תביאנו לדבר, וכי אחרי שאנו נסביר
לו, מחר, כי לא ראה בהצעתנו מה שחשב שראה, נגיע שוב לנקודת ההתחלה.
הוסיף שצריך לחשוב על שיטת מו"מ שלא תתמקד אך ורק בחזרה על עמדות
הצדדים. סיכם כי בישיבת מחר נשיב לטיעונו של שמאס אחד לאחד.

משלחת

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז

מ"א 13-333

✶

סוג תיק:

מסמך: 641731

*דף 1 מתוך 1

*עו"ת

* ** נכנס

* **

* **

* **

חוזם: 6,28557

מ-: וושינגטון, נר: 2103, תא: 200693, זח: 1300, דח: מ, סג: סב

*סודי ביותר/ מיידי

*א ל: רה"מ, שה"ח

*מאת: השגריר, וושינגטון

*מכתב מוברק

=====

*1. אתמול אחה"צ קיימתי שיחת עבודה מסודרת ראשונה עם דניס רוס לאחר

*ההודעה על מינויו (ללא קשר לכך השתתף רוס קודם לכן עם כמה מחבריו

*כ' שיחה חפזית' שארגנו עם הרמטכ"ל).

*2. רוס יתחיל השבוע בריכוז תהליך השלום מן הצד האמריקאי. בצוות לא יחולו

*לפי שעה שינויים. קרצר ומילר ימשיכו לעבוד בהנחייתו, דג'רג'יאן, סם לואיס

*ומרטין אינדיק ימשיכו להשתתף בדיונים.

*3. רוס מאמין שעל ארה"ב, בצד המאמץ העיקרי להשיג הבקעה בשיחות

*הדו-צדדיות, להשקיע מאמץ רב יותר בשיחות הרב צדדיות. ככל הנראה ימשיך

*דג'רג'יאן בריכוז צוות ההיגוי של הרב צדדיות, על ידי כך תושג מטרה כפולה

*של העלאת דרג (במקום קרצר) ומתן אפשרות לדג'רג'יאן לנהל מימד של

*התהליך.

*4. החלפנו מחשבות ראשוניות על ביקור של רוס באזור ועל אפשרות (רחוקה

*יותר) של ביקור המזכיר. רוס רוצה להמתין לסיום הסבב בטרם יחליט וימליץ

*כפני המזכיר. הוא יפעל בימים הקרובים מתוך הנחה שניתן להגיע למסמך משותף

*עם הפלסטינים בסוף הסבב.

*5. כרגע יש ספקולציות ראשוניות לגבי מחליף אפשרי של דג'רג'יאן. מוזכרים

*פלטרו וכריס רוס.

*רבינוביץ

תפ: רהמ, שהח

BEGIN TEXT

THE CO-SPONSORS WOULD LIKE THE PARTIES TO RESUME NEGOTIATIONS IN WASHINGTON ON TUESDAY, JUNE 15. THE PARTIES ARE REQUESTED TO ARRIVE IN WASHINGTON EARLY ENOUGH ON MONDAY, JUNE 14, TO ALLOW FOR CONSULTATIONS. ALL ADMINISTRATIVE AND OTHER ARRANGEMENTS REMAIN UNCHANGED.

PLEASE NOTE THAT ON MONDAY, JUNE 21, STATE DEPARTMENT CONFERENCE ROOMS WILL BE UNAVAILABLE FOR THE NEGOTIATIONS (FOR THAT DAY ONLY). THE PARTIES MAY WISH TO USE THAT DAY FOR INFORMAL CONSULTATIONS AND DISCUSSIONS.

END TEXT

2 \$ 288,500

*4. הפלסטינים שמו הדגש על המצב הקשה בשטחים המכביד על המוי"מ. היה ברור *
*שהפלסטינים במצב של התרוצצות פנימית. הצד המצרי הבהיר, גם בהסתמך על *
*בסיונם במו"מ עם ישראל שטבעי שיש קשיים והדרך היחידה היא להמשיך ולנהל *
*מו"מ ולא להפסיקו או להשעות ההשתתפות בקבוצות עבודה. הזמן איננו פועל *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 2 מתוך 2
* עותק 3 מתוך 10

* לטובת הפלסטינים ואסור להפסיד זמן. גם מצדדים אחרים שמעו הפלסטינים
* התבטאויות דומות.

* 5. הלבנונים אמרו שהנייר של ישראל איננו מהווה תמורה מהותית בעמדת
* ישראל, אלא רק שיפור קוסמטי. שהח עמר מוסא התערב ואמר שיש חירב בנייר
* והוא שלאשונה ישראל מתיחסת לנושא שלו דואגת לבנון. יש לקחת זאת ולפתח
* הדברים במו"מ אך בודאי לא להקפיא המצב.

* 6. ביחס להתמשכות הסבב הקרוב, ירדן היתה בעד. סוריה, לבנון והפלסטינים
* הביעו היסוס והעריפו קביעת מסגרת זמן לסבב כדי לחזור ולהתייעץ ולתאם
* עמדות. מכל מקום הכושה נשאר פתוח והתקבלה המלצת מצרים שהצדדים יסגרו
* הכושה בהתייעצות עם ארה"ב.

* 7. כשהוחל בעבודת הניסוח של ההודעה הסופית נפלה הפתעה בצורת הודעה
* פלסטינית שאין הם מוסמכים עדין להודיע על הענות להזמנה לחידוש השיחות.
* הדבר עורר רוגז כללי שכן היה ברור שבאים כבר על בסיס החלטה חיובית. כך
* גם הובו מהדוברים הפלסטינים וכך נמסר גם לארה"ב.
* לפלסטינים נאמר שעליהם להבין המשמעות השלילית מבחינתם אם לא יקבלו
* ההזמנה. הצד הפלסטיני נתן שלוש הנמקות:

* א. עד לצאתם לעמאן לא היתה בידם עדיין הזמנה.

* ב. יש להם מכניזם פנימי והתהליך של קבלת החלטות טרם הסתיים.

* ג. אין הם רוצים להקדים את ביקור פייצל חוסייני בארה"ב ושיחותיו עם מזכיר
* המדינה.

* 8. הויכוח עם הפלסטינים גרם להתמשכות המפגש. הנוסח הראשון שכלל הודעה
* המקבלת במפורש ההזמנה הוחלף בנוסח אחר שמקבל במשתמע ההזמנה.
* הנוסח של סעיף זה נכתב על ידי ראשי המשלחות. ההבנה היא שהפלסטינים יענו
* להזמנה אך הם זקוקים למספר ימים.

* 9. בסך הכל, למעט הויכוח הנ"ל עם הפלסטינים, המפגש היה ברוח אופטימית
* וחיובית.

* סולטן.

* 17

* תפ: שהח(2), סשהח(1), דהמ(0), מנכל(1), ממנכל(1), מצרים(1), ר/מרכז(2),
* מרכזאייסוף(1), דם(0), אמן(0)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8876

תאריך : 07.06.93

יוצא

בלמס

155-16
(16)

חוץ: 8876:6

אל: אבידגאן/65, אדיס/72, אוטבה/90, אוסלו/60, אטלנטה/60, איסטנבול/101,
אלכסנדריה/48, אנקרה/116, אסונסיון/65, אתונה/165, בוגוטה/85, בודפשט/76,
בומביי/57, בון/249, בוסטון/82, בוקרשט/90, בייג'ינג/131, בייירס/201,
בנגקוק/159, ברזיליה/76, בריסל/221, ברלין/74, ברן/91, גואטמלה/76, גנבה/149,
דהי/129, האג/161, הונגקונג/66, הונדורס/60, הלסינקי/67, ווילינגטון/48,
וויינגטון/377, וינה/205, ורשה/101, טוקיו/119, טורונטו/83, יאונדה/74,
יוסטון/64, ינגון/49, לאגוס/67, להפאז/59, לונדון/191, לוסאנגלס/86,
לילונגוואה/52, לימה/72, ליסבון/94, מבונה/72, מדריד/164, מונטבידאו/68,
מונטריאול/65, מיאמי/94, מילנו/111, מכסיקו/76, מנילה/83, מרסיי/109,
ניו יורק/417, נייירובי/120, ניקוסיה/124, סופיה/66, סיאול/73, סידני/80,
סינגפור/141, סלבדור/60, סנחוזזה/72, סנטודומינגו/80, סנטיאגו/82,
סנפאולו/103, פיג'י/80, פילדלפיה/60, פנמה/62, פראג/105, פרטוריה/82, פריז/320,
פרנציסקו/78, קופנהגן/115, קטמנדו/63, קיטו/107, קינגסטון/64, קינשאסה/70,
קנברה/87, קרקס/91, רומא/192, ריו/67, שטוקהולם/79, שיקגו/75, מוסקבה/188,
רהמש/237, בטחון/631, אביב/529, מנמת/512
מ-: המשרד, תא: 070693, זח: 1257, דח: מ, סג: בל

תח: @: גס: ממד

נד: @:

624929

בלמיס/מיד

אל: תפוצת דו"ח ארועים יומי

מאת: המרכז

הנדון: הודעת הסכום של מפגש שריה"ח של 'הטבעת' בעמאן

להלן, עפ"י ר. דמשק (7) הנוסח המלא של הודעת הסכום שהוקראה (7) ע"י שר
המדינה הירדני לענייני חוץ טלאל אלחסן, בתום מפגש שריה"ח של הגורמים
הערביים המשתתפים בתהליך, שהתקיים בעמאן. הערות והערכות בנפרד במברק
התדרוך השבועי (7).

עפ"י הזמנת ירון קיימו שריה"ח של מדינות ערב המשתתפות בשיחות השלום
הדו-צדדיות, סוריה, פלסטין, לבנון, ירון ובהשתתפות שה"ח המצרי, מפגש
ברביע ב-6/6 במסגרת התיאום וההתיעצות ביניהם. במפגש
זה השתתפו כמה מראשי וחברי המשלחות הערביות לשיחות השלום
הדו-צדדיות. הדיון במהלך מפגש זה התמקד בארועי סבב השיחות הדו צדדיות
התשיעי שנערך בין ה-4/20 עד ל-5/13 לאור התיעצויות ומגעים אינטנסיביים עם

- 6406 / 43 038376967, 70 07871001 901

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ההשקיה בכל הנוגע לביצוע החלטות אלה.

5. דרישה מנותנות החסות לוועידה ומהקהיליה הבינ'ל לאלק את ישראל לנקוט הצעדים וההליכים המיידים הדרושים להכשרת האקלים המתאים להצלחת השיחות הנערכות, ובראש ובראשונה שימת קץ למצור המוטל על האדמות הפלס' והערביות הכבושות ובתוך כך בידודה של ירושלים, להפסיק את מדיניות כפיית העובדות המוגמרות שבה נוקטת הממשלה הישראלית, כיבוד זכויות האדם באותן האדמות ע"י יישום אמנת ג'נבה הרביעית משנת '49, ביצוע החלטה 799 ושימת קץ לפגיעות הישר' הרצופות בריבונותה של לבנון ושלמות אדמותיה.

6. עשיה להגשמה ולחיזוק הסולידריות הערבית משום שזוהי המסגרת המתאימה ביותר להגנה על הזכויות הערביות הלגיטימיות ולשמירה על עתיד האדם במולדת הערבית והבטחת הצלחתו של תהליך השיחות הנערך כעת והגעתו ליעדו המיוחל.

7. על יסוד מחויבותם הרצינית לתהליך השלום ורצונם להעניק הזדמנות למאמצים נוספים המושקעים כדי להובילו למטרתו המיוחלת שהיא כינון שלום צודק וכולל שישים קץ לסכסוך הערבי-ישרי על בסיס הנסיגה המלאה תמורת שלום מלא ובהתיחסות להזמנה ששוגרה ע"י נותנות החסות לועידה לכל הצדדים המשתתפים בסבב העשירי, הסכימו השרים להגביר את המאמצים עם נותנות החסות לתהליך השלום במהלך התקופה שנותרה עד למועד שניקבע לתחילת סבב זה. זאת כדי להבטיח מעורבות רצינית של נותנות החסות כדי להשיג התקדמות מהותית לשיחת.

8. השרים הסכימו לערוך את כינוס המפגש הבא בבירות'.

המרכז
7 ביולי 1993

אק

תפ: שהח (2), סשהח (1), דהמ (0), שהבט (0), מנכל (1), ממנכל (1), מצב (0), ר'אגת (0),
רס (0), אמן (0), ממד (4), סמנכלים (14), אוקיאניה (0), מאפ (0), אסיה (0), מצרים (1),
מזת (0), מזת2 (1), מצפא (1), אמלט (3), מזאר (5), אירופה (3), הסברה (1), משפט (1)

1940-1941

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the work done. The second part of the report is a detailed account of the work done. It is a very detailed account, but it is also very interesting. The third part of the report is a summary of the results of the work. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the results of the work.

2. The second part of the report is a detailed account of the work done. It is a very detailed account, but it is also very interesting. The third part of the report is a summary of the results of the work. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the results of the work.

3. The third part of the report is a summary of the results of the work. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the results of the work. The fourth part of the report is a summary of the conclusions of the work. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the conclusions of the work.

4. The fourth part of the report is a summary of the conclusions of the work. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the conclusions of the work.

1942-1943

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the work done. The second part of the report is a detailed account of the work done. It is a very detailed account, but it is also very interesting. The third part of the report is a summary of the results of the work. It is a very brief summary, but it gives a good idea of the results of the work.

13.5.93 מידע	דפ: 1 מתוך:	שגרירות ישראל וושינגטון טופס מברק	דחיות:
סודי ביותר	סיווג:	תאריך:	אל: רה"מ, שה"ח
13.5.93	חס מברק: המשרד:	דע:	מאת:
		השגרירות, וושינגטון	

מכתב לוועדה

הנדון: פגישת ראשי המשלחות עם צוות השלום האמריקאי.

1. ראשי המשלחות נפגשו (13.5) עם צוות השלום האמריקאי עם סיום הסבב הנוכחי. מצידם השתתפו דג'רג'יאן (הצטרף באיחור לאחר תדכון שנתן לעיתונאים) לוואיס, רוס, אינדיה קרצר, מילר ונוספים. מצידו השגריר, רובינשטיין, לובראני, בנצור, רוטשילד, אפה והח"מ, שרשם.
2. להלן עיקרי השיחה:
 - א. רובינשטיין פתח בדברי תודה לאמריקאים על הסיוע והעזרה שמושיטים, השותפות שלהם (partnership) במו"מ והציע לפתוח בסקירה של ראשי המשלחות על המסלולים השונים ולדון איך מתקדמים הלאה.
 - ב. השגריר רבינוביץ ציין הצורך של ממשלת סוריה לקבל החלטה שתביא לשינוי הקו הנהוט ע"י משלחתה לשיחות, מה שיביא בעקבותיו החלטה ישראלית. ציין, שהחלטה סורית צריכה לבוא הודם ותחושתו זו רק התחזקה בעקבות הדיונים האחרונים. בהקשר זה הזכיר העלאת הנושא הגרעיני והקשר לנורמליזציה וכך התייחסותם לנושא הסימולטניות. הוסיף, שרואה בכך רמזים שהוא חייב להסב תשומת לב הממשלה בישראל אליהם.
 - השגריר הזכיר גם הדיון בנושאי בטחון והדרישה הסורית להדדיות מוחלטת.
 - אשר לדיפלומטיה הפומבית, השגריר התייחס לראיון אסד לפטריה סיל ולהתייחסות רה"מ, בדיון בכנסת על אי אמון, לנושא הסורי. סיכם באומרו שבתחום הדיפלומטיה הפומבית חלה התקדמות מה. אשר לאוירה בשיחות, השגריר ציין אותה לחיוב במיוחד אחרי הפוגה של כמעט חמישה חודשים.
 - בהתייחסו לעתיד, הוסיף, שהצדדים העבירו אחד לשני ציפיותיהם. הסורים סירבו לרצף דיונים וציינו הצורך של שרי החוץ הערביים להביל החלטה לגבי התאריך.

תפוצה:

דפ: 2	שגרירות ישראל וושינגטון	דחיות:
מתן:	טופס מברק	סיווג:
אל:		תאריך:
דע:		מס' מברק:
מאת:		המשרד:

ג. לובראני התייחס לנוסחה שהוצעה בראשית הסבב במטרה לאפשר הקמת ועדת עבודה צבאית. ציין התוהו ובוהו השורר במשלחת הלבנונית והופעתו של סגן חדש לחמאס (מאקווי, שגריר לבנון לאו"ם), שתרומתו אינה ברורה עדיין. בהמשך התייחס לנייר הלבנוני וההשפעה הסורית שניכרת בו. לובראני איפיון הנייר כמתמקד בהחלטות 425, 426, מגלה אי גמישות. סיכם באומרו שהיום הגשנו שמונה שאלות כדי שתהא נקודת התייחסות עם חידוש השיחות. בתשובה לשאלת הבהרה של אינדיק ציין לובראני שהרושם שלו שההנחייה לא להתקדם מקורה בדמשה.

ד. רובינשטיין פתח בסקירת ערוץ השיחות עם הירדנים. ציין שיכולתם להתקדם מוגבלת ע"י האילוצים הפלשתינאים - סורי וחוסר רצונם להשיג ולהציג התקדמות של ממש לפני שתחול התקדמות באחד או שני המסלולים לעיל. עם זאת, הירדנים מנסים להשרות נימה ותחושה חיובית, אך בלי לסמוך זאת בהתקדמות כלשהי. רובינשטיין הזכיר אכזבתו בראשית הסבב לאחר שלא הביאו עימם מומחים. בסופו של דבר הגיעו כמה מומחים ואף התקיימו דיונים ענייניים בקבוצת הבקאות. הוסיף שהיינו רוצים לראות משא ומתן של תן וקח, גם אם התן שלנו גדול יותר. המשיך שהדיונים בקבוצות לא הגיעו עדיין לכלל פעולות בשטח. אשר לאוירה, הוסיף, שזו ממשיכה להיות טובה, אך מגבלת ההתקדמות בעינה.

ה. מכאן עבר לסקירת השיחות עם הפלשתינאים (בנהודה זו הצטרף לשיחה ע. המזכיר דג'רג' יאן).
 1) רובינשטיין ציין שאנו חוזרים ארצה מתוסכלים גם אם איננו מפגינים זאת כלפי חוץ כדי לא להוסיף הד להתבטאויות גורמים פלשתינאים. הזכיר נוקשות א-שאפי, שיש לה נטייה להיות נבואה המגשימה עצמה.
 ציין זרם התלונות של הפלשתינאים וחוסר האיזון בין תלונות, בקשות, השערות בכיוון של התקדמות מצידם.
 הזכיר דבריו של רוטשילד בשיחות עת ציין בפני הפלשתינאים השינוי בעמדות הישראליות

תפוצה:

דף: 3	שגרירות ישראל וושינגטון	דחיסות:
מתוך: —	טופס מברק	סיווג:
אל:		תאריך:
דע:		חש' מברק:
מ'את:		המשרד:

מאז מדריך לעומת חוסר השינוי אצלם .

(2) המשיך בצינון שרה"מ חש שאין התקדמות ומחויבות של ממש מצד הפלשתינאים.
לא יכול להיות שכל פעם נצטרך לדון בחידוש המו"מ ואין מדובר בפרס חד-צדדי.
(3) בהתייחסו לעבודת הוועדות ציין ההתחלה המבטיחה ואח"כ ההשעיה שהפכה לקבע, צמצום המליאה ל-3, מה שיוצר תחושה של הזדמנות שהוחמצה-משהו ומיצוי שלא הוגשם.
תחושתו שעשינו כמיטב יכולתנו, גם אם אין זה מושלם מבחינת בני שיחנו ובתגובה קיבלנו חזרה את המודל שלכם לפיסגה.
רובינשטיין סיכם סקירתו בצינון הצורך להנחיל לפלשתינאים הרצון הישראלי לעשות עסקים ולהתקדם.

3. בתום סקירת ראשי המשלחות נפתח דיון כאשר דג'רג'יאן מספר על המסר שניסה להעביר במהלך תידרוכו לעיתונאים. רובינשטיין הדגיש חשיבות המסר הפומבי האמריקאי כמו-גם הפרטי לפלשתינאים לגבי ניהול השיחות.
דג'רג'יאן ציין שהביעו פני הפלשתינאים חוסר שביעות רצונם על אי הגעתם לפגישה אתמול ואפיין זאת כטעות טקטית כמו גם השעיית השיחות.

4. לואיס שאל להערכתנו לסיבת ההתנהגות הפלשתינאית. רובינשטיין הסביר התנהגותם בקשיי המימון, מאבקים פנימיים ובעיות בשטח כאשר חוזר על כך שאנו נכונים להיכנס לדיונים של ממש עימם לא רק בווינגטון, אלא גם בשטח למשל בנושאי ז"א שיאפשר המשך עבודה משותפת ו- **ENGAGEMENT**. הוסיף גם בקשתנו מחוסרינו לגלות יותר מעורבות.

5. בהמשך התייחס רובינשטיין להמשך השיחות ולצורך בתן וקח והעדר תן כלשהו מצידם עד שלב זה. היום של תן וקח יאפשר יתר קשב לטענות וגמישות עד כמה שניתן.
חלק מהכניסה לנושאי מהות יכול להתחיל בשטח בכל הטיפול ב- **Early Empowerment**.

6. אשר לאורך הדיונים, רובינשטיין העלה ספה לגבי סבבי שיחות של שלושה שבועות והביע רצון

תפוצה:

דף: 4	שגרירות ישראל וושינגטון	דחיסות:
מתוך: —	טופס מברק	סיווג:
אל:		תאריך:
דע:		חש' מברק:
מאת:		<u>המשרד:</u>

שהסבבים ימשכו תוך נסיון להגביר מעורבות בין הסבבים (או בהפסקות) באמצעות דיוני מומחים, הנוצת עבודה ופעולות ביניים של האמריקאים. אשר למועד, ציין תגובת מגאלי להצעה לחדש השיחות ב- 7.6 (יום שחרור ירושלים). לואיס שאל בעקבות דברי רובינשטיין אם להערכתו אם היינו עוברים בתוך שבועיים לדיוני ק"ע האם ניתן היה להשיג היום הסכמה למסמך כלשהו.

7. בנצור ביקש להפנות תשומת הלב להערה שהשמיע א-שאפי מס' פעמים לגבי הצורך / אפשרות להתחיל קודם לדון בגג ורק אח"כ לבנות שלבי הביניים. הביע חשש שדברי א-שאפי יחלחלו מטה ויקהקעו המבנה העדין של נוסחת מדריד. ציין החשיבות שבהבהרה אמריקאית לפלשתינאים לגבי כללי מדריד והחשש שקעקועם יפגע בתהליך. דג'רג'יאן הגיב בציינו שעלינו להמשיך ולהדגיש מחויבותנו למדריד ולקשור בין שלב הביניים לשלב הסופי. המשיך ואמר שרצוי לחזור על כך אין ספור פעמים. לואיס שאל האם א-שאפי קורא במקרה את העתונות הישראלית?

8. בשלב זה שאל רובינשטיין כיצד מעריכים האמריקאים את סיכוב השיחות הנוכחי. דג'רג'יאן הביע דאגה מאובדן הזמן תוך שמציין שטרם היה סיפק בידם לבצע הערכה מהיפה. הזכיר המאמץ שנקטו להתמקד בענייני מהות וחשיבות מיקוד זה במסלול הפלשתינאי על שאר המסלולים. לואיס ציין הערכתם לחשיבות ^לבהישג בתום הסבב כאשר הערכה זו מושפעת מתחושת הזמן והתפתחות האירועים באזור.

9. רוס ציין שלמעורבות / התערבות אמריקאית שתי מטרות. האחת, לחולל תוצאה והשניה, אם לא ניתן להשיג תוצאה לפחות לייצור נהודת התייחסות להמשך העבודה. הוסיף, שתחילת השיחות יצרה אוירה של תקווה, שהתחזקה בעקבות הדיונים בהבוצות העבודה והדיון במהות. סוף השבוע השני, לחצים מבית ומתוניה הביאו לנסיגה. עם זאת מוצא בשורה בסבב, גם אם לא היתה התקדמות, בניסוחים ובשפה שנקטו הפלשתינאים בכמה מנסוחיהם

תפוצה:

דף: 5	שגרירות ישראל וושינגטון	דחפיות:
מתי: —	טופס מברק	סיווג:
אל:		תאריך:
דע:		ח"ס מברק:
מאת:		המשרד:

מתוך מודעות לאוזן הישראלית ובכך יש לשקף התקדמות. אינדיה המשיך וציין החשיבות בהמשך העבודה בפרק הזמן עד חידוש השיחות.

10. רוטשילד ציין הצורך להסיר התחושה שמחנות נשלפות מהמחסן ותפיסה לפיה אם הפלשתינאים יפעילו לחץ יושגו מחוות נוספות. יש לדבר עימם על האלטרנטיבה. לשאלה מתפרצת של אינדיה מהי האלטרנטיבה ציין רוטשילד הסכנה להיום התהליך. אינדיה השיב במילים "זה בסדר אם זה רצונכם".

רובינשטיין הבהיר שמדיניותו היא לקדם התהליך ובכך אנו עסוקים. אינדיה הזכיר החולשה הפלשתינאית והצורך לשחזר (to socialize) אותם לתהליך.

11. לואיס, בהציגו עצמו כסנגור השטן, שאל איך מגיבים שחלפה שנה ומחצה, דבר לא הושג, המצב בשטח הורע, התמיכה במו"מ נחלשה, התמיכה בחברי המשלחת אינה גבוהה ומה התועלת לאיש ברחוב מחילופי ניירות. האיש ברחוב צריך לחוש שדברים הורים. רוטשילד הגיב שלשם כך הצענו העברת סמכויות והצעות אלוץ להקלות בתחום המיסים והחזרת מגורשים, אלא שהפלשתינאים לא לקחו הצעתנו להעברת סמכויות.

12. ארון מילר ציין, שהיימות שתי גישות לתהליך: הפלשתינאים מאמינים שצעדים ישראלים יאפשרו גמישות ואילו אנו מאמינים שגמישות פלשתינאית תאפשר צעדים בשטח. יש למצוא דרך לא לגיבוש חבילה, אלא גישה שבצורה אינה רמנטלית תאפשר התקדמות. בשבועות הקרובים, הוסיף, נצטרך למצוא תחומים שניתן להעביר להם ולמצוא פרויקט לעבוד עליו. רוס התייחס לדברים באומרו שהשימוש במילה "חבילה" נכון וכולל מחוות, התקדמות בהעברת הסמכויות וההצהרה הם חלק מהבטחון שלהם. ציין הלחצים על המשלחת מבית ומתוונים והצורך שמרכיבי החבילה יענו על דאגות ולחצי קהלי היעד השונים. רובינשטיין ציין שאנו מוכנים לדון בצעדים בשטח, רצינו להתייעץ עימם לגבי יצירת מקומות עבודה.

תפוצה:

דף: 6	שגרירות ישראל וושינגטון	דחיסות:
מתוך:	טופס מברק	סיווג:
אל:		תאריך:
דע:		חש מברק:
מאת:		<u>המשרד:</u>

13. אינדיקת הביע תקווה שהתבטאות דוברים בארץ לא יתקפו הפלשתינאים על חוסר יכולתם להחליט ולהתקדם וכי נמשיך לנסות לשלב ולערכ אותם בפעילות גם מירושלים.

14. רובינושטיין סיכם בהבעת תודה לאמריקאים והוסיף שאנו מוכנים ורוצים להתקדם.

עמרני

תפוצה:

206

סוג תיק:

מסמך: 602039

*דף 1 מתוך 4

*עו"ת

* נכנס **

* **

* **

* **

חוזם: 5,18680

מ-: ווש, נר: 2076, תא: 130593, זח: 2130, דח: מ, סג: סב

*מידי/סודי ביותר

*אל: רה' מ, שה' ח

*מאת: השגרירות, וושינגטון

*מכתב מוברק

*הנדון: פגישת ראשי המשלחות עם צוות השלום האמריקאי

1. ראשי המשלחות נפגשו (13.5) עם צוות השלום האמריקאי עם סיום הסכב
הנוכחי. מצידם השתתפו דג'רג'יאן (הצטרף באיחור לאחר תדריך שנתן)
לעיתונאים) לואיס, רוס, אינדיק קרצר, מילר ונוספים. מצידנו השגריר
*רובינשטיין, לובראני, בנצור, רוטשילד, אפק והח' מ, שרשם.

*2. להלן עיקרי השיחה:

א. רובינשטיין פתח בדברי תודה לאמריקאים על הסיוע והעזרה שמושיטים
, השותפות שלהם (PARTNERSHIP) במו'מ והציע לפתוח בסקירה של
*ראשי המשלחות על המסלולים השונים ולדון איך מתקדמים הלאה.

ב. השגריר רבינוביץ ציין הצורך של ממשלת סוריה לקבל החלטה שתביא לשנוי
הקו הנקוט ע'י משלחתה לשיחות, מה שיביא בעקבותיו החלטה ישראלית. ציין,
שהחלטה סורית צריכה לבוא קודם ותחושתו זו רק התחזקה בעקבות הדיונים
האחרונים. בהקשר זה הזכיר העלאת הנושא הגרעיני והקשר לנורמליזציה וכן
התייחסותם לנושא הסימולטניות. הוסיף, שרואה בכך רמזים שהוא חייב להסב
*תשומת לב הממשלה בישראל אליהם.

השגריר הזכיר גם הדיון בנושאי בטחון והדרישה הסורית להדדיות מוחלטת. אשר
לדיפלומטיה הפומבית, השגריר התייחס לראיון אסד לפטריק סילולהתייחסות
רה' מ, בדיון בכנסת על אי אמון, לנושא הסורי. סיכם באומרו שכתחום
הדיפלומטיה הפומבית חלה התקדמות מה. אשר לאוירה בשיחות, השגריר ציין
אותה לחיוב במיוחד אחרי הפוגה של כמעט חמישה חודשים. בהתייחסו לעתיד,
הוסיף, שהצדדים העבירו אחד לשני ציפיותיהם. הסורים סירבו לרצף דיונים
*וציינו הצורך של שרי החוץ הערביים לקבל החלטה לגבי התאריך.

ג. לובראני התייחס לנוסחה שהוצעה בראשית הסכב במטרה לאפשר הקמת ועדת
עבודה צבאית. ציין התוהו ובוהו השורר בממשלת הלבנונית והופעתו של סגן
חדש לחמאס (מקאווי, שגריר לבנון לאו'מ), שתרומתו אינה ברורה עדיין.
בהמשך התייחס לנייר הלבנוני וההשפעה הסורית שניכרת בו. לובראני איפיון
*הנייר כמתמקד בהחלטות 425, 426, מגלה אי גמישות.

סיכם באומרו שהיום הגשנו שמונה שאלות כדי שתהא נקודת התייחסות עם חידוש
השיחות. בתשובה לשאלת הבהרה של אינדיק ציין לובראני שהרושם שלו שההנחייה
*לא להתקדם מקורה בדמשק.

- *
*
*
* ד. רובינשטיין פתח בסקירת ערוץ השיחות עם הירדנים. ציין שיכולתם להתקדם *
* מוגבלת ע"י האילוף הפלשתינאי - סורי וחוסר רצונם להשיג ולהציג התקדמות של *
* ממש לפני שתחול התקדמות באחד או שני המסלולים לעיל. עם זאת, הירדנים *
* מנסים להשרות נימה ותחושה חיובית, אך בלי לסמוך זאת בהתקדמות כלשהי. *
* רובינשטיין הזכיר אכזבתנו בראשית הסבב *
* לאחר שלא הביאו עימם המומחים. בסופו של דבר הגיעו כמה מומחים *
* ואף התקיימו דיונים עיניניים בקבוצת הכנקאות. הוסיף שהיינו רוצים לראות *
* משא ומתן של תן וקח, גם אם התן שלנו גדול יותר. המשיך שהדיונים *
* בקבוצות לא הגיעו עדיין לכלל יעילות בשטח. אשר לאויה, הוסיף, שזו ממשיכה *
* להיות טובה אך מגבלת התקדמות בעינה. *
*
* ה. מכאן עבר לסקירת השיחות עם הפלשתינאים (בנקודה זו הצטרף לשיחה *
* ע. המזכיר דג'רג'יאן). *
*
* 1. רובינשטיין ציין שאנו חוזרים ארצה מתוסכלים גם אם איננו מפגינים זאת *
* כלפי חוץ כדי לא להוסיף הד להתבטאויות גורמים פלשתינאים. הזכיר נוקשות *
* א-שאפי, שיש לה נטייה להיות נבואה המגשימה את עצמה. ציין זרם התלונות של *
* הפלשתינאים וחוסר האיזון בין תלונות, בקשות השעיות ועשייה בכיוון של *
* התקדמות מצידם. הזכיר דבריו של רוטשילד בשיחות עת ציין בפני הפלשתינאים *
* השינוי בעמדות הישראליות מאז מדריד לעומת חוסר השינוי אצלם. *
*
* 2. המשיך בצינון שרה'מ חש שאין התקדמות ומחויבות של ממש מצד הפלשתינאים. *
* לא יכול להיות שכל פעם נצטרך לדון בחידוש המו'מ ואין מדובר בפרס חד *
* צדדי. *
*
* 3. בהתייחסו לעבודת הוועדות ציין ההתחלה המבטיחה ואח'כ ההשעייה שהפכה *
* לקבע, צמצום המליאה ל-3, מה שיוצר תחושה של הזדמנות שהוחמצה משהו *
* ומיצוי שלא הוגשם. תחושתנו שעשינו כמיטב יכולתנו, גם אם אין זה מושלם *
* מבחינת בני שיחנו ובתגובה קיבלנו חזרה את המודל שלכם ל'פיסגה' *
* רובינשטיין סיכם סקירתו בצינון הצורך להנחיל לפלשתינאים הרצון הישראלי *
* לעשות עסקים ולהתקדם. *
*
* 3. בתום סקירת ראשי המשלחות נפתח דיון כאשר דג'רג'יאן מספר על המסר שניסה *
* להעביר במהלך תידרוכו לעיתונאים. רובינשטיין הדגיש חשיבות המסר הפומבי *
* האמריקאי כמו-גם הפרטי לפלשתינאים לגבי ניהול השיחות. דג'רג'יאן ציין *
* שהביעו פני הפלשתינאים חוסר שביעות רצונם על אי הגעתם לפגישה אתמול *
* ואפיין זאת כטעות טקטית כמו גם השעיית השיחות. *
*
* 4. לוואיס שאל להערכתנו לסיבת ההתנהגות הפלשתינאית. רובינשטיין הסביר *
* ההתנהגותם בקשיי המימון, מאבקים פנימיים ובעיות בשטח כאשר חוזר על כך *
* שאנו נכונים להיכנס לדיונים של ממש עימם לא רק בושינגטון, אלא גם *
* בשטח למשל בנושאי ז'א שאפשר המשך עבודה משותפת ו-ENGAGEMENT. הוסיף גם *
* בקשתנו מחוסייני לגלות יותר מעורבות. *
*
* 5. בהמשך התייחס רובינשטיין להמשך השיחות ולצורך בתן וקח והעדר תן כלשהו *
* מצידם עד שלב זה. קיומו של תן וקח יאפשר יתר קשב לטענות וגמישות עד כמה *
* שניתן. חלק מהכניסה לנושאי מהות יכול להתחיל בשטח *
* בכל הטיפול ב- EARLY EMPOWERMENT. *
*
* 6. אשר לאורך הדיונים, רובינשטיין העלה ספק לגבי סבבי שיחות של שלושה *
* שבועות והביע רצון שהסבבים ימשכו תוך ניסיון להגביר מעורבות בין הסבבים *

- *
*
*
* (או בהפסקות) באמצעות דיוני מומחים, קבוצת עבודה ופעולות ביניים של*
האמריקאים. אשר למועד, ציין תגובת מגאלי להצעה לחדש השיחות ב-7.6 (יום
שחרור ירושלים). לואיס שאל בעקבות דברי רובינשטיין אם להערכתו אם היינו
עוברים בתוך שבועיים לדיוני ק'ע האם ניתן היה להשיג היום הסכמה למסמך
*כלשהו.
*
7. בנצור ביקש להפנות תשומת הלב להערה שהשמיע א-שאפי מס' פעמים לגבי
הצורך / אפשרות להתחיל קודם לדון בגג ורק אח'כ לבנות שלבי הביניים. הביע
חשש שדברי א-שאפי יחלחלו מטה ויקעקעו המבנה העדין של נוסחת מדריד. ציין
החשיבות שבהבהרה אמריקאית לפלשתינאים לגבי כללי מדריד והחשש שקעקועם
יפגע בתהליך. דג'רג'יאן הגיב בציינו שעלינו להמשיך ולהדגיש מחויבותינו
למדריד ולקשור בין שלב הביניים לשלב הסופי. המשיך ואמר שרצוי לחזור על
כך אין ספור פעמים. לואיס שאל האם א-שאפי קורא במקרה את העתונות
*הישראלית?
*
8. בשלב זה שאל רובינשטיין כיצד מעריכים האמריקאים את סיבוב השיחות
הנוכחי. דג'רג'יאן הביע דאגה מאובדן הזמן תוך שמציין שטרם היה סיפק בידם
לבצע הערכה מקיפה. הזכיר המאמץ שנקטו להתמקד בעינייני מהות וחשיבות
מיקוד זה במסלול הפלשתינאי והשפעתו על שאר המסלולים. לואיס ציין הערכתם
לחשיבות שבהישג בתום הסבב כאשר הערכה זו מושפעת מתחושת הזמן והתפתחות
*האירועים באיזור.
*
9. רוס ציין שלמעורבות / התערבות אמריקאית שתי מטרות. האחת, לחולל תוצאה
והשנייה אם לא ניתן להשיג תוצאה לפחות לייצור נקודת התייחסות להמשך
העבודה. הוסיף, שתחילת השיחות יצרה אורה של תקווה, שהתחזקה בעקבות
הדיונים בקבוצות העבודה והדיון במהות. סוף השבוע השני לחצים מבית
ומתונים הביאו לנסיגה. עם זאת מוצא בשורה בסבב, גם אם לא היתה התקדמות,
בניסוחים ובשפה שנקטו הפלשתינאים בכמה מניסוחיהם מתוך מודעות לאוזן
הישראלית ובכך יש לשקף התקדמות. אינדיק המשיך וציין החשיבות בהמשך
*העבודה בפרק הזמן עד חידוש השיחות.
*
10. רוטשילד ציין הצורך להסיר התחושה שמחווה נשלפות מהמחסן ותפיסה לפיה
אם הפלשתינאים יפעילו לחץ יושגו מחווה נוספות. יש לדבר עימם על
האלטרנטיבה. לשאלה מתפרצת של אינדיק מהי האלטרנטיבה ציין רוטשילד הסכנה
לקיום התהליך. אינדיק השיב במילים 'זה בסדר אם זה רצונכם'. רובינשטיין
*הבהיר שמדיניותנו היא לקדם התהליך ובכך אנו עסוקים.
*אינדיק הזכיר החולשה הפלשתינאית והצורך לחבר (TO SOCIALIZE)
*אותם לתהליך.
*
11. לואיס, בהציגו עצמו כ'סנגור השטן', שאל איך מגיבים שחלפה שנה ומחצה
דבר לא הושג, המצב בשטח הורע, התמיכה כמו'מ נחלשה, התמיכה בחברי המשלחת
אינה גבוהה ומה התועלת לאיש ברחוב מחילופי ניירות. האיש ברחוב צריך לחוש
שדברים קורים. רוטשילד הגיב שלשם כך הצענו העברת סמכויות והצעות אחרות
להקלות בתחום המיסים והחזרת מגורשים אלא שהפלשתינאים לא לקחו הצעתנו
*להעברת סמכויות.
*
12. ארון מילר ציין, שקיימות שתי גישות לתהליך: הפלשתינאים מאמינים
שצעדים ישראלים יאפשרו גמישות ואילו אנו מאמינים שגמישות פלשתינאית
תאפשר צעדים בשטח. יש למצוא דרך לא לגיבוש חבילה, אלא גישה שבצורה
אינקרמנטלית תאפשר התקדמות. בשבועות הקרובים, הוסיף, נצטרך למצוא תחומים
שניתן להעביר להם ולמצוא פרוייקט לעבוד עליו. רוס התייחס לדברים באומרו

*

*

*

✱

+

+

פונבל

מפקדת פרקליט צבאי ראשי
 ענף הדין הבינלאומי
 סל: 2912, 2925, 5692097
 תק 33 (1101) 1285
 אייר 1993
 4

משרד החברה - מנכ"ל - מר י. אבן
 משרד הקשורות - מנכ"ל - מר מ. אד
 משרד הקלאות - מר י. ארז
 משרד ישראל - מנכ"ל - מר ש. גל
 משרד לאיכות הסביבה - מנכ"ל - מר י. פלג
 משרד העבודה והרווחה - יועץ השדה - מר י. צבע
 משרד האנרגיה והתשתיות - מנכ"ל - מר ר. קדול
 משרד הבריאות - תשנה למנכ"ל - מר י. שחר
 מזכירות הממשלה - מר אריה זהר
 איו"ש - היועץ
 אח"ע - היועץ

הנדון: עבודת מטה לענין השא ומען המדיני

של מזכירות הממשלה מ - 25.4.93

1. במסגרת למכתבו של מר אריה זהר שבסימוכין, הדיני להודיעם את שמות הקצינים והמיועדים להצטרף מטעם הפרקליטות הצבאית אל צוותי העבודה במשרדיכם בכל הקשור לענייני המו"מ:

- משרד החברה - סרן רונן עצמון, עוזר היועץ המשפטי באח"ע.
- משרד הקשורות - סרן פנינה ברוך מענף הדין הבינלאומי במפצ"ר.
- משרד הקלאות - סרן פנינה ברוך מענף הדין הבינלאומי במפצ"ר.
- משרד ישראל - סגן קובי שרביט מענף הדין הבינלאומי במפצ"ר.
- המשרד לאיכות הסביבה - סרן לי ארד מענף הדין הבינלאומי במפצ"ר.

משרד העבודה ותדווחה - אל"מ משה רוזנברג, היועץ המשפטי באיו"ש או
רס"ן עליזה כץ, סגנית היועץ המשפטי באיו"ש.

משרד האנרגיה והחשמית - רס"ן דניאל דייזנר, סגן ראש ענף הדין
הבינלאומי במפצ"ר.

משרד הבריאות - סגן שרון אפק מענף הדין הבינלאומי במפצ"ר.

2. אנא עדכנו אותנו בדבר מועד הפגישה העתידי של צוות העבודה במשרדכם על
מנת שנוכל ליידע את הקצין או הקצינה הנוגעים בדבר.

דניאל דייזנר, רס"ן
מ"מ רע"ן הדין הבינלאומי
מ"מ פרקליט צבאי ראשי

מב

צוותים

ג' 13-13

595592
סודי

אל : תפוצת תדרוך מדיני שבועי

תדרוך מדיני שבועי - 9 במאי 1993

התהליך בשבוע השני לשיחות בווש'

עיקרים

1. בכל הערוצים, פרט לסורי, ישנה תזוזה חיובית כל שהיא:

א. במסלול הישראלי-פלס' התפצלו המשלחות, לראשונה מאז החל המו"מ, לקבוצות משנה שעסקו בנושאי הקונצפט, הקרקע וזכויות אדם. הדיון מתמקד בגיבוש הצהרת עקרונות משותפת. ניכרת מגמה של הקשחה אצל הפלס' בימים האחרונים, למרות ההתקדמות במו"מ והישגים שצברו, בתקוה, אולי למעורבות אמר' גדולה יותר ולמחווה ישראליות נוספות.

ב. בערוץ הסורי התרכזו השיחות סביב המסמך שלהם (בכלל זה סעיף 5) והתיקונים הישראליים החדשים שהוגשו. בעקרון לא חל שינוי בעמדה הסורית הדורשת התחייבות ישראלית לנסיגה מלאה והמסרבת לפרט ראייתה את מהות השלום ואופיו של ההסדר הכולל. למרות זאת, מפגינים הסורים גישה עניינית בדיונים, ויוצאים בהצהרות מתונות יחסית, כנראה כדי שלא להיות מואשמים בהכשלת התהליך ושלא להראות באורח שלילי ע"י ארה"ב.

ג. טקטיקת ירדן בשיחות מוכתבת עפ"י התפתחויות המסלולים האחרים והאילוצים הפנימיים. ההתקדמות המסויימת בערוץ הפלס' אפשרה הקמת 3 קבוצות עבודה פורמאליות למקבצים של סוגיות שסוכמו כבר בסדה"י המשותף. נראה שגם לשקול של תדמית ירדן בעיני ארה"ב, חלק בדבר.

ד. הדיונים עם לבנון עסקו בהצעת ישראל להקמת ועדה צבאית משותפת. נראה שהרעיון נשקל ככובד ראש ע"י הלבנונים ורה"מ ושה"ח לבנון נסעו לדמשק להתייעצויות בנושא.

פירוט

הפלס'

1. המגמה החיובית שהקרינה המשלחת הפלס', בראשית שבוע השיחות השני, קיבלה תפנית ככיוון של הקשחה אותה מוביל אש"פ/תוניס, שם מתנהלים דיונים בהשתתפות פיצל חוסייני. מגמת ההקשחה, למרות ההישגים שצברו, התבטאה כבר בהשעיית הפלס' את דיוני קבוצת העבודה לזכויות האדם, על רקע הארועים האחרונים בשטחים ומתוך תקווה למעורבות אמר' גדולה יותר.

2. בעוד שאש"פ דחה לחלוטין את ההצעה הישראלית להצהרת עקרונות הרי שדוקא דוברים מהמשלחת הפלס' טענו שההצעה אינה חסרת ערך, אלא מהווה, בעיניהם, הצגת עמדה מקסימליסטית עליה ניתן לדון ולשנות. דוברים אלו מבליטים, לצד הביקורת, את ההשגים העולים מההצעה הישראלית, כמו: קבלת עקרון של "שלמות גיאוגרפית" של השטחים, הסכמה ל"פיקוח מוסכם" של שני הצדדים על הבחירות למועצת המעבר הפלס', גמישות בשם שינתן למועצה, הגדלת מספר חבריה וכן מתן סמכויות חקיקה (בפיקוח ישראלי). נקודות המחלוקת העיקריות בהצעה הישראלית מוסיפות, לטענתם, להתמקד

כאופן ההתייחסות ל-242, במידת שליטת מועצת הממשל על השטחים והוצאת קטגוריות שונות משליטה זו (ירושלים, התנחלויות, וכו'), וכן בסוגיית הבחירות (לפחות אלמנטים בה). הבדלי ההתייחסויות להצעה הישראלית בין חלק מהמשלחת הפלס' בווש', לבין תוניס, ובמיוחד ערפאת, אינם בהכרח קשורים לתוכן ההצעה הישראלית. ערפאת מתמקד באי-מילוי ההבטחות סביב הסיוע הכלכלי, שסעודיה הבטיחה להעניק. הוא אף מבקר בסוגיה זו, גם פומבית, את ארה"ב ומצפה ממנה שתקדם הנושא שכנראה מעיק עליו במיוחד.

סוריה

3. סוריה מסכמת שבוע הדיונים השני ג"כ באכזבה, שכן בראייתה לא חלה ההתקדמות המבוקשת, קרי, התחייבות ישראלית לנסיגה מלאה. מצידה אין סוריה מוכנה לפרט ראייתה את מהות השלום ואופיו של ההסדר הכולל. במקביל לחוסר ההתקדמות במסלולה סביר להניח כי סוריה מוטרדת מההתקדמות (במידה זו או אחרת) הנרשמת במסלולים האחרים. הגם שסוריה נותנת ביטוי פומבי לאכזבתה, ואף רומזת (בעיקר התקשורת הסורית) על ההשלכות השליליות לגבי התהליך העולות להיווצר במידה וסבב זה יסתיים ללא "ההתקדמות המבוקשת", מקפידה סוריה להותיר כל האופציות פתוחות. מגמה זו באה לידי ביטוי בייחוד בכל הקשור לזוית האמריקאית. במסגרת זו נענתה מיידית לבקשת ארה"ב להאריך הסבב עוד בשבוע, ובכירה (כולל אסד) מתבטאים בשביעות רצון מהתפקוד האמרי.

4. נראה כי את הסתירה לכאורה שבין האכזבה הסורית מתוכן הדיונים מחד, והתגובה המאופקת יחסית בעלת הסממנים החיוביים כלפי ארה"ב מאידך, ניתן להסביר:

- א. הערכתה כי כל דפוס פעילות אחר עלול להתקבל, בשלב זה, באורח שלילי ע"י ארה"ב.
- ב. תקווה שבסופו של דבר תחול השבוע ההתקדמות המיוחלת.
- ג. אי רצונה בהתערבות ארה"ב במו"מ מחשש שזו תדרוש פרוט עמדות סוריה בנושא הנורמליזציה ותקווה שארה"ב תסתפק בהפעלת לחץ על ישראל להגמיש עמדותיה.

ירדן

5. ירדן ממשיכה לנקוט בטקטיקה של התאמת מהלכיה במו"מ למתרחש מחוץ לאולם הדיונים בערוצה. השקול העיקרי המכתיב את אופן נהול השיחות מבחינתה הוא ההתפתחויות במסלולים האחרים ובמיוחד בערוץ הפלס'. ההתקדמות המסוימת בערוץ זה אפשרה לה הקמת שלוש קבוצות עבודה פורמאליות למקבצים של סוגיות שסוכמו כבר בסדה"י המשותף ותגבור משלחתה במומחים שהגעתם עוכבה עד כה. גם לשקול של תדמית ירדן בעיני ארה"ב, מכלול היחסים עמה לקראת בקור חוסיין בווש' העומד על הפרק והאפשרות המסתמנת לחדוש הסיוע האמרי, חלק בדבר. עם זאת ירדן נוקטת עדיין בגישה של התקדמות פרוצדוראלית בעיקרה, מבוקרת וזהירה ביותר מתוך עמדת המתנה להמשך ההתפתחויות במסלול הפלס' ובערוצים האחרים. על מידת הזהירות הירדנית יעידו נטיתה שלא לאפשר, בשלב זה, הקמת ועדות משנה בקבוצות העבודה והימנעות מפרסום פומבי של פרוט הסוגיות השונות בהן עוסקות קבוצות העבודה שהורכבו. לצד זה אין בינתיים שנוי בעמדתה הנמנעת מסכום סופי של סדה"י המשותף עם ישראל.

לבנון

6. הדיונים בין משלחות לבנון וישראל התמקדו בהצעת ישראל ל"מסגרת

פוליטית" להקמת ועדה צבאית משותפת. הלבנונים שוקלים כיצד להגיב להצעה זו. במסגרת זו נשלח סגן ר' המשלחת הלבנונית לשיחות השלום, ח' ליל מכאוי מווש' לביירות כדי להתייעץ עם בכירי הממשל. במקביל יצאו רה"מ אלחריירי, שה"ח בויז ומכאוי עצמו לדמשק כדי לתאם עמדות ולהתייעץ עם ראשי המשטר הסורי כיצד להשיב להצעות ישראל.

7. ההצעה הישראלית כללה לראשונה אזכור של החלטת מועב"ט 425 במסמך ישראלי ונראה שזהו אחד מאותם "סימנים חיוביים" אליהם התכוון שה"ח בויז בהתייחסו להצעה. סביר להניח שהזיקה המודגשת יותר בין עבודת הועדה הצבאית למליאת המו"מ, כפי שהוצגה בהצעה הישראלית הנוכחית, מהווה גם היא סימן חיובי מבחינת הלבנונים. עם זאת מהתקשורת הלבנונית עולה שקיימת אי-שביעות רצון בקרב גורמים מדיניים לבנונים מכך שההצעה הישראלית לא כוללת התחייבות מפורשת לנסיגה כוללת ע"פ לוח זמנים.

ארה"ב

8. האמר' המשיכו בפעילות אינטנסיבית מאחורי הקלעים ע"י קיום מגעים יום-יומיים עם הצדדים במאמץ לקדם התהליך בערוצים השונים. עיקר מהלכיהם כווננו מול הפלס' ובמסגרת זו נקטו במחוות הבאות:

- א. אירגנו לשבוע זה פגישות לראשי המשלחות עם הנשיא קלינטון.
- ב. הכריזו על מתן סיוע מיוחד לשטחים בסך 14 מליון דולאר, ליצירת מקורות תעסוקה. צעד שנועד גם כדי להעניק הישג מוחשי למשלחת הפלסטינית ובמגמה לחזקה.
- ג. קיימו את פגישתם הראשונה עם הפלסטינים בנושא ההתנחלויות, אך ע"פ המדווח בתקשורת, היה דרג המשתתפים מהצד האמר' נמוך כמו גם איכות המידע שהועבר להם.

המרכז

5/5

נכנס **
**
**
**

מסמך: 590979
חוזם: 5,5273
מ-: רוש, נר: 2011, תא: 040593, זח: 2100, דח: ב, סג: סו
סודי / בהול לבוקר

אל: לש' רה'מ, לש' שה'ח, מצפא

דע: משלחות השלום, וושינגטון

מאת: הציר וושינגטון

הנדון: תהליך
משיחה עם איש הצוות האמריקני העוסק בתהליך.

1. לא מובטח עדיין שקלינטון יקבל את המשלחות בשבוע הבא. הדבר בעיון ומותנה בכך שתהיה התקדמות. אם השיחות תעלינה חלילה על שרטון לא ירצה הנשיא להיות מעורב. מלכתחילה לא דובר על קיום פגישה זו השבוע, כי מכל מקום היה הנשיא מחכה לשובו של כריסטופר מאירופה.

2. הם סבורים שרמת המעורבות האמריקנית כרגע היא אופטימלית. לא ידחפו להגברת המעורבות, אלא בהסכמת הצדדים. הם מרוצים מאד מהיקף הפגישות שהם מקיימים ומן התדריכים שהם מקבלים יום יום מראשי המשלחות. אינם מתכוונים בשלב זה להעלות הצעות משלהם. אחרי הרהור הוסיף:
'למרות שכריסטופר אמר שנעלה הצעות WHEN APPROPRIATE', 'גם אז לא ייעשה הדבר אלא לאחר התיעצות מוקדמת עם ישראל. תחושתם היא שאנחנו מרגישים מאד נח עם רמת המעורבות הקיימת.

3. לשמחתם הגדולה, ישנה תזוזה גדולה במסלול הפלסטיני. איש שיחי סיפר שהם חשבו אתמול לתת 'נאום המרצה' לפלסטינאים בנושא הקרקע ומצאו שהדבר כלל אינו דרוש ושהפלסטינאים לא היו זקוקים לשום שיכנועים.

4. הם מוצאים כי מצב רוחם של הפלסטינאים פוזיטיבי וזה נכון אפילו לגבי עבד אל שאפי. ישנה הבנה כללית שלה שותפים פלסטינאים, ישראלים ואמריקנים שחותרים להגיע לנייר וכי הדבר בגדר הישג יד בסיבוב הנוכחי.

5. ההתפתחות הפוזיטיבית במסלול הפלסטינאי תביא גם (לדעתו) להתפתחות טובה במסלול הסורי. הסורים אינם רוצים להתקדם יותר מהר, אך בשום אופן לא יותר לאט מן הערבים האחרים. הדבר פועל כמו רוכסן: כשיש התקדמות בצד אחד, מיד באה התקדמות גם בצד האחר.

בסהכ' נשמע מאד אופטימי, אך הודה בחיוך שחבריו לצוות האמריקני אינם בהכרח אופטימים כמוהו.

שילה

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, מצפא
תפ: ראשהממשלה

3"13

נכנס

סוג תיק:

מסמך: 590949

חוזם: 5,5266

מ-: השלום, נר: 37, תא: 040593, זח: 2142, דח: מ, סג: בל

9,257886

9,233388

בלמ'ס/מידי

אל: כל הנציגויות (הועבר בנפרד)

דע: תפוצת הסברה, לשכת שה'ח, לשכת ס/שה'ח

מאת: מטה מידע ותקשורת - וושינגטון

הנדון: היום בשיחות השלום - 4.5.93

היום שקעו השיחות לשיגרה המבורכת, נעדרת ההתרגשות התקשורתית סביבן. המו'מ התקיים היום בכל ארבעת ערוציו ללא דרמות תקשורתיות או אחרות.

1. במסלול הלבנוני - בעקבות הידיעות על הסכמת ישראל לדון בנסיגתה מרצועת הבטחון, מסר היום מקור ישראלי לכתבים כי:

ישראל לא שינתה מלכתחילה את עמדת היסוד שלה הקובעת, חד-משמעית, כי מטרת השיחות בוושינגטון, עפ'י ועידת מדריד, להביא להשגת חוזה שלום בין ישראל ללבנון שבמסגרתו יפתרו כל הבעיות התלויות ועומדות בין שתי המדינות. ראש המשלחת מר א. לוברני, קיים היום בבוקר שיחת טלפון עם הגנרל לחאד, שבה מסר למפקד צד'ל על מהלך השיחות וכמו כן הוחלפו דעות בין השניים. במהלך שיחה זו, חזר מר לוברני על דבקות ישראל בעמדת היסוד החותרת לחוזה שלום עם לבנון, שבסגרתו יפתרו כל הנושאים, ללא יוצא מן הכלל, בין שתי המדינות.

מצידו הדגיש הגנרל לחאד את החשיבות בקידום השיחות ואמר, כי הגיעה העת לכינון שלום בין ישראל לבין מדינות ערב, לרבות לבנון. עד כאן.

המשלחת הישראלית הגישה במסלול זה מסמך הכולל הצעה ישראלית חדשה המהווה מסגרת פוליטית מתאימה לשני הצדדים לכינון קבוצת עבודה צבאית משותפת לטיפול במכלול הנושאים הבטחוניים שבין שתי המדינות.

2. במסלול הפלסטיני - נתכנסו היום כל שלושת קבוצות העבודה: בוועדת מהות הסדרי הביניים - נמשכה העבודה על נסיון ניסוח נייר עקרונות משותף. בוועדת המים והקרקעות - הוצגו הצעות ישראל לעקרונות ניהול משק המים בתקופת הביניים ונמשך הדיון בנושא הקרקע. גם וועדת זכויות האדם המשיכה היום בדיוניה. בכל שלושת הוועדות התנהלו הדיונים באווירה עניינית.

3. במסלול הירדני - הצטרפו היום למשלחת הירדנית שלושה מומחים לנושאי כלכלה, איכות הסביבה ואנרגיה והם שולבו במסגרת השיחות היום. בשיחות אלה סוכם על הקמת שלושה קבוצות לטיפול במכלולי הנושאים המוסכמים בתוך סדר היום המפורסם. גם כאן האווירה נינוחה.

4. במסלול הסורי - בשיחות עם סוריה אמר השגריר רבינוביץ בצאתו מהפגישה היום, כי היתה זו פגישה קונסטרוקטיבית, בה הצגנו את התבטאויות רוה'מ רבין בה הוא מברך על השימוש במונח 'FULL PEACE', אך מאידך מסביר רוה'מ כי אין במינוח זה מספיק בסיס כדי לאפשר לנו להרחיב בנושא הנסיגה. בנוסף התייחס לטענות העיתונות הסורית כי ישראל מטפחת את המו'מ עם הפלסטינים כחלק מטקטיקת 'הפרד ומשול' נגד הערבים. הסברנו כי ישראל שואפת להתקדם בכל המסלולים כאחד.

לבסוף נכנסו הצדדים לדיון אודות ניסוח חלקים מתוך הצהרת העקרונות

המשותפת ויחסית הושגה התקדמות.
עלאף בדבריו לתקשורת התייחס בשיוויון נפש ליום הדיונים, אך ציין כי לא
חלה התקדמות. עמד על חשיבות יישום ההתחייבויות של 242 ו-338 ע'י הצד
הישראלי וציין כי יתכן ומחר הצדדים יתחילו לדון ב'הסדרי היישום' של
החלטות אלו. לשאלה בדבר המשך השיחות בשבוע הבא, אמר עלאף שלמרות שלא
התקבלו אצלם הצעות כלשהן בעניין זה, הנושא מועלה ע'י עיתונאים ולכן יתכן
שהנושא יידון בפגישה בין המשלחות הערביות עוד היום.

מחר יתדרכו ראשי המשלחות את העיתונאים הערבים. הפלסטינים מתכננים מסיבת
עיתונאים ואנו תקווה, כי הטון החיובי המשתקף משם ימשיך גם מחר.

מטה מידע ותקשורת - וושינגטון

תפ: שזח, ששהח, רהמ, מנכל, ממנכל, סמנכלים, מצב
תפ: אירופה, משפט, מעת, הסברה, מזאר, מאפ, אסיה
תפ: אוקיאניה, מזתים, מצרים, ארבל1, ארבל2, אמלט
תפ: אכב, כלכליתא, כלכליתב, כלכליתג, מצפא
תפ: מקצב2, קונס, ממד, לעמ, דוצ, מתאסשטחים, רם
תפ: אמן, לוברני, ראשהממשלה

מ-1-222

נכנס **
**
**
**

מסמך: 580883
חוזם: 4,23444
מ-: ווש, נר: 2082, תא: 240493, זח: 1520, דח: ב, סג: סו
סודי / בהול לבוקר

אל: רוה'מ, שה'ח

דע: ס/שה'ח

מאת: שג' וושינגטון

מ כ ת ב מ ו ב ר ק

הנדון: תהליך שלום: מסלול פלסטיני

בהמשך לנר 2081 מ-24.4

1. בהמשך לשיחתך (21.4) עם דג'רג'יאן נפגשתי עם מילר לבקשתו.

2. להלן נקודות שעלו בשיחה:

(א) מצפים שרובינשטיין יתייחס לרעיונות/הצעות שהעלו בשיחתם עמו (במהלך ביקור רוה'מ), בשיחת רובינשטיין עם הארוף ובשיחות שקיימו עמך.

(ב) בהמשך לפירוט מרכיבי החבילה הבהיר כי בפרויקט מתכוון לא רק לנושא אחד אלא למספר נושאים. חזר על-כך שמבחינתו חבילה צריכה לכלול המרכיבים הבאים:

פרויקט מסגרת פוליטית ו- CBM. כאשר לחבילה צריך למצוא כותרת שתובן לציבור.

(ג) מלבד הצעתו מנה שתי אופציות נוספות (להלן), או שני אפיקי התקדמות נוספים:

1. בחירות (פיצול הדיון לקונצפט ומודליטיס) + העברת סמכויות סלקטיבית . CBM +

2. הצעת קרצר להכנס לדיון בחמישה נושאים. לאחר השגת התקדמות מסויימת תכין ארה'ב (או הצדדים) נייר שיסכם ההתקדמות. גישה זו מאפשרת TRADE OFFS. (אם נותר על נושא החקיקה בתחומים שיועברו לניהולם, יותרו הפלסטינים בנושא העברת סמכויות. ציין בהקשר זה כי העברת סמכויות אפשרית רק אם תושג הסכמה לגבי מסגרת פוליטית. סבור כי נתקשה להשיג הסכמה (בתוך שבועיים).

(ד) אשר לסוגיית ההכנות ביננו לגבי קווים אדומים, לדעתו יכולתם לקבל הקווים האדומים שלנו תגדל במידה ואנו נגלה נכונות לזוז בנושאים שאינם נכנסים לקטגוריה של קווים אדומים כגון: סמכות חקיקה וקרקע.

(ה) אשר לירושלים, סבור שיש היבטים שאינם צריכים להכנס לקווים האדומים. לדבריו, יש להעניק זכות בחירה לכל הפלסטינים כולל לתושבי מז'י-מ. על אופי ההצבעה, והיכן יצביעו ניתן לדון. יחד עם זאת תושבי ירושלים לא יכולו להתמודד על תפקידים במסגרת ISGA. סבור שניתן להגיע להסכמה בנושא.

(ו) היבט נוסף שנכנס לקטגוריה של קווים אדומים נוגע ל-JURISDICTION. קונקרטי נצטרך לקבוע הנושאים שיהיו בניהול ISGA. צופה לקיים בהשגת הכנה ביננו לפלסטינים החותרים לתיחום גיאוגרפי של JURISDICTION.

(ז) סוגיית ה-INTERLOCK בין הסדר הביניים והקבע נכנס למסגרת המטריה

הפוליטית. לדבריו, קשה יהיה להשיג הבנה.

ח) במידה ולא תחול התקדמות בשיחות עד להשגת רגיעה בשטח יש לשקול עיסקה בין רבין לחוסייני בתמורה לבלימת האלימות נסכים לנקוט בצעדים בשטח.

ט) אשר לתפקיד ארה"ב בתשובה לשאלתי לגבי אפשרות למעורבות המזכיר טען שלמזכיר 'אין חבל', מכיון שהבית הלבן אינו מעוניין בחילוקי דעות עמנו. באותה נשימה טען כי יש לצפות לשינוי באופי מעורבותם במידה והשיחות יכנסו למו"מ עינייני. סרב לפרט. טען שהמזכיר אישר התוכנית.

שטיין

יש

תפ: רהמ, שהח, סשהח, ראשהממשלה

12-333 ק'

סוג תיק:

מסמך: 580867
דף 1 מתוך 2
עותק*

* ** נכנס
* **
* **
* **

חוזם: 4,23443
מ-: ווש, נר: 2081, תא: 240493, זח: 1500, דח: ב, סג: סב
* סודי ביותר / בהול לבוקר *

* מ כ ת ב ו ב ר ק *

* אל: רוה'צ, שה'ח *

* דע=ס/שה.ח *

* מאת: שג. וושינגטון *

* הנדון: תהליך השלום שיחת השגריר דג'רג'יאן (21.4) *

* 1. שיחת השגריר - ע. המזכיר יועדה לשמיעת דיווח על שיחותיו עם הפלשתינאים
* ולהכנת פגישת הצוות האמריקאי עם רובינשטיין וחבריו ביום ו' ה-23.4. *

* 2. בפגישה השתתפו מצידם פריס, קרצר, ארון מילר ותום מילר, מצידנו הציר
* וושטצין. *

* 3. להלן נושאים עיקריים שנידונו בשיחה. *

* א. דיווח שיחות האמריקאים עם הפלשתינאים: *

* לסיפרו, שעל פי המידע שבידם, התנהל דיון נוקב כאשר ערפאת ומנהיגות אש'פ
*, כמו גם חוסייני תמכו בחידוש השיחות. לעומתם, היו נציגים מהשטחים
* שהתנגדו לנוכח האוירה בשטחים ולאור החשש הספציפי לשלומם ולשום
* משפחותיהם. דג'רג'יאן הזכיר מסע ההפחדה נגד משפחות חברי המשלחת והצורך
* באבטחת בטחונם כפי שדנו עימנו בעבר. הוסיף שהאבטחה צריכה להעשות באופן
* שהמאובטחים לא יחששו מהאבטחה ולא תבודד אותם מהציבור. *

* 2) דג'רג'יאן סיפר כי ההחלטה לחדש השיחות היתה קשה וכי עתה, מקווים ערפאת
* ותומכיו, ניתן יהיה לחדש השיחות ולהשיג תוצאות שיורגשו בשטח. ציין החשש
* אצל בני שיחם הפלשתינאים שבמידה ולא תושגנה תוצאות ממשיות בהקדם חברי
* המשלחת יודחו וחייהם יהיו בסכנה. *

* 3) הפלשתינאים חזרו והביעו ענינם בהתייעצויות ותקוותם שארה'ב תמלא תפקיד
* פעיל בשיחות. *

* 4) חזרו על הצורך בסיוע סעודי ועל המצב הסוציאקונומי השורר בשטחים. *

* 5) חזרו על ביקורתם על הגירוש ותרומת הגירוש האחרון לחיזוק כוחו של
* החמאס. ציינו שלא יוכלו לסבול גירושים נוספים. *

* 6) שאלו האם ידועים למימשל הצעדים שבכוונת ישראל לנקוט ונענו שלא מדובר
* רק בהצהרות רבין וכריסטופר אלא בצעדים קונקרטיים בשטח. *

* כ. לקראת הסכם ה-9 במסלול השיחות עם הפלשתינאים: *

* (1) השגריר ציין החשיבות שבהסכמה ישראלית - אמריקאית מוקדמת על הפרמטרים *
* שבשיחות עם הפלשתינאים וכי נצטרך להגיע להסכמה על קווים אדומים בנושאים *
* החיוניים לנו. *

* (2) דג'רג'אין ציין שמטרת ההתיעצויות היא לבדוק כיצד ניתן להשיג התקדמות *
* אמיתית ותוצאות של ממש בהקדם. יעלו הצעות קונקרטיות בפגישה של ה-23.4. *

* (3) השגריר העריך כי הפלשתינאים ינסו להעלות את שאלת ירושלים בהקשר לדיון *
* על הבחירות והקרקעות. עצם איזכור ירושלים אינו חייב להביא להפסקת השיחות *
* אך, בתשובה לשאלת הבהרה, הוסיף, מחדד הצורך בהכנה מוקדמת אמריקאית *
* ישראלית. דג'רג'אין הסכים שאיזכור ירושלים אינו צריך לגרום להפסקת *
* השיחות וכי יש צורך בפרמטרים. מודעים לרגישות הנושא. קרתר סיפר *
* שהפלשתינאים שבים ומעלים הפרדתה הפיסית של ירושלים מהשטחים במיוחד *
* בעקבות הסגר. השגריר ענה שקובלנות הפלשתינאים על השפעת הסגר צריכה להיות *
* מועילת עימנו. דג'רג'אין ציין שהפלשתינאים טענו שהצעד שרבין יכול לעשות *
* זה לפחות לאפשר מעבר תושבי השטחים לירושלים וכי יהיה בכך להועיל. זו *
* יכולה להיות תוצאה מוחשית מבחינת הפלשתינאים. חשוב שיינקטו צעדים ממשיים *
* בשטח. *

* (4) בתשובה לשאלת השגריר מה לדעתם יראה כהתקדמות ממשית השיב מילר שגיבוש *
* חבילה בה יוסכם על פרוייקט בנוסף לשינוי המצב בשטח אולי בנוסף לבחירות *
* יהווה הישג. *

* (5) חזרו ופירוטו ההצעות בששת התחומים עליהם דנו עם רובינשטיין. *

* (6) העלו הצורך שהצהרה שתפורסם תגובה בהתקדמות של ממש שתראה על הישגים *
* לציבור הישראלי והפלשתינאי. *

* (7) בשיחה הסתמן הבדל ברור בין גישתם של מילר לקרצר. הראשון הדגיש יותר *
* הצורך באיתור 'פרוייקט' מוגדר שידגיש התקדמות והישג מוחשיים בשיחות *
* והשני הדגיש יותר הצורך בהתקדמות 'סובסטנטיבית' בכל הסוגיות שאותרו על *
* ידם כחיוניות להצלחת המו'מ הישראלי-פלסטיני. *

* שטיין *

* יש *

* תפ: רהמ, שהח, סשהח, ראשהממשלה

200
1/32
6000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

11571

תאריך : 09.08.93

שמו

נכנס

חוזם: 8,11571

אל: המשרד

לעדים: 345/מטחון, 677/אביב, 692/מנמת, 625/מ-

מ-קהיר, נר: 133, תא: 090893, זח: 1515, דח: מ, סג: שמ

תח: @ הס: מזתים

נד: @

שמו/מיד

אל: מצרים

דע: ערב 2,1, איסוף

מאת: קהיר, גבע

הנדון: פלסטינים - תהליך השלום.

משיחה עם אוסאמו יושיהראה, יועץ בשגרירות יפו בקהיר:

1. בפגישת השגריר היפני בקהיר עם נביל שעת', יועץ ערפאת, מסר שעת' שהפלסטינים הגישו לכריסטופר, במהלך ביקורו בקהיר, הצעות נגדיות לניר האמרקני ולא ניר המכיל שינויים בלבד לנקודות מסוימות במסמך האמרקני.

2. נביל שעת' הדגיש שתי נקודות בניר הפלסטיני:

א. ישום רעיון עזה תחילה וכן יריחו לפני הסדר הביניים.
ב. דיון מקביל בהיבטים של הסדר הביניים ובהיבטים של הסדר הקבע.

3. נביל שעת' לא היה אופטימי כלל לגבי השגת התקדמות במסלול הפלסטיני-ישראלי בזמן הקרוב. צופה אפשרות להשגת הסדר לפי הסדר הבא: הצהרת עקרונות ישום עקרון של עזה תחילה ואח"כ דיון באלמנטים של הסדרי הביניים והקבע. שעת' היה מאוד זהיר לגבי ישום הרעיון של עזה תחילה והדגיש, כי במקרה של הסכמת הפלסטינים לממשל עצמי ברצועה, יראו בכך הצדדים במסלולים האחרים הישג למסלול הפלס-ישראלי ומתן אור ירוק להתקדם במסלוליהם הם. במצב זה חוששים הפלסטינים להשאר מאחור בעוד המסלולים האחרים מתקדמים במהירות. שעת' גם הנחיל הרושם, שפריצת דרך במסלול הסורי-ישראלי לא תשמח כלל את הפלסטינים.

גבע

לש

4074 F

0770:15311-8

9876543210 9876543210 9876543210 9876543210 9876543210 9876543210 9876543210 9876543210 9876543210 9876543210

Q-15595, CP, EE1, 081889080, 7012181, 70130, 961M0

電話：860-07890

WOLFSON

NO. 22592

图 10-1-1 500kV 变电站主接线图

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ(0), שהבט(0), מנכל(1), ממנכל(1), מצב(0), רביב(1),
ר/מרכז(1), ר'אגת(0), רם(0), אמן(0), ממד(4), רחטמזת(1), מצרים(1), מזתים(1),
יגר(1), אסיה(0), מצפא(1), סליבל(1), משפט(1), סמנכלתקשורת(0)

ש מ ר

היועץ המשפטי
טל' 3761

י"א באב תשנ"ג
29 ביולי 1993

676376

אל : שר החוץ

מאת : היועץ המשפטי

הנדון : העברה מוקדמת של סמכויות

1. לקראת ביקור המזכיר וצוותו הוכנה הצעה לסיכום דיון וצו (מנשר) המפקד הצבאי.
2. הניירות הוכנו בצוות כראשותו של אלי רובינשטיין.
3. הניירות מצ"כ, לידיעתך.

ברכה,
רובי סיכל

העתק : שר החוץ
מנכ"ל
ממנכ"ל

DRAFT

INFORMAL

July 25, 1993

EARLY TRANSFER AND ASSUMPTION OF POWERS AND RESPONSIBILITIES
IN AGREED UPON AREAS

SUMMARY OF DISCUSSIONS

1. Powers and responsibilities in the spheres of Education, Health, Tourism, Social Welfare, Labour and any other agreed sphere will be transferred from the Civil Administration to a Palestinian administration.
2. The transfer and assumption will be effected in the immediate future without prejudice to the outcome of ongoing negotiations on interim self government arrangements.
3. The powers and responsibilities will be transferred to Palestinians from the territories who will be nominated and appointed by the Palestinian side of the Jordanian-Palestinian Delegation to serve as a Palestinian Administration that will have the relevant decision-making powers related to its scope of activities.
4. Inter Alia, the Civil Administration will transfer to the appointed Palestinian Administration the budgetary allocation at present allocated to the respective Civil Administration Authorities. The allocation will be transferred on a quarterly basis.
5. The Palestinian Administration may appoint personnel in accordance with the prevailing laws.
6. In order to facilitate such immediate transfer of powers and responsibilities, the two sides shall convene a joint committee on the basis of parity, to finalize the modalities for such arrangements and to act as liaison thereafter with Israeli and Jordanian authorities.
7. Legal obligations and commitments of the Civil Administration will be honored by the Palestinian Administration.

מנשר בדבר העברה ונטילה מוקדמת של סמכויות ותחומי אחריות

1. **מטרה**
מטרתו של מנשר זה הינה ליישם את ההסכם בדבר העברה ונטילה מוקדמת של סמכויות ותחומי אחריות למינהל פלסטיני כשלב טרומי לקראת הסדר ביניים בין ישראל לנציגי הפלסטינים.
2. **הגדרות**
במנשר זה -
"ההסכם" - ההסכם המובא בתוספת הראשונה;
"מינהל פלסטיני" - מינהל שמונה על ידי הצד הפלסטיני במשלחת הירדנית-פלסטינית למלא באזורים תפקידים מוגדרים מכח ההסכם.
3. **מעמד המינהל הפלסטיני**
המינהל הפלסטיני הוא אישיות משפטית, כשרה לכל חובה, זכות ופעולה משפטית במסגרת סמכויותיו.
4. **סמכויות**
הסמכויות הביצועיות הנתונות למינהל האזרחי באזורים בענייני חינוך, בריאות, רווחה, עבודה ותירות, הקבועות בחיקוקים כמפורט בתוספת השניה (להלן - "תחומי הפעולה"), מועברות בזה למינהל הפלסטיני.
5. **מינויים והסמכות**
המינהל הפלסטיני יהא רשאי לקבוע את סדרי עבודתו, למנות נושאי משרות ולהאציל להם מסמכויותיו.
6. **עובדי המינהל הפלסטיני**
(א) המינהל הפלסטיני יהא רשאי להעסיק עובדים ולפטורם, לקבוע את תנאי שירותם, את שכרם ואת גימלאותיהם.
(ב) אדם אשר עובר לתחילת תוקפו של מנשר זה הועסק על ידי המינהל האזרחי בתחום מסחומי הפעולה, יהיה עובד של המינהל הפלסטיני תחל מיום תחילת תוקפו של מנשר זה.

העבדת
זכויות,
חובות,
תחייבויות
ונכסים

7. (א) ביום תחילתו של מנשר זה יועברו למינהל הפלסטיני כל הזכויות, החובות, והתחייבויות של המינהל האזרחי הנוגעים לתחומי הפעולה, והכל בכפוף להסכם.
- (ב) נכסים של המינהל האזרחי אשר שימשו באופן בלעדי לתחומי הפעולה יועברו לחזקת המינהל הפלסטיני ביום תחילתו של מנשר זה.

תוקף
ההסכם

8. (א) תוקפן המשפטי של הוראות ההסכם כתוקפו של מנשר זה.
- (ב) תוקנו הוראות ההסכם על ידי הצדדים לחתימתו, יפורסם דבר התיקון בהודעה.

תחילת
תוקף

9. תחילת תוקפו של מנשר זה ביום _____.

מזן וילנאי , אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור חבל עזה

נחמיה חמרי , אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

Proclamation Concerning Early Transfer and
Assumption of Powers and Responsibilities

Purpose

1. The purpose of this Proclamation is to implement the agreement concerning early transfer and assumption of powers and responsibilities to a Palestinian Administration as a preliminary stage toward an interim arrangement between Israel and the Palestinians' representatives.

Definitions

2. In this Proclamation -

"The Agreement" shall mean - The Agreement appearing in the First Schedule;

"Palestinian Administration" shall mean - an Administration appointed by the Palestinian side in the Jordanian-Palestinian Delegation, to fulfill in the Areas designated functions under the Agreement.

Status of the
Palestinian
Administration

3. The Palestinian Administration is a legal personality, with capacity for any obligation, right or legal act within its authority.

Powers

4. The executive powers granted to the Civil Administration in the Areas in matters of Education, Health, Welfare, Labour and Tourism, as determined in the legislative acts as specified in the Second Schedule (hereinafter - "The spheres of activity"), are hereby transferred to the Palestinian Administration.

Appointments
and
Authorizations

5. The Palestinian Administration shall be empowered to determine its work procedures, to appoint office-holders and to delegate authority to them.

Palestinian
Administration
Employees

6. (a) The Palestinian Administration shall be empowered to employ and dismiss employees, to determine their working conditions, their wages and their pensions.

- (b) Any person who, immediately prior to the entry into force of this Proclamation, was employed by the Civil Administration in any of the spheres of activity, shall be an employee of the Palestinian Administration as of the time this Proclamation enters into force.

Transfer of
Rights, Debts
Obligations

7. (a) As of the day this Proclamation enters into force, all the debts and obligations of the Civil Administration pertaining to the spheres of activity shall be transferred to the Palestinian Administration, all subject to the Agreement.

- (b) Property of the Civil Administration which was used exclusively for the spheres of activity shall be transferred to the possession of the Palestinian Administration, as of the day this Proclamation enters into force.

Force of
the Agreement

8. (a) The provisions of the Agreement shall have the legal force of this Proclamation.

- (b) Should the provisions of the Agreement amended by its signatories, the amendment shall be published in a notice.

Entry into
Force

9. This Proclamation shall enter into force on _____.

Date

Nehemiah Tamari, Maj.General
Commander of I.D.F. Forces
in the Judea and Samaria Area

Matan Vilnay, Maj.General
Commander of I.D.F. Forces
in the Gaza District Area

תאריך:

מספרנו:

14.7.93

בכל פניה נא לציין את מספרנו

לכבוד

ראש הממשלה ושר הבטחון

מר יצחק רבין

קרית הממשלה

ירושלים

מכלי לפגוע בזכויות

א.נ.,

הנדון: מרשתי החברה הערבית להפקה
רדיופונית, טלוויזיה וקולנוע בע"מ
בקשה להקמת תחנת רדיו וטלוויזיה

מרשתי שכנדון ומנהלה מר רדואן אבו עיאש מילאו את ידי לפנות אל כב' בענין
הבא:

1. מרשתי מעוניינת להקים ולהפעיל תחנת שידור רדיופונית וטלוויזיונית
בשטחים משנת 1967.
2. משרדי ומשרדי התחנה יהיו ברמאללה.
3. מרשתי תטען כי אין למנוע ממאות אלפי תושבים בשטחים הזכות הבסיסית
של הציבור לאמצעי תקשורת אלקטרוניים.
4. בעולם המודרני אין מקום שאין בו אמצעי תקשורת אלקטרוניים והמדיה
הגיעה לכל בית ובית ומהווה אחת מערוצי קבלת האינפורמציה
המרכזיים.
5. בשטחים מופצים מדי יום עיתונים ומגאזינים בעשרות אלפי עותקים
ואין בסיס חוקי ו/או משפטי לאפליית אמצעי תקשורת אלקטרוניים
מעיתונות כתובה.
6. מרשתי יטענו כי אין בסיס חוקי ו/או משפטי לסרב לבקשה להקמת תחנת
שידור.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES

DEPARTMENT OF PHYSICS
530 SOUTH EAST ASIAN AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS 60607

[Handwritten signature]

TO: THE DIRECTOR, NATIONAL BUREAU OF STANDARDS

WASHINGTON, D.C.

FROM: THE PHYSICS DEPARTMENT

UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILLINOIS

7. מרשיי מעוניינים לפגוש כב' והגורמים האחראים על מנת לשטוח בפניהם את תוכניתם ולספק כל מידע הדרוש לשם הקמת וקידום פרויקט חשוב כל כך.

על כן אודה לך אם תודיעוני עמדת ממשלת ישראל כאשר לבקשת מרשתי לקבל רשיון להקמת והפעלת תחנת רדיו וטלוויזיה בשטחים.

בכבוד רב,

אוסמה סעדי, עו"ד

העתקים:

א. אלוף ד. רוטשילד - מתאם פעולות בשטחים.

ב. אלוף גדי זוהר.

ג. שר החוץ - מר שמעון פרס.

ד. סגן שר החוץ - מר יוסי ביילין.

ה. שרת התקשורת - גב' שולמית אלוני.

3/13

2/16/93 11:2 West 10N

PRELIMINARY U.S. VIEWS ON EARLY ASSUMPTION OF AUTHORITY

-- Fundamental and lasting change in the situation on the ground and the relationship between Israelis and Palestinians can be brought about through negotiations that result in a comprehensive peace.

-- The critical challenge in the Israeli-Palestinian track is to find mechanisms -- even while those negotiations continue -- that begin to produce positive changes of benefit to Palestinians and Israelis. In particular, we think it is important to start a process which resonates in the Palestinian street, which gives Palestinians in the territories a taste of the benefits of self-government, and which can feed back positively into the negotiations.

-- Several different mechanisms in the process might be used toward this end, including Israeli-Palestinian engagement in the human rights working group, Israeli actions to change the situation on the ground, and elections.

-- Early empowerment or the early transfer and assumption of responsibilities is another such mechanism. It can enable Palestinians to assume control of areas that affect their daily lives, provide both Israel and the Palestinians with concrete experience in transferring authority and thereby facilitate the negotiations on an interim self-government agreement.

-- Essentially, this concept involves the beginning of the transfer of authority and powers and responsibilities from Israel to Palestinians in advance of a formal agreement on interim self-government arrangements.

-- We believe it would be preferable for the early assumption of responsibilities to take place in the context of an agreement on the declaration of principles. That would give Palestinians reassurance that this mechanism was not designed to prejudice, subvert, or be an alternative to the political agreement.

-- There are a number of essential assumptions on which this process of empowerment would be based:

- Empowerment is not a substitute for negotiations but is designed to facilitate them

- Empowerment is not an effort to prejudge or predetermine any of the issues related to interim self-government arrangements, including jurisdiction.

- Empowerment requires an authoritative structure designed by Palestinians to assume powers and responsibilities in the agreed areas.

- Empowerment needs to have a mechanism controlled by Palestinians to marshal funds and resources, set priorities and control the budget transferred from the civil administration.

-- It is the view of the United States that the early assumption of power and responsibilities holds real potential for Palestinians:

- It offers Palestinians an early opportunity to exercise authority, including budgetary authority in areas vital to their people.

- It offers a chance to create and develop Palestinian infrastructure and institutions essential to interim self-government.

- It offers an opportunity to create a resource base to fund and support those institutions.

- It offers an opportunity to demonstrate that negotiations can produce positive results --
Palestinians assuming control and responsibility over their own lives.

- It offers Palestinians a different kind of interaction with Israelis which can begin to create a new basis of mutual respect and tolerance.

-- Early assumption of powers and responsibilities can apply to powers assumed in both the West Bank and Gaza. In the context of an agreement on principles the Government of Israel has told us it is prepared to go to further application in Gaza. Israelis have identified several significant areas of empowerment. Palestinians need to begin to identify additional areas that are meaningful to them. Additional powers may be transferred and assumed after the initial transfers.

-- One of the advantages and requirements of empowerment must be the capacity to marshal resources for Palestinians as they cope with the emerging challenges of interim self-government. This should occur on several levels, including:

- Palestinian ability to raise revenue from their own constituency inside and outside the territories.
- Arab State funding.
- Funding via the multilateral negotiations.
- International funding from States and international financial institutions.

-- Palestinians need to consider at least three areas as they develop their own thinking on the early assumption of responsibilities:

- What areas are most suited to early transfer and empowerment?
- What resources are necessary and how to acquire them?
- What are Palestinian views on a Palestinian body, mechanism, or structure to assume powers and responsibilities?

-- One of the central issues that has surfaced in the Israeli-Palestinian negotiations is the question of finding an appropriate mechanism to change the relationship between Palestinians and Israelis on the ground.

-- Only negotiations that result in a comprehensive settlement will ensure lasting changes. As the negotiations toward that end proceed, it is essential that we explore ways to translate progress into concrete changes on the ground.

-- Israelis and Palestinians have explored a variety of mechanisms, including elections and a human rights working group. Another way to approach this issue is through empowerment, i.e., the early transfer and assumption of powers and responsibilities in areas related to interim self-government even before a formalized agreement on interim self-government.

-- Toward this end we have conveyed to Israel and the Palestinian delegation in Jerusalem a paper with our views on this subject. It is an informal paper designed for discussion. Moreover, it is an internal document which we will not publicize and which we are showing to you on a confidential basis.

-- We believe that this approach offers a serious way to translate what happens in the negotiations into changing the situation on the ground. As the negotiations move forward, we will be considering ways to marshal resources for this approach and will want to talk further about marshalling your support for this approach.

-- As we discussed in Jerusalem, the paper is intended as an informal effort to focus discussion. We are not going to publicize it and are asking all parties to treat it as an internal document. We have asked the Palestinians for their comments and need your input as well.

July 20, 1993.

U. S. JOB CREATION ACTIVITIES
IN THE WEST BANK AND THE GAZA STRIP

WEST BANK ACTIVITIES

(A) ACTIVITY: Replacing the water distribution system in the old part of Nablus

- Proposing agency: UNDP
- Preliminary cost estimate: \$1,998,000
- Estimated employment created: 2,600 person months
- Description: The existing 60 year-old system serves 25,000 people. But because of leaky pipes, water loss is over 50 percent and sewage is able to seep into the pipes creating a health hazard. When completed, we expect the activity to save up to \$450,000 worth of water each year.

(B) ACTIVITY: Replacing sections of the water distribution system in Ramallah

- Proposing agency: Save the Children Federation
- Preliminary cost estimate: \$2,095,000
- Estimated employment created: 2,500 person months
- Description: Sections of the water distribution system which were installed in 1948 will be replaced. Water loss from these sections is estimated at 50 percent.

(C) ACTIVITY: Renovation grants.

- Proposing agency: Save the Children Federation
- Preliminary cost estimate: \$645,000
- Estimated employment created: 850 person months
- Description: This program will provide 20-50 grants of up to \$25,000 each to community service institutions for the upgrading of their facilities.

GAZA STRIP ACTIVITIES

(A) ACTIVITY: Upgrading the Rafah water distribution network

- Proposing agency: UNDP
- Preliminary cost estimate: \$810,000
- Estimated employment created: 600 person months
- Description: This activity will replace leaking sections of the water distribution system, connect the grid to a new well, and extend services to a village of 400 families.

(B) ACTIVITY: Agriculture-related construction

- Proposing agency: Save the Children Federation
- Preliminary cost estimate: \$645,000
- Estimated employment created: 700 person months
- Description: Agriculture-related infrastructure to be built includes rainwater catchment ponds and small roads.

(C) ACTIVITY: Renovation grants

- Proposing agency: Save the Children Federation
- Preliminary cost estimate: \$645,000
- Estimated employment created: 850 person months
- Description: This program will provide 20-50 grants of up to \$25,000 each to community service institutions for the upgrading of their facilities.

-- We have been asked to brief you on U.S. plans for the West Bank and Gaza Strip jobs creation initiative which was announced at the Rome meeting of the Multilateral Working Group on Economic Development.

-- As you know, at the Rome Working Group meeting, the U.S. committed up to 14 million dollars for job creation and other urgent needs for Palestinians in the West Bank and Gaza Strip. We announced at that time that our intention was both to create jobs to help alleviate current economic problems and to help create infrastructure on which the long-term future of the territories could be built.

-- The U.S. has selected six job-creation activities on which we plan to move forward at this time. These will total approximately 8 million dollars and will create about 8000 person months of employment. Additionally, more technically complex activities are in the preliminary stages of design and selection; you will be briefed on them as they are identified. Among these additional activities will be a waste water collection and treatment initiative, following U.S. sponsorship of a project in this field announced at the Tokyo meeting of the Environment Working Group.

-- At this time we plan to go forward with the following activities in the West Bank:

- (A) Replacing the water distribution system in older parts of Nablus. The existing 60 year-old system serves 25,000 people, but because of leaky pipes, water loss is over 50 percent and sewage is able to seep into the pipes creating a health hazard. We expect the activity to create 2,600 person months of employment and ultimately save up to 450,000 dollars worth of water each year.
- (B) Replacing sections of the water distribution system in Ramallah. These sections were installed in 1948 and water loss is now approximately 50 percent. This activity will create about 2,500 person months of employment.
- (C) Renovation Grants. This program will provide 20-50 grants of up to 25,000 dollars each to community service institutions for the upgrading of their facilities. Approximately 850 person months of employment will be created.

-- We plan to proceed with the following activities in the Gaza Strip:

- (A) Upgrading the Rafah water distribution network. This activity will replace leaking sections of the system, connect the grid to a new well, and extend services to a village of 400 families. It will create about 600 person months of employment.
- (B) Agriculture-Related Construction. This proposal involves constructing rainwater catchment ponds, small roads and other agricultural infrastructure. It will create about 700 person months of employment.
- (C) Renovation Grants. This program, like the one in the West Bank, will provide 20-50 grants of up to 25,000 dollars each to community service institutions for the upgrading of their facilities. It will create about 850 person months of employment.

סודי

נכנס **

**

**

**

חוזם: 7,14647

אל: המשרד

לעדים: בטחון/1086, רהמש/472, אביב/941, מנמת/929, עמית/1449

מ-: ברסל, נר: 2017, תא: 150793, זח: 2135, דח: מ, סג: סו

תח: @: גס: ממד

נד: @:

סודי/מיד

אל: ממד'

דע: ל. מנכל

מאת: בריסל

103.30

הנדון: ארהב-פלסטינאים תהליך השלום.

1. רצב לעיונכם נייר שפייסל חוסייני העביר לדניס רוס ב-1/7/93 בעקבות
הנייר האמריקאי מה 30/6

2. הפלסטינאים הפיצו אותו לידי הבלגים ומניחים שגם ליתר מדינות הקהילה.

MEMORANDUM

TO: DENNIS ROSS, U.S. DEPARTMENT OF STATE
FR: FAISAL USSEINI, HEAD OF THE PALESTINIAN TEAM TO THE MIDDLE
EAST PEACE PROCESS
RE: THE U.S. DRAFT OF 30 JUNE 1993
1 JULY 1993

WE HAVE READ CAREFULLY THE DRAFT THAT YOU GAVE US ON 30 JUNE
1993 AS A SET OF 'PRINCIPLES AND/OR AREAS OF EMERGING AGREEMENT'
WHILE WE REAFFIRM OUR COMMITMENT TO THE PEACE PROCESS, AND PRE
CISELY BECAUSE WE ARE CONCERNED FOR THE FUTURE OF THIS PROCESS
WE FIND IT IMPOSSIBLE TO CONSIDER THE DRAFT AS A SUITABLE BASIS
FOR FUTURE NEGOTIATIONS OVER A DECLARATION OF PRINCIPLES. WE
WOULD LIKE TO CONVEY TO YOU THE MAIN REASONS UNDERLYING OUR
POSITION BY FOCUSING HERE SOLELY ON THE TWO ISSUES THAT YOU MUST

KNOW, ARE OF UTMOST CONCERN TO US: THE TERRITORIAL JURISDICTION OF THE PALESTINIAN AUTHORITY DURING THE INTERIM PERIOD, AND THE QUESTION OF JERUSALEM, WITHOUT PREJUDICE TO OUR CONCERNS REGARDING OTHER POINTS INCLUDED IN OR RELATED TO THE DRAFT, AND IN PARTICULAR ISSUES OF INTERNATIONAL LAW, NEARLY EMPOWERMENT AND TIMETABLE.

ON TERRITORIAL JURISDICTION:

1. THE DRAFT STATES THAT ANY PARTY HAS THE RIGHT TO CLAIM TERRITORIAL SOVEREIGNTY IN THE PERMANENT STATUS NEGOTIATIONS. BY PUTTING ISRAEL ON AN EQUAL FOOTING WITH US OVER SUCH A VITAL ISSUE, THE DRAFT IS EVEN LESS ACCEPTABLE THAN YOUR 12 MAY DOCUMENT AND CONTRADICTS THE TERMS OF REFERENCE EMBODIED IN UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTION 242, INCLUDING THE PRINCIPLE OF TERRITORY FOR PEACE, THAT OF THE NON-ADMISSIBILITY OF ACQUIRING TERRITORY BY WAR, AND THAT OF PUTTING AN END TO OCCUPATION. THE DRAFT INVITES US TO COMMIT OURSELVES NOT TO PREJUDICE ISRAEL'S ABILITY TO ANNEX TERRITORY AND CLAIM SOVEREIGNTY FOR THE FINAL STATUS. IT IS OUR BELIEF THAT OUR RIGHT TO SOVEREIGNTY IS NOT OPEN FOR NEGOTIATION, NEITHER NOW NOR IN THE FINAL STATUS TALKS. THE FACT THAT THE OCCUPATION HAS PREVENTED US FROM EXERCISING THIS RIGHT CANNOT BE CONSIDERED A STEPPING STONE TO ITS DENIAL.

2. IN FACT, WE EVEN FEAR SOMETHING WORSE THAN EQUAL FOOTING ON THE ISSUE OF TERRITORIAL SOVEREIGNTY. BY REFERRING TO 'ISRAEL AND PALESTINIANS' IN THE PREAMBLE, THE DRAFT DOES NOT FORESEE 'FOR GENERATIONS TO COME' I.E. FOR PERMANENT STATUS, ANY TERRITORIALITY FOR THE PALESTINIAN PEOPLE.

3. THE TEXT MAKES REFERENCE TO THE TERRITORIAL BASE OF THE PALESTINIAN AUTHORITY ONLY AS 'THE TERRITORIES'. IT MAKES NO REFERENCE TO THEIR LOCATION, TO THEIR EXTENT, TO THE FACT THEY ARE 'PALESTINIAN' TERRITORIES, OR TO THEIR STATUS AS 'OCCUPIED' TERRITORIES, EXCEPT VERY INDIRECTLY BY SUPPORTING THE CLAIM OF ISRAEL'S RESPONSIBILITY FOR OVERALL SECURITY ON THE BASIS OF THE HAGUE REGULATIONS. THIS WOULD PERMIT ISRAEL TO SIMULTANEOUSLY BENEFIT FROM THE ADVANTAGES OF BEING THE OCCUPIER, WHILE AVOIDING THE OBLIGATIONS AND DUTIES THAT STEM FROM RECOGNITION OF THIS STATUS.

4. THE DRAFT ALLOWS THE EXCLUSION OF GEOGRAPHIC AREAS FROM THE JURISDICTION OF THE PALESTINIAN AUTHORITY, WHICH CONTRADICTS THE ASSERTION (PUT SURPRISINGLY UNDER THE 'LAND' PARAGRAPH) OF THE TERRITORIES AS 'A SINGLE TERRITORIAL UNIT'.

5. THE ISSUE OF JURISDICTION, AND SPECIFICALLY OF TERRITORIAL

JURISDICTION, CANNOT BE POSTPONED UNTIL WE REACH THE FINAL STATUS NEGOTIATIONS. THE PALESTINIAN AUTHORITY WILL NEED TO EXERCISE ITS POWERS AND RESPONSIBILITIES OVER A DEFINED TERRITORIAL BASE.

THIS HAS NOTHING TO DO WITH SOVEREIGNTY. SINCE 1967, THE ISRAELI MILITARY GOVERNMENT HAS EXERCISED TERRITORIAL JURISDICTION OVER THE OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES WITHOUT ENJOYING SOVEREIGNTY.

6. INSTEAD OF CONSIDERING ISRAELI ANNEXATION OF JERUSALEM AND ISRAELI SETTLEMENT POLICY AS PREJUDICIAL TO THE IMPLEMENTATION OF RESOLUTION 242, AND INSTEAD OF CONSIDERING PALESTINIAN EMPOWERMENT DURING THE INTERIM PERIOD, WHETHER TERRITORIALY FUNCTIONALLY OR PERSONALLY, A STEP TOWARDS THE IMPLEMENTATION OF THE RESOLUTION THE DRAFT IMPLIES THAT THIS EMPOWERMENT COULD BE REVERSED BY AN ISRAELI CLAIM TO SOVEREIGNTY IN THE FINAL STATUS.

7. BY MAKING THE JURISDICTION OF THE PALESTINIAN AUTHORITY INCOMPLETE (WHETHER TERRITORIALY, FUNCTIONALLY, OR PERSONALLY) THE DRAFT UNRESERVEDLY ADOPTS THE ISRAELI MIXED MODEL PRESENTED IN NOVEMBER-DECEMBER 1992, AND LEADS TO THE CONCLUSION THAT NONE OF THE POWERS AND RESPONSIBILITIES WILL BE EXERCISED BY THE PALESTINIAN AUTHORITY OVER THE WHOLE TERRITORY AND THAT THIS TERRITORY WILL NOT BE GOVERNED BY ONE SINGLE LEGAL SYSTEM. THIS RENDERS THE CONCEPTS OF TERRITORIAL UNITY AND TERRITORIAL INTEGRITY MEANINGLESS.

8. THE DRAFT HAS OMITTED LONG-STANDING U.S. POLICY PRINCIPLES (LAND FOR PEACE, THE LEGITIMATE POLITICAL RIGHTS OF THE PALESTINIAN PEOPLE, THE NEED TO END OCCUPATION, ISRAELI WITHDRAWAL AND THE APPLICABILITY OF THE FOURTH GENEVA CONVENTION), AND HAS AVOIDED U.S. FORMULATIONS (NAMING THE PALESTINIAN TERRITORIES AS THE WEST BANK AND GAZA AND AS OCCUPIED AND DEFINING THEM IN A WAY SIMILAR, FOR INSTANCE, TO THAT ACCOMPANYING U.S. LOAN GUARANTEED TO ISRAEL IN SEPTEMBER 1992). BY OMITTING THESE PRINCIPLES AND FORMULATIONS, CRYSTALLIZED DURING THE CARTER ADMINISTRATION AND MAINTAINED BY EVERY ADMINISTRATION UP UNTIL THE PRESENT, INCLUDING SECRETARY CHRISTOPHER'S PUBLIC DECLARATIONS, THE PRINCIPLES UPON WHICH THE PEACE PROCESS IS BASED ARE NEGATED AND THE PROCESS ITSELF UNDERMINED. THESE OMISSIONS, JUXTAPOSED WITH THE PARAGRAPHS ON JURISDICTION AND LAND, MEAN THAT THERE IS ABSOLUTELY NO NATIONAL PALESTINIAN PRIORITY OVER THE OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES, WHETHER IN THE INTERIM PERIOD OR IN THE FINAL STATUS.

ON JERUSALEM:

IN OUR EXTENSIVE DELIBERATIONS WITH YOU OVER THE PAST THREE

WEEKS, WE HAVE UNAMBIGUOUSLY VOICED OUR POSITION ON JERUSALEM
A POSITION TO WHICH WE UNDERSTOOD YOU WERE SENSITIVE. IT IS
UNFORTUNATE THAT THIS IS NOT REFLECTED IN THE DRAFT.

1. IN YOUR LETTER OF ASSURANCES, YOU STATED THAT YOU DO NOT
RECOGNIZE ISRAEL'S ANNEXATION OF EAST JERUSALEM AND YOU
ACKNOWLEDGED HOW MUCH IMPORTANCE WE ATTACH TO THE QUESTION OF
JERUSALEM AND OUR RIGHT TO BRING THE ISSUE TO THE TABLE. THE
DRAFT INVITES US TO AGREE TO MUCH LESS THAN THAT AND TO WAIT
UNTIL THE PERMANENT STATUS NEGOTIATIONS BEFORE RAISING THE QUESTION
OF JERUSALEM. YOU WILL UNDERSTAND THAT THIS IS TOTALLY UNACCEPTABLE
TO US. IT IS ALL THE MORE SO IN VIEW OF ISRAELI ACTS ON THE
GROUND WHICH ARE PREDETERMINING BOTH THE INTERIM ARRANGEMENTS
AND

THE FINAL STATUS, AND IN VIEW OF THE REPEATED DECLARATIONS BY
ISRAELI LEADERS ABOUT JERUSALEM WHICH RUN CONTRARY TO LONG
STANDING U.S. POLICY, TO THE CONSENSUS OF THE INTERNATIONAL
COMMUNITY AND TO UN RESOLUTIONS FOR WHICH THE U.S HAS VOTED.

2. THE SECOND REFERENCE TO JERUSALEM IN THE DRAFT CONCERNS ELECTIONS.
THE DRAFT REFERS ONLY TO EAST JERUSALEM PALESTINIANS AND THUS
DENIES ANY TERRITORIAL DIMENSION FOR THE
OCCUPIED CITY. IT EVEN REDUCES THE ISSUE OF PARTICIPATION IN
ELECTIONS TO THAT OF VOTING.

3. UNDER THE PARAGRAPH ON LAND, THERE IS A REFERENCE TO THE
OCCUPIED TERRITORIES AS A SINGLY TERRITORIAL UNIT AND TO THEIR
TERRITORIAL INTEGRITY. THE WAY EAST JERUSALEM IS REFERRED TO
IN THE DRAFT IMPLIES UNMISTAKABLY THAT EAST JERUSALEM IS NO
CONSIDERED AS PART OF THIS INTEGRAL WHOLE AND THAT IT IS EXCLUDED
FROM THE TERRITORIAL JURISDICTION ON THE PALESTINIAN AUTHORITY
DURING THE INTERIM PERIOD. THIS IS TOTALLY CONTRARY TO OUR DRAFT
DECLARATION OF PRINCIPLES WHICH HAS TRIED, AS YOU ACKNOWLEDGED
IN OUR DELIBERATIONS WITH YOU, TO PUT THE QUESTION OF
TERRITORIALITY CONVINCINGLY WHILE PROTECTING OUR INTERESTS.

RATHER THAN BRIDGING GAPS OR PROVIDING CONSTRUCTIVE ALTERNATIVE
OPTIONS, WE REGRET THAT THE FORMULATIONS IN YOUR DRAFT, FOR
THE REASONS STATED ABOVE, WIDEN DIFFERENCES AND CREATE
ADDITIONAL DIFFICULTIES. THE DRAFT FURTHER INDICATES ALARMING
CHANGES IN U.S. POLICY WHICH UNDERMINE THE INTEGRITY OF THE
PEACE PROCESS AND THE ROLE OF THE COSPONSOR. THUS, THE DRAFT
CANNOT SERVE AS A BASIS, A FOCAL POINT OR EVEN A
STARTING POINT FOR DISCUSSION.

תפ: שהח (2), סשהח (1), רהמ (0), שהבט (0), מנכל (2), ממנכל (1), מצב (0), הנור (1), רביב (1), ר/מרכז (1), ר'אגת (0), רם (0), אמן (0), ממד (4), סמנכלארופה (1), אירופה (3), רחטמזת (1), מזת2 (1), מתאסשטחים (0), מצפא (1), סיילבל (1), משפט (1), הסברה (1), עמית475 (0), ראשהממשלה (0)

373
T-101-101

נכנס **
**
**
**

מסמך: 663415
חוזם: 7,13575
מ-: בריסל, נר: 2014, תא: 140793, זח: 2200, דח: ב, סג: סו
סודי/בהול לבוקר

אל: ל' מנכ"ל

דע ממ"ד, סמנכל אירופה

מאת בריסל

הנדון:

TERRITORIAL JURISDICTION

1. להלן נוסח הנייר הפלסטיני בנדון כפי שנמסר ע"י ערפאת לדיפלומט
כלגי. נייר זה נמסר ע"י פייסל חוסייני לדניס רוס ב 12/7.

2. הפלסטנאים מבקשים מהנשיאות הבלגית להפיץ את עמדתם בין חברות
הקהילה. להלן הנוסח:

12JULY 1993

TERRITORIAL JURISDICTION

THE TWO SIDES AGREE THAT DISCUSSION OF THE ISSUE OF TERRITORIAL
JURISDICTION AS IT RELATES TO THE INTERIM PERIOD STARTS FROM
THE PREMISE THAT ISSUES RELATING TO THE EXERCISE OF SOVEREIGNTY
ARE OUTSIDE THE SCOPE OF THE INTERIM STATUS NEGOTIATIONS.

CONSEQUENTLY, NOTHING AGREED REGARDING THE ISSUE OF JURISDICTION
IN THE INTERIM STATUS NEGOTIATIONS SHALL PREJUDICE THE OUTCOME
OF THE PERMANENT STATUS NEGOTIATIONS. BOTH NEGOTIATIONS, AS
PROVIDED FOR ABOVE, ARE DESIGNED TO ACHIEVE THE IMPLEMENTATION
OF U.N.S.C. RESOLUTIONS 242 AND 338, IN ALL THEIR ASPECTS.

THUS, FOR THE INTERIM PERIOD, THE PALESTINIAN INTERIM SELF
GOVERNMENT AUTHORITY WILL EXERCISE ITS TERRITORIAL JURISDICTION
ON THE OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES WHICH WERE NOT UNDER
ISRAELI CONTROL ON JUNE 4 1967 INCLUDING JERUSALEM.

THE TWO SIDES HAVE AGREED THAT THESE TERRITORIES ARE VIEWED AS
A SINGLE TERRITORIAL UNIT, WHOSE INTEGRITY WILL BE PRESERVED
DURING THE INTERIM PERIOD, UNDER ONE SYSTEM OF LAW.

עד כאן,
ברק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, ממנכל, מצב, שהבט
תפ: סמנכל אירופה, איר, רחטמזת, מזת2, ר/מרכז
תפ: ממד, רם, אמן, עמית475, ראשהממשלה

סג'ל-סג'ל 173

נכנס **
**
**
**

מסמך: 660118
חוזם: 7,8121
מ-: בריסל, נר: 2003, תא: 070793, זח: 2030, דח: מ, סג: סו
סודי/מיד

אל אירופה 1-3

דע: סמנכ'ל אירופה - ממ'ד

מאת: בריסל

104.1.1

הנדון: שיחות השלום - הסכב העשירי.
להלן הערכה של משה'ח הבלגי בנדון.

1. המאפיינים של הסכב העשירי הם:

(א) המסלול הישראלי - פלסטינאי נשאר העיקרי.

(ב) התערבות מתמדת ומעמיקה של ארה"ב בנושא מהות ע'י ארה"ב.

(ג) אין התקדמות משמעותית במסלולי השיחות האחרים שבין ישראל למדינות ערב.

(ד) בפעם הראשונה נגעו הדברים בנושאי מהות.

(ה) המימד הטריטוריאלי של המו'מ והסדרי ביניים (ברקע הסגר של ירושלים המזרחית).

(ו) התפישה של העברת סמכויות (מקור הסמכות או רק העברה פונקציונלית)

2. הכשלון של הסכב העשירי מתבסס על היבטים שונים.

(א) הטיוטה האמריקאית שנועדה להכין הצהרה עקרונית ישאלו-פלסטינאית עוררה משבר אמון קשה בין הפלסטינאים והערבים באשר לאוביקטיביות של ארה"ב להוות FULL PARTNER. (הנייר כולל נסוחים ישראלים. מדבר על 'שטחים' במקום 'שטחים כבושים', אין חזרה על העמדה המסורתית של ארה"ב באשר למעמד של ירושלים, אין ציון 'אדמות תמורת שלום', העברת כל השאלות המשפטיות לשלב הסופי בו כל האופציות יהיו פתוחות כולל הספוח ע'י ישראל).
(ב) ברור שאין בכוונת ארה"ב להפעיל לחצים על ישראל כדי להביאה לשים קץ למדיניותה של FAIT ACCOMPLIS בעיקר בנושא ההתישבות בשטחים.

(ג) מדינות ערב נשארות סולידריות עם הפלסטינאים ואינן מתקדמות.

(ד) הצהרותיו הפומביות של רה"מ רבין יש להם השפעה פסיכולוגית שלילית על הערבים. ביחוד זו על הגולן (החזרת חלק מהשטחים תמורת שלום כולל עם סוריה) ועל ירושלים (בירת הנצח של ישראל ושלא תהיה לעולם חלק ממו'מ, אך הפלסטינאים יכולים לעלות את הנושא בשלב הסופי של המו'מ).

(ה) ארה"ב וישראל מדברות כעת בגפשה שאין למהר ומדברות על 'חודשים אחדים'. כל נסיון למהר יהיה CONTRE - PRODUCTIVE.
מגמה זו ברורה בנושא ארגון הבחירות בשטחים.

3. צפי

(א) הצפי יכול להיות כלל לא מעובד אלא אם כן ארה"ב תפעל בנחישות כדי להסיר מעצמה את התחושה בעיני הערבים שהיא משתמשת בסמכות היותה FULL PARTNER ומעצמתה הפוליטית כדי לעדיף את העמדות הישראליות.

הסכנה הינה לא רק הפסקת המו"מ אך גם הקפאת התהליך על פי נוסחת מדריד.

(ב) משלחת ארה"ב אשר תבקר השבוע באזור חייבת לערוך את התגובות האמיתיות ולהבין את מהות התקון שעליה לבצע בהתנהגותה.

(ג) יש לצפות שארה"ב תשתדל לעמוד על הרגליים בתרחיש של EARLY EMPOWERMENT של הפלסטינאים. (בתרחיש זה האופציה 'עזה תחילה' הינו המרכיב שהישראלים מעדיפים אך שאינו מתקדם לאור החששות וחשדות הפלסטינאיות.) לאור משבר האמון הקיים, הסכוי שהפלסטינאים יקבלו ההצעה (עזה תחילה) שואפים לאפס.

(ד) לאור זאת צפוי שכבעבר, עיקר המאמץ האמריקאי יופנה לסוריה כפי שהיא עשתה בעבר כל פעם שהגיעה לנקודות משבר עם הפלסטינאים.

4. תפקיד הקהיליה.

הודענו לכל הצדדים שברצונה של הקהיליה לשחק תפקיד במשורים כדלהלן:

(א) פקוח על הבחירות בשטחים.

(ב) השתתפות כערב בכל סוג של הסדר ופעילות בוררות בין הצדדים באיזור.
(ג) הצעה ל-CBM פוליטים ופעולות נלוות כדי שהם יתקבלו ע"י הצדדים.

הצעות אלו התקבלו יפה ע"י כל הצדדים. ארה"ב הציעה לקיים דיון על ה-CBM הפוליטים אשר בקהיליה תוכל לקדם.

יש לצפות שכבעבר ארה"ב והצד הערבי יפנו לקהיליה כדי שהיא תעניק 'שרותים טובים' כדי לפתור את המשברים הקיימים בשיחות. אם הקהיליה תתערב בבקשות אלו יהיה עליה להקפיד על עקרונותיה כפי שהיא עשתה זאת בהצלחה מרובה בעת פרשת המגורשים כדי שלא תדבק בה העמדה הפחות מאוזנת שיש לארה"ב.

עד כאן.

ברק

אש.

תפ: שהח, סשהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, מצב

תפ: ר/מרכז, גנור, ר'אגת, רם, אמן, ממד

תפ: סמנכלארופה, אירופה, רחטמזת, סייבל, מצפא

313

סודי ביותר

י"ב בתמוז תשנ"ג
1 ביולי 1993

654706

הנדון: המסמך האמריקאי

מסמך חדש (30/6/93)	מסמך אמריקני קודם (12/5/93)
מוצג כטיזטא שהרעיונות שבה יכולים להיות כלולים ב-DOP	מוצג כ"הצהרה ישראלית-פלסטנית משותפת"
מחוייבת לתהליך השלום שנפתח במדריד	קיים
הצדדים ינהלו מו"מ על DOP שינחה המו"מ על הסדרי הביניים של הממשל העצמי.	אין
מטרת המו"מ	קיים
הסדר שלום המבוסס על 242 ו-338	
PER THE MADRID LETTER OF INVITATION (הוא הניסוח הישראלי)	IN THE LINE WITH THE 'INVITATION TO THE MADRID PEACE CONF'
הסדר הקבע שיושג	קיים (חסר)
WILL CONSTITUTE THE IMPLEMENTAION OF 242 AND 338 IN ALL THEIR ASPECTS	(ALL THEIR ASPECTS)
תהליך המו"מ הוא אחד ושני שלביו ARE INTERLOCKED (הורד "במסגרת הזמן המוסכמת")	ARE INTERLOCKED IN THE AGREED TIME FRAME
המו"מ, ההסכמות, המעשים, בהסדר הביניים לא ימנעו או יכתיבו תוצאות המו"מ להסדר הקבע. הצדדים ישתדלו להימנע ממעשים בתקופת הביניים THAT UNDERMINE THE ENVIRONMENT FOR THE NEGOTIATIONS	קיים, אך ה"מעשים" ("ANYTHING DONE") אין
כל האופציות למעמד הקבע במסגרת הבסיס המוסכם למו"מ - 242 ו-338 - תשארנה פתוחות.	קיים, אך לא מוזכר 242 ו-338

במו"מ על הסדרי הקבע כל צד יוכל להעלות כל נושא בו יחפוץ כולל שאלת ירושלים.	אין
אופי הסמכות הנבחרת הפלסטינית	
שם הגוף יוסכם	קיים
הבחירות יתנהלו תחת פיקוח (SUPERVISION) מוסכם ו-INT' OBSERVERS & MONITORS	קיים, אך אין MONITORS
פלסטינאי מז' ירושלים יבחרו בבחירות "WILL VOTE IN THE ELECTIONS"	אין
לסמכות הפלס' הנבחרת יהיו POWERS & RESPONSIBILITIES-ה לביצוע הסמכויות שיועברו לה תחת ההסכם.	קיים
הסמכות הפלס' - WILL ASSUME EXECUTIVE AUTHORITY LEGISLATIVE AUT' - תהיה לה - בתחומים שיועברו לה "כפוף להסכם לגביו ינוהל מו"מ.	קיים
יהיו גופי שיפוט עצמאים "JUDICIAL ORGANS"	קיים
LEGISLATIONS IN-FORCE WILL BE-REVIEWED AS APPROPRIATE	DUE CONSIDERATION WILL BE GIVEN TO THE NEED TO REVIEW LEGISLATION IN FORCE IN REMAINING AREAS, AS APPROPRIATE
אין במסמך החדש	THE CIVIL ADM' WILL BE DISSOLVED
העברת סמכויות EMPOWERMENT שינוי פנדמנטלי	
REAL CONTROL OVER DECISIONS THAT AFFECT THEIR LIVES AND FATE	REAL במקום GREATER
בטחון מענה לצרכים הדדיים	
הכרה באחריות ישראל לאזרחיה (ITS NATIONALS)	נרשם כתפיסת ישראל IT IS ISRAEL'S VIEW
הכרה באחריות ישראל לבטחון הכולל בשטחים OVERALL SECURITY OF THE TERR' (תקנות האג 1907)	כנ"ל
הכרה באחריות הממשל העצמי לגבי פלס' עפ"י (PER) ההסכם לגביו ינוהל מו"מ.	

	JURISDICTION -
יש לצדדים דיעות שונות לגבי JURISDICTION ולגבי אדמה, שעליהם יוסיפו לדון.	* ההנחה: נושאים ההקשורים להסדר הקבע הינם מחוץ ל-SCOPE של המו"מ להסדר הביניים
	* כך שהכללה או אי הכללה של נושאים ספציפיים של סמכות, שטחים גיאוגרפיים קטגוריות של אנשים במסגרת ה-JURISDICTION של הממשל העצמי, לא יפגעו בעמדות או בתביעות של שום צד כולל - תביעות לריבונות טריטוריאלית כמו"מ להסדר הקבע
	* שאלת ה-JURISDICTION תיפתר רק כתוצאה של המו"מ להסדר הקבע.
	ה- ISGA תפעיל סמכותה (AS APPROPRIATE) I.E. JURISDICTION, בשטחים במידה הנדרשת למלא אחריותיה וכפי שיוסכם בין הצדדים.
קיים	אדמה השטחים - יחידה גיאוגרפית אחת
קיים	נושאים הקשורים בריבונות יידונו בשיחות על סדר הקבע
קיים	מו"מ על נושאי אדמה בתקופת הסדר הביניים יתנהלו מבלי לפגוע (PREJUDICE) בשלמות הטריטוריאלית.
-קיים, אך לא מופיע: בעלות, רישום,	השטחים WILL BE TREATED AS A WHOLL גם כאשר הצדדים ינהלו מו"מ על בעלות קרקע, רישום, תכנון, ZONING, שימוש וניהול
אין	שיתוף ותיאום ועדה משותפת שתעסוק בנושאים משותפים ותפתור בעיות שיעלו בין הצדדים.
אין	מכאניזמים ליישום השלמה מהירה של ה-DOP הסכם מלא על ממשל הביניים העצמי הסכם מלא על EARLY EMPOWERMENT לצורך הנ"ל הצדדים ידונו בלו"ז ומכאניזמים לבחירות.

רוב-העברת סמכויות מוקדמות שתוכל לכסות:

* פיתוח כלכלי

* הכשרת כח משטרה מקומי

* בריאות

* חינוך

* רווחה

* תיירות

* עבודה

* סמכות תקצוב לכל תחומים אלה.

3-13
יין-נא

נכנס **
**
**
**

סוג תיק:

מסמך: 655522

חוזם: 7,2185

מ-: וושינגטון, נר: 50, תא: 010793, זח: 2218, דח: ב, סג: שמ

שמור/כהול

=====
מכתב מוברק
=====

אל: ראש הממשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד

דע: ראשי המשלחות למו"מ עם סוריה ועם לבנון

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית

הנדון: המומ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (1.7.93)
עיקר הדברים

=====
היום, היום האחרון לדיונים במושב זה, קיימנו מפגשים קצרים עם הפלסטינים ועם הירדנים וזאת בשל אילוצי הזמן הקשורים לעזיבתנו.

בערוץ הפלסטיני התקיימה ישיבת מליאה בה הקריא חידר עבד-אל-שאפי מן הכתב את הערכתם לגבי מצב המומ עד כה תוך הבעת פסימיות וקדרות. לאחר מפגש המליאה התכנסה הועדה לענין זכויות האדם ובה הוחלפו דברים בנושא האלימות וההרג שהם מנת חלקם של שני הצדדים (הדיון התקיים על רקע הפיגוע הרצחני שהיה היום בירושלים). מיד בתום המפגש בערוץ הפלסטיני נפתחו הדיונים בערוץ הירדני במסגרת הועדות.

בועדה לענין כלכלה ופליטים הוחלפו דעות ונמסרו הערות מטעם בני שיחנו לגבי האג'נדה שהגשנו לקבוצת עבודה זו. בועדה לעניני בטחון וגבולות סוכמו הדיונים שנערכו במושב זה תוך הצעה מצדנו לקיים קשרים בין הצדדים בתקופה שבין הסככים בושינגטון. בועדה לעניני מים, אנרגיה ואיכות הסביבה נדון גם היום נושא האג'נדה של קבוצת עבודה זו אך גם הפעם לא חלה התקדמות בגישור הפערים בין הצדדים.

א. השיחות בערוץ הפלסטיני:

1. ישיבת המליאה של הערוץ הפלסטיני (1.7.93)

עבד אל שאפי התייחס תחילה לארוע (כדבריו) בירושלים. ואמר כי יחד עם הבעת הצער יש לזכור הרקע עליו צומחים מעשים כאלה והוא העדר השלום וההתיסכול מאי התקדמות.

עבד אל שאפי אמר כי לדעתו יתכן וניתן להתגבר על הקשיים באמצעות הכרה הדדית בזכויות כל צד ובצורך ביישום זכויות אלה. לדבריו, הם הכירו כבר, ביזמת השלום שלהם, בקיום ישראל כמדינה ואילו אנו לא הגבנו בהתאם.

לאחר מכן קרא עבד אל שאפי, מן הכתב, מסר שניקח עמנו חזרה ארצה.

המסר פותח בדבקותם בתהליך השלום אך מביע אכזבה מאי ההתקדמות במו"מ שנפתח עם תקוה גדולה במדריד אך הגיע ל-DEAD LOCK. המו"מ הוכיח כי קיים פער נרחב בינינו הנובע מעמדות היסוד וחוזר לאותם מכשולים - ירושלים, ההתנחלויות והתחולה הטריטוריאלית. לדברי המסר אין אנו מקפידים את ההתנחלויות אנו ממשיכים בבניה מסיבית בירושלים, מסרבים להעניק ל-PISGA תחולה טריטוריאלית.

ללא הכרה ישראלית בזכויות הפלסטינים בירושלים, תובע המסר, לא יהיה שלום. אנו, לדברי המסר, מעבירים מסרים סותרים:

- אחד המכשולים העיקריים הוא סרובנו, מחד, לדון בסטטוס הקבע, ומאידך - למרות הצהרותינו על השארת אופציות פתוחות - נקיטת פעולות חד צדדיות על ידינו הסוגרות אופציות ומוליכות לסיפוח, לפחות חלקי, של השטחים.

- המודל שלנו של ה-ISGA, בדברו על חלוקת סמכויות קרקעיות, מבוסס למעשה על חלוקת השטחים לשלוש קטגוריות קרקעיות ברורות, דבר הסותר את הצהרותנו על שמירת שלמות השטחים (TERRITORIAL INTEGRITY) ומעיד על כוונתנו להמשיך בשליטה בשטחים ושמירה בידינו של סמכויות השליטה בתחומי הפעילות השונים.

- למעשה נשבר לוח הזמנים המקורי שנקבע במדריך לפיו היינו צריכים להיות כבר בחודש השמיני של הסדרי הביניים.

לאור זאת מציע המסר של עבד אל-שאפי

* לעבור מדיונים על הסדרי הביניים לדיונים מידיים בהסדרי הקבע. * להסיר המגבלות על הייצוג הפלסטיני ולשתף אש"פ בשיחות. * לקצר לוח הזמנים של המו"מ ויישמו.

המסר הסתיים בקריאה לקבלת החלטות קשות ולפתיחת דף חדש במו"מ שיענה על האינטרסים של שני הצדדים.

תשובתו של אלי רובינשטיין נפתחה באיזכור הארוע העצוב בירושלים ובהבטחה כי נילחם בכל כוחנו במבצעים פשעים אלה, שהם אויבי השלום יחד עם המשך שליחותנו שהיא השגת שלום.

רובינשטיין ציין כי בשלושת הימים האחרונים התקיימו, למרבה הפלא, דיונים ענייניים וחיוביים שהבהירו שהפערים המהותיים אינם כה רחבים כשם שהם מוצגים בפומבי. לצערנו הדבר לא מצב ביטוי בהודעות הפומביות של הפלסטינאים.

רובינשטיין הכחיש כי תפיסתנו בנוגע לסמכויות המימשל העצמי אינה מכוונת, כחשדם, למסירת סמכויות ושמירתם כאחד. תפיסת הבטחון שלנו אינה מכוונת לשמירת סמכויות בידינו בתחומים לא בטחוניים, אלא לצרכי בטחון אמיתיים. אין לנו גישה מזימתית ואת אשר נאמר על ידינו יש לקחת AT JURE VALUE.

רובינשטיין ציין כי ניתן לבחון עמדותינו וכוונותינו ובצורה הדדית, באמצעות קבלת הצעתנו EARLY EMPOWERMENT שאינה מכוונת להיות תחליף להסדרי הביניים.

רובינשטיין קבל על המסרים השליליים הקבועים שמועברים לציבור הפלסטיני עי המשלחת בעוד אנו מנסים להעביר מסרים ריאליסטיים. כן ציין התייחסותנו החיובית והרצינית לדיונים בנושא זכויות האדם, נושא שאנו מכירים בחשיבותו גם בדרגים הגבוהים. כעובדה, שר המשטרה הגיב השבוע מיד לשאלות שהעברנו אליו.

באשר לנושאים שהועלו עי עבד אל-שאפי העיר רובינשטיין הרי אנו משוכנעים כי דרך המומ המתנהל כיום היא הדרך הנכונה. הוא מציע כי לא ננסה לשנות את ה-TERMS OF REFERENCE שהיה קשה מאוד להשיגם ולשכת מול פלשתינאים הוא בעינינו בחינת נס היסטורי. הבעיות הן ההתקדמות במהות.

רובינשטיין אמר כי גישתנו היא גישה דינמית המבוססת על העברת סמכויות, מוקדמת או בהסדר הביניים עצמו בצורתם. אין גם כל כוונה בהצעותינו לחלק עתה מחדש את השטחים ונושא הסדר הקבע ומה ייקבע לגבי השטחים אז אינו עניין למום זה.

רובינשטיין הדגיש כי הצעותינו תבאנה לשינוי ממשי בשטח ולא תשמורנה כפי שטען עבד אל-שאפי הסטטוס קוו.

רובינשטיין שלל שינוי כללי מדריד על-ידי קיצור לוח הזמנים שנקבע בה כפי שקבע עבד אל שאפי - הזמן נחוץ לבניין אמון ושינוי הפרמטרים עלול להביא דוקא לעצירת התהליך. הזכיר שהנשיא לשעבר הרצוג קרא להארכת המועדים, אך אנו דבקים בכלל.

רובינשטיין הציע להמשיך בתהליך הנוכחי ובדרך שעיצבנו בימים האחרונים, כל האלמנטים והמסמכים מצויים על השולחן והבעיה היא הרכבתם בצורה הנכונה. אין לנו כוונה להכתיב כשם שלא נקבל תכתיב.

רובינשטיין סיים דבריו בנימה חיובית של תקווה להמשך עבודה פוריה עמם ובאיחולי החלמה מלאה לדר' עבד אל שאפי.

הערה: א.1. בשולי הדיונים שוחחו רובינשטיין ואבידן עם עריקאת. ציין כי מצאו חיוב בדיונים בימים האחרונים (דבר שלא מצא ביטוי בדברי הסיכום של עבד אל-שאפי).

2. באשר למסמך האמריקאי, אמר עריקאת כי אינם יכולים לראותו כבסיס במיוחד בגלל ענין ירושלים וה-JURISDICTION כמו כן קבל על הפירוט ואמר שהיתה צריכה זו להיות הצהרת עקרונות קצרה יותר (הפלשתנאים כזכור רצו משהו מקיף). אמר כי מסמך הצהרה קצר כ"כרטיס" לדיונים המפורטים מהסוג שהיה לנו בימים האחרונים. רובינשטיין ציין כי אנו מאוכזבים מן המסמך בגלל הסטייה ממסמך 12.5, ומנה נקודות שונות שיש לנו קשיים חמורים לגביהן, עם כל ההערכה למאמץ האמריקאי, עריקאת אמר שגם להם יש הערות רבות מאוד.

ב. רובינשטיין שוחח עם השגריר המצרי מאהר, ותיאר עיקר תגובתנו. מאהר אמר כי הוא רואה במסמך נקודות חיוביות. ודבר שהיה רוצה לשנות. לדעתו הדבר החשוב הוא מעורבות ארה"ב, וכן המצב בשטח עצמו.

2. הועדה לענין זכויות האדם (1.7.93)

נכחו מטעמים: קסיס, כילאני, פאדה, כנען וקצרנית ומטעמנו: רובינשטיין, סייבל, טל אבידן וזוהר.

בתום ישיבת המליאה בערוץ הפלסטיני התכנסה היום הועדה לזכויות האדם וזאת על פי מה שנקבע אתמול עם בני שיחנו.

א) בפתח הישיבה הגישו לנו בני שיחנו העתקי מכתבים של אסירים שפנו לשר המשטרה בענין רישום לאוניברסיטאות ולא נענו לדבריהם. הכתחנו שנבדוק הענין.

ב) רוב הישיבה הוקדש לחילופי דברים בנושא האלימות וההרג הן כלפי ישראלים והן כלפי פלסטינים. חילופי הדברים החלו בעקבות אמירתו של קסיס לפיה יש לראות את הארוע שקרה בירושלים היום (הפיגוע הרצחני) בהקשר של המצב בו העדר השלום מניב תוצאות חמורות כאלה. לאחר מכן אמר כי יש בידו דו"ח של MIDDLE EAST WATCH שיצא לאחרונה ובו תאור האלימות וההרג כנגד הפלסטינים ובמיוחד כנגד המבוקשים.

ג) רובינשטיין השיבו כי בהתיחס לפיגוע העצוב שהיה בירושלים (אליו התיחס כבר בישיבת המליאה) הוא חוזר ומציע לבני שיחנו לצאת בקריאה נחושה להפסקת האלימות. אמר כי כמנהיגים אחראים, עליהם ליטול האחריות ולקרוא להפסקת האלימות על מנת שקריאה זו תחלחל בציבור הפלסטיני ותוריד המתח. בהגיבו לדברי קסיס לפיהם המדיניות שלנו גורמת להרג ולאלימות גם כן, אמר רובינשטיין, כי המדיניות נבחנת כל העת והיא נתונה לבקרה הדוקה וכי אין לנו מדיניות של שימוש בכח לשמו או של הרג לשמו. אמר כי אנו עוסקים עם

אנשים (המבוקשים) שאינם שומרים על כללי התנהגות אנושיים והם אף חסרי רחמים. הם יורים באנשים חפים מפשע ואינם מכוונים נשקם רק כנגד חיילים, אמר רובינשטיין. הדברים הללו הם רחוב דו-סיטרי ולכן חשוב כי יקראו להפסקת האלימות.

(ד) קסיס אמר כי המסר הטוב ביותר לציבור הוא להכנס למום על השלום וזו הדרך לעצור האלימות. אמר גם כי הוראות הפתיחה באש של כוחותינו הגבירו ההרג לאחרונה. אנשים נורים ממרחקים אמר קסיס ואתם מתיחסים לפלסטינים כמו במלחמה בשדה הקרב. צוטט גם הצהרת רה"מ לפיה אין להתיחס להפרות הסדר כמו שמתיחסים למפגינים בלונדון או בפריס.

(ה) רובינשטיין השיבו כי כוחותינו נמצאים במצב עדין ורגיש. הם פועלים בקרב אוכלוסייה אזרחית ועליהם לשמור על הסדר והחוק ועל שלומם שלהם ושל האזרחים ובתוך כך מתנהל מולם מאבק אלים ללא מגבלות של כללי התנהגות כמקובל בחברה האנושית. לכן צריך להכין באיזה אילוצים חמורים ובאיזה איפוק מהול בנחישות עליהם לפעול. מכל מקום, אמר רובינשטיין, הפעולות שלנו נעשות בכפיפות להוראות ובהתאם לחוק ויש בקרה על המתרחש. אנו עדים להיותנו הצד החזק בנסיבות, אך הדדיות חשובה.

(ו) קסיס אמר, כי אף שאינו רוצה לגזור גזירות שוות, הרי כאשר יהודים (ציין את הפגנות החרדים בירושלים) מידים אבנים ביהודים הם אינם נורים.

(ז) רובינשטיין השיבו כי הגזרה אכן אינה שווה, היהודים המפגינים אינם מתכוונים להרוג ולפגוע, ואילו בהפגנות בשטחים תמיד מצוי הפוטנציאל של הפרות סדר חמורות עם מגמות רצחניות, תוך שימוש גם בסוגי נשק שונים.

(ח) קסיס אמר כי תמיד נוכל לומר שאנו פועלים בהתאם לחוק וכי אנו הצד החזק והאיפוק מתבקש משני הצדדים. ציין כי אנשים נורים ללא אזהרה גם בעוון ציור כתובת על הקירות.

(ט) רובינשטיין השיבו כי אף שנכון הדבר שאנו הצד החזק הרי יש לראות המציאות כאורח מאוזן. למטבע יש שני צדדים אמר רובינשטיין, זו כאמור אינה דרך חד סיטרית ואף כי אנו איננו פטורים מלעייין במעשינו הרי גם עליהם מוטלת חובה ואחריות להמנע מאלימות והרג. אצלנו נדונים הנושאים הללו בדרגים הגבוהים ביותר.

(י) כילאני הוסיף כי הוא בעצמו שמע כי אנשים שניתן לעצורם נורים או שהם נעצרים ואח"כ נורים. (ציין ארוע של הריגת עצורים בכפר עראבה אם כי לא פירט). אמר כי אף שאינו מקבל גם הרג של אנשים מזויינים (בשעה שניתן לעצור אותם), הרי שודאי שלא מובנת התופעה של הרג אנשים לא מזויינים.

(יא) רובינשטיין חזר והציע כי המשלחות ישמרו על קשר ביניהן בין הסבבים (גם בסוגיית זכויות האדם) וציין כי אף שהם נקטו עמדה לפי לא יפנו אלינו בסוגיות פרטניות, הרי אולי היה ראוי שאם רצונם להתלונן על מקרים כפי שהוזכרו לעיל, יעשו זאת עם הפרטים אשר איננו מכירים ולא שמענו עליהם. וכילאני השיבו כי במקרים כאלה הם אכן ישקלו לעשות זאת.

ב. השיחות בערוץ הירדני -

1. הערוץ הירדני - קבוצת העבודה לפליטים כלכלה וכו' (1.7.93)

עיקר הדיון נסב על ההערות של הירדנים לאג'נדת קבוצת העבודה שהוגשה על ידינו.

דודין קבע כי נושאי קבוצת העבודה הזאת הם מסובכים יותר שכן נושא הפליטים

והעקורים מעיק על ירדן ואילו יציאת נורמליזציה, למעשה, מציבה את העגלה לפני הסוסים (לא ניתן לדבר, למשל, על רכבת מים המלח לאילת שעה שחלק מן השטחים הירדנים בה היא אמורה לעבור, נמצאים בידי ישראל).

להלן הנקודות העיקריות של קטאנני בנוגע לאג'נדה שלנו:

- מבקשים לשים כנושא ראשון באג'נדה את נושא הפליטים והעקורים ולדון בכך כנושא ראשון.

- מבקשים להסיר מן האג'נדה את הסעיף העוסק במעורבות ירדן בהסדרי הביניים.

- מבקשים להסיר את נושא החרם הערבי מן האג'נדה.

- מבקשים להסיר מן האג'נדה נושאים הקשורים לשלום (הרכבת לאילת, נמל אילת, חוזה סחר, השקעות הדדיות ונושא הבנקים) בטענה כי הם PREMATURE.

- מבקשים להשתמע במינוח THE WEST BANK AND GAZA במקום במינוח THE TERRITORIES בו השתמשו.

- ביקשו להכליל נושאי דמוגרפיה, חינוך ועבודה הכלולים באג'נדה הכללית.

דודין חזר בסיום השיחה לנושא "המאחרים" וציין כי ממשלתו מכירה בעקרון בזכות הפלסטינים לחזור לארצם ולמקומות מושבם - עריהם וכפריהם. הם חושבים כי פתרון בעיית "המאחרים" תביא לשבירת הקרח גם בכל הנושאים האחרים, מה גם שהם באחריותנו המלאה. הוא הציע כי, כדי לשפר האווירה, נודיע עקרונית כי אנשים אלה יוכלו לחזור וכי עניינם יידון באופן חיובי ורשיונותיהם יחודשו. אין הכוונה להחזיר כל 89,000 האנשים בבת אחת וניתן לעשות זאת בהדרגה ובקבוצות. סביר להניח כי חלק מהם לאחר שיקבלו הרשיון יעדיפו לעבור למקומות אחרים.

במהלך המפגש העיר דודין מספר הערות בנוגע לערוץ הפלסטיני, וזאת לאחר שבילה עמם במלון לאחר קבלת הנייר:

- לדבריו, במהלך הדיונים בין הפלס' לאמריקאים ניתן לפלס' להרגיש כאילו לא יוגש נייר אמריקאי והם פעלו עפ"י כך.

- עצם אי דחיית הנייר על הסף ע"י הפלס' מהווה צעד חיובי, הוא מאמין כי הפלס' יתייעצו עמם (הירדנים) לפני מתן התשובה. אם יינקטו צעדים חד-צדדיים מצד הפלס' לא יתקבל הדבר בעין יפה ע"י שאר מדינות ערב.

- לדברי דודין אם נהיה אנו חיוביים כלפי הנייר (לא נלחץ לשנותו לטובתנו) יתכן וניתן יהיה לקבל אותו לאחר שינויים מסויימים.

- באשר לסבב הבא, הדבר יוחלט בכינוס שרי החוץ הערביים, לדבריו ירדן תקרין חיוביות כלפי התהליך במגעים עם ארצות ערב.

2. הערוץ הירדני - קבוצת העבודה לענייני בטחון וגבולות (1.7.93)

היום, התקיימה פגישת סיכום של קבוצת הבטחון והגבולות.

פגישת הסיכום התקיימה באוירה ידידותית ביותר. טוקאן, יו"ר הקבוצה הירדנית, הביע את שביעות רצונו מן הדיונים שהיו פתיחה לדיונים רציניים ומעמיקים בעתיד.

הצענו לטוקאן לקיים מגעים לקראת הסבב הבא וטוקאן הגיב על פי דפוס התגובה

הירדני המוכר לנו, לפיו הנושא יוכל להתממש לכשיבשילו התנאים לכך.

3. הערוץ הירדני - קבוצת העבודה לענין המים, האנרגיה, ואיכות הסביבה (1.7.93)

השתתפו: חרדין, מחאסנה, בדרן, ובאני-הני (מטעמם) ומטעמנו: רוזנטל, סייבל, שגיא, בן-זאב

חרדין: לקראת סיום הסבב אנו מצפים לשמוע הצעותיכם. סייבל אתמול אמר שיש לכם הצעה שנוכל לקבל.

סייבל: אנו מציעים נוסח שיאחד את סעיפים 1A 1B ונוריד את המבוא.

חרדין: אני שם לב שהכנסת לנוסח את המונח SIDES במקום PARTIES. מבקש הסבר לכך ומקבלו מסייבל ורוזנטל.

רוזנטל: מדגיש שמדובר בשני צדדים, באג'נדה והוא מרוצה מכך. כן מבקש להעלות נושאים של שת"פ.

חרדין: מציע להעלות נושאים שבמחלוקת ואי הסכמה.

רוזנטל: המכשול העיקרי הוא שני הסעיפים 1A 1B נסיר אותו ובסבב הבא נוכל לדון במהות.

סייבל ורוזנטל: הציעו להסכים על עיסקת חבילה שאומרת: ויתור על המבוא ושינוי סעיפים 1A 1B לנוסח המוצע ע"י ישראל

DEFINING THE RIGHTFUL SHARES OF THE TWO SIDES IN THE WATERS OF THE YARMUCK AND JORDAN. IN ALL ITS ASPECTS.

והמרכיב הנוסף שינוי סעיף IV(2) בדבר קרינה סביבתית כלומר שינוי מ-"קרינה גרעינית" ל-"קרינה סביבתית". התפתח ויכוח כאשר דר' מחסנה ודר' באני-האני ודר' בדרן מדגישים אם ההכרח להבחין בין קרינה הנגרמת ע"י מתקן גרעיני לבין קרינה סביבתית שאינה מזיקה.

חרדין ורוזנטל סיכמו קצרות והציעו שלקראת הסבב הבא יבואו שני הצדדים עם הצעות למבוא ולסעיפים השנויים במחלוקת ולאחר אישור האג'נדה אפשר יהיה להכנס לדיון מהותי.

הירדנים כלל אינם מסתירים את כוונתם להעמיס על סדר היום של קבוצת העבודה הטכנית משמעויות פוליטיות באשר הם מגדירים את סדר היום כבר ככניסה למהות הנושא.

בברכה,
המשלחת.

לבח

תפ:רהמ, שהח

נכנס **
**
**
**

מסמך: 654181
חוזם: 7,340
מ-: השלום, נר: 4, תא: 010793, זח: 0114, דח: מ, סג: סו
סודי/מיד

א ל: ראש-המשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד

פריס - עבור רوهמ - באמצעות איתן הכר

ד ע: ראשי המשלחות, כאן

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (30.6.93)
א. מפגש משותף של מליאת המשלחות הישראלית + הירדנית
פלסטינית (בבוקר)

ב. השיחות בערוץ הפלסטיני (לפני הצהריים)

ג. השיחות בערוץ הירדני (אחר הצהריים)

- מכתב מוברק -

! עיקרי דברים: !
! המפגש עם המשלחת המשותפת הירדנית-פלסטינית (GENERAL MEETING). !
! (אנו מקיימים מפגש כזה מדי סבב כדי לשמר את קיומה של המסגרת המשותפת). !
! הועלו על ידינו נושאי מהות המשותפים לשני הערוצים והדורשים שיתוף ירון !
! בהסדרי הביניים. ההצעה לדון בהם נדחתה ע"י הירדנים והפלסטינים בטענה !
! כי הדבר הינו טרם זמנו. גם הצעתנו הרגילה לקיים מגעים ישירים בין !
! הסככים נדחתה (אף כי מגעים כאלה נעשים ביזמתנו). !
! הערוץ הפלסטיני !
! היום לא כונסו בנפרד קבוצות העבודה לקונצפט ולקרקע ומים, וכונסה ישיבה !
! משותפת לשתי הקבוצות. נדונו תחומי הפעולה השונים תוך שימת דגש, עקב !
! שאלות הפלס' על ההיבטים הבטחוניים של הפעלת הסמכויות בתחומים אלה. כן !
! הועלה שוב נושא זכויות המים בהקשר "נוסחת אוסלו". !
! בוועדת זכויות האדם נמסרו על ידינו תשובות שר המשטרה לטענות הפלס' !
! בנושא בתי הסהר ותנאי האסירים. !
! גם היום התאפיינו הדיונים בעניינים וברצינות. !
! הערוץ הירדני !
! היום כונסה ישיבת מליאה בלבד, והוקדשה לסיכומי ראשי קבוצות העבודה על !
! דיוניהן. הסיכומים התאפיינו ברוח חיובית ואופטימית, גם אם עדיין אין !
! ההתקדמות במהות משביעת רצון מבחינתנו. !
! הערה:

! לקראת הצהרים נמסר לפלסטינים ולנו (בנפרד) הנייר האמריקני.
+-----+

א. מפגש משותף עם מליאת המשלחת הירדנית-פלסטינית המשותפת - 30.6.93,

רובינשטיין פתח בברכות לעבד אל-שאפי על החלטתו ולטראונה על מינויו
כראש המשלחת.

רובינשטיין ציין כי ברצונו להעלות את הנושאים המשותפים לשני הערוצים.
הוא מסר והקריא את המכתב להלן:

JUNE 29, 1993

TO: AMBASSADOR F. TARAWNEH
DR. H. ABD AL-SHAFI
JOINT JORDANIAN PALESTINIAN DELEGATION

FROM: AMBASSADOR E. RUBINSTEIN
ISRAELI DELEGATION

AS WE CONTINUE OUR PEACE NEGOTIATIONS, IN BOTH THE JORDANIAN
TRACK AND THE TRACK WITH THE PALESTINIANS, WE CONTINUOUSLY TOUCH
UPON ISSUES THAT REQUIRE CONSULTATIONS AMONG JORDAN, THE
PALESTINIANS AND ISRAEL.

OUR PROCEDURAL AGREEMENT OF JANUARY 13, 1992 STIPULATED THAT
THE GENERAL MEETING WILL DISCUSS "PROCEDURAL ASPECTS AS WELL AS
OTHER MATTERS". WE CONSIDER THE ISSUES THAT REQUIRE CONSULTATIONS
AMONG US AS SUCH MATTERS.

THESE SUBJECTS, IN OUR VIEW, ARE OF PRACTICAL SIGNIFICANCE,
AND COULD BE DISCUSSED IN A WORKING GROUP COMMON TO THE TWO TRACKS.

MOREOVER, WE BELIEVE THAT THEIR DISCUSSION WILL CONTRIBUTE TO
THE CREATION OF A PEACEFUL COOPERATION AND COEXISTENCE AMONG ALL OF
US.

FOLLOWING IS A LIST OF ITEMS WHICH WE THINK SHOULD BE
DISCUSSED TOGETHER BY THE TWO TRACKS (THE LIST IS NOT EXHAUSTIVE):

1. JORDAN RIVER CROSSINGS - BRIDGES, TOURISM, COMMERCE.
2. ECONOMY - BANKING, CURRENCY, TRADE.
3. TRAVEL DOCUMENTS.
4. LAWS AND LEGAL ISSUES.
5. POLICE TRAINING.
6. LIAISON ON ISSUES PERTAINING TO THE TWO TRACKS.

רובינשטיין תאר הרלבנטיות של הנושאים שצוינו במכתב לשני הערוצים, תוך
הדגשת הצורך בתנועת אנשים וסחורות בין ירדן לשטחים וקיום תנועה חופשית
בין ישראל לשטחים, מבלי לקשור לכך את שאלות הריבונות או ההשקפות
הפוליטיות. כן ציין את הצורך בהשתתפות ירדן בנושאים משפטיים ובקישור.

רובינשטיין הציע להקים קבוצת עבודה משותפת לדון בנושאים אלה.

רובינשטיין חזר בסיום דבריו על הצורך בקיום קשר ישיר בינינו לבין הירדנים והפלסטינים גם בין ה-SESSIONS. (המשלחות הערביות מדברות עדיין על ROUND).

טראונה ציין בתשובה כי חידוש השיחות ייקבע בפגישת שרי החוץ הערביים, ובאשר לקשר הישיר בין הסככים הרי יש איש קשר בווינגטון - מרטינז (הממונה על דסק ירדן במחמ"ד). באשר לנושאי שני הערוצים הם ילמדו אותם, אולם הם חושבים כי על הערוץ הפלסטיני-ישראלי לעסוק בהם במסגרת הסדרי הביניים.

עבד אל-שאפי הביע הערכה לנסיון להכניס נימה אופטימית לשיחות באמצעות הנייר שהוגש, אולם לדעתו הוא הוגש קודם-זמנו (PREMATURE) וניתן יהיה לדון בו כאשר תהיה פריצת דרך בערוץ הפלסטיני הביטחוני. אין הוא בטוח שהנושאים שהועלו שייכים לפורום הרחב הזה ובכל מקרה יש לצפות להתקדמות בתהליך ואז להחליט על סמכויותיה של ועדה זו.

באשר לקשר בין הסככים (הוא ציטט בכדיחות הערה של רובינשטיין כי אנו מכנים אותם SESSIONS, הירדנים על ROUNDS ואולי על אחרים לכנותם OBSESSIONS), הרי הוא תומך בעמדת טראונה. הוא סיים דבריו בהבעת תקווה להתקדמות לקראת שלום צודק והוגן.

רובינשטיין העיר כי העלאת הנושאים המשותפים נעשתה בהתאם להסכם הפרוצדורלי שהוגש בסבב בווינגטון השני, על פיו ניתן להעלות לדיון "נושאים אחרים". אנו חושבים כי יש לנושאים אלה חשיבות בפני עצמם וראוי להקים קבוצת עבודה לדיון בהם. באשר לקשר ולקיומו דרך האמריקנים, ציין רובינשטיין כי עמדתנו שונה ויש לראות קשר זה כחלק טבעי של המו"מ (כיום הדבר גם אפשרי טכנית עם הירדנים כיוון שטראונה מצוי בווינגטון).

ב. השיחות בערוץ הפלסטיני - 30.6.93 בוקר

שיחת רובינשטיין-עבד אל-שאפי

בשיחה עם ד"ר עבד אל-שאפי בבוקר, שאל רובינשטיין מדוע אין הפלסטינאים מקבלים הצעתנו שיש בה הרבה מאוד, אולי רוב, המבוקש מבחינתם, ועומדים על הטוטליות.

עבד אל-שאפי חזר על גישתם הקבועה כי נקודת המפתח היא העובדות המוגמרות בשטח הפוגעות במו"מ, והן ההתנחלויות, כולל ירושלים, אשר קובעות מראש את סטטוס הקבע. כמו כן חיוני נושא ה-JURISDICTION, ובנוסף יש צורך בהורדת הסגר על ירושלים. עדיף, אמר כתמיד, להסכים תחילה על סטטוס הקבע ואז לא יהיה צורך בהסדר ביניים. בתשובה לשאלה כיצד רואה הוא את סטטוס הקבע אמר שתחילה יש להכיר בזכויותיהם הלאומיות ובתחולה הטריטוריאלית.

רובינשטיין חזר ושאל מדוע לא יקבלו מה שמוצע וינהלו שוב מו"מ בהמשך. אמר כי בציבור שלהם בעיות רבות והדבר קשה.

(הערה: בפומבי ממשיך עבד אל-שאפי חרף היחסים האישיים הטובים, בהתקפות קשות על עצם המו"מ ובאיתותים פסימיים).

הערוץ הפלסטיני - מפגש משותף לקבוצות העבודה לקונצפט ולקרקע ומים 10.45, 30.6.93

היום לא התקיימו דיונים נפרדים בקבוצות העבודה אלא בקבוצה משותפת.

נסקרו על ידינו תחומי האחריות השונים ולבקשת הפלסטינים נדונו בכלליות גם הקשרי הבטחון של תחומים אלה. נושא המים הועלה אף הוא, בקצרה.

* היבטי בטחון של תחומי האחריות

רובינשטיין ביקש להמשיך ולסקור את הנושאים לדיון (TOPICS FOR DISCUSSION) כאשר לתחומי הסמכויות השונים כפי שהופיעו במסמכנו מאוגוסט 92, ועריקאת ביקש להקדיש הדיון לקשר בין היבטי הבטחון לתחומי אחריות אלה.

רובינשטיין אמר כי הגישה לענייני בטחון חייבת להיות במסגרת הכוללת של השארית האחריות הבטחונית הכוללת בידי ישראל. יהיה צורך להתאים אחריות כוללת זו, המתייחסת לבטחון חוץ, בטחון פנים וסדר ציבורי, ורגישותנו הרבה לנושא זה, לתקופה החדשה של הסדרי הביניים להביא בחשבון שיקולים נוספים ולגלות רגישות לצד האחר.

אחת הדרכים לדון בכך היא באמצעות המשטרה כארגון רב-תחומי הממונה על אכיפת החוק כולל היבטים של סדר ציבורי. כאשר לתחומי הפעילות השונים (DOMAINS OR SPHERES) יש לדון בהם לגופם ולא דוקא בהיבטם הבטחוני, ולנושא הבטחון להתייחס בכלליות. אין לנו רצון, ציין רובינשטיין כדוגמא וכחשובה לשאלתו של אל-אגא אתמול, להתערב במינוי מורים או בתכניות לימודים, זה יהיה ענינם בלבד, אולם אם ימונו מורים "עם דם על ידיהם" ייצור הדבר בעיות. חזר והדגיש כי העברת הסמכויות במירב התחומים היא לגופה.

נכון שלבטחון יש השלכות על נושאים רבים (כבישים, לדוגמא - תנועה בהם, סגירתם וכד') אך לא על כולם, לכן רצוי לדון בבטחון ככלל ולהתייחס להיבטי בטחון ספציפיים בתחומים הרלבנטיים.

עריקאת ביקש לשים הדברים בהקשרם הנכון, מבחינתו, והוא העברת תחומי הפעולה של המינהל האזרחי שהתייחסותנו "המוגזמת" לבטחון משפיעה על כל אחד ואחד מהם.

נחמן טל שאל האם ירצו הם למנות כמורה פלסטיני שרצח פלסטינים. עריקאת השיב באריכות כי הם יטפלו בכך בעצמם ואין הם רואים בזה ענין שעלינו כישראלים לעסוק בו. "אנו רוצים לבנות חברה שתתבסס על כישורים (MERITS), אמר עריקאת, ואתם הרי יודעים עד כמה חשוב החינוך בעינינו. אין אנו יכולים לפתוח את תקופת השלום אם נדבק ברעיונות הישנים." יש, לדברי עריקאת, לפתוח דף חדש, כשם שעשינו אנחנו ביחסינו עם גרמניה ומצרים. הם מצדם רוצים לבנות חברה פתוחה, חופשית ודמוקרטית כמו כל עמי התרבות.

רובינשטיין הגיב כי אכן ניתן לבנות יחסי השלמה בין עמים שנלחמו ביניהם שנים רבות, אולם לא ניתן לשכוח את ההסטוריה ואת הבעייתיות הנובעת ממנה.

בכל מקרה, המשיך רובינשטיין, אין בכוונתנו לערב שיקולי בטחון בכל נושא ונושא אלא בנושאים הרלבנטיים בלבד, וכדאי להתרכז במהותה של העברת הסמכויות.

* יחסי ישראל והפלסטינים בתקופת הביניים

רובינשטיין חזר לרשימת הנושאים לדיון ותאר נושאי הכספים והכריאות תוך ציון העובדה כי שיתוף הפעולה בנושאים אלה הוא לטובת האוכלוסייה בכללותה, אך איננו כופים אותו.

עריקאת השיב כי באשר ליחסים העתידיים בין ישראל לפלסטינים, הרי מהות תהליך השלום היא ליצור מערכת יחסים בין שווים. כאשר ייבנה הבסיס ליחסי שיוויון אלה לא יהיה זה מענינם לסגור הפתח למערב אלא תשרור בינינו פתיחות כמו בין שני עמים, ויתאפשרו חילופי סטודנטים וכד'. אולם עד אז הם חיים תחת כיבוש ולכן לא יוכלו לעשות דבר. תפיסת הבטחון הנקוטה על ידינו, לדברי עריקאת, עלולה דוקא לפגוע במערכת יחסים זו.

רובינשטיין הגיב כי אנו מסכימים עקרונית עם התפיסה של בנית מציאות חדשה שתהיה מושתתת על הדדיות (MUTUALITY).

* המשך ההיבט הבטחוני

רובינשטיין אמר כי נראה לנו שיש הפרזה רבה מצדם בהדגשת ההיבטים הבטחוניים של תחומי הפעילות השונים. בטחון הוא בטחון, אמר רובינשטיין, וגם אם יש אלמנטים בטחוניים מסויימים המשפיעים על תחומי האחריות, הרי הם כמעט זניחים בהקשר לסמכויות.

אחז בן ארי הוסיף כי המינהל האזרחי אינו עוסק בעניני בטחון הנתונים לסמכותו של המימשל הצבאי, יש על כן לעבור על תחומי האחריות האזרחיים שיועברו לפלסטינים ולבחון את ההיבטים הבטחוניים הקשורים אליהם - לדוגמא: מתן אישורים לעבודה בישראל, או מסמכי נסיעה, שיוענקו ע"י המימשל העצמי הפלסטיני לאחר אישור בטחוני ישראלי, נושא שלא יועבר לפלסטינים.

רובינשטיין סיכם כי יש להבחין בין מהות תחומי הפעילות שיועברו, וזהו הענין המרכזי, לבין היבטי בטחון רלבנטיים שיש לקחתם בחשבון. יש, לדוגמא, להבטיח כי על אף העברתו של תחום פיתוח התעשייה במלואו, יינקטו צעדים שלא יאפשרו פיתוח תעשיית נשק, וכך הדבר גם ביבוא מוצרים. יש, אפוא, לראות הדברים בפרופורציות הנכונות, ולהבין כי אין כוונתנו ללחוץ עליהם. אין אלה נושאים שכלב הבעיות.

רובינשטיין חזר שוב לרשימת תחומי הפעילות ותאר את נושא העבודה בישראל, משטרה, תחבורה ותקשורת (שיש להם היבטי בטחון מסוימים).

עריקאת ניצל איזכור התחבורה ושאל האם נמשיך בהקמת מחסומים בכבישים הכינעירוניים. רובינשטיין השיב כי נשמח אם לא נזדקק לכך במצב של שלום, אולם האופציה לעשות זאת במקרים חמורים חייבת להיות בידינו ואין אנו חשים כי ניתן לוותר על כך. עם זאת תהיה ההפעלה של אמצעים מעין אלה תלויה בהתפתחויות במשך הזמן.

רובינשטיין חזר לרשימת תחומי הפעילות, שכרובם, כפי שציין, אין היבטי בטחון. בנושאים המוניציפליים צוין נושא התכנון המוניציפלי. בן-ארי ציין את הצורך לקבוע מכניזם להרחבתם של תחומי השיפוט העירוניים, בנושא הדת צוין הצורך בהסדרי ניהול משותפים של המקומות הקדושים לשתי הדתות (מערת המכפלה). כן נסקרו נושאי הרווחה והתיירות.

עריקאת שאל האם תיירים מארצות ערב (וקסיס הוסיף עולי רגל) יהיו נתונים לבדיקה בטחונית. קסיס שאל האם ייהנו הם, הפלסטינים מהכנסות התיירות. ניתנה תשובה חיובית לשתי השאלות. רובינשטיין הדגיש בהמשך כי אין אנו מחפשים דרכים להקשות על חיי הפלסטינים, והבעיות הבטחוניות יטופלו בהקשרן הספציפי ובהתאם לצרכים, אולם הזכיר כי יש גם היבטים נוספים לדוגמא, שמירה על אתרים ארכיאולוגיים מתוך רגש היסטורי-תרבותי, והרגישות לגביו.

* בטחון והעברת סמכויות

אחמד ח' לידי היקשה כיצד ניתן לישיב את דרישתנו המוקדמת (PREREQUISITE) לשליטה בטחונות מלאה עם הגדרת הבטחון לשני הצדדים, הרי אנחנו הגדרנו הבטחון באופן חד-צדדי. בהקשר זה ביקש לברר האם אכן נרמזה בדברנו האפשרות להדרגות מסוימת. כן ציין כי יש הבדל בין בטחון פנים לסדר ציבורי.

רובינשטיין הגיב כי אכן ישנה מידה של חד-צדדיות באחריותנו המלאה לבטחון שעליה נעמוד, אולם המבחן יהיה ביישום אחריות זו. אנו מקווים כי היישום בהקשר של האוכלוסיה הפלסטינית יהיה מינימלי, תוך התחשבות ברגישויות שלהם, ואין אנו מחפשים דרכים להתערבות בהסדרי הממשל העצמי. במסגרת האחריות שלנו יהיה היישום כרוך באוירה ובמצב שייווצרו בשטחים. הגישה תהיה של הקלות בהתאם לנסיבות. כאשר להבחנה בין בטחון פנים לסדר צבורי, הרי הדרך לבחון זאת תהיה באמצעות הדיון בסמכויות המשרה. (רובינשטיין נקרא בשלב זה למפגש לקבלת המסמך מהאמריקאים).

אחז בן ארי הסביר כי מנקודת ראות משפטית יש הבדל בין המינהל האזרחי למפקד הצבאי שמופקד על הבטחון ומפעיל הסמכויות בנושא זה בהתאם לחוק הקיים בשטח, אין לו סמכויות אזרחיות ועל כן הסמכויות האזרחיות שלא יועברו יישארו בידי ISRAELI DESIGNATED ORGANS. בתשובה לשאלה הסביר כי בממשל הצבאי הוא האורגן של המפקד הצבאי שבסמכותו, למשל, להטיל עוצר או לסגור אוניברסיטאות.

בשלב זה היו חילופי דעות קצרים לגבי סמכויות הבטחונות והאזרחיות של המפקד הצבאי ומעמדו בתקופת הסדרי הביניים.

נושא המים

שריף אל-מוסא העלה גם בפורום זה את שאלת תקפותה של "נוסחת אוסלו" בעינינו. לדבריו אין תשובתנו על דחית נושא זכויות המים לסטטוס הקבע עולה בקנה אחד עם הסכמתנו באוסלו. הוא מבקש מאתנו לשקול עמדתנו מחדש על בסיס הנקודות הבאות:

- במפגש ההיגוי בנושא המים שהתקיים בווינגטון לפני כשבועיים אמר לו עמוס גנור כי "יש לנו אל אחד וממשלה אחת" (וזהו ציטוט מדויק, אמר אל-מוסא), כלומר - אנו נעמוד בדיבורנו.

- נושא זכויות המים כמעט והקפיא את עבודת קבוצת המים המולטילטרלית. הנושא הועבר למישור הביטורלי כדי לאפשר המשך העבודה במישור המולטילטרלי החשוב לנו, לדברי אל-מוסא עוד יותר מאשר לפלסטינים.

- זה הסכם ראשון שנחתם ולא עברו שבועיים מחתימתו ואנו חוזרים בנו. זה מטיל צל של ספק לגבי העתיד.

סייבל הדגיש כי נקיים את ההסכם והוויכוח הוא על מה שייך להסדר הביניים ומה להסדר הקבע. רוזנטל הבהיר אף הוא כי נעמוד בדיבורנו וכי זו שאלה של פירוש. מושג זכויות המים מכיל בתוכו את כל האלמנטים של המים, על כן בתקופת הביניים יהיו אלה זכויות הניהול והשימוש שידונו ויועברו לידי הפלסטינים ולאחר מכן ניתן יהיה לעבוד יחדיו על צרכי המים העתידיים של האוכלוסיה ולהגיע לפתרון שיתורגם לזכויות המים. הגם שהניהול והשימוש במים יועברו לפלסטינים במלואם הרי יש לקחת בחשבון את ניהול המים בכל ארץ ישראל המערבית כיחידה אחת ולמצוא פתרונות הדדיים. לסיום ציין רוזנטל כי כדי לקדם העניין רצוי ליצור דיאלוג מוסדי בינינו כשם שביקשנו חזור ובקש.

נכחו מטעמם: קסיס, כילאני, פאדה, כנען וקצרנית.
נכחו מטעמנו: רובינשטיין, סייבל, בן-ארי, טל, אבידן וזוהר.

הישיבה התמקדה היום בהתייחסויות שהגיעונו משר המשטרה לגבי נושאים הקשורים למצב האסירים הפלסטינים. נושאים שהועלו על ידי בני שיחנו בועדה זו ביום 28.6.

רובינשטיין פתח ואמר כי הערותיהם נרשמות על ידינו ומועברות להתייחסות הגורמים הבכירים, והיום הגיעה לידינו תשובתו של שר המשטרה שטרם בכך אישית, כלהלן (רובינשטיין מתרגם את מכתבו של השר כלשונו):

א. בהתייחס לטענת הפלסטינים כי ההסכם שהושג עם האסירים הבטחוניים לאחר שביתת הרעב (ספטמבר-אוקטובר 92), לא קיים להלן תשובת השר:

"ההסדר ששיפר במידה ניכרת את תנאי המחיה של האסירים הבטחוניים, בעקבות שביתת הרעב באוקטובר 92, מקיים הלכה למעשה".

ב. בהתייחס לטענה כי אסירים מוחזקים בכידוד (וכי הדבר נוגד את ההסכם שהושג), להלן תשובת השר:

"במסגרת ההסדר, נבחנה אפשרות הוצאת אסירים מהפרדה (ולא בידוד כנטען) ואכן מספר אסירים הועברו מהפרדה לאגפים רגילים, בעוד שמספר אסירים עדיין מוחזקים בהפרדה כדי לשמור על בטחונם מפני פגיעה בהם".

ג. לגבי הטענה כי בכלא חברון הופחתו מי השתיה לאסירים וכי נערכים חיפושים גופניים עליהם, להלן תשובת השר:

"בכלא חברון קיים מחסור מידי פעם במים, מחסור כזה קיים גם בעיר חברון. נעשו סידורים לאספקת מים סדירה בימי מחסור. חיפושים גופניים המתחייבים מטעמי בטחון, נהוגים בכל בתי הסוהר, כך גם בחברון. ההנחיה שהחיפוש יערך בצורה נאותה וללא השפלה, מקיימת במלואה גם בכלא חברון".

ד. לגבי הטענות בקשר לכלא נפחא (טיפול רפואי לקוי, חוסר אוורור וצפיפות וכן לגבי חיפושים גופניים), להלן תשובת השר:

בכלא נפחא:

1. טיפול רפואי נאות ניתן לאסירים כולל רפואת שיניים. קיים מעקב רפואי קבוע.
2. מצב האוורור והצפיפות משופר יותר בקרב אסירים פליליים בכלל בתי הסוהר.
3. אין חיפושים הפוגעים בכבוד האסירים (בערום) קיימים חיפושים גופניים נאותים בכל בתי הסוהר".

ה. בענין הגבלתם של אסירים מללמוד לימודים אקדמאיים ובעיקר מלהרשם ל"אוניברסיטה הפתוחה", להלן תשובת השר:

"קיימת הסכמה לאפשר לאסירים לימודים אקדמיים בהתכתבות, ואכן מספר אסירים נרשמו ומקימים את הלימודים. לא ידוע על אסירים המעוניינים ללמוד, ואין מאפשרים להם זאת".

במהלך מתן התשובות על ידי רובינשטיין העלו הפלסטינים עוד כמה סוגיות להבהרה (בהקשר להתייחסות שהוצגו להם) ואלה הנושאים:

- 1) לאחר שהובהר להם ההבדל בין הפרדה לכידוד (בבתי הסוהר), ביקשו לדעת האם ההפרדה בין אוכלוסיות שונות של אסירים נעשות לפעמים גם כפעולת

עונשין .

(2) בענין החיפוש הגופניים:

- ביקשו שהחיפוש יהיו REASONABLE .
- ביקשו שלא יורו לאסירים להסיר הבגדים התחתונים שלהם.
- בקשו שילקחו בחשבון היבטים של רגישות דתית בקשר לחיפוש גופניים (לא פרטו).

(3) בענין רישום אסירים למוסדות לימוד אקדמאים (והאוניברסיטה הפתוחה)

- בקשו שהמידע בענין האפשרות להרשם יפורסם ויועבר לידיעת אסירים על ידי השלטונות.
- ביקשו גם כי שלטונות בתי הכלא יעמידו לרשות האסירים טפסים לצורך הרשמה (שכן רבים מהם סבורים שברגע שהביעו משאלתם באזני הסוהרים מתמצה הליך ההרשמה ומכאן תחושתם שהם מסורבים).
- בקשו לדעת האם יש מגבלות לגבי אוניברסיטאות מסוימות (דהיינו האם הם מנועים מלפנות למוסדות מסוימים).

בתום הישיבה חזר רובינשטיין שוב על קריאתו לבני שיחנו להמשיך בדיאלוג גם בתקופות שבין הסבבים.

קאסיס הגיב כי הם אינם מעוניינים לפתור בעיות פרטניות ורצונם לעסוק רק בסוגיות עקרוניות דוגמת הנושאים שהעלו בפנינו בסבב זה. רובינשטיין השיבו כי אנו יכולים לדבר בינינו בהיותנו בארץ גם על סוגיות עקרוניות, ואמר כי חבל שנמתין עד להתוועדות הבאה בווינגטון כדי לקבל תשובות להבהרות שבקשו או להעלות סוגיות נוספות, וזאת נוכח נכונותנו להקדיש תשומת לב לנושא.

סוכם להמשיך ולהפגש גם מחר (ביום הדיונים האחרון).

ג. השיחות בערוץ הירדני - 30.6.93 אחה"צ

שיחת רובינשטיין טראונה

בשיחת רובינשטיין עם טראונה סיפר האחרון כי תידרך את אנשי הממשל האמריקני בחיוב רב על השיחות עמנו. תאר פעילות בכל התחומים, יחסים טובים בין ראשי המשלחות, אירה ראויה ומאמץ לפתרון הבעיות ללא צורך בהתערבות ארה"ב.

סיפר גם על ההתקפות על ירדן בקונגרס בקשר למלחמת המפרץ ועל מאמצים לקירוב אנשי קונגרס לבעיותיה, לרבות מפגש עם המלך בהשתתפות 33 סנטורים, מפגשים אישיים שלו וכדומה.

מפגש מצומצם בנושא הירמוך

ב - 30.6.93 שעה 17:00 התקיימה פגישה מצומצמת עם הירדנים בנושא ירמוך. השיחה ביוזמת טראונה לאחר שיחה עם רובינשטיין.

מטעם ירדן השתתפו: טראונה, חדיין, בני האנה.
מטעמנו השתתפו : רובינשטיין, רוזנטל, סיבל.

טראונה סיפר שראש - ממשלת ירדן מג'אלי דווח לו הבוקר על מצב קריטי לגבי אספקת מים בעמאן.

חדיין הוסיף שמאז ה- 15.5 ישראל לקחה לעצמה 8 מליון ממ"ר מעבר למוסכם.

הוסיף שגם מהצד הישראלי היה מי שהטיל ספק בנתונים הישראליים ולפי חישוב ירדני נשאר לישראל רק 10 מיליון ממ"ר עד לסוף הקיץ.

לדבריו, ישראל לא מקיימת את ההסכם שהושג אשתקד וישראל זכאית ל- 30 אחוז בלבד+
מה - LOW FLOW בנוסף למים שהינו מעבר לצרכי הירדנים.

רוזנטל הגיב שאכן היתה בעייה במדידות בעדסיה והיתה אי הבנה מהצד שלנו. מחר תתקיים פגישה ונשים שקים כדי להחזיר המצב למסלול הרגיל.

הוסיף שכמאי היה פרסום בירדן שדוקא יש לירדן מלאי מספיק.

סיבל העיר שהכמות שמגיעה לישראל בתקופת הקיץ הינה 25 מיליון ממ"ר וזאת כפשרה בין דרישתנו ל- 40 ועמדת ירדן לגבי 17.

חדרין הגיב שהקצבת ישראל היא 17-18 מיליון ויש לו מסמכים המעידים על כך, ומכל מקום ירדן לא צריכה לסבול בגלל משיכות יתר מטעם הסורים.

בתשובה לשאלת טראונה רוזנטל הגיב שאכן ננסה להחזיר את המצב לקדמותו אך יש להתחשב גם בשאיבה הירדנית מתחת לעדסיה, על ידי משאבות פרטיות, שהיא פי שלושה מהמקובל.

חדרין ציין שאכן היתה שאיבה ירדנית מוגברת מתחת לעדסיה והוא יפעל לתקן זאת.

רובינשטיין ביקש שקבוצת המים תעבור לדון בנושאי מהות ולא רק בנושא אג'נדה. זהו נושא שיש בו פוטנציאל להתקדמות אמיתית, שירדן יכולה להינות ממנה לא פחות ואולי אף יותר מאתנו, ולכן יש לעסוק בכך. טראונה אמר אחר כך לרובינשטיין שיפנה למג'אלי בנדון.

ישיבת מליאת הערוץ הירדני - ישיבת סיכום (30.6.93)

על פי סיכום מוקדם בין רובינשטיין לטראונה התקיימה ישיבת הסיכום של הערוץ הירדני היום במקום מחר.
(רובינשטיין הציע זאת לטראונה לאחר שנודע לו כי רעיית טראונה עומדת לעבור מחר ניתוח והדבר יקשה עליו).

ישיבת הסיכום הוקדשה כולה לדיווחי ראשי קבוצות- העל משתי המשלחות (מה שקרוי בפנינו ובפיהם ה-RAPPORTEURS).

(א) הדיווח על עבודתה של קבוצת העל לענייני כלכלה ופוליטים

1. דודין, ראש הצוות הירדני בקבוצת-העל לענייני כלכלה ופוליטים, פתח וסקר את עיקרי הנושאים שנדונו בקבוצת העל במושב זה של המו"מ.
התיחס בראשית דבריו לאכזבה שהיתה להם מתשובתנו השלילית בנושא 89 אלף ה"מאחרים" (שלא חידשו תושבותם) ושהירדנים בקשוננו שנתיר שובם (או חלק מהם). לאחר מכן התיחס לנושא הכלכלה והסחר שנדון בקבוצה זו והצביע על רצונם של הירדנים להשוות את הפער במאזן המסחרי בין ירדן לשטחים (על ידי יצוא ירדני לשטחים). בהקשר לכך התייחס להצעותינו בעניין יבוא טובין מירדן לשטחים ואמר כי צריך לפתח הנושא ואף להגדיל את ההיקף המוצע על ידינו. ציין את הדיונים שהתקיימו בנושאי תיירות ותחבורה ואמר כי תת קבוצת העבודה בנושא הבנקאות ממשיכה ללכת סוגיות מקצועיות וכי הם כנראה על סף סיום העבודה. בהתייחסו לנושא הסמים, שנסקר על ידי רובינשטיין בהרצאה בקבוצת עבודה זו, אמר כי הם מודעים לבעיית הסמים בירדן אם כי התופעה אינה כה חריפה אצלם. דודין ציין כי כל הנושאים שנדונו לובנו בקונטקסט של השלום ההולך וקרב והוא בטוח שעוד יבוא היום והנושאים

שנדונו ייושמו באורח מעשי.

2. כנצור, ראש הצוות הישראלי בקבוצת העל, סקר את פעולת קבוצת העבודה מן הזווית שלנו ואמר כי הוא בטוח שכל מה שדובר בין שני הצדדים יקום הלכה למעשה לאחר חתימת חוזה השלום בן שתי המדינות. ציין כי הוגשה מטעמנו הצעת נוסח לאג'נדה שיש לסכמה בין הצדדים.

כנצור הוסיף כי נעביר בקשתם לממשלתנו בעניין "המאחרים" כפי שהבטחנו. אמר גם כי אנו מצפים להגדלת נפח הסחר בין ירדן לשטחים ונדרשת מטעמם ומטעמנו עבודה נוספת בנושא זה. כן ציין כי אנו ממתינים להצעות ולרעיונות שלהם בנושא התיירות בתגובה להצעות שהוגשו מטעמנו, והביע תקוותו כי בנושא הבנקאות תמצא הדרך ליישב המחלוקת כבר בסבב הקרוב.

(ב) הדיווח על עבודתה של קבוצת העל לנושא המים, האנרגיה ואיכות הסביבה

1. חאדדין, ראש הצוות הירדני לקבוצת-העל, פתח וסקר את הנושאים שנדונו במושב זה של הדיונים במסגרת קבוצת העבודה.

חאדדין אמר כי דיוני הקבוצה התמקדו בנושא קביעת סדר יום (אג'נדה) לקבוצה וכי מתוך 31 נושאים יש למעשה הסכמה בין הצדדים על 28. ואולם מלבד שלושת הנושאים עליהם אין הסכמה (שני נושאים מתחום המים ונושא מתחום איכות הסביבה) אין הסכמה בין הצדדים גם לגבי המכוא לאג'נדה. חאדדין ציין כי בנושאי האנרגיה שנמנו באג'נדה אין חילוקי דעות בין הצדדים. הוסיף כי הועלו בדיוני הקבוצה הבהרות לגבי סוגיות בילטרליות בתחום המים בקשר לנהר הירדן ולנהר הירמוק. בסיכום דבריו אמר כי הוא סבור שניתן לסכם את האג'נדה והוא מקוה שכך יהא.

2. רוזנטל, ראש הצוות הישראלי לקבוצת העל, סקר מטעמנו את עבודת הועדה ואמר כי אנו מצדנו הלכנו לקראת הירדנים הן בהגדרות של נושאי מהות והן בניסוחים. יתר על כן קבלנו, לא ברצון, עת עמדת הירדנים הדוחה את הטיפול בענייני שת"פ עד לאחר השגת הסכמים בנושאים שבמחלוקת.

רוזנטל הבהיר כי אכן נשארו רק שלושה נושאים בלתי מוסכמים בין הצדדים אבל הם בעייתיים וכבדים כאשר הניסוחים הירדניים הכלולים באג'נדה טעונים במטען פוליטי כבד שאינו במקום בקבוצת עבודה טכנית.

רוזנטל חזר על עמדתנו לפיה אנו רואים את קבוצת העבודה כהתוועדות בין צוותים טכניים שאמורים לשקוד על אתור נושאים משותפים והצעת פתרונות למצוקות הדדיות בכל התחומים. הויכוחים סביב הניסוחים הטעונים משמעות פוליטית לא השיגו לצדדים המעורבים אף לא מטר מעוקב אחד של מים.

בנושאי איכות הסביבה - היו סדרה של דיונים והצגת נושאים בהקשר למפרץ אילת עקבה ובהקשר לבעיות כמו הזכוכים, היתושים והיונים והוצעו מטעמנו דרכים לשתוף פעולה ולטיפול בנושאים. בשלושת הנושאים האחרונים לא היתה כל התקדמות ושפור בשטח.

בנושאי האנרגיה, גם כן, הוצגו מטעמנו סוגיות לשתוף פעולה אפשרי כמו חבור רשתות החשמל, הפקת אנרגיה מפצלי שמן, אנרגיה סולרית, אנרגית רוח, הוצג נושא תעלת RED-DEAD ורכבת בין ים המלח לים סוף.

(ג) הדיווח על עבודתה של קבוצת העבודה לענייני בטחון וגבולות

1) טוקאן, ראש הצוות הירדני לקבוצת עבודה זו פתח וציין כי זו הפעם הראשונה שקבוצת עבודה זו נפגשת באורח זה וכי במושב זה של הדיונים הוחל בהעלאת נושאים קונספטואליים תוך נסיון להגדיר תחומי עבודה ודיון. אמר כי הם רואים את העבודה בקבוצה זו בהיבט הקומפרהנסיבי וסכם דבריו בתקוה

להמשיך בעבודה בעתיד.

2. נחמן טל השיב מטעמנו (בהעדרו של רוטשילד) ואמר כי הרגשה מטעמנו הצעה לאג'נדה של קבוצת עבודה זו וכי הוחל במשותף לאפיין איומים שהם מענינם של שני הצדדים, וכי אנו נחושים לסלול ביחד את הדרך לעתיד טוב יותר שבו יהיה שלום עם בטחון מוגבר.

סכום כללי

לאחר דברי תודה ופרידה מפי טראונה נטל רובינשטיין את רשות הדיבור ואמר כי אנו שמחים לעבוד עם ירון הן בהיבט של מדינה מול מדינה והן בהיבט האישי והקבוצתי של משלחת מול משלחת, מתוך הערכה וכבוד.

רובינשטיין ציין כי אנו חדורי תחושה שתפקידנו המשותף הוא להכין עתיד טוב יותר, ולכן אנו שוקדים במשימה המשותפת עם עמיתינו הירדנים.

ציין כי אנו מודעים לאילוצים ולמגבלות הקיימות ולמרות שהועמק הקשר במהלך הדיונים והושגה הבנה והכרה הדדית לגבי הבעיות של כל צד, אנו סבורים כי ניתן לעשות יותר במישור המעשי.

רובינשטיין אמר כי הוא משוכנע שניתן למצוא בכל אחת מקבוצות העבודה את הגומחות שבהן ניתן לפתח פתרונות מעשיים למצוקות ודרכים לשיפור נושאים כמו בתחום המים ואיכות הסביבה, וזאת במסגרת המדיניות והאילוצים הקיימים. ציין כי השיפורים והפתרונות המעשיים ישפיעו על ישראלים ירדנים וגם על פלסטינים, וראוי לעשות המאמץ.

בתום הדיון סוכם כי מחר יפגשו המשלחות במסגרת קבוצות העבודה.

בברכה

המשלחת

תפ:רהמ, שהח

313
המל"ה - י"ח שבט

נכנס **
**
**
**

מסמך: 652677
חוזם: 6,43071
מ-: השלום, נר: 192, תא: 290693, זח: 2325, דח: ב, סג: סו
סודי/בהול

מכתב מוברק

אל: ראש-הממשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד

האג-באמצעות איתן הבר

דע: ראש המשלחות, כאן

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (29.6.93)
א. השיחות בערוץ הפלסטיני (לפני הצהריים)

ב. השיחות בערוץ הירדני (אחר הצהריים)

עיקרי הדברים:
הערוץ הפלסטיני
השיחות בערוץ זה התנהלו היום רק במסגרת הועדות.
בועדת הקונצפט נמשכו ההבהרות מטעמנו לגבי הנושאים שיש להדבר עליהם עם הפלסטינים לאחר שיועברו לידיהם הסמכויות.
בועדת הקרקע והמים ביקשו הפלס' אישור ל"נוסחת אוסלו" בנוגע לזכויות המים, אנו הסברנו כי בתקופת הביניים יטופלו זכויות השימוש וניהול משאבי המים. בנושא הקרקע ניתנה סקירה פלסטינית משפטית כתגובה לסקירתנו! הקודמת.
בכינוס משותף של שתי הועדות נדונו סמכויות החינוך בפרט ועקרונות חלוקת! הסמכויות בכלל תוך התרכזות בסמכויות שיופעלו במשותף וביחס בין סמכויות! הבטחון להפעלת תחומי האחריות השונים. חרף האוירה הכללית של "ציפיה! למהלך אמריקני", היו הדיונים היום (וכן אתמול) ענייניים במידה רבה, נשאלו שאלות בנושאים בעלי חשיבות.
לאחר מכן התכנסה הועדה לענין זכויות האדם ובה השכנו לפלסטינים. ככל! שהדבר היה ניתן מבחינת המידע שבידנו. על סוגיות שהועלו על ידם בישיבות! הקודמות. בני שיחנו העלו גם הפעם נושאים חדשים.
הערוץ הירדני:
לאחר דיון בין ראשי המשלחות התקיימו השיחות בקבוצות העבודה בלבד.
בקבוצת הכלכלה והפליטים השתתפו טראונה ורובינשטיין והוא כוון מבחינתנו! לקידום הטיפול בנושאים בהם יש לנו ענין. שני הצדדים הצהירו על! כוונותיהם לקדם את השלום ועל נכונותם לדון בנושאים השונים שנכללו! במנדט קבוצה זו. רובינשטיין סקר את נושא המאבק בנגע הסמים אצלנו! (מניעה וטיפול).

! בקבוצת המים, האנרגיה ואיכות הסביבה נדונו שוב נושאי תת-האג'נדה של
! הקבוצה תוך התמקדות בסוגית המים בירדן ובירמוך.
! !
! קבוצת הבטחון והגבולות לא התכנסה פורמלית. התקיימו מגעים בלתי -
! פורמליים בין חבריה בנושאים רלבנטיים (לרבות סמים במזה"ת)
! !

א. השיחות בערוץ הפלסטיני - 29.6.93 - בוקר

בניגוד לאוירת הציפיה המאפיינת את השיחות בערוץ הפלסטיני בימים
האחרונים היו **דיוני היום נינוחים, ענייניים ועסקו במהות.**

ישיבת הועדה לענין הקונצפט, הערוץ הפלסטיני (29.6.93)

נכחו מטעמם: עריקאת, כילאני, אל-אגא, ראשיד חאלידי, קצרנית
נכחו מטעמנו: רובינשטיין, בנצור, בן ארי, גלעד, טל, אבידן וזהר

חלקה הראשון של הישיבה הוקדש לחילופי דברים בין רובינשטיין לבין
עריקאת בענין גישתם של בני שיחנו (כפי שבוטאה בדבריו של עריקאת אתמול
בתקשורת) לפיה הם רואים את עמדותינו כניסיון של הכתבה (DICTATE)
מצידנו.

רובינשטיין הבהיר כי אנו דוחים לחלוטין גישה כזו לפיה המגעים והמו"מ
בינינו מאופיינים כהכתבה מצידנו. הוסיף והזכיר כי בשבוע שעבר ציין
עריקאת כי המו"מ מתנהל תחת כפיה (DURESS). אין אנו יכולים לקבל
מאפיינים כאלה לגבי המו"מ בינינו, אמר רובינשטיין וכל ניסיון לצייר את
המצב באופן כזה - חוטא לאמת.

עריקאת ניסה להבהיר כי הוא והמשלחת הפלסטינית חשים שאם הם (הפלסטינים)
אינם רואים עין בעין את הנושאים הנדונים עמנו הרי אנו טוענים כי אין
התקדמות. לכן, הקשה עריקאת ושאל, כיצד הייתם מכנים גישה כזו מטעמכם אם
לא ניסיון לכפות גישתכם עלינו.

רובינשטיין השיבו כי באותה מידה ניתן לאפיין את עמדתם הבלתי מתפשרת של
הפלסטינים כניסיון ל"כפות" אותה עלינו. המונח הכתבה או תכתיב
(DICTATION), אינו הולם את המו"מ כאן, אמר רובינשטיין. אתם יכולים
לומר שאנו מתעקשים על עמדתנו אבל לומר שאנו מכתיבים - זה אינו נכון.
הוסיף גם כי על פי כל אמת מידה נורמטיבית כל הסכם המושג בעטיו של
תכתיב או בכפיה הוא בטל מעיקרו (VOID), לכן יש להמנע משמוש במונחים
אלה ומגישה כזו. אנו נגיע להסכם מתוך רצון חופשי של הצדדים.

בחלקה השני של הישיבה המשכנו להבהיר לבני שיחנו את מהות התחומים
והנושאים שיהיה צורך להדבר עליהם לאחר העברת הסמכויות הנוגעות לעניינים
אלה לידי הפלסטינים.

רובינשטיין ובן - ארי חזרו על עמדתנו, לפיה הנושאים המופיעים כ- TOPICS
FOR DISCUSSION במסמך שהוגש לפלסטינים באוגוסט 92 אינם בהכרח
EXCEPTIONS שיוותרו בידינו, אלא הנושאים לדיון משותף לצורך הגדרת
היחסים בין הרשויות הפלסטינית לבין מדינת ישראל, חלקם - אופציונלי,
והוא יתואם ויוסדר במשותף רק אם שני הצדדים יחפצו בכך. יש נושאים
שיוותרו בידינו אך אין לטעות ולהבין שלא כהלכה את המסמכים.

בן - ארי הבהיר כי נושאים מסויימים שמצויים היום בתחום טיפולו של
המינהל האזרחי מטעמים של נוחות מינהלית בלבד (וענינם בעיקר סמכויות של
רשויות ישראליות שהוצלו לקמט"ים לצורך פעולה בשטחים), לא יועברו

לפלסטינים משום שאין הם, בהגדרתם המהותית, תחומים שקשורים בפלסטינים.
כן ארי הדגים בהקשר לסוגיה זו ונקב בתחומים כמו חקלאות, תקשורת, מכס,
יעוץ משפטי וכו'.

עריקאת וחאלדי חזרו על גישתם הבסיסית לפיה לשיטתם מוטב שיועברו לידיהם
כל הסמכויות בכפוף לסייגים שיהיו בהסכם (ולדבריהם: ALL THE POWERS AND
RESPONSIBILITIES PER THE AGREEMENT) ובכך נצא כולנו "שבעי רצון" שכן
להם יהיה ה-ALL ולא רק VAST MAJORITY ואילו אנו נשאר עם מה שחשוב לנו
- דבר שיוגדר בהסכם שיהיה.

רוכנישטיין אמר כי באמרנו VAST MAJORITY אכן הכוונה למירב הסמכויות,
בגישה הוגנת המשקפת את המציאות.

סוכם להמשיך בדיון במסגרת הישיבה המשותפת של ועדה זו (הקונצפט) עם
הועדה לעניין קרקע ומים.

הערוץ הפלסטיני - קבוצת עבודה לקרקע ומים - 29.6.93 , 10.30

הרכב המשתתפים זהה. לצוות הישראלי הצטרף יורם בן-זאב.

1. נושא המים

שריף אל-מוסא ביקש מאתנו לאשר את דבקתנו ב"נוסחת אוסלו", על פיה אנו
מחויבים לדון ב"זכויות המים". (מסר לידינו הנוסחא כפי שנמסרה ע"י
מחזיק הפטיש בקבוצת ההיגוי ב-18.6.93).

רוזנטל השיב, בהתאם לנוסחא שנמסרה להם כבר על פיה, זכויות המים יידונו
במו"מ על סטטוס הקבע ואילו במו"מ על הסדרי הביניים אנו מוכנים לדון
בזכויות השימוש במים, וזאת בצורה שלא תפגע בתוצאות המו"מ על סטטוס
הקבע. המו"מ יתנהל, אפוא, עתה על הסדרי השימוש והניהול של מקורות
המים.

רוזנטל ציין אף כי במשך השנה ביקשנו מהם חזור ובקש לקיים עמנו דיון
והחלפת מידע ולא נענינו.

אל-מוסא פרש תשובה זו כנסיגה שלנו מהסכם שנחתם בין שתי המשלחות שמטרתו
היתה להביא לדיון בנושא במסגרת הבילטרלית הנוכחית.

רוזנטל ציין כי אנו עומדים מאחורי כל מסמך שסוכם ע"י נציג רשמי שלנו,
ואנו מביאים כאן את הבנתנו ואת רצוננו לפתור בעית הזכויות בצורה
פוזיטיבית. אנו רואים הנושא כמחולק לשני שלבים:

* השלב הראשון מתייחס לתקופת הביניים בה יש ליצור דרכים לטפל בזכויות
השימוש והניהול של מקורות המים;

* השלב השני מתייחס לקביעת זכויות המים במסגרת סטטוס הקבע.

רוזנטל ציין כי מטרתנו העיקרית היא לדאוג לצרכי כל התושבים ממערב
לירדן, ועל כן עלינו לדון על משטר מים שיאפשר שימוש במקורות המים ע"י
שני הצדדים תוך שימורם ומבלי לגרום להם נזק בלתי הפיך (זיהומים).

רוזנטל אף ציין כי בתקופת הביניים ניהול המים יכול להתבצע ע"י
הפלסטינים אם כי לא בצורה עצמאית לחלוטין.

אל-מוסא הגיב כי דוקא בגלל רגישות הנושא ומכיוון ששימושי המים הם

שוטפים, יש לדון כבר היום בזכויות המים וכמה מים יקבל כל צד. הוא ציין כי ידווח למנהיגותו כי התרשם שאין אנו עומדים בהסכם שנחתם.

רוזנטל חזר והבהיר כי אמרנו כן לזכויות המים אך היישום הוא בשלבים. כן הביע צער על בזבז הזמן שנגרם עקב אי-היענות הפלסטינים להזמנותינו החוזרות ונשנות למפגשים מקצועיים.

2. נושא הקרקעות

המשך הישיבה הוקדש להקראת סקירתו של ספריני על חוקי הקרקעות בשטחים, כתשובה לסקירתו של אחז בן ארי.

ספריני מסכים עם הקביעה שהמימשל העותומני התייחס לקרקע כמקור למסים. בתחילה אכן הוטלו המסים על היבולים ועל כן היה השלטון מעוניין בעיבוד הקרקע והבטיח כי לאחר עיבוד רצוף תעבור הבעלות על הקרקע לידי המעבד, אולם במשך השנים הוטל המס על הרכוש הקרקעי ולכן היה השלטון מעוניין בהעברת הבעלות לידי אנשים פרטיים גם ללא קשר לעיבוד הקרקע ונמנע גם מהפקעת קרקעות פרטיות.

הפקעת האדמות ע"י ישראל נוגדות אפוא את ההיבט ההסטורי נוסף על היותן כלתי הוגנות. ספריני אף הוסיף כי אין זה נכון שלפי האיסלם שייכת האדמה לאל אלא ציין כי האיסלם תומך בבעלות על קרקע ללא הבדל דת.

ספריני ציין, בהסתמכו על בנבנישתי, כי הן בזמן המנדט והן בעת שלטון ירדן לא נרשמו אדמות מירי או מוואת כאדמות מדינה וכי שום שטח קרקעי לא נרשם על שם המדינה. זכות החזקה באדמות מירי נחשבת למעשה לזכות קניין פרטית לכל דבר ומקנה זכויות לפיצויים במקרה של הפקעה לצרכי ציבור. גם בישראל עצמה הוכרה אדמת מירי כאדמה פרטית על פי החוק מ-1969. לעומת זאת בשטחים הפקיעה הממשלה שטחים לצרכי התנחלויות באמתלא של צרכי בטחון - על כן קבע בית המשפט כי ניתן להקים התנחלויות לצרכי בטחון אולם התיישבות זו לא תהיה לקבע. החל מ-1980 החלה הממשלה להגדיר האדמות שרכשה לצרכי בטחון כאדמות מדינה כדי להכשירן להתיישבות בעקבות אלון מורה.

אין הם מסכימים עמנו, ציין ספריני, הן לגבי פירוש החוק והן לגבי יישומו. חוקינו מיועדים להקמת התנחלויות מחד אולם אוסרים, לדוגמא, נטיעת עצים בחלקות ערביות שונות. צווי המימשל אינם מקובלים עליהם מכיוון שחובת הוכחת הבעלות מוטלת על הפרט המחזיק בקרקע ולא על הממשלה התובעת בעלות על הקרקע, לדעתם על המדינה להוכיח בעלותה כמו כל אדם פרטי.

אדמות המדינה לדברינו, ציין ספריני, משתרעות על כ- אחוז 30-40 אחוז משטח הגדה, אולם לפי קנת שטיין שחקר הנושא כללו אדמות המדינה בתחילת המנדט לא יותר מאשר 4 אחוז משטח הגדה, גידול זה באדמות המדינה מדאיגם ביותר.

לדעת ספריני, הקצאת קרקעות להתנחלויות סותרת את תקנות האג ואת אמנת ג'נבה. הוא ציין כי גישתם הם לנושא ניהול הקרקעות היא גישה פרגמטית שאינה קשורה לריבונות ואינה משפיעה על סטטוס הקבע, היא אינה מתייחסת לסוגי הקרקע השונים אלא מאפשרת ניהול חיי יום-יום של התושבים. התפיסה שלהם נסמכת על השלמות והאחדות הטריטוריאלית של השטחים, בעוד התפיסה של SHARING, לדבריו, נתפסת כחלוקת השטח.

ספריני הביא כדוגמא, לסיום דבריו, סלילת כביש העובר בסוגי קרקע שונים - פרטית, מדינה, וכד' - כאשר הוא עובר סוגי ניהול שונים, לדעתו, כביש זה לא ייסלל לעולם.

ספריני התייחס בדבריו לחוקים וצווים שונים של הממשל הצבאי. אנו ביקשנו לקבל בכתב נוסח הרצאתו.

סועד אל-עאמרי שאלה מהו החלק שניתן להתיישבות הישראלית ולמוסדות ישראלים מתוך 40 אחוז אדמות המדינה. אנו הסברנו כי כ-10-8 אחוז אחוז מכלל אדמות הגדמ"ע הן אדמות יהודים או הוקצו להתיישבות היהודית ואילו ה-30 אחוז הנותרים כוללים אדמות מדינה מוכרזות ולא מוכרזות.

רוטשילד ציין כי עקב הנתונים הסותרים עליהם הם מסתמכים יש צורך לרון בנושא אדמות המדינה ובסוגיה המשפטית ולהגיע להסכם על חלוקה פונקציונלית של הסמכויות ללא קביעת גודל שטחי הקרקע.

הערוץ הפלסטיני - כינוס משותף של קבוצות העבודה לקונצפט ולקרקע ומים 11.30, 29.6.93

במפגש זה התקיים דיון על הסמכויות שיועברו לממשל הפלסטיני העצמי, על הסמכויות שיופעלו במשותף ועל הסמכויות השיווריות. עמדתנו הוצגה על סמך נייר ה-OUTLINE שהוגש לפלסטינים ב-20.8.92. הדיון התייחס הן להיבטים עקרוניים והן לדוגמאות מעשיות וקונקרטיות. היה זה דיון רציני שריבוי שכמותו עשוי היה לסייע למאמצי המו"מ.

* תחום החינוך (בהמשך להצגה קודמת)

בהציגו תחום זה ציין רוטשילד כי מירב הסמכויות יועברו לידי הפלסטינים ותחומי שיתוף הפעולה עמנו הם בעיקר וולונטריים ואופציונליים - כגון הכשרת מורים אצלנו וקורסים באוניברסיטאות. מבחינתנו אין נושאים רבים לדיון.

עריקאת היקשה לגבי היבטי הבטחון ושאל האם תינתן לנו הזכות לפטר מורים מסיבות בטחוניות.

רוטשילד ציין כי בהסכם שייחתם בינינו יצוין במפורש מי יוכל לעסוק בהוראה. הוא המשיך וציין כי על עובדי המדינה יחולו חוקים מסוימים על פיהם לא יועסקו אנשים לא מתאימים - כולל אלה המהווים סיכון בטחוני. הפלסטינים הם שיהיו אחראים על הפיטורין.

עריקאת שאל, בהצביעו גם על ההיבט העקרוני, מה ההבדל בין כל הסמכויות למירב הסמכויות (VAST MAJORITY), לדבריו ניתן לדבר על העברת כל הסמכויות תוך לקיחת דאגותינו בחשבון. כן שאל כיצד תתופעלנה הסמכויות שאינן כלולות כיום במסגרת פעילות המינהל האזרחי.

רובינשטיין ציין כי בתחום החינוך נופל הכול בתחומי הטיפול של המינהל האזרחי - החל מהקמת מוסדות חינוך וכלה בתכניות הלימודים. רוטשילד הוסיף כי יהיו נושאים בהם ייאלצו הפלסטינים לתאם הדברים עם הירדנים, מכיוון שתכניות הלימודים הן ירדניות והתעודות מונפקות על ידם - דבר המאפשר המשך לימודים בירדן. הם, לדבריו רוטשילד, יצטרכו להגיע להסכם עם ירדן אם ברצונם לשנות ההסדר. הסדר דומה יצטרך להתקיים עם מצרים לגבי רצועת עזה.

לגבי מוסדות החינוך של אונר"א ומוסדות פרטיים, שאינם מנוהלים ע"י המינהל האזרחי יהיה צורך להגיע להסכם בין הפלסטינים לבין גורמים אלה. מעבר לכך יועברו לממשל העצמי הפלסטיני כל הנושאים המנוהלים כיום ע"י המינהל האזרחי.

עריקאת ציין כי ירצו תכניות לימודים פלסטיניות וכי תיאום עם ירדן ומצרים הוא עניינם. עם זאת ציין כי מסקנתו הבסיסית היא כי ניתן להעביר

את כל הסמכויות וזכויותינו אנו יבואו לידי ביטוי בהסכם.

רובינשטיין ציין כי הדבר נכון בהקשר ספציפי זה של החינוך, אולם מכיוון שאין אנו דנים כאן בכל התחומים האחרים הרי הדבר צריך הסבר וליבון מאוחר יותר תוך התייחסות לגופם של דברים, כולל השיתוף עם ירדן.

* הפעלת סמכויות וסמכויות בטחון

כילאני ציין כי קיים ערכוב מושגים בין הסמכויות השיוריות לבין מערכת היחסים בין ה-PISGA לבין ישראל. קציני המינהל האזרחי מפעילים למעשה סמכויות שיועברו ומשמשים גם כפקידים ישראלים. כאשר תועברנה הסמכויות יהיה צורך להגדיר מחדש את הקשר בין ישראל למפעילי הסמכויות הפלסטינים. לדעת כילאני על ההסכם יהיה לתת מענה למהות היחסים. רובינשטיין הסכים לקביעה הראשונית אולם ציין כי אין אנו דנים בניסוח אך אין זו בעיה שלא ניתנת לפתרון. רוטשילד הוסיף כי הם מדברים כיום על אותה חלוקת סמכויות שהוצגה על ידנו בעבר: סמכויות שיועברו, סמכויות שישארו בידינו וסמכויות שיופעלו במשותף.

כילאני ציין כי הבעיה היא כיצד יבואו הסמכויות השיוריות לביטוי בהסכם. לדעתו על החריגים (EXCEPTIONS) להיות מועטים.

רובינשטיין חזר לציין כי רובן הגדול של הסמכויות יועברו, הסמכויות השיוריות נוגעות בעיקר לבטחון ולישראלים בשטחים, ויש סמכויות שבהן יהיה שיתוף - כגון בנושא הקרקע והמים וכן בנושאים אחדים פחות בולטים.

עריקאת ומנצור שאלו אלו אורגנים ייקבעו ע"י ישראל להפעלת הסמכויות השיוריות והסמכויות שיופעלו במשותף.

רובינשטיין השיב כי סמכויות הבטחון יופעלו ע"י הגורמים הבטחוניים ולגבי הסמכויות האחרות טרם קבענו המבנה, אולם ברור כי לא נבנה מינהל אזרחי חדש ונטייתנו היא להפעיל הסמכויות באמצעות האורגנים הממשלתיים הרגילים, כאשר הפעלת הסמכויות המשותפות תתבצע באמצעות המכניזם של הקישור (LIAISON).

אל ער'א ביקש להבהיר האם כל אדם בעל רקע בטחוני לא יוכל להתגייס לשרות המימשל העצמי. רוטשילד השיב בחיוב אך הציע להשאיר זאת לדיון בקבוצת הבטחון, וכן ארי הוסיף כי גם על פי החוק הירדני מי שנעצר לחודש ימים יש לפטרו. רוטשילד אמר כי יש לפעול בהגיון ואילו סועד אל-עאמרי העירה כי על כן יהיו הם כולם מנועים מלשרת במימשל העצמי. רובינשטיין ציין כי יש לעשות זאת במסגרת המתאימה, ואין אנו מתכוונים להתערב בגיוס אנשים ופיטורם, אולם חייבות להיות הגבלות בטחוניות מסויימות.

אל ער'א הסיק מכך כי לא יהיה שינוי במצב - לא תהיה העברה מוחלטת של סמכויות ואנו נוכל לגייס מורים ולפטרם ולסגור בתי-ספר. זה, לדעתו, שימוש לא נכון בסוגיית הבטחון ויש על כן צורך בסמכות מרכזית שתצטרך להחליט בעניין.

רוטשילד הגיב כי יהיה צורך להיצמד לחוקים מסוימים, ורובינשטיין הוסיף כי תחילה יהיה צורך לנקוט באמצעי זהירות והדברים יתבררו תוך כדי יישום, כי ברור שיהיו דברים שנצטרך לטפל בהם - טרור לדוגמא. רובינשטיין הדגיש כי אין מטרתנו להכביד ולחפש בעיות אלא להיפך, להעביר העברה חלקה ככל האפשר מה שיועבר עם זאת יש לנו צרכים בטחוניים, הדגיש רובינשטיין, שיצטרכו לקבל מענה במסגרת סמכותנו הכוללת בענייני בטחון, אך אין צורך לפרש זאת בצורה שתביא לטרפור התהליך.

עריקאת הציע שלוש דרכים לטיפול בנושאי הבטחון:

למה גבולות
סל
דרכי
הסל
חשבוני

* דבקות בהגדרה ברורה של סוגיית הבטחון, נושא זה יידון בוועדת הבטחון;

* לדון ביחס בין צרכי הבטחון לקרקע ולתחולה הטריטוריאלית, כשם שנעשה הדבר בקה"ע לקרקע ומים;

* לדון בקשר בין הבטחון לתחומי הפעולה (DOMAINS) השונים, בתחומים אלה ניתן לדון במסגרת הנוכחית.

רובינשטיין הציע לא להיכנס לפרטים בטחונים כרגע מכיוון שזהו נושא רגיש ואילו אנו רוצים להשיג להקריין התקדמות. אנו ציינו נכונותנו לדון בנושאי בטחון בהקשר למשטרה, ואין סיבה לדון בפרטי נושאי הבטחון כרגע. די לציון כאן כי יש לנו שיקולי בטחון.

עריקאת חזר על בקשת לדון בקשר בין תחומי הפעילות לבטחון ואחמד ח'לידי ציין כי הם מבקשים לברר, גם אם לא בפירוט רב מהן הסמכויות השירותיות (RESIDUALS), מהן הסמכויות שיועברו ומהן הסמכויות שיופעלו במשותף הן מתוך הכרח והן באופן אופציונלי. כן יש לברר, לדברי ח'לידי, את המבנה של האורגנים להפעלת הסמכויות השונות הן השירותיות והן בתוך תחומי הפעילות (SPHERES) השונים.

רובינשטיין אמר כי ניתן לחשוב על סיווג כמוצע, בשינויים מסויימים, סיים הפגישה באומרו כי יש להגיע להסכם וכי אין ברצוננו להשתמש בנושא הבטחון לכפות עליהם או להגביל את העבודה השוטפת, אלא למלא צרכי בטחון שמטבע הדברים יש לנו ואנו רגישים לגביהם.

קבוצת עבודה ל"זכויות אדם" (29.6.93)

נכחו מטעם הפלסטינים: כילאני (יו"ר), ג'בר פדה, כנען וקצרנית.

נכחו מצידנו: רובינשטיין, רוטשילד, סייבל, בן-ארי, זוהר, טל, אבידן.

רובינשטיין פתח ואמר כי יש באמתחתנו מספר תשובות שיוצגו על ידי רוטשילד. הוסיף כי גישתנו לנושאים שהוצגו הינה ענינית, ואנו באים עם אזניים כרויות ונכונות לסייע ולפתור בעיות ככל שהדבר ניתן ואפשרי במסגרת האילוצים הקיימים. רוטשילד התייחס לשאלות ולמשאלות שהעלו הפלסטינים בשתי הישיבות האחרונות כדלקמן:

1. ניכוי השליש מתקופת המאסר

א. לגבי אסירים תושבי ירושלים - אין עדיין תשובה.
ב. הועדה המטפלת בנושא, פועלת לפי הקריטריונים הבאים:

1. הרקורד הבטחוני של האסיר הינו שיקול מרכזי.
2. חוות דעת של שב"ס לגבי התנהגות האסיר בכלא.

קריטריונים אלו יהיו תקפים גם בעתיד. ואולם, הועדה תתייחס באהדה לנושא ניכוי השליש מתקופת המאסר. רוטשילד הציע לפלסטינים להמליץ על קריטריונים נוספים, אם הם סבורים שישנם כאלה. לשאלה של כילאני האם יובא ענין ניכוי השליש גם לידיעת האסירים, השיב רוטשילד, שהדבר יפורסם.

כילאני העלה הבעיה של שיקולים פוליטיים בעת הדיונים על הקלות לאסירים. רוטשילד השיבו שאנו נקח לתשומת לב את הערותיהם.

2. אחמ"ש ה- 5000

- א. לשאלת הבהרה של פדה אמר רוטשילד כי המספר המדויק לא ברור סופית, מדובר בין 5000 ל-6000 ובסוף התהליך יודע המספר.
ב. לבקשת הפלסטינים, פרסמנו את הנושא בעתונות.

כילאני הביע חשש שהטיפול הנמצא בידי קצינים זוטרים לא יביא בחשבון את ההיבטים ההומניטריים. רוטשילד השיב שהנושא מטופל ברמה הגבוהה. כילאני שאל מדוע צריך לפסול אחמ"ש של אשה וילדים במקרה שאבי המשפחה היה אסיר על רקע בטחוני? רוטשילד השיב שאם מדובר באסיר או מבוקש על רצח של ישראלים או פלסטינים הכקשה לא תאושר; ואולם, במקרים כאלו בדרך כלל אף לא פונים בבקשה.

3. סירוב המצרים להרשות שהיית פלסטינים שתוקף רשיונם פג

- א. רוטשילד שב והבהיר כי שוחח בעניין עם השגריר המצרי - בסיוני, וכי ישוב וישוחח אתו בשובו לישראל בתקווה שהשגריר יסייע לפתרון הבעיה.

לשאלה של רובינשטיין האם פנו גם הם לשגריר המצרי, בנושא הומינטרי, השיב כילאני שאיננו יודע על כך.

4. רשיונות יציאה לישראל

רוטשילד התייחס לדבריו של כילאני שאנשים מעל לגיל 50 סורבו למעבר לישראל, ואמר, שעד כמה שידוע לו הצו הינו בתוקף ופלסטינים בקריטריון זה, דהיינו, מעל גיל 50, יכולים להכנס לישראל.

5. עוצר בשכם

לטענת כילאני (באחד המפגשים הקודמים) שהצבא הטיל עוצר בשכם בגלל הצורך להגן על "יושבי קרואן אחד", אמר רוטשילד שהעניין נבדק ונמצא שבשנה האחרונה הוטל עוצר בשכם רק פעם אחת בעת שחייל נרצח במרכז העיר. ככלל אנחנו לא מטילים עוצר אם אין הכרח בכך, אמר רוטשילד.

6. מצב האסירים

- א. נמסר כי שלחנו מברק ארצה ובו התלונות של הפלסטינים. אנו מצפים לתשובות כשטח מה בהסכם אכן יושם ומה לא (הכוונה להסכם שהושג עם האסירים לאחר שביתת הרעב).

ב. בעניין המחסור במים בכלא חברון, היתה בעיה כללית של מחסור במים באזור חברון, וזה השפיע גם על בתי הכלא, אך הדבר נפתר.

כילאני חזר ושאל על האפשרות לפניה רטרואקטיבית של אסירים שבקשותיהם נדחו, לחזור ולערער ובהקשר הזה מה קורה עם אסירי עולם. כן-ארי השיב שאם עבר זמן רב מאז ההרשעה זה בלתי אפשרי. ואולם, לאסירים תנתן ההזדמנות להקל בעונשם בעת הדיון על ניכוי השליש. בן ארי ורובינשטיין הבהירו כי לאסירי עולם ניתן לקצוב עונש ולאחר מכן לנכות מתקופת המאסר. כמו כן קיימת אפשרות לבקש חנינה מן המפקד הצבאי. כן שאל כילאני האם אסירים שנשפטו בעבר לתקופות מאסר ממושכות ובעת שנפסק להם גזר הדין לא היתה קיימת ערכאה של ערעור יוכלו עתה לערער על העונש שנקצב להם.

עד כאן ההתייחסות לשאלות/משאלות שהעלו הפלסטינים. הובטחו תשובות בנושאים נוספים כמו רישוי בניה, ואחמ"ש שוטף.

כילאני התייחס בהמשך לסוגיית המגורשים ונענה כי הדבר נבדק, ונוסיף לבדוק גם בעתיד.

עורכי דין מעזה שאינם מורשים להכנס לישראל לצורך פגישה עם לקוחותיהם בבתי הכלא:

כילאני העלה הסוגיה, ואילו ג'בר פדה פירט ואמר שהסרוב קשור בעובדה שעורכי דין אלה רשומים אצלנו כבעלי חוב לרשויות המס.

רוטשילד השיב שעורכי דין צריכים לשלם מס כמו כולם והם בדרך כלל לא עניים.

כן-ארי ציין שאף על פי כן עורכי הדין זכו ליחס מיוחד. רובינשטיין אמר שבענין זה יש לטפל באופן פרגמטי.

סטודנטים מעזה המנועים מלימודים באוניברסיטאות ביו"ש כילאני העלה הנושא. רוטשילד השיב שבדקנו כל תיק בנפרד. 26 הורשו לצאת ליו"ש ללימודים, בנוסף ל-101 קודמים. נותרו רק מעט סטודנטים מסורבים מטעמי בטחון, אנחנו נבדוק ותמסר תשובה. רובינשטיין סיכם הישיבה באומרו שאנו פתוחים להאזין לבעיותיהם ונשקול הדברים בפתירות, בתוך מסגרת מדיניות הממשלה והמגבלות הקיימות.

ב. השיחות בערוץ הירדני - 29.6.93 - אחה"צ

שיחת ראשי המשלחות

א. רובינשטיין מסר לטראונה את כל המסמכים שהגשנו לירדנים בסבב זה וביקש התערבותו לקידום העניינים.

ב. עמד במיוחד על כך שבועדת הכלכלה והפליטים יש התמקדות ירדנית בנושא הפליטים ואין תזוזה בנושאים אחרים. (גם כאלה שירדן מעוניינת בהם במיוחד ושהועלו על ידינו לבקשתם, כמו הסחר לשטחים).

ג. טראונה הסביר את מגבולות מדיניות ירדן, הדגיש את הענין שלהם בנושא ה"מאחרים", אמר שבסך הכל הקבוצות כולן פועלות ועובדות, ובנושאי סחר לשטחים טרם שמעו מאיתנו הצעות שהם מעוניינים בהן.

ד. רובינשטיין אמר כי בעיקרו של דבר עלינו להתקדם בכל הנושאים תוך תחושה משותפת של "מסר השלום".

ה. רובינשטיין מסר לטראונה כי הנחנו שקים לפי בקשת ירדן בקטע הירמוך שלגביו מתנהלים המגעים השונים.

הערוץ הירדני - קבוצת הכלכלה והפליטים (המכונה "קשקול") 29.6.93

עקב הרגשת התסכול בצוות הישראלי נוכח המנעות הירדנים מדיון בנושא כלכלה והתרכזות בנושא "האחרים", התכנסה קבוצת עבודה זאת בראשות טראונה ורובינשטיין, על מנת לטהר את האוירה. זאת לאמר השיחה ביניהם.

טראונה פתח ואמר כי הם מעוניינים בקידום השלום ובהשגת הסכמה בנושאים השונים, ועמדותיהם ידועות הן מבחינת תכנון והן מבחינת סגנון הצגתן.

הם מבינים כי רשימת הנושאים לדיון אינה מייצגת סדר עדיפויות כלשהו ועל כן סברו כי ניתן לדון בכל הנושאים כולם, כולל נושא "המאחרים", שהוגדר ע"י טראונה כ-FOOTNOTE של סעיף הפליטים והעקורים באג'נדה. הם חשבו, טען טראונה, כי ניתן יהיה לפתור הבעיה בצורה חיובית והדבר ישפיע חיובית על תהליך השלום. חשבו, אמר טראונה, כי תהיה זו מחווה (GESTURE) חיובית.

טראונה ציין כי חשבו שניתן יהיה לדבר גם על נושאים אחרים, אולם רשימת הסחר שנמסרה להם היוותה אכזבה (לא רצה להשתמש במילה "לא רצינית") והם מצפים לרשימה חדשה שתתבסס על רשימת סחורות היצוא של ירדן שהועברה לנו. הם מבינים מיגבלותינו הבטחוניות בנושא הסחר אולם אל לנו לשים מיגבלות כלכליות.

בסיום דבריו ציין טראונה כי אנו דנים בנושאי עתיד שונים גם במסגרת המולטילטרלית, ובתקופת השלום ניתן יהיה לפתח פרויקטים משותפים רבים

(הוא השתמש בביטוי השגור על שפתי חברי המשלחת הירדנית "THE SKY IS THE LIMIT"), אולם עתה הם חייבים להתרכז בנושאי הסחר עם הגדמ"ע כולל בתקופת ה- ISGA, אולם מעשיהם מעידים על רצונם ב- ENGAGEMENT.

רובינשטיין הגיב כי גם אנו באים עם מסר של שלום, אבל אולי הרקע השונה של שתי מדינותינו מציב לנו גישות שונות, על כן הסכמנו להימנע מקביעת סדר עדיפויות לנושאי הדיון והכללנו בסל דיונים אחד. לכם חשוב נושא אחד - ה"מאחרים" והפליטים - ואילו לנו חשובים הנושאים האחרים, שיש בהם אופי של שלום ושל בילטרליות.

בנושא ה"מאחרים" אנו העברנו עמדתכם לדרגים הגבוהים, ששם צריכה להתקבל ההחלטה, וזאת עקב השלכות הנושא. אנו חשבנו כי קבוצה זו תקשרנו לתקופת השלום, והעיסוק בנושאי הסחר והבנקים עם השטחים בלבד עלול היה לצנן במידת מה את התלהבותנו, אם כי אנו מעוניינים בהחלט בכל צעד לשלום. לכן בדעתנו לקדם את הטיפול בסחר, ורובינשטיין, בנצור ואחרים הקדישו לכך מאמץ אישי רב. עם זאת הביטוי האמיתי ליחסים בין שתי מדינותינו, אמר רובינשטיין, יכול להימצא דוקא בנושא התיירות, לדוגמא.

רובינשטיין סיים דבריו באומרו כי אנו מבקשים לתת דחיפה לכל מרחב היחסים, ולתת תחושה של הישג באמצעות דיון בנושאים בהם תיראה הפעולה לעין כחלק ממרקם שלום.

טראונה אמר כי אין הם מתלהבים מנושא הבנקים (שלא יועיל לכלכלת ירדן) ולכן צועדים הם בזהירות, אם כי מטרתם היא לסייע לפלסטינים בבניית מוסדותיהם. כן ציין כי יש דברים שיכולים לשפר האוירה - למשל תנועת אנשים (בעיקר פלסטינים) בגשרים או הקלות בנושא האחז"ש. עם זאת הם מעוניינים גם בנושאים אחרים וישמחו לשמוע רעיונותינו בנושאי תחבורה למשל. רובינשטיין הפנה אותו לניירות שהוגשו על ידינו בעבר וכמובן נשקול נוספים.

בהמשך הישיבה הרצה רובינשטיין על נסיוננו בטיפול במלחמה בסמים - כזכור נושא הסמים נכלל אף הוא במסגרת קבוצת עבודה זו. הזכיר, כיו"ר לשעבר של מועצת הרשות, את המאמצים בתחומי השיקום והמניעה (אכיפה תהיה בקבוצה אחרת) והזמין את הירדנים לשיתוף פעולה בילטרלי ובמישור הבינלאומי.

האוירה בישיבה היתה משוחררת ורוויות הומור.

קבוצת עבודה לענייני מים, אנרגיה ואיכות הסביבה - 29.6.93

משתתפים מצד: חדאדין, באני האני, אברהים בדראן, מחסנה באבן ואבו נעמה.

משתתפים מצדנו: ד"ר רוזנטל, רובי סייבל, יואב שגיא, יונה אטינגר, אריה זהר, בן-זאב ואבידן.

חדאדין ציין בפתח הישיבה שככל שמתקרב סיום הסבב 10 הבעיות המרכזיות בינינו עדיין נשארו בלתי פתורות והן: ההקדמה, סעיפים 1A ו- 1B וכן סעיף IV2, כפי שהן מופיעות בתת נייר האג' נדה לקבוצת עבודה זו.

רוזנטל השיב לו שאנו מוכנים לגשת לאלתר לדון בתכנם של הסעיפים הנ"ל אך ללא "מוסיקת הרקע" המלווה אותם, דהיינו עניין ההקדמה. תוכנה אינו מופיע בנייר האג' נדה ומקומה לא יכירנה בו.

סייבל הוסיף אספקט נוסף והוא שאנו לא צריכים להיות צמודים לסדר עדיפויות של נושאים בדיון אלא לעסוק ברשימת הנושאים ללא קביעת חשיבותם.

חדאדין ענה שהוא לא צמוד לסדר עדיפויות הנ"ל אך צריך לקחת בחשבון את נייר האג'נדה הכללי בין ישראל וירדן והדברים צריכים להיות קשורים. הדגיש שלא תהיה התקדמות בתחום היחסים הבילטרליים לפני שיוסכם ערוץ השיחות הראשי בין ישראל וירדן. הוסיף שלא חש מאז חודש אוגוסט אשתקד שינוי בעמדת ישראל בסעיפים הפרובלמטיים.

רוזנטל קבל על כך שאפשר לטעון כך גם כלפי ירדן, בשעה שאנו התאמצנו ללכת לקראת הירדנים במובנים מסויימים אף קיבלנו עמדתם. הבעיה היא ששקענו בניסוחים בלתי נחוצים שלא גרמו להעברת ולו קוב מים אחד מירדן לישראל וההפך.

חדאדין הציע בשלב זה לשים הצידה את הניירות והניסוחים ולהתחיל לשמוע מה ישראל מציעה לירדן.

רוזנטל ציין שהכינונו נוסח חלופי לסעיף 1A ו- 1B (הדנים בחלוקת מים מהכנרת (ירדן) ומהירמוך) אותנו אנו מוכנים להגיש לעיונם של הירדנים כדלקמן:

ALTERNATIVE I: SECURING THE RIGHTFUL WATER SHARES OF THE PARTIES TO THE WATERS OF THE YARMQ AND LOWER JORDAN RIVERS.

ALTERNATIVE II: SECURING THE RIGHTFUL WATER SHARES OF THE TWO SIDES.

הוסיף שההבדל ביניהם הוא שהראשון מתבסס על הניסוח הירדני אבל תואם את עמדתנו ואילו הנוסחה השנייה, הלקוחה מהאג'נדה הכללית "פתוחה ואף נייטרלית" ככל האפשר ע"מ שנוכל למלא התוכן, כל צד ע"פ השקפתו בדיון פרטני בעתיד.

חדאדין: קבל על כך שהנוסחה הראשונה - המתזכרת את "הירדן התחתון" משמיטה את "הירדן העליון" ובכך יש משום הוצאת מסקנה מוקדמת ש"העליון" חלא יוכנס במניין "זכויות המים".

רוזנטל: חזר על כך שישראל לא חוזרת מניסוחים ועמדות שהסכימה להם, תוך שהוא מאזכר מסמכינו מספטמבר ואוקטובר 92 וכן 5 למאי 93. הבעיה אינה מאיזה מקור מים נספק את המים לירדן (ז.א. האם זה יהיה מ"העליון" או מ"התחתון") העיקר שירדן תקבל מים בכמויות ובאיכות ע"פ ההסכם אליו נגיע.

חדאדין הטעים שמבחינתם המדובר בכל הירדן כנהר וכמקור אספקת מים. הדגיש שאינו רוצה לצאת מהישיבה מבלי שיבין מה עמדת ישראל בסוגיה הנ"ל, דהיינו האם היא אינה רוצה לדון בנושא "הירדן העליון", באני האני מצידו שאל האם ההצהרה שלנו מ- 8.12.92, בענין העברת מים לירדן מהכנרת לשימושים עירוניים עומדת בעינה ונענה שאכן כך.

רוזנטל הבהיר שכללית מי הכנרת (בלשונם "אגם טבריה") יכולים להיות מקור אספקת מים לירדן (מתוך הסכם) אך לא לגבי מים הנכנסים אליה. במידה ונשתמש במינוח "ירדן עליון" בהכרח נכלול בדיון צד שלישי. דבר שאף אחד מהצדדים, ירדן וישראל אינם מעוניינים בו.

חדאדין הודה על ההסבר שהבהיר לו את סוגיית "הירדן העליון" וביקש שנגיש לו מחר נוסח על עמדה זו וכך אמנם סוכם.

קבוצת הכטחון והגבולות (29.6.93)

1. היום לא התקיים דיון במליאת קבוצת הבטחון והגבולות. במקום דיון המליאה התקיים דיון במסגרת תת קבוצה בנושא לוחמה בנגע הסמים. לבקשת הירדנים (שהוגשה בסבב השמיני) סקרנו בפני בני שיחנו את תופעת נגע הסמים במזה"ת, נתיבי העברת הסמים השונים כולל דרך ירדן, אשר משמשת כארץ מעבר להברחות סמים מלבנון למצרים, סעודיה, ישראל וכו'.

2. הירדנים מסרו, כי שיעור השימוש בסמים בירדן הינו נמוך, אך הודו, כי ירדן משמשת כארץ מעבר חשובה למבריחי סמים. לטענתם, עולה בידיהם ללכוד מבריחי סמים רבים.

3. לסכום, הצענו לירדנים שיתוף פעולה בתחום האכיפה בהתמודדות עם נגע הסמים (בנושאי חינוך ומניעה דנה ועדת הכלכלה). בני שיחנו הגיבו בדרך האופיינית, קידמו בברכה את ההצעה, אך טענו, שטרם בשלו התנאים הפוליטיים למימושה. אנו מצידנו הבענו נכונות לשיתוף פעולה בכל תחום ונושא, שיש בו כדי לקדם את ההתמודדות עם הנגע.

בברכה

המשלחת

תפ:רהמ, שהח

לפלסטינים משום שאין הם, בהגדרתם המהותית, תחומים שקשורים בפלסטינים.

כן ארי הדגים בהקשר לסוגיה זו ונקב בתחומים כמו חקלאות, תקשורת, מכס, יעוץ משפטי וכו'.

עריקאת וחאלדי חזרו על גישתם הבסיסית לפיה לשיטתם מוטב שיועברו לידיהם כל הסמכויות בכפוף לסייגים שיהיו בהסכם (ולדבריהם: ALL THE POWERS AND RESPONSIBILITIES PER THE AGREEMENT) ובכך נצא כולנו "שבעי רצון" שכן להם יהיה ה-ALL ולא רק VAST MAJORITY ואילו אנו נשאר עם מה שחשוב לנו - דבר שיוגדר בהסכם שיהיה.

רובינשטיין אמר כי באמרנו VAST MAJORITY אכן הכוונה למירב הסמכויות, בגישה הוגנת המשקפת את המציאות.

סוכם להמשיך בדיון במסגרת הישיבה המשותפת של ועדה זו (הקונצפט) עם הועדה לעניין קרקע ומים.

הערוץ הפלסטיני - קבוצת עבודה לקרקע ומים - 29.6.93, 10.30

הרכב המשתתפים זהה. לצוות הישראלי הצטרף יורם בן-זאב.

1. נושא המים

שריף אל-מוסא ביקש מאתנו לאשר את דברותנו ב"נוסחת אוסלו", על פיה אנו מחויבים לדון ב"זכויות המים". (מסר לידינו הנוסחא כפי שנמסרה ע"י מחזיק הפטיש בקבוצת ההיגוי ב-18.6.93).

רוזנטל השיב, בהתאם לנוסחא שנמסרה להם כבר על פיה, זכויות המים יידונו במו"מ על סטטוס הקבע ואילו במו"מ על הסדרי הביניים אנו מוכנים לדון בזכויות השימוש במים, וזאת בצורה שלא תפגע בתוצאות המו"מ על סטטוס הקבע. המו"מ יתנהל, אפוא, עתה על הסדרי השימוש והניהול של מקורות המים.

רוזנטל ציין אף כי במשך השנה ביקשנו מהם חזור ובקש לקיים עמנו דיון והחלפת מידע ולא נענינו.

אל-מוסא פרש תשובה זו כנסיגה שלנו מהסכם שנחתם בין שתי המשלחות שמטרתו היתה להביא לדיון בנושא במסגרת הבילטרלית הנוכחית.

רוזנטל ציין כי אנו עומדים מאחורי כל מסמך שסוכם ע"י נציג רשמי שלנו, ואנו מביאים כאן את הבנתנו ואת רצוננו לפתור בעית הזכויות בצורה פוזיטיבית. אנו רואים הנושא כמחולק לשני שלבים:

* השלב הראשון מתייחס לתקופת הביניים בה יש ליצור דרכים לטפל בזכויות השימוש והניהול של מקורות המים;

* השלב השני מתייחס לקביעת זכויות המים במסגרת סטטוס הקבע.

רוזנטל ציין כי מטרתנו העיקרית היא לדאוג לצרכי כל התושבים ממערב לירדן, ועל כן עלינו לדון על משטר מים שיאפשר שימוש במקורות המים ע"י שני הצדדים תוך שימורם ומבלי לגרום להם נזק בלתי הפיך (זיהומים).

רוזנטל אף ציין כי בתקופת הביניים ניהול המים יכול להתבצע ע"י הפלסטינים אם כי לא בצורה עצמאית לחלוטין.

אל-מוסא הגיב כי דוקא בגלל רגישות הנושא ומכיוון ששימושי המים הם

שוטפים, יש לדון כבר היום בזכויות המים וכמה מים יקבל כל צד. הוא ציין כי ידורח למנהיגותו כי התרשם שאין אנו עומדים בהסכם שנחתם.

רוזנטל חזר והבהיר כי אמרנו כן לזכויות המים אך הישום הוא בשלבים. כן הביע צער על בזבז הזמן שנגרם עקב אי-היענות הפלסטינים להזמנותינו החוזרות ונשנות למפגשים מקצועיים.

2. נושא הקרקעות

המשך הישיבה הוקדש להקראת סקירתו של ספריני על חוקי הקרקעות בשטחים, כתשובה לסקירתו של אחז בן ארי.

ספריני מסכים עם הקביעה שהמימשל העותומני התייחס לקרקע כמקור למסים. בתחילה אכן הוטלו המסים על היבולים ועל כן היה השלטון מעוניין בעיבוד הקרקע והבטיח כי לאחר עיבוד רצוף תעבור הבעלות על הקרקע לידי המעבד, אולם במשך השנים הוטל המס על הרכוש הקרקעי ולכן היה השלטון מעוניין בהעברת הבעלות לידי אנשים פרטיים גם ללא קשר לעיבוד הקרקע ונמנע גם מהפקעת קרקעות פרטיות.

הפקעת האדמות ע"י ישראל נוגדות אפוא את ההיבט ההסטורי נוסף על היותן כלתי הוגנות. ספריני אף הוסיף כי אין זה נכון שלפי האיסלם שייכת האדמה לאל אלא ציין כי האיסלם תומך בבעלות על קרקע ללא הבדל דת.

ספריני ציין, בהסתמכו על בנבנישתי, כי הן בזמן המנדט והן בעת שלטון ירדן לא נרשמו אדמות מירי או מוראת כאדמות מדינה וכי שום שטח קרקעי לא נרשם על שם המדינה. זכות החזקה באדמות מירי נחשבת למעשה לזכות קניין פרטית לכל דבר ומקנה זכויות לפיצויים במקרה של הפקעה לצרכי ציבור. גם בישראל עצמה הוכרה אדמת מירי כאדמה פרטית על פי החוק מ-1969. לעומת זאת בשטחים הפקיעה הממשלה שטחים לצרכי התנחלויות באמתלא של צרכי בטחון - על כן קבע בית המשפט כי ניתן להקים התנחלויות לצרכי בטחון אולם התיישבות זו לא תהיה לקבע. החל מ-1980 החלה הממשלה להגדיר האדמות שרכשה לצרכי בטחון כאדמות מדינה כדי להכשירן להתיישבות בעקבות אלון מורה.

אין הם מסכימים עמו, ציין ספריני, הן לגבי פירוש החוק והן לגבי יישומו. חוקינו מיועדים להקמת התנחלויות מחד אולם אוסרים, לדוגמא, נטיעת עצים בחלקות ערביות שונות. צווי המימשל אינם מקובלים עליהם מכיוון שחובת הוכחת הבעלות מוטלת על הפרט המחזיק בקרקע ולא על הממשלה התובעת בעלות על הקרקע, לדעתם על המדינה להוכיח בעלותה כמו כל אדם פרטי.

אדמות המדינה לדברינו, ציין ספריני, משתרעות על כ- אחוז 30-40 אחוז משטח הגדה, אולם לפי קנת שטיין שחקר הנושא כללו אדמות המדינה בתחילת המנדט לא יותר מאשר 4 אחוז משטח הגדה, גידול זה באדמות המדינה מדאיגם ביותר.

לדעת ספריני, הקצאת קרקעות להתנחלויות סותרת את תקנות האג ואת אמנת ג'נבה. הוא ציין כי גישתם הם לנושא ניהול הקרקעות היא גישה פרגמטית שאינה קשורה לריבונות ואינה משפיעה על סטטוס הקבע, היא אינה מתייחסת לסוגי הקרקע השונים אלא מאפשרת ניהול חיי יום-יום של התושבים. התפיסה שלהם נסמכת על השלמות והאחדות הטריטוריאלית של השטחים, בעוד התפיסה של SHARING, לדבריו, נתפסת כחלוקת השטח.

ספריני הביא כדוגמא, לסיום דבריו, סלילת כביש העובר בסוגי קרקע שונים - פרטית, מדינה, וכד' - כאשר הוא עובר סוגי ניהול שונים, לדעתו, כביש זה לא ייסלל לעולם.

נכנס **
**
**
**

מסמך: 652677
חוזם: 6,43071
מ-: השלום, נר: 192, תא: 290693, זח: 2325, דח: ב, סג: סו
סודי/בהול

מכתב מוברק

אל: ראש-הממשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד

האג-באמצעות איתן הבר

דע: ראש המשלחות, כאן

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (29.6.93)
א. השיחות בערוץ הפלסטיני (לפני הצהריים)

ב. השיחות בערוץ הירדני (אחר הצהריים)

! עיקרי הדברים: !
! הערוץ הפלסטיני !
! השיחות בערוץ זה התנהלו היום רק במסגרת הועדות. !
! בועדת הקונצפט נמשכו ההבהרות מטעמנו לגבי הנושאים שיש להדבר עליהם עם !
! הפלסטינים לאחר שיועברו לידיהם הסמכויות. !
! בועדת הקרקע והמים ביקשו הפלס' אישור ל"נוסחת אוסלו" בנוגע לזכויות !
! המים, אנו הסברנו כי בתקופת הביניים יטופלו זכויות השימוש וניהול !
! משאבי המים. בנושא הקרקע ניתנה סקירה פלסטינית משפטית כתגובה לסקירתנו !
! הקודמת. !
! ככינוס משותף של שתי הועדות נדונו סמכויות החינוך בפרט ועקרונות חלוקת !
! הסמכויות בכלל תוך התרכזות בסמכויות שיופעלו במשותף וביחס בין סמכויות !
! הבטחון להפעלת תחומי האחריות השונים. חרף האוירה הכללית של "ציפיה !
! למהלך אמריקני", היו הדיונים היום (וכן אתמול) ענייניים במידה רבה, !
! נשאלו שאלות בנושאים בעלי חשיבות. !
! לאחר מכן התכנסה הועדה לענין זכויות האדם ובה השבנו לפלסטינים. ככל !
! שהדבר היה ניתן מבחינת המידע שבידנו. על סוגיות שהועלו על ידם בישיבות !
! הקודמות. בני שיחנו העלו גם הפעם נושאים חדשים. !
! הערוץ הירדני: !
! לאחר דיון בין ראשי המשלחות התקיימו השיחות בקבוצות העבודה בלבד. !
! בקבוצת הכלכלה והפליטים השתתפו טראונה ורובינשטיין והוא כוון מבחינתנו !
! לקידום הטיפול בנושאים בהם יש לנו ענין. שני הצדדים הצהירו על !
! כוונותיהם לקדם את השלום ועל נכונותם לדון בנושאים השונים שנכללו !
! במנדט קבוצה זו. רובינשטיין סקר את נושא המאבק בנגע הסמים אצלנו !
! (מניעה וטיפול).

! בקבוצת המים, האנרגיה ואיכות הסביבה נדונו שוב נושאי תת-האג' נדה של
! הקבוצה תוך התמקדות בסוגית המים בירדן ובירמוך.
! !
! קבוצת הכטחון והגבולות לא התכנסה פורמלית. התקיימו מגעים בלתי -
! פורמליים בין חבריה בנושאים רלבנטיים (לרבות סמים במזה"ת)
! +-----+

א. השיחות בערוץ הפלסטיני - 29.6.93 - בוקר

בניגוד לאוירת הציפיה המאפיינת את השיחות בערוץ הפלסטיני בימים
האחרונים היו דיוני היום נינוחים, ענייניים ועסקו במהות.

ישיבת הועדה לענין הקונצפט, הערוץ הפלסטיני (29.6.93)

נכחו מטעמם: עריקאת, כילאני, אל-אגא, ראשיד חאלידי, קצרנית
נכחו מטעמנו: רובינשטיין, בנצור, בן ארי, גלעד, טל, אבידן וזהר

חלקה הראשון של הישיבה הוקדש לחילופי דברים בין רובינשטיין לבין
עריקאת בענין גישתם של בני שיחנו (כפי שבוטאה בדבריו של עריקאת אתמול
בתקשורת) לפיה הם רואים את עמדותינו כניסיון של הכתבה (DICTATE)
מצידנו.

רובינשטיין הבהיר כי אנו דוחים לחלוטין גישה כזו לפיה המגעים והמו"מ
בינינו מאופיינים כהכתבה מצידנו. הוסיף והזכיר כי בשבוע שעבר ציין
עריקאת כי המו"מ מתנהל תחת כפיה (DURESS). אין אנו יכולים לקבל
מאפיינים כאלה לגבי המו"מ בינינו, אמר רובינשטיין וכל ניסיון לצייר את
המצב באופן כזה - חוטא לאמת.

עריקאת ניסה להבהיר כי הוא והמשלחת הפלסטינית חשים שאם הם (הפלסטינים)
אינם רואים עין בעין את הנושאים הנדונים עמנו הרי אנו טוענים כי אין
התקדמות. לכן, הקשה עריקאת ושאל, כיצד הייתם מכנים גישה כזו מטעמכם אם
לא ניסיון לכפות גישתכם עלינו.

רובינשטיין השיבו כי באותה מידה ניתן לאפיין את עמדתם הבלתי מתפשרת של
הפלסטינים כנסיון ל"כפות" אותה עלינו. המונח הכתבה או תכתיב
(DICTATION), אינו הולם את המו"מ כאן, אמר רובינשטיין. אתם יכולים
לומר שאנו מתעקשים על עמדתנו אבל לומר שאנו מכתיבים - זה אינו נכון.
הוסיף גם כי על פי כל אמת מידה נורמטיבית כל הסכם המושג בעטיו של
תכתיב או בכפיה הוא בטל מעיקרו (VOID), לכן יש להמנע משימוש במונחים
אלה ומגישה כזו. אנו נגיע להסכם מתוך רצון חופשי של הצדדים.

בחלקה השני של הישיבה המשכנו להבהיר לבני שיחנו את מהות התחומים
והנושאים שיהיה צורך להדבר עליהם לאחר העברת הסמכויות הנוגעות לעניינים
אלה לידי הפלסטינים.

רובינשטיין ובן - ארי חזרו על עמדתנו, לפיה הנושאים המופיעים כ- TOPICS
FOR DISCUSSION במסמך שהוגש לפלסטינים באוגוסט 92 אינם בהכרח
EXCEPTIONS שיוותרו בידינו, אלא הנושאים לדיון משותף לצורך הגדרת
היחסים בין הרשויות הפלסטיניות לבין מדינת ישראל, חלקם - אופציונלי,
והוא יתואם ויוסדר במשותף רק אם שני הצדדים יחפצו בכך. יש נושאים
שיוותרו בידינו אך אין לטעות ולהבין שלא כהלכה את המסמכים.

בן - ארי הבהיר כי נושאים מסויימים שמצויים היום בתחום טיפולו של
המינהל האזרחי מטעמים של נוחות מינהלית בלבד (וענינם בעיקר סמכויות של
רשויות ישראליות שהואצלו לקמט"ים לצורך פעולה בשטחים), לא יועברו

לפלסטינים משום שאין הם, בהגדרתם המהותית, תחומים שקשורים בפלסטינים.
כן ארי הדגים בהקשר לסוגיה זו ונקב בתחומים כמו חקלאות, תקשורת, מכס,
יעוץ משפטי וכו'.

עריקאת וחאלדי חזרו על גישתם הבסיסית לפיה לשיטתם מוטב שיועברו לידיהם
כל הסמכויות ככפוף לסייגים שיהיו בהסכם (ולדבריהם: ALL THE POWERS AND
RESPONSIBILITIES PER THE AGREEMENT) ובכך נצא כולנו "שבעי רצון" שכן
להם יהיה ה-ALL ולא רק VAST MAJORITY ואילו אנו נשאר עם מה שחשוב לנו
- דבר שיוגדר בהסכם שיהיה.

רובינשטיין אמר כי באמרנו VAST MAJORITY אכן הכוונה למירב הסמכויות,
בגישה הוגנת המשקפת את המציאות.

סוכם להמשיך בדיון במסגרת הישיבה המשותפת של ועדה זו (הקונצפט) עם
הועדה לעניין קרקע ומים.

הערוץ הפלסטיני - קבוצת עבודה לקרקע ומים - 29.6.93 , 10.30

הרכב המשתתפים זהה. לצוות הישראלי הצטרף יורם בן-זאב.

1. נושא המים

שריף אל-מוסא ביקש מאתנו לאשר את דברותנו ב"נוסחת אוסלו", על פיה אנו
מחויבים לדון ב"זכויות המים". (מסר לידינו הנוסחא כפי שנמסרה ע"י
מחזיק הפטיש בקבוצת ההיגוי ב-18.6.93).

רוזנטל השיב, בהתאם לנוסחא שנמסרה להם כבר על פיה, זכויות המים יידונו
כמו"מ על סטטוס הקבע ואילו כמו"מ על הסדרי הביניים אנו מוכנים לדון
בזכויות השימוש במים, וזאת בצורה שלא תפגע בתוצאות המו"מ על סטטוס
הקבע. המו"מ יתנהל, אפוא, עתה על הסדרי השימוש והניהול של מקורות
המים.

רוזנטל ציין אף כי במשך השנה ביקשנו מהם חזור ובקש לקיים עמנו דיון
והחלפת מידע ולא נענינו.

אל-מוסא פרש תשובה זו כנסיגה שלנו מהסכם שנחתם בין שתי המשלחות שמטרתו
היתה להביא לדיון בנושא במסגרת הבילטרלית הנוכחית.

רוזנטל ציין כי אנו עומדים מאחורי כל מסמך שסוכם ע"י נציג רשמי שלנו,
ואנו מביאים כאן את הבנתנו ואת רצוננו לפתור בעית הזכויות בצורה
פוזיטיבית. אנו רואים הנושא כמחולק לשני שלבים:

* השלב הראשון מתייחס לתקופת הביניים בה יש ליצור דרכים לטפל בזכויות
השימוש והניהול של מקורות המים;

* השלב השני מתייחס לקביעת זכויות המים במסגרת סטטוס הקבע.

רוזנטל ציין כי מטרתנו העיקרית היא לדאוג לצרכי כל התושבים ממערב
לירדן, ועל כן עלינו לדון על משטר מים שיאפשר שימוש במקורות המים ע"י
שני הצדדים תוך שימורם ומבלי לגרום להם נזק בלתי הפיך (זיהומים).

רוזנטל אף ציין כי בתקופת הביניים ניהול המים יכול להתבצע ע"י
הפלסטינים אם כי לא בצורה עצמאית לחלוטין.

אל-מוסא הגיב כי דוקא בגלל רגישות הנושא ומכיוון ששימושי המים הם

שוטפים, יש לדון כבר היום בזכויות המים וכמה מים יקבל כל צד. הוא ציין כי ידווח למנהיגותו כי התרשם שאין אנו עומדים בהסכם שנחתם.

רוזנטל חזר והבהיר כי אמרנו כן לזכויות המים אך היישום הוא בשלבים. כן הביע צער על בזבז הזמן שנגרם עקב אי-היענות הפלסטינים להזמנותינו החוזרות ונשנות למפגשים מקצועיים.

2. נושא הקרקעות

המשך הישיבה הוקדש להקראת סקירתו של ספריני על חוקי הקרקעות בשטחים, כתשובה לסקירתו של אחז בן ארי.

ספריני מסכים עם הקביעה שהמימשל העותומני התייחס לקרקע כמקור למסים. בתחילה אכן הוטלו המסים על היבולים ועל כן היה השלטון מעוניין בעיבוד הקרקע והבטיח כי לאחר עיבוד רצוף תעבור הבעלות על הקרקע לידי המעבד, אולם במשך השנים הוטל המס על הרכוש הקרקעי ולכן היה השלטון מעוניין בהעברת הבעלות לידי אנשים פרטיים גם ללא קשר לעיבוד הקרקע ונמנע גם מהפקעת קרקעות פרטיות.

הפקעת האדמות ע"י ישראל נוגדות אפוא את ההיבט ההסטורי נוסף על היותן בלתי הוגנות. ספריני אף הוסיף כי אין זה נכון שלפי האיסלם שייכת האדמה לאל אלא ציין כי האיסלם תומך בבעלות על קרקע ללא הבדל דת.

ספריני ציין, בהסתמכו על בנבנישתי, כי הן בזמן המנדט והן בעת שלטון ירדן לא נרשמו אדמות מירי או מוואת כאדמות מדינה וכי שום שטח קרקעי לא נרשם על שם המדינה. זכות החזקה באדמות מירי נחשבת למעשה לזכות קניין פרטית לכל דבר ומקנה זכויות לפיצויים במקרה של הפקעה לצרכי ציבור. גם בישראל עצמה הוכרה אדמת מירי כאדמה פרטית על פי החוק מ-1969. לעומת זאת בשטחים הפקיעה הממשלה שטחים לצרכי התנחלויות באמתלא של צרכי בטחון - על כן קבע בית המשפט כי ניתן להקים התנחלויות לצרכי בטחון אולם התיישבות זו לא תהיה לקבע. החל מ-1980 החלה הממשלה להגדיר האדמות שרכשה לצרכי בטחון כאדמות מדינה כדי להכשירן להתיישבות בעקבות אלון מורה.

אין הם מסכימים עמו, ציין ספריני, הן לגבי פירוש החוק והן לגבי יישומו. חוקינו מיועדים להקמת התנחלויות מחד אולם אוסרים, לדוגמא, נטיעת עצים בחלקות ערביות שונות. צווי המימשל אינם מקובלים עליהם מכיוון שחובת הוכחת הבעלות מוטלת על הפרט המחזיק בקרקע ולא על הממשלה התובעת בעלות על הקרקע, לדעתם על המדינה להוכיח בעלותה כמו כל אדם פרטי.

אדמות המדינה לדברינו, ציין ספריני, משתרעות על כ- אחוז 30-40 אחוז משטח הגדה, אולם לפי קנת שטיין שחקר הנושא כללו אדמות המדינה בתחילת המנדט לא יותר מאשר 4 אחוז משטח הגדה, גידול זה באדמות המדינה מדאיגם ביותר.

לדעת ספריני, הקצאת קרקעות להתנחלויות סותרת את תקנות האג ואת אמנת ג'נבה. הוא ציין כי גישתם הם לנושא ניהול הקרקעות היא גישה פרגמטית שאינה קשורה לריבונות ואינה משפיעה על סטטוס הקבע, היא אינה מתייחסת לסוגי הקרקע השונים אלא מאפשרת ניהול חיי יום-יום של התושבים. התפיסה שלהם נסמכת על השלמות והאחדות הטריטוריאלית של השטחים, בעוד התפיסה של SHARING, לדבריו, נתפסת כחלוקת השטח.

ספריני הביא כדוגמא, לסיום דבריו, סלילת כביש העובר בסוגי קרקע שונים - פרטית, מדינה, וכד' - כאשר הוא עובר סוגי ניהול שונים, לדעתו, כביש זה לא ייסלל לעולם.

ספריני התייחס בדבריו לחוקים וצווים שונים של הממשל הצבאי. אנו ביקשנו לקבל בכתב נוסח הרצאתו.

סועד אל-עאמרי שאלה מהו החלק שניתן להתיישבות הישראלית ולמוסדות ישראלים מתוך 40 אחוז אדמות המדינה. אנו הסברנו כי כ-10-8 אחוז אחוז מכלל אדמות הגדמ"ע הן אדמות יהודים או הוקצו להתיישבות היהודית ואילו ה-30 אחוז הנותרים כוללים אדמות מדינה מוכרזות ולא מוכרזות.

רוטשילד ציין כי עקב הנתונים הסותרים עליהם הם מסתמכים יש צורך לדון בנושא אדמות המדינה ובסוגיה המשפטית ולהגיע להסכם על חלוקה פונקציונלית של הסמכויות ללא קביעת גודל שטחי הקרקע.

הערוץ הפלסטיני - כינוס משותף של קבוצות העבודה לקונצפט ולקרקע ומים 11.30, 29.6.93

במפגש זה התקיים דיון על הסמכויות שיועברו לממשל הפלסטיני העצמי, על הסמכויות שיופעלו במשותף ועל הסמכויות השירותיות. עמדתנו הוצגה על סמך נייר ה-OUTLINE שהוגש לפלסטינים ב-20.8.92. הדיון התייחס הן להיבטים עקרוניים והן לדוגמאות מעשיות וקונקרטיות. היה זה דיון רציני שריבוי שכמותו עשוי היה לסייע למאמצי המו"מ.

* תחום החינוך (בהמשך להצגה קודמת)

בהציגו תחום זה ציין רוטשילד כי מירב הסמכויות יועברו לידי הפלסטינים ותחומי שיתוף הפעולה עמנו הם בעיקר וולונטריים ואופציונליים - כגון הכשרת מורים אצלנו וקורסים באוניברסיטאות. מבחינתנו אין נושאים רבים לדיון.

עריקאת היקשה לגבי היבטי הבטחון ושאל האם תינתן לנו הזכות לפטר מורים מסיבות בטחוניות.

רוטשילד ציין כי בהסכם שייחתם בינינו יצוין במפורש מי יוכל לעסוק בהוראה. הוא המשיך וציין כי על עובדי המדינה יחולו חוקים מסוימים על פיהם לא יועסקו אנשים לא מתאימים - כולל אלה המהווים סיכון בטחוני. הפלסטינים הם שיהיו אחראים על הפיטורין.

עריקאת שאל, בהצביעו גם על ההיבט העקרוני, מה ההבדל בין כל הסמכויות למירב הסמכויות (VAST MAJORITY), לדבריו ניתן לדבר על העברת כל הסמכויות תוך לקיחת דאגותינו בחשבון. כן שאל כיצד תתופעלנה הסמכויות שאינן כלולות כיום במסגרת פעילות המינהל האזרחי.

רובינשטיין ציין כי בתחום החינוך נופל הכול בתחומי הטיפול של המינהל האזרחי - החל מהקמת מוסדות חינוך וכלה בתכניות הלימודים. רוטשילד הוסיף כי יהיו נושאים בהם ייאלצו הפלסטינים לתאם הדברים עם הירדנים, מכיוון שתכניות הלימודים הן ירדניות והתעודות מונפקות על ידם - דבר המאפשר המשך לימודים בירדן. הם, לדברי רוטשילד, יצטרכו להגיע להסכם עם ירדן אם ברצונם לשנות ההסדר. הסדר דומה יצטרך להתקיים עם מצרים לגבי רצועת עזה.

לגבי מוסדות החינוך של אונר"א ומוסדות פרטיים, שאינם מנוהלים ע"י המינהל האזרחי יהיה צורך להגיע להסכם בין הפלסטינים לבין גורמים אלה. מעבר לכך יועברו לממשל העצמי הפלסטיני כל הנושאים המנוהלים כיום ע"י המינהל האזרחי.

עריקאת ציין כי ירצו תכניות לימודים פלסטיניות וכי תיאום עם ירדן ומצרים הוא עניינם. עם זאת ציין כי מסקנתו הבסיסית היא כי ניתן להעביר

את כל הסמכויות וזכויותינו אנו יבואו לידי ביטוי בהסכם.

רובינשטיין ציין כי הדבר נכון בהקשר ספציפי זה של החינוך, אולם מכיוון שאין אנו דנים כאן בכל התחומים האחרים הרי הדבר צריך הסבר וליבון מאוחר יותר תוך התייחסות לגופם של דברים, כולל השיתוף עם ירדן.

* הפעלת סמכויות וסמכויות בטחון

כילאני ציין כי קיים ערכוב מושגים בין הסמכויות השיוריות לבין מערכת היחסים בין ה-PISGA לבין ישראל. קציני המינהל האזרחי מפעילים למעשה סמכויות שיועברו ומשמשים גם כפקידים ישראלים. כאשר תועברנה הסמכויות יהיה צורך להגדיר מחדש את הקשר בין ישראל למפעילי הסמכויות הפלסטינים. לדעת כילאני על ההסכם יהיה לתת מענה למהות היחסים. רובינשטיין הסכים לקביעה הראשונית אולם ציין כי אין אנו דנים בניסוח אך אין זו בעיה שלא ניתנת לפתרון. רוטשילד הוסיף כי הם מדברים כיום על אותה חלוקת סמכויות שהוצגה על ידנו בעבר: סמכויות שיועברו, סמכויות שישארו בידינו וסמכויות שיופעלו במשותף.

כילאני ציין כי הבעיה היא כיצד יבואו הסמכויות השיוריות לביטוי בהסכם. לדעתו על החריגים (EXCEPTIONS) להיות מועטים.

רובינשטיין חזר לציין כי רובן הגדול של הסמכויות יועבר, הסמכויות השיוריות נוגעות בעיקר לבטחון ולישראלים בשטחים, ויש סמכויות שבהן יהיה שיתוף - כגון בנושא הקרקע והמים וכן בנושאים אחדים פחות בולטים.

עריקאת ומנצור שאלו אלו אורגנים ייקבעו ע"י ישראל להפעלת הסמכויות השיוריות והסמכויות שיופעלו במשותף.

רובינשטיין השיב כי סמכויות הבטחון יופעלו ע"י הגורמים הבטחוניים ולגבי הסמכויות האחרות טרם קבענו המבנה, אולם ברור כי לא נבנה מינהל אזרחי חדש ונטייתנו היא להפעיל הסמכויות באמצעות האורגנים הממשלתיים הרגילים, כאשר הפעלת הסמכויות המשותפות תתבצע באמצעות המכניזם של הקישור (LIAISON).

אל ער'א ביקש להבהיר האם כל אדם בעל רקע בטחוני לא יוכל להתגייס לשרות המימשל העצמי. רוטשילד השיב בחיוב אך הציע להשאיר זאת לדיון בקבוצת הבטחון, וכן ארי הוסיף כי גם על פי החוק הירדני מי שנעצר לחודש ימים יש לפטרו. רוטשילד אמר כי יש לפעול בהגיון ואילו סועד אל-עאמרי העירה כי על כן יהיו הם כולם מנועים מלשרת במימשל העצמי. רובינשטיין ציין כי יש לעשות זאת במסגרת המתאימה, ואין אנו מתכוונים להתערב בגיוס אנשים ופיטורם, אולם חייבות להיות הגבלות בטחוניות מסויימות.

אל ער'א הסיק מכך כי לא יהיה שינוי במצב - לא תהיה העברה מוחלטת של סמכויות ואנו נוכל לגייס מורים ולפטרים ולסגור בתי-ספר. זה, לדעתו, שימוש לא נכון בסוגיית הבטחון ויש על כן צורך בסמכות מרכזית שתצטרך להחליט בעניין.

רוטשילד הגיב כי יהיה צורך להיצמד לחוקים מסויימים, ורובינשטיין הוסיף כי תחילה יהיה צורך לנקוט באמצעי זהירות והדברים יתבררו תוך כדי יישום, כי ברור שיהיו דברים שנצטרך לטפל בהם - טרור לדוגמא. רובינשטיין הדגיש כי אין מטרתנו להכביד ולחפש בעיות אלא להיפך, להעביר העברה חלקה ככל האפשר מה שיועבר עם זאת יש לנו צרכים בטחוניים, הדגיש רובינשטיין, שיצטרכו לקבל מענה במסגרת סמכותנו הכוללת בענייני בטחון, אך אין צורך לפרש זאת בצורה שתביא לטרפור התהליך.

עריקאת הציע שלוש דרכים לטיפול בנושאי הבטחון:

* דבקות בהגדרה ברורה של סוגיית הבטחון, נושא זה יידון בוועדת הבטחון;

* לדון ביחס בין צרכי הבטחון לקרקע ולתחולה הטריטוריאלית, כשם שנעשה הדבר בקה"ע לקרקע ומים;

* לדון בקשר בין הבטחון לתחומי הפעולה (DOMAINS) השונים, בתחומים אלה ניתן לדון במסגרת הנוכחית.

רובינשטיין הציע לא להיכנס לפרטים בטחונים כרגע מכיוון שזהו נושא רגיש ואילו אנו רוצים להשיג להקרין התקדמות. אנו ציינו נכונותנו לדון בנושאי בטחון בהקשר למשטרה, ואין סיבה לדון בפרטי נושאי הבטחון כרגע. די לציון כאן כי יש לנו שיקולי בטחון.

עריקאת חזר על בקשת לדון בקשר בין תחומי הפעילות לבטחון ואחמד ח'לידי ציין כי הם מבקשים לברר, גם אם לא בפירוט רב מהן הסמכויות השיוריות (RESIDUALS), מהן הסמכויות שיועברו ומהן הסמכויות שיופעלו במשותף הן מתוך הכרח והן באופן אופציונלי. כן יש לברר, לדברי ח'לידי, את המבנה של האורגנים להפעלת הסמכויות השונות הן השיוריות והן בתוך תחומי הפעילות (SPHERES) השונים.

רובינשטיין אמר כי ניתן לחשוב על סיווג כמוצע, בשינויים מסויימים, סיים הפגישה באומרו כי יש להגיע להסכם וכי אין ברצוננו להשתמש בנושא הבטחון לכפות עליהם או להגביל את העבודה השוטפת, אלא למלא צרכי בטחון שמטבע הדברים יש לנו ואנו רגישים לגביהם.

קבוצת עבודה ל"זכויות אדם" (29.6.93)

נכחו מטעם הפלסטינים: כילאני (יו"ר), ג'בר פדה, כנען וקצרנית.

נכחו מצידנו: רובינשטיין, רוטשילד, סיבל, בן-ארי, זוהר, טל, אכידן.

רובינשטיין פתח ואמר כי יש באמתחתנו מספר תשובות שיוצגו על ידי רוטשילד. הוסיף כי גישתנו לנושאים שהוצגו הינה ענינית, ואנו באים עם אזניים כרויות ונכונות לסייע ולפתור בעיות ככל שהדבר ניתן ואפשרי במסגרת האילוצים הקיימים.

רוטשילד התייחס לשאלות ולמשאלות שהעלו הפלסטינים בשתי הישיבות האחרונות כדלקמן:

1. ניכוי השליש מתקופת המאסר

א. לגבי אסירים תושבי ירושלים - אין עדיין תשובה.
ב. הועדה המטפלת בנושא, פועלת לפי הקריטריונים הבאים:

1. הרקורד הבטחוני של האסיר הינו שיקול מרכזי.
2. חוות דעת של שב"ס לגבי התנהגות האסיר בכלא.

קריטריונים אלו יהיו תקפים גם בעתיד. ואולם, הועדה תתייחס באהדה לנושא ניכוי השליש מתקופת המאסר. רוטשילד הציע לפלסטינים להמליץ על קריטריונים נוספים, אם הם סבורים שישנם כאלה. לשאלה של כילאני האם יובא ענין ניכוי השליש גם לידיעת האסירים, השיב רוטשילד, שהדבר יפורסם.

כילאני העלה הבעיה של שיקולים פוליטיים בעת הדיונים על הקלות לאסירים. רוטשילד השיבו שאנו נקח לתשומת לב את הערותיהם.

2. אחמ"ש ה- 5000

- א. לשאלת הבהרה של פדה אמר רוטשילד כי המספר המדויק לא ברור סופית, מדובר בין 5000 ל-6000 ובסוף התהליך יודע המספר.
ב. לבקשת הפלסטינים, פרסמנו את הנושא בעתונות.

כילאני הביע חשש שהטיפול הנמצא בידי קצינים זוטרים לא יביא בחשבון את ההיבטים ההומניטריים. רוטשילד השיב שהנושא מטופל ברמה הגבוהה. כילאני שאל מדוע צריך לפסול אחמ"ש של אשה וילדים במקרה שאבי המשפחה היה אסיר על רקע בטחוני? רוטשילד השיב שאם מדובר באסיר או מבוקש על רצח של ישראלים או פלסטינים הבקשה לא תאושר; ואולם, במקרים כאלו בדרך כלל אף לא פונים בבקשה.

3. סירוב המצרים להרשות שהיית פלסטינים שתוקף רשיונם פג
א. רוטשילד שב והבהיר כי שוחח בעניין עם השגריר המצרי - בסיוני, וכי ישוב וישוחח אתו בשובו לישראל בתקווה שהשגריר יסייע לפתרון הבעיה.
לשאלה של רובינשטיין האם פנו גם הם לשגריר המצרי, בנושא הומינטרי, השיב כילאני שאיננו יודע על כך.

4. רשיונות יציאה לישראל
רוטשילד התייחס לדבריו של כילאני שאנשים מעל לגיל 50 סורבו למעבר לישראל, ואמר, שעד כמה שידוע לו הצו הינו בתוקף ופלסטינים בקריטריון זה, דהיינו, מעל גיל 50, יכולים להכנס לישראל.

5. עוצר בשכם
לטענת כילאני (באחד המפגשים הקודמים) שהצבא הטיל עוצר בשכם בגלל הצורך להגן על "יושבי קרואן אחד", אמר רוטשילד שהעניין נבדק ונמצא שבשנה האחרונה הוטל עוצר בשכם רק פעם אחת בעת שחייל נרצח במרכז העיר. ככלל אנחנו לא מטילים עוצר אם אין הכרח בכך, אמר רוטשילד.

6. מצב האסירים
א. נמסר כי שלחנו מברק ארצה ובו התלונות של הפלסטינים. אנו מצפים לתשובות כשטח מה בהסכם אכן יושם ומה לא (הכוונה להסכם שהושג עם האסירים לאחר שכיתת הרעב).
ב. בעניין המחסור במים ככלא חברון, היתה בעיה כללית של מחסור במים באזור חברון, וזה השפיע גם על בתי הכלא, אך הדבר נפתר.

כילאני חזר ושאל על האפשרות לפניה רטרואקטיבית של אסירים שבקשותיהם נדחו, לחזור ולערער ובהקשר הזה מה קורה עם אסירי עולם.
בן-ארי השיב שאם עבר זמן רב מאז ההרשעה זה בלתי אפשרי. ואולם, לאסירים תנתן ההזדמנות להקל בעונשם בעת הדיון על ניכוי השליש. בן ארי ורובינשטיין הבהירו כי לאסירי עולם ניתן לקצוב עונש ולאחר מכן לנכות מתקופת המאסר. כמו כן קיימת אפשרות לבקש חנינה מן המפקד הצבאי. כן שאל כילאני האם אסירים שנשפטו בעבר לתקופות מאסר ממושכות ובעת שנפסק להם גזר הדין לא היתה קיימת ערכאה של ערעור יוכלו עתה לערער על העונש שנקצב להם.

עד כאן ההתייחסות לשאלות/משאלות שהעלו הפלסטינים. הובטחו תשובות בנושאים נוספים כמו רישוי בניה, ואחמ"ש שוטף.
כילאני התייחס בהמשך לסוגיית המגורשים ונענה כי הדבר נבדק, ונוסיף לבדוק גם בעתיד.

עורכי דין מעזה שאינם מורשים להכנס לישראל לצורך פגישה עם לקוחותיהם בבתי הכלא:
כילאני העלה הסוגיה, ואילו ג'בר פדה פירט ואמר שהסרוב קשור בעובדה שעורכי דין אלה רשומים אצלנו כבעלי חוב לרשויות המס.

רוטשילד השיב שעורכי דין צריכים לשלם מס כמו כולם והם בדרך כלל לא עניים.

בן-ארי ציין שאף על פי כן עורכי הדין זכו ליחס מיוחד. רובינשטיין אמר שבענין זה יש לטפל באופן פרגמטי.

סטודנטים מעזה המנועים מלימודים באוניברסיטאות ביו"ש כילאני העלה הנושא. רוטשילד השיב שבדקנו כל תיק בנפרד. 26 הורשו לצאת ליו"ש ללימודים, בנוסף ל-101 קודמים. נותרו רק מעט סטודנטים מסורבים מטעמי בטחון, אנחנו נבדוק ותמסר תשובה. רובינשטיין סיכם הישיבה באומרו שאנו פתוחים להאזין לבעיותיהם ונשקול הדברים בפתיחות, בתוך מסגרת מדיניות הממשלה והמגבלות הקיימות.

ב. השיחות בערוץ הירדני - 29.6.93 - אחה"צ

שיחת ראשי המשלחות

א. רובינשטיין מסר לטראונה את כל המסמכים שהגשנו לירדנים בסבב זה וביקש התערבותו לקידום העניינים.

ב. עמד במיוחד על כך שכוועדת הכלכלה והפליטים יש התמקדות ירדנית בנושא הפליטים ואין תזוזה בנושאים אחרים. (גם כאלה שירדן מעונינת בהם במיוחד ושהועלו על ידינו לבקשתם, כמו הסחר לשטחים).

ג. טראונה הסביר את מגבולות מדיניות ירדן, הדגיש את הענין שלהם בנושא ה"מאחרים", אמר שבסך הכל הקבוצות כולן פועלות ועובדות, ובנושאי סחר לשטחים טרם שמעו מאיתנו הצעות שהם מעונינים בהן.

ד. רובינשטיין אמר כי בעיקרו של דבר עלינו להתקדם בכל הנושאים תוך תחושה משותפת של "מסר השלום".

ה. רובינשטיין מסר לטראונה כי הנחנו שקים לפי בקשת ירדן בקטע הירמוך שלגביו מתנהלים המגעים השונים.

הערוץ הירדני - קבוצת הכלכלה והפליטים (המכונה "קשקול") 29.6.93

עקב הרגשת התסכול בצוות הישראלי נוכח המנעות הירדנים מדיון בנושא כלכלה והתרכזות בנושא "האחרים", התכנסה קבוצת עבודה זאת בראשות טראונה ורובינשטיין, על מנת לטהר את האוירה. זאת לאמר השיחה ביניהם.

טראונה פתח ואמר כי הם מעונינים בקידום השלום ובהשגת הסכמה בנושאים השונים, ועמדותיהם ידועות הן מבחינת תכנון והן מבחינת סגנון הצגתן.

הם מבינים כי רשימת הנושאים לדיון אינה מייצגת סדר עדיפויות כלשהו ועל כן סברו כי ניתן לדון בכל הנושאים כולם, כולל נושא "המאחרים", שהוגדר ע"י טראונה כ-FOOTNOTE של סעיף הפליטים והעקורים באג'נדה. הם חשבו, טען טראונה, כי ניתן יהיה לפתור הבעיה בצורה חיובית והדבר ישפיע חיובית על תהליך השלום. חשבו, אמר טראונה, כי תהיה זו מחווה (GESTURE) חיובית.

טראונה ציין כי חשבו שניתן יהיה לדבר גם על נושאים אחרים, אולם רשימת הסחר שנמסרה להם היוותה אכזבה (לא רצה להשתמש במילה "לא רצינית") והם מצפים לרשימה חדשה שתתבסס על רשימת סחורות היצוא של ירדן שהועברה לנו. הם מבינים מיגבלותינו הבטחוניות בנושא הסחר אולם אל לנו לשים מיגבלות כלכליות.

בסיום דבריו ציין טראונה כי אנו דנים בנושאי עתיד שונים גם במסגרת המולטילטרלית, ובתקופת השלום ניתן יהיה לפתח פרויקטים משותפים רבים

(הוא השתמש בביטוי השגור על שפתי חברי המשלחת הירדנית "THE SKY IS THE LIMIT"), אולם עתה הם חייבים להתרכז בנושאי הסחר עם הגדמ"ע כולל בתקופת ה- ISGA, אולם מעשיהם מעידים על רצונם ב- ENGAGEMENT.

רובינשטיין הגיב כי גם אנו באים עם מסר של שלום, אבל אולי הרקע השונה של שתי מדינותינו מציב לנו גישות שונות, על כן הסכמנו להימנע מקביעת סדר עדיפויות לנושאי הדיון והכללנו בסל דיונים אחד. לכם חשוב נושא אחד - ה"מאחרים" והפליטים - ואילו לנו חשובים הנושאים האחרים, שיש בהם אופי של שלום ושל בילטרליות.

בנושא ה"מאחרים" אנו העברנו עמדתכם לדוגמים, ששם צריכה להתקבל ההחלטה, וזאת עקב השלכות הנושא. אנו חשבנו כי קבוצה זו תקשרנו לתקופת השלום, והעיסוק בנושאי הסחר והבנקים עם השטחים בלבד עלול היה לצנן במידת מה את התלהבותנו, אם כי אנו מעוניינים בהחלט בכל צעד לשלום. לכן בדעתנו לקדם את הטיפול בסחר, ורובינשטיין, בנצור ואחרים הקדישו לכך מאמץ אישי רב. עם זאת הביטוי האמיתי ליחסים בין שתי מדינותינו, אמר רובינשטיין, יכול להימצא דוקא בנושא התיירות, לדוגמא.

רובינשטיין סיים דבריו באומרו כי אנו מבקשים לתת דחיפה לכל מרחב היחסים, ולתת תחושה של הישג באמצעות דיון בנושאים בהם תיראה הפעולה לעין כחלק ממרקם שלום.

טראונה אמר כי אין הם מתלהבים מנושא הבנקים (שלא יועיל לכלכלת ירדן) ולכן צועדים הם בזהירות, אם כי מטרתם היא לסייע לפלסטינים בבניית מוסדותיהם. כן ציין כי יש דברים שיכולים לשפר האוירה - למשל תנועת אנשים (בעיקר פלסטינים) בגשרים או הקלות בנושא האחמ"ש. עם זאת הם מעוניינים גם בנושאים אחרים וישמחו לשמוע רעיונותינו בנושאי תחבורה למשל. רובינשטיין הפנה אותו לניירות שהוגשו על ידינו בעבר וכמובן נשקול נוספים.

בהמשך הישיבה הרצה רובינשטיין על נסיוננו בטיפול במלחמה בסמים - כזכור נושא הסמים נכלל אף הוא במסגרת קבוצת עבודה זו. הזכיר, כיו"ר לשעבר של מועצת הרשות, את המאמצים בתחומי השיקום והמניעה (אכיפה תהיה בקבוצה אחרת) והזמין את הירדנים לשיתוף פעולה בילטרלי ובמישור הבינלאומי.

האוירה בישיבה היתה משוחררת ורוויות הומור.

קבוצת עבודה לענייני מים, אנרגיה ואיכות הסביבה - 29.6.93

משתתפים מצד: חדאדין, באני האני, אברהים בדראן, מחסנה כאבן ואבו נעמה.

משתתפים מצדנו: ד"ר רוזנטל, רובי סיבל, יואב שגיא, יונה אטינגר, אריה זהר, בן-זאב ואבידן.

חדאדין ציין בפתיח הישיבה שכל שמתקרב סיום הסבב 10 הבעיות המרכזיות בינינו עדיין נשארו בלתי פתורות והן: ההקדמה, סעיפים 1A ו- 1B וכן סעיף IV2, כפי שהן מופיעות בתת נייר האג'נדה לקבוצת עבודה זו.

רוזנטל השיב לו שאנו מוכנים לגשת לאלתר לדון בתכנם של הסעיפים הנ"ל אך ללא "מוסיקת הרקע" המלווה אותם, דהיינו עניין ההקדמה. תוכנה אינו מופיע בנייר האג'נדה ומקומה לא יכירנה בו.

סיבל הוסיף אספקט נוסף והוא שאנו לא צריכים להיות צמודים לסדר עדיפויות של נושאים בדיון אלא לעסוק ברשימת הנושאים ללא קביעת חשיבותם.

חדאדין ענה שהוא לא צמוד לסדר עדיפויות הנ"ל אך צריך לקחת בחשבון את נייר האג'נדה הכללי בין ישראל וירדן והדברים צריכים להיות קשורים. הדגיש שלא תהיה התקדמות בתחום היחסים הבילטרליים לפני שיוסכם ערוץ השיחות הראשי בין ישראל וירדן. הוסיף שלא חש מאז חודש אוגוסט אשתקד שינוי בעמדת ישראל בסעיפים הפרובלמטיים.

רוזנטל קבל על כך שאפשר לטעון כך גם כלפי ירדן, בשעה שאנו התאמצנו ללכת לקראת הירדנים במובנים מסויימים אף קיבלנו עמדתם. הבעיה היא ששקענו בניסוחים כלתי נחוצים שלא גרמו להעברת ולו קוב מים אחד מירדן לישראל וההפך.

חדאדין הציע בשלב זה לשים הצידה את הניירות והניסוחים ולהתחיל לשמוע מה ישראל מציעה לירדן.

רוזנטל ציין שהכינונו נוסח חלופי לסעיף 1A ו-1B (הדנים בחלוקת מים מהכנרת (ירדן) ומהירמוך) אותנו אנו מוכנים להגיש לעיונם של הירדנים כדלקמן:

ALTERNATIVE I: SECURING THE RIGHTFUL WATER SHARES OF THE PARTIES TO THE WATERS OF THE YARMQ AND LOWER JORDAN RIVERS.

ALTERNATIVE II: SECURING THE RIGHTFUL WATER SHARES OF THE TWO SIDES.

הוסיף שההבדל ביניהם הוא שהראשון מתבסס על הניסוח הירדני אבל תואם את עמדתנו ואילו הנוסחה השניה, הלקוחה מהאג'נדה הכללית "פתוחה ואף נייטרלית" ככל האפשר ע"מ שנוכל למלא התוכן, כל צד ע"פ השקפתו בדיון פרטני בעתיד.

חדאדין: קבל על כך שהנוסחה הראשונה - המתזכרת את "הירדן התחתון" משמיטה את "הירדן העליון" ובכך יש משום הוצאת מסקנה מוקדמת ש"העליון" חלא יוכנס במניין "זכויות המים".

רוזנטל: חזר על כך שישראל לא חוזרת מניסוחים ועמדות שהסכימה להם, תוך שהוא מאזכר מסמכינו מספטמבר ואוקטובר 92 וכן 5 למאי 93. הבעיה אינה מאיזה מקור מים נספק את המים לירדן (ז.א. האם זה יהיה מ"העליון" או מ"התחתון") העיקר שירדן תקבל מים בכמויות ובאיכות ע"פ ההסכם אליו נגיע.

חדאדין הטעים שמבחינתם המדובר בכל הירדן כנהר וכמקור אספקת מים. הדגיש שאינו רוצה לצאת מהישיבה מבלי שיבין מה עמדת ישראל בסוגיה הנ"ל, דהיינו האם היא אינה רוצה לדון בנושא "הירדן העליון", באני האני מצידו שאל האם ההצהרה שלנו מ-8.12.92, בענין העברת מים לירדן מהכנרת לשימושים עירוניים עומדת בעינה ונענה שאכן כך.

רוזנטל הכהיר שכללית מי הכנרת (בלשונם "אגם טבריה") יכולים להוות מקור אספקת מים לירדן (מתוך הסכם) אך לא לגבי מים הנכנסים אליה. במידה ונשתמש במינוח "ירדן עליון" בהכרח נכלול בדיון צד שלישי. דבר שאף אחד מהצדדים, ירדן וישראל אינם מעוניינים בו.

חדאדין הודה על ההסבר שהבהיר לו את סוגיית "הירדן העליון" וביקש שנגיש לו מחר נוסח על עמדה זו וכך אמנם סוכם.

קבוצת הבטחון והגבולות (29.6.93)

1. היום לא התקיים דיון במליאת קבוצת הכטחון והגבולות. במקום דיון המליאה התקיים דיון במסגרת תת קבוצה בנושא לוחמה בנגע הסמים. לבקשת הירדנים (שהוגשה כסבב השמיני) סקרנו בפני בני שיחנו את תופעת נגע הסמים במזה"ת, נתיבי העברת הסמים השונים כולל דרך ירדן, אשר משמשת כארץ מעבר להברחות סמים מלבנון למצרים, סעודיה, ישראל וכו'.

2. הירדנים מסרו, כי שיעור השימוש בסמים בירדן הינו נמוך, אך הודו, כי ירדן משמשת כארץ מעבר חשובה למבריחי סמים. לטענתם, עולה בידיהם ללכוד מבריחי סמים רבים.

3. לסכום, הצענו לירדנים שיתוף פעולה בתחום האכיפה בהתמודדות עם נגע הסמים (בנושאי חינוך ומניעה דנה ועדת הכלכלה). בני שיחנו הגיבו בדרך האופיינית, קידמו בברכה את ההצעה, אך טענו, שטרם בשלו התנאים הפוליטיים למימושה. אנו מצידנו הבענו נכונות לשיתוף פעולה בכל תחום ונושא, שיש בו כדי לקדם את ההתמודדות עם הנגע.

בברכה

המשלחת

תפ:רהמ,שהח

3/3 יי"ן-אלון

נכנס **
**
**
**

מסמך: 651138
חוזם: 6,40967
מ-: השלום, נר: 184, תא: 290693, חז: 0128, דח: ב, סג: סו
סודי/בהול

מכתב מוברק==

אל: ראש הממשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד
האג - העבירו נא לרהמ בהול

דע: ראשי המשלחת, כאן

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (28.6.93)
(א) השיחות בערוץ הפלסטיני (לפני הצהריים)

(ב) השיחות בערוץ הירדני (אחרי הצהריים)

== חלק א' ==

! עיקרי הדברים:
! !
! הערוץ הפלסטיני:
! !
! בפגישה מקדימה בצוות מצומצם נדונו הסדרי הישיבות בערוץ זה. סוכם על
! כינוס מליאה ואחר כך התכנסות של הועדות השונות, לרבות הועדה לזכויות
! האדם. כן הוחלפו דעות בין הצדדים לגבי מגמות המו"מ, הפערים בין הצדדים!
! !
! ווענין ירושלים.
! !
! במליאת הערוץ העלו הפלסטינים את נושאי ירושלים, ה-**EARLY EMPOWERMENT**
! וועדה ויריחו תחילה.
! !
! בועדה לענין הקונצפט הוצגו התפיסות השונות לגבי הסמכויות, לרבות שאלת
! אלה שייכותו בדינו לאחר שמירב הסמכויות יועברו לידי הפלסטינאים.
! !
! בועדה לענין קרקע ומים העלו הפלסטינים את נושא הקשר בין סוגיית הבטחון
! לסוגיית הקרקע. לדעתם אין לנושא הבטחון השלכות על סמכויות ניהול
! הקרקעות או על התאמתן לסוגי הקרקע השונים ויש לדון בו בועדת בטחון
! מיוחדת.
! !
! בועדה לענין זכויות האדם הועלו נושאי תנאיהם של האסירים הבטחוניים,
! הבניה הבלתי חוקית ומתן התרים בדיעבד בהקשר לכך.
! !
! הערוץ הירדני:
! !
! ראשי המשלחות נפגשו לשיחה בנושאים שוטפים.
! כונסו שלוש קבוצות העבודה הקבועות.
! !
! בקה"ע לכלכלה ופליטים הועלה שוב נושא "המאחרים" וזאת במסגרת של סעיף
! הפליטים באג'נדה הכוללת. הירדנים לא הגיבו, כמובטח, לתת-האג'נדה
! שהוגשה על ידינו.

! בקה"ע למים הוקדשה הישיבה לנושאי איכות הסביבה תוך דגש על מפרץ
! אילת-עקבה.
! בקה"ע לבטחון התרכז הדיון בקשר בין סוגיות הבטחון לסוגיות אחרות עם
! דגש ירדני על סוגיית ההתנחלויות.
! נקבע מועד לפגישה הכללית של שני הערוצים ביום ד'.
+-----+

א. השיחות בערוץ הפלסטיני - 28.6.93, בוקר

פגישה מקדימה שנערכה במסגרת הערוץ הפלסטיני (28.6.93)

גם היום, כבעבר, התקיים מפגש מקדים בין ארבעה מטעמנו (רובינשטיין, כנצור, רוטשילד וזהר) וארבעה מטעמם (עריקאת, קסיס, קמיל מנצור וקצרנית)

בראשית המפגש סוכם כי היום תכונס מליאת הערוץ (לבקשתם) וכן תתכנסנה שלוש הועדות: הועדה לענין הקונצפט, הועדה לעניני קרקע ומים והועדה לזכויות האדם (לגבי הועדה לזכויות האדם, סוכם כי היא תכונס בתום הישיבות שתערכנה במסגרת הערוץ).

לבקשת רובינשטיין שהועדות לענין הקונצפט ולענין קרקע ומים תקיימנה ישיבה משותפת, כמו ביום חמישי האחרון (24.6) השיבו הפלסטינים כי מוטב שהועדות תתכנסנה היום בנפרד ומחר תתקיים ישיבה מאוחדת.

רובינשטיין הודיע לפלסטינים כי בדעתנו לבקש זימון של ישיבת מליאת המשלחות (GENERAL-MEETING) במשך השבוע. בהמשך נקבע המועד בתיאום עם הירדנים.

לאחר חילופי הדברים בסוגיות הפרוצדורליות, פתח רובינשטיין ואמר כי ברצונו להעלות גם מספר סוגיות הקשורות למהות. רובינשטיין אמר כי בנוסף לקשיים ולפערים גדולים הקיימים בעמדות, הכניסו הפלסטינים בסבב הזה את נושא ירושלים והדבר העיב כצל כבד על המו"מ. התחושה שלנו, הוסיף רובינשטיין היא שסוגית ירושלים מרחיבה פערים במקום שיגושרו.

רובינשטיין התייחס בדבריו גם לשלילה בה נתקבל רעיון ה- EARLY-EMPOWERMENT על ידי הפלסטינים, וחזר על דברים שאמרנו כבר בעבר לפיהם בשני הצדדים מיחלים לשינוי ואף כי הדבר קשה ניתן לממש ציפיה זו. התייחס גם לנושא תחושת "הקונספירציה" המלווה את בני שיחנו והתחושה שיש לנו אג'נדה נסתרת, ושוב הזים רעיונות אלה.

עריקאת השיב ואמר כי אכן הפער בין הצדדים התרחב, והוסיף כי הם נדרשו לענין ירושלים בעקבות הצהרות רה"מ לגבי ירושלים המאוחדת כבירת ישראל לנצח, והבהיר כי זו סוגיה מהותית עבורם ורגישותם מובנת ולא יכלו שלא להגיב. לאחר מכן הוסיף כי הם הציעו לנו להגיע למסמך עקרונות משותף, ואף הציעו לעבור נושא אחר וסוגיה אחר סוגיה ולחדד העמדות כדי להגיע להסכמה.

קמיל מנצור ביקש את רשות הדיבור ואמר כי הצדדים הגיעו ככל הנראה לרגע של אמת, וכי אחרי 20 חודשי מו"מ חשים הצדדים כי הם ניצבים בפני שלב מכריע. הוסיף גם כי הסוגיות שהם מעלים הינן VITAL מבחינתם, ואף כי הם מודעים שגם לנו נושאים חיוניים הרי להם יש מספר רב יותר של נושאים חיוניים על הפרק, כי הם בעמדה חלשה יותר ואין להם כלום.

רובינשטיין השיבו כי ענין הנושאים החיוניים (VITAL ISSUES) נתון לשיפוט סובייקטיבי ואף כי מן ההסדר הצפוי אמורים הפלסטינים ל"הרוויח" יותר הרי גם לנו יש אינטרס גדול, ואולם אין באי השוויון הזה שברוח הצפוי לכל צד כדי ללמד על כך שלנו יש פחות נושאים חיוניים על הפרק.

הוסיף ואמר כי מבלי להכנס לפולמוס היסטורי ראוי לזכור כי לכל צד יש המורשת ההסטורית והזכרון ההסטורי שחרותם בתוכו.

כתום דבריו חזר רובינשטיין והציע לפלסטינים לקבל את מה שמוצע הגם שהוא פחות מן ה - 100 אחוז אותו הם דורשים, כדי שלא תחזור המציאות ההיסטורית של דחיית הצעות בגלל היותן פחות מן המירב.

קסיס אמר בהקשר לכך כי לא מדובר ב - 100 אחוז מול פשרה של 70 אחוז, אלא מדובר בנקודת מוצא אשר בה מלכתחילה יש כבר ויתור פלסטיני בשיעור ניכר (התיחס ברמיזה לתכנית החלוקה מ-1947) "כך שממילא מדובר בנתח קטן יותר ממה שאנו זכאים לו", אמר קסיס.

בנטלו את רשות הדיבור אמר בנצור כי על הצדדים להשקיף על התהליך ועל נוסחת מדריד שהתוותה את כווננו של התהליך ואת המסגרת להשגת היעדים במונחים של אבולוציה והדרגתיות.

בנצור אמר כי אנו נמצאים באיבו של תהליך המחייב בחינה מתמדת של רעיונות העומדים על הפרק, מבלי לדחותם על הסף, שכן ראוי לבחון הדברים בפרספקטיבה מתמשכת והתפתחותית. בנצור הציע לבני שיחנו שלא לשכוח את ההקשר הקומפריהנסיבי שבו אנו עוסקים עם יתר מדינות ערב, הקשר שגם הפלסטינים הסכימו לו, הוסיף גם כי אם ייטיבו לבחון את עמדותינו במו"מ יראו את התמורות שחלו מן הסככים הראשונים ועד עתה. לכן, סיכם בנצור את דבריו, אם תבחנו הדברים במימד ההדרגתי כפי שמציעה נוסחת מדריד ותחברו לזה את מימד הזמן ואת הדינמיקה של החיים, תוכלו להגיע למסקנה שונה מזו שיש לכם עתה לגבי מה שמוצע על ידינו.

עריקאת השיב כי היה מסכים למוטיב של התהליך ההדרגתי שגלום בנוסחת מדריד אך הוסיף כי הדבר נשלל ע"י עובדות הנקבעות על ידינו בשטח כמו בסוגית ירושלים ובסוגית ההתנחלויות.

בטרם הסתיימה הישיבה אמר רובינשטיין בתגובה לדברי עריקאת שאנו נטולי התלהבות בסכב זה מן המו"מ, כי הרושם נובע בין השאר מן העובדה שהמגעים הישירים בין הצדדים לא נשאו פרי מספיק - ואולם, אין זה נכון שאנו נטולי התלהבות (ודבר דומה ניתן לומר גם על בני שיחנו). הוא אישית סבר כי המו"מ הישיר צריך להניב פירות, אך יש לזכור כי היו מאז ומעולם אסכולות שונות בהקשר זה (מו"מ ישיר מול צד ג'), גם במו"מ עם מצרים ב-1978. אנו מוכנים להסתייע באמריקנים, יש בזה גם יתרון משום שכל הצעה שמועלה על ידינו נפסלת על הסף, בעוד שיתכן ויש לרעיונות מסוימים תקוה כלשהי אם הם באים מגורם שלישי.

הערוץ הפלסטיני - מפגש המליאה - 28.6.93, 11.15

מפגש המליאה כונס לבקשת הפלסטינים ודן בנושאי ירושלים, ההעברה המוקדמת של הסמכויות (EARLY EMPOWERMENT) ועזה ויריחו תחילה.

בראש הקבוצה הפלסטינית ישב עריקאת. פייסל חוסייני לא השתתף.

* ירושלים

עריקאת ביקש לפתוח בנושא ירושלים וטען כי בדברי רה"מ ושרים ופקידים אחרים מוצגת ירושלים כבעיה הגורמת לעיכוב השיחות ולהגברת פערי העמדות

בין צדדים. כן ציין כי ההתייחסות הישראלית לקשר בין הפלסטינים לירושלים היא במסגרת של פולחן דתי, בעוד ההתייחסות לקשר של ישראל לירושלים היא תמיד כאל בירת ישראל.

לדברי עריקאת היה תמיד נושא מזרח-ירושלים כלול במסגרת המו"מ על הסדרי הביניים, ואילו מעמד הקבע של ירושלים ייכלל במסגרת הדיון על סטטוס הקבע. כדי שאפשר יהיה להשיג את אשר נדרש מאתנו, כלומר - השלמה בין"ל (INTERNATIONAL RECONCILIATION) - אין הם יכולים להסכים שנושא מזרח-ירושלים יישאר בלתי-מטופל. הם מבקשים מאתנו לקחת עמדתם בחשבון ולהבין כי עלינו להתייחס לקשר שלהם לירושלים - קשר פוליטי, הסטורי וכו'.

עלינו להבין, כך עריקאת, כי דוקא הצהרות ברוח הצהרות רה"מ בנושא מזרח-ירושלים, הן המגדילות את הפער בין הצדדים ופוגעות באפשרות השגת השלום ההסטורי.

ירושלים היא עיר ייחודית ועל כן אין להפלות בה בין הדתות וללמוד את לקח ההסטוריה - סיים עריקאת.

EARLY EMPOWERMENT *

על פי "הנחיות מנהיגותם", ציין עריקאת, מהווה העברת הסמכויות את מהותו (ESSENCE) של התהליך לקראת יישום הסטטוס הסופי. ב-EMPOWERMENT הם מתכוונים להעברת כל הסמכויות, כלליות וספציפיות, טריטוריאליות ופונקציונליות.

הצעתנו אנו, לפי עריקאת, מדברת על העברה מוגבלת של סמכויות מוגבלות בתחומים פונקציונליים מוגבלים. הדבר יגרום לפיצול (FRAGMENTATION) סמכויות. הם מדברים על העברה כוללת של הסמכות לגוף הנבחר. לדבריו גם אם היתה הסכמה בנוגע לבחירות, הרי הם חשים כי מצדנו יש נסיון לפגוע גם בכך באמצעות אמירות, כי אם הם לא רוצים בחירות ניתן לעשות זאת גם אחרת.

מבחינתם פיצול הסמכויות ישאיר את המצב כמות-שהוא, לדוגמא - הטלת עוצר תגרום לכיטול לימודים. על כן אין ב-EMPOWERMENT כדי לפתור בעיות, במיוחד אלה הנובעות מהמשך הכיבוש. ה-EMPOWERMENT יכולה לבוא, אפוא, רק כחלק מהסכם על הסדרי הביניים או על הסטטוס הסופי. יש לבנות קודם את הבסיס ולא ליצור את המכניזם ולהתעלם מן הבסיס - זה כמו להתחיל בבניית בנין מקומתו השניה - דברי עריקאת.

* עזה ויריחו תחילה

לדברי עריקאת קיימת אפשרות ל-EMPOWERMENT, עליה דיבר אש"ף במפורש, וזוהי העברת כל הסמכויות בעזה וביריחו תחילה. גם גורמים בישראל דברו על כך, אולם יש להבהיר כי גם העברת סמכויות זו חייבת להיעשות במסגרת הסכם וללא חריגה מה-TERMS OF REFERENCE שלו. אם יש כאלה החושבים כי ניתן ע"י זה לחרוג מכללי מדריד, הרי ניתן לעשות זאת אך ורק מבלי להרע אותם.

עריקאת סיים בבקשת הערותינו לדברים אלה.

רובינשטיין פתח הערותיו באומרו כי יעביר הדברים לממשלתנו, והמשיך:

* ירושלים

הפניית הזרקור לנושא ירושלים והתרכזות בו אינם תורמים לצמצום הפער בין העמדות אלא להרחבתו.

עמדתנו בנושא ירושלים ידועה מאז תחילת התהליך, ציין רובינשטיין, והיא שאין לכלול נושא זה בסדר היום, מכיוון שאין הנושא קשור להסדרי הביניים. הצבת הנושא על סדר היום של הסדרי הביניים אינה יכולה אלא בתהליך.

עמדתנו כי ירושלים היא בירת ישראל הבלתי מחולקת, היא עמדה ידועה ורב-שנים, ואין היא מכוונת לפגוע בקשרים כלשהם - דתיים, תרבותיים או משפחתיים - של גורם כלשהו, פלסטינאים ואחרים לירושלים.

רובינשטיין המשיך ואמר כי הצבת נושא ירושלים בחזית המו"מ נבעה, כנראה, מחששות פלסטיניים בעקבות הסגר, שמבחינתם היווה הצהרת כוונות פוליטית. מבחינתנו היווה הסגר מענה לבעיות בטחוניות ואילו ההודעות מטעם הדרג המדיני באו בתגובה להצבת הנושא על ידיהם על סדר היום של התהליך.

הרצון שלנו ביחסי שלום, ציין רובינשטיין, כולל גם רגישות לערכי מזרח ירושלים, והראיה היא הסכמת רה"מ לאשר השתתפותם בבחירות. אולם ירושלים אינה נושא למו"מ, שבו אנו צריכים להראות התקדמות בהסדרי ביניים למימשל עצמי.

* EARLY EMPOWERMENT

בנושא זה, ציין רובינשטיין, יש כנראה אי-הבנה, ויש לראות הדברים במסגרת הנכונה. אין כוונתנו ליצור תהליך להסדרי הביניים, אלא לתרום למאמץ לקידום הסדרי הביניים, מעין "תשלום על החשבון". אין כוונתנו גם ליצור פיצול סמכויות אלא לעשות זאת במסגרת של קונצפט אחיד. ההצעה מכוונת להזריק מומנטום לתהליך. רובינשטיין שלל גם את ההנחה כי חזרנו בנו מהסכמתנו לבחירות.

העברה מוקדמת זו של סמכויות, ציין רובינשטיין והוסיף כי אין עליהם חובה לקבל בדיוק את המוצע ויוכלו לשוחח עמנו על הנושאים השונים, מכוונת גם להיות מעין בוחן לשנינו בתקופת הביניים, דבר שיזרע זרעים לדו-קיום בכבוד.

* עזה ויריחו תחילה

הנחיותינו הן, אמר רובינשטיין, כי לאחר הסכם עקרוני, ניתן יהיה להתחיל ביישום ההסדרים בעזה תחילה. באשר ליריחו, ציין רובינשטיין בבדיחותא כי על אף עניינו האישי של עריקאת בנושא (שהוא כזכור מיריחו) אין לנו מנדט לשוחח על כך, אף ששמענו על ההצהרות הללו אנו איננו גם מתחסמים לעמדות אשף. רובינשטיין חזר בסיום דבריו והפציר בפלסטינים לשקול בחיוב את העברת הסמכויות המוקדמת שאינה מיועדת לפיצול סמכויות אלא ליצור תנועה במו"מ, וזאת במסגרת הכוללת של הסדרי הביניים.

הערוץ הפלסטיני - הועדה לענין הקונצפט (28.6.93)

מפאת אילוצי זמן התקיימה ישיבה קצרה של ועדה זו והנושא העיקרי שנדון בה היה ענין הסמכויות שתיוותרנה בידנו לאחר שרוב הסמכויות (VAST MAJORITY) יועברו לידי הפלסטינים במסגרת הסדר הביניים.

עריקאת פתח ואמר כי בהתייחס למה שאמרנו בשבוע שעבר (ביום חמישי 24.6 בעת כינוס ישיבה משותפת של שתי הוועדות - הקונצפט והקרע והמים) כי רוב הסמכויות יועברו לידי הפלסטינים הרי בניירות שלנו שהוגשו בסבבים הקודמים (ציין את הנייר המתאר את ה-SPHERES מאוגוסט 92 וכן את נייר ה-COMPIATION מדצמבר 92) מופיעים בכל תחום ותחום נושאים לדיון והם כעין שארית, שלפי התרשמותם שלהם, היא אמורה להשאר בידנו. לפיכך, אמר

עריקאת ענין ה-VAST MAJORITY אינו מסתדר עם "שאריות" הנשארות בידכם ככל תחום.

רובינשטיין השיבו כי ישנה אי הכנה רבה, ואנו שמחים שעוררו זאת. אמרנו, וגם ציינו זאת בהצעה שלנו להצהרת העקרונות (6.5.93), כי המינהל האזרחי WILL BE DISSOLVED וזאת לאחר שסמכויותיו רובן ככולן יעברו לידיהם, שכן המינהל האזרחי עוסק בתחומים אזרחיים הקשורים לחיי הפלסטינאים ואלה יועברו לידיהם כמעט במלואם, למעט נושאים המסורים עתה בידי המינהל מטעמי נוחות מינהלית ואינם קשורים לפלסטינאים. נושאים מעין אלה יוותרו בידנו, וכמובן כל נושאי הבטחון (שהם מחוץ למנהל האזרחי).

בהתייחסו להערותו של עריקאת לגבי אותם TOPICS FOR DISCUSSION המופיעים בניירותינו הקודמים, שכללו נושאי התייחסות כמו "מ בתחומים השונים, אמר רובינשטיין כי אלו הם נושאים לדיון משותף ואין הם מצביעים בהכרח על מה שיותר בדינו. מכל מקום ציין רובינשטיין יש שורה של נושאים המחייבים דיון משותף והסכמה לצורך תאום והסדרת שיתוף פעולה וחלק מן הדברים הם אופציונליים בלבד.

כדוגמא לנושאים שיש לדבר עליהם הציג את סוגית המעבר בגשרים (בהיבט הבטחוני ובהיבט של המכסים על סחורות) את סוגית מתן הרשיונות לכניסת מוצרים חקלאיים, סוגיות כלכליות, סוגיות האישפוז בישראל וכו'. הדגים מפורטות מנושאי החקלאות שבהם יש תחומים המחייבים על פי הגיון טבעי מו"מ עמנו. הדגיש כי ככלל עוברות בכל תחום מירב הסמכויות.

עריקאת הציע שנעביר לידם את כל הסמכויות למעט נושאים עליהם יוסכם בהסכם ואז לא יהיה צורך במונח VAST MAJORITY אלא נדבר על כל הסמכויות (ALL THE POWERS).

רובינשטיין הבהיר כי הכל יהיה בהסכם, וסיכם דבריו כי באומרנו שרוב הסמכויות יהיו בידם (VAST MAJORITY) הרי אנו אכן מתכוונים לכך, ואנו נמשיך להדגיש זאת.

הערוץ הפלסטיני - קבוצת עבודה לקרקע ומים - 28.6.93 , 11.50

השתתפו: מצדם - סועד אל עאמרי והמומחים: מנצור, ספאריני ושריף. מצדנו - רוטשילד, סייבל, בן ארי, מזוז, ענר, רוזנטל ושגיא.

המפגש היה קצר, עקב כינוסה המוקדם של ועדת "זכויות האדם", והוקדש, ביזמת הפלסטינים לקשר בין נושא הבטחון לסוגית הקרקעות.

סועד אל-עאמרי ציינה כי בהסכמתם לדיון בהיבטים המשפטיים של סוגיית הקרקעות אין משום הכרה בעקרונות, ובמיוחד לא בעקרון השיתוף (SHARING).

כפי שהוסבר בעבר ע"י מזוז, אמרה אל-עאמרי, הרי תהליך קביעת הסמכויות יתבסס על רשימת סוגי קרקעות ורשימת סמכויות. בחינת התאמת הסמכויות לסוגי הקרקע השונים תתבצע, מבחינתנו, על פי שלושת השיקולים - צרכי הבטחון, הישראליים בשטחים ושמירת האופציות פתוחות לסטטוס הקבע. לבטחון יש, אפוא, לפי מסקנת אל-עאמרי, מקום בכל קטגוריה וקטגוריה של קרקעות וסמכויות.

מזוז תיקן ואמר כי היתה בדבריו רק אילוטרציה ואין זה אומר כי הבטחון ישפיע בכל קטגוריה.

אל-עאמרי אמרה כי גישה זו, לפיה לכל אחד משלושת הקריטריונים הללו תהיה תרומה משלו לסמכויות הקרקע, אינה מקובלת עליהם וכי מבחינתם אין קשר בין סוגיית הקרקעות לנושא הבטחון. הבטחון יידון בוועדה משותפת אחרת, ולא בקבוצת העבודה לקרקעות, משום שהוא מהווה OVERLAY. היא הסבירה כי

מבחינתם סוגיית הבטחון צריכה לתת מענה לצרכים הבטחוניים של שני הצדדים, ועל כן צריך שייקבעו אתרים מוסכמים בהם ירוכזו כוחות הבטחון הישראליים - ואין זה משנה מהם סוגי הקרקעות הכלולים באתרים אלה ואין לכך כל השפעה על דרך ניהול הקרקעות. על כן, לנושא הבטחון אין כל רלבנטיות לנושאי הדיון בקבוצת העבודה הזאת. צרכים בטחוניים זהים למעשה לכל שימוש אחר בקרקע ועל כן אין הוא יכול להכתיב מי שולט ומי מנהל את הקרקעות.

בן ארי שאל כיצד רואה סועד, על פי תפיסה זו, את השטחים הסגורים לצרכי בטחון המצויים בעיקר במזרח, בבקעת הירדן. אל-עאמרי הגיבה כי וועדת הבטחון המשותפת לישראלים ולפלסטינים תצטרך לדון בצרכי הבטחון, כולל הסכמה על שטחים שיוקצו לצרכי בטחון, אולם אין לכך דבר וחצי דבר עם סוגיית ניהול השטחים על ידם או לסוגי הקרקע השונים.

מזוז הגיב כי הרלבנטיות לנושא שלנו היא בעיקר בהקצאת הקרקע (ALLOCATION) - מי יחליט על הקצאת הקרקעות לבטחון - והוא מסכים עם אל-עאמרי כי אין זה שאלה משפטית.

מנצור תזר ושאל האם אכן מסכימים אנו כי מכיוון שאין השלכה של נושא הבטחון על עבודת קבוצה זו, אין עלינו לשקול שיקולי בטחון ויש להוציא אותם ממסגרת שיקולי ניהול הקרקעות הנדונים כאן.

רוטשילד הגיב כי אנו מסכימים שכאשר קרקע תוגדר כמיועדת לצרכי בטחון, היא תוצא ממסגרת הניהול הרגילה. כאשר נצטרך לדון בהשלכות הבטחוניות של ניהול הקרקעות נדון גם בכך ואכן אין זה ענין לקבוצת עבודה זו.

מנצור המשיך והקשה בשאלה זו ומזוז הגיב כי נושא הבטחון אינו קשור בהכרח לכל קטגוריות הקרקע, וכאשר נציג הענין הוא יובהר.

בן ארי הוסיף כי גם באזורים הסגורים לצרכי בטחון, בעיקר בשוליהם, קיימות קרקעות חקלאיות שמעובדות ע"י החקלאים בהיתר. רוטשילד הסביר, בהמשך לדברים אלה, כי הסדר זה יכול להימשך בעתיד כדי לא לפגוע בבעלות הפרטית על הקרקע, וזה אינטרס שלהם כשם שזה אינטרס שלנו. יש להשאיר זאת לדיון.

בהמשך דבריו הדגיש רוטשילד חזור והדגש כי אנו תומכים ברעיון ה-SHARING, שפירושו בוא שחלק מסמכויות הקרקע יופעלו במשותף, וכי אין מדובר כאן בהקפאה או בוטו הדדי, אלא בשיתוף בהסכמה לטובת כל האנשים.

לשאלת סועד באלה אנשים מדובר, השיב רוטשילד כי מדובר בכל מי שיש לו צרכים, ברובם אכן פלסטינים אולם גם ישראלים. סועד הגיבה בשאלה האם יש כאן רמז להמשך ההתנחלות, ורוטשילד הגיב כי לא אמר זאת ואין לשים דברים בפיו, וכי כוונתו היתה דווקא לצרכי פיתוח, כגון בניה, חשמל וכבישים שימשו הן את הפלסטינים והן את הישראלים. מזוז פירט כי על כבישים אלה יסעו הן כוחות הבטחון והן האוכלוסיה האזרחית ובן ארי הוסיף כי סלילת כביש תזדקק לאישור משותף, פרט לצרכי בטחון.

מנצור ושריף רצו להוסיף מספר דברים אולם מפאת קוצר הזמן הסתיימה הישיבה. (12.15)

הועדה לזכויות אדם - (28.6.93)

השתתפו מטעמם: קסיס, כילאני פדה, כנען וקצרנית.
השתתפו מטעמנו: רוטשילד, סייבל, בן-ארי, טל, זוהר, אבידן. (רובינשטיין נעדר בשל התחייבות אחרת)

קסיס פתח וציין את ההודעה הרשמית שפורסמה בישראל במוצאי-שבת בענין אחמ"ש ה-5000. הוא שאל האם יש הסדר שונה בעזה. רוטשילד אישר ענין ההודעה והשיב, כי בעזה ישנה אותה פרוצדורה כמו ביו"ש.

מצב האסירים

ג'בר פדה העלה את מצב האסירים הפלסטינים. ציין שהשלטונות שלנו לא מלאו ההסכם שהושג בשעתו בעקבות שביתת-הרעב של האסירים. בתוך כך אמר שאסירים בכלא אשקלון קיימו שביתת רעב למשך יומיים בחודש מאי האחרון מתוך כוונה ללחוץ ליישום ההסכם.

טען כי בכלא חברון צמצמו לאסירים את מי השתייה ועורכים חיפושים רבים לרבות חיפושים גופניים, ואילו בכלא נפחא, מתלוננים על טיפול רפואי לקוי, צפיפות וחוסר אויר. פדה שאל מדוע אין אנו משחררים 34 אסירים לבנונים שסיימו לרצות את עונשם, רוטשילד השיבו שיש להשאיר נושא הלבנונים לערוץ הלבנוני.

פדה המשיך בנושא האסירים והעלה שתי נקודות נוספות:

א. סגירת מחנה המעצר בקציעות. (ציין שהעלו נושא זה כבר מספר פעמים בעבר).

ב. בקשתם לאפשר לאסירים הפלסטינים ללמוד במסגרת "האוניברסיטה הפתוחה" וציין כי יש כ-1000 מועמדים.

בתשובה לשאלה של בן-ארי על איזה הסכמים שהושגו עם השלטונות הם מתלוננים כדבר שלא יושם ציין פדה כדוגמא את הפסקת המעצר בכידוד.

רוטשילד בהשיבו לטיעונים על תנאי האסירים הבהיר, שההסכם שנערך כתוצאה משביתת הרעב נעשה ע"י שר המשטרה שהכריז בשעתו שכל מה שסוכם ימומש. עתה, עלינו לפנות לשר ולשב"ס ולבדוק מה הוסכם ומה מומש ומה לא. בענין "האוניברסיטה הפתוחה" - הבטיח לבדוק האם זה נכלל בהסכם.

לאחר שקסיס וכנען העירו גם לגבי אי קיום ההסכם, בקש רוטשילד מהפלסטינים להגיש רשימה של דברים שהוסכמו ולא בוצעו.

צווי הריסה ורשיונות בניה

קסיס העלה סוגית הרישוי וצווי ההריסה לגבי בתים שנבנו בבניה בלתי חוקית בשטחים.

רוטשילד הסביר את מדיניות הטיפול בבניה הבלתי חוקית שבגינה נשלחו צווי הריסה. ישנם בתים שנבנו מחוץ לתחום תוכנית המתאר ועל כן הם הוגדרו כבלתי חוקיים. ואולם, תחום המתאר הורחב וגם הושלם התכנון עד לשנת 2005. לפיכך, בתים רבים נכללים עתה בתחום התכנון; למרות זאת, הוסיף רוטשילד על כולם לשוב ולבקש אישורי בניה. לרבות אלו שבקשותיהם סורבו בעבר, (כי היו ודאי מחוץ לתכנון). כילאני הציע להקפיא את המצב ולחסוך לאנשים המוסיפים לקבל צווי הריסה, את הטרחה וההוצאה הקשורה בפניה לעורכי הדין. רוטשילד השיב כי לא ניתן להתייחס לסוגיה באופן כולל, משום שישנם בתים שנבנו הרחק מקו התייחסות המאושר ולגביהם לא נוכל לתת רשיון. להערה של קסיס, כי בניה היא צורך (NEED) השיב רוטשילד כי כאשר בונים בתים הרחק מקו התייחסות המאושר, לא ניתן לספק להם שירותים (מים, חשמל, חינוך) ועל כן זה צריך להיות גם אינטרס של הפלסטינים לבנות באופן מסודר, שניתן יהיה לספק שירותים.

קסיס טען עוד שבתכנון עד שנת 2005 לא הובאו בחשבון הצרכים של הפלסטינים אלא רק של המנה"אז וכי לא היה להם כל INPUT לגבי קביעת התכנון. רוטשילד השיב שהתוכניות נפתחות מחדש.

בסיום הישיבה העלה כילאני שוב את הצורך לטפל רטרואקטיבית באסירים שסיימו לרצות שני שלישים מעונשם כאשר אלו יפנו בבקשה להפחית שליש מתקופת מאסרם. כילאני התייחס לאותה סוגיה גם בישיבה הקודמת.

עד כאן חלק א'=====

תפ:רהמ,שהח

513
מסמך-ה-113

נכנס **
**
**
**

מסמך: 651139
חוזם: 6,40968
מ-: השלום, נר: 185, תא: 290693, זח: 0147, דח: ב, סג: סו
סודי/בהול

א ל: ראש הממשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד
האג - העבירו נא לרוהם - בהול

ד ע: ראשי המשלחת, כאן

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (28.6.93)
(א) השיחות בערוץ הפלסטיני (לפני הצהריים)
(ב) השיחות בערוץ הירדני (אחרי הצהריים)

==חלק ב'==

ב. השיחות בערוץ הירדני - 28.6.93 - אחה"צ

שיחת ראשי המשלחות

1. השיחה בין רובינשטיין לטראונה נסבה על נושאים שונים.

א. הבטיח שענין הבנקים בטיפול כך שמג'אלי אמור להנחות לקראת המפגש הבא
בהיבט בעל האופי המדיני ואנשי הבנק המרכזי בנקודה המקצועית (שני
תחומים שיש צורך לסוגרם).

ב. הפצצת ארה"ב בעיראק - עמדת ירדן של אי נחת בנושא (המנומקת בפגיעה
בחי אדם)

ג. (1) השיחות עם הפלסטינים - תדרוך ומאמץ לעודדם לעניינים תכליתיים.
(2) רובינשטיין העלה ההיבט הירדני בהסדרי הביניים.

ד. קביעת מועד לפגישה כללית של שני הערוצים.

ה. ירדן מקיימת אגודת ידידים בחוף המערבי (ירדנים לשעבר ואנשי
פיננסים).

2. בשיחות מסדרון של הצדדים הירדני והישראלי היתה אירה טובה מאוד,
חרף אי ההתקדמות הבסיסית בגלל גישת ירדן על פי מה שהיא רואה
המוצדקים.

קבוצת העבודה לענייני מים, אנרגיה ואיכות הסביבה (28.6.93)

הישיבה במסגרת קבוצת עבודה זו הוקדשה היום לנושאי איכות הסביבה.

רוזנטל פתח והציג את יורם בן-זאב שהצטרף לדיון ואחר כך הציע לבני
שיחנו לחלק את זמן הדיון היום לשני חלקים כך שהחלק הראשון יוקדש
לנושאי איכות הסביבה ואילו החלק השני - לנושא המים, ואולם מחמת אילוצי
זמן (על פי בקשת הירדנים) לא התכנסה הועדה מחדש בתום ההפסקה ולכן לא
קוים היום דיון בנושא המים. (ראה הערה בנושא המים בסוף הדיוח על קבוצת
עבודה זו).

כאמור, הוקדש הדיון היום לסוגיית איכות הסביבה תוך שימת דגש לסוגיית מפרץ אילת-עקבה.

שגיא הגיש לירדנים שני מסמכים כדלקמן:

(א) מסמך בנושא שיתוף פעולה דו-צדדי בקשר למפרץ אילת-עקבה (המסמך מתוארך ליום 23.6.93)

JUNE 23, 1993

WORKING GROUP A: WATER, ENVIRONMENT, ENERGY

PRELIMINARY BILATERAL COOPERATION

FOR ENVIRONMENTAL PROTECTION IN THE GULF OF AQABA.

OBJECTIVES.

TO ESTABLISH BILATERAL COOPERATION IN ORDER TO PROTECT THE UNIQUE AND SENSITIVE MARINE AND COASTAL ENVIRONMENT OF THE NORTHERN GULF, AND TO ENSURE THAT DEVELOPMENT UNDERTAKINGS WILL BE DONE IN AN ENVIRONMENTALLY-SOUND WAYS.

ISSUES TO BE ADDRESSED.

- PREVENTION AND ABATEMENT OF MARINE POLLUTION.
- PROTECTION OF THE COASTAL RESOURCES.
- PROVIDE THE METHODS AND TOOLS FOR ENVIRONMENTALLY - SOUND ECONOMIC DEVELOPMENT.

STEPS TO BE LAUNCHED.

- ESTABLISHMENT OF A NOTIFICATION TECHNIQUES AND PROCEDURES.
- ESTABLISHMENT PROCEDURES FOR COORDINATED CLEANUP OPERATIONS.
- EXCHANGE OF INFORMATION AND KNOWLEDGE ABOUT THREATS TO THE MARINE AND COASTAL ENVIRONMENT.
- ESTABLISHMENT OF A BILATERAL CONTINGENCY PLAN.
- TRAINING.
- COORDINATION FOR PREPARATION OF MARINE AND COASTAL MANAGEMENT PLAN AND ITS IMPLEMENTATION AND MONITORING.

METHOD FOR IMPLEMENTATION.

EXPERTS FROM BOTH SIDES WILL MEET TO DETERMINE THE DETAILED WORK PLANS.

STEPS CAN BE LAUNCHED IN AN AGREED TIMING.

FUNDING WILL BE PROVIDED BY THE STATE PARTIES OR BY THIRD BODY.

THE AGREED STEPS TO BE TAKEN BY THE PARTIES SHOULD COMPLY WITH RELEVANT MULTILATERAL MARINE AND COASTAL PROTECTION AGREEMENTS AND BE INCORPORATED WITH TBEM IN THE FUTURE.

(ב) מסמך בנושא שיתוף פעולה (WORK PLAN) שהוכן עוד בסבב הקודם (מתוארך ליום 10.5.93)

WORKING GROUP A:

WATER, ENVIRONMENT, ENERGY

WORK PLAN

10.5.1993

THE FOLLOWING ENVIRONMENTAL ISSUES WHICH ARE OF CONCERN TO JORDAN AND ISRAEL WILL BE ADDRESSED JOINTLY:

1.1 CONTROL OF FLIES IN THE SOUTHERN REGION OF THE DEAD SEA.

1.2 CONTROL OF MOSQUITOES IN AQABA-EILAT.

1.3 CONTROL OF PIGEONS IN AQABA-EILAT.

IN EACH OF THESE AREAS, AN AGREED TEAM OF EXPERTS AND MANAGERS WILL MEET IN AN AGREED LOCATION TO:

(A) DEFINE THE PROBLEM.

(B) AGREE ON MEANS TO BE USED TO SOLVE IT.

(C) ESTABLISH A PLAN FOR IMPLEMENTATION.

(D) AGREE ON A PLAN FOR MONITORING THE PROGRESS OF IMPLEMENTATION.

(E) INITIATE THE IMPLEMENTATION AND SUPERVISE IT.

THE ATTACHED DOCUMENT PROVIDES THE PROBLEM DEFINITION AND PROPOSED WORK PLAN FOR EACH OF THESE ISSUES.

WORKING GROUP A: WATER, ENVIRONMENT AND ENERGY

WORK PLAN (10.5.93)

FOLLOWING IS A DRAFT PROPOSAL FOR COOPERATION IN THREE ENVIRONMENTAL DOMAINS: FLIES, MOSQUITOES, PIGEONS.

FLIES:

PROBLEM DESCRIPTION:

THERE IS A SEVERE PROBLEM OF HOUSE-FLIES CROSSING THE BORDER FROM JORDAN TO ISRAEL MAINLY IN THE SOUTHERN REGION OF THE DEAD SEA. THE PROBLEM EXISTS BETWEEN JUNE AND NOVEMBER. THE NUISANCE TO THE ISRAELI SETTLEMENTS AND TOURIST CENTERS IN THIS REGION IS UNBEARABLE, SUBSTANTIAL EFFORTS AND FUNDS ARE ALLOCATED TO FIGHT THE PLAGUE EVERY YEAR. YET, THESE ARE ONLY TACKLING THE SYMPTOMS. SOLVING THE PROBLEM REQUIRES TO ELIMINATE AS MUCH AS POSSIBLE THE BREEDING GROUND FOR THE FLIES IN THE JORDAN VALLEY. SEVERAL PRACTICAL SOLUTIONS WERE IDENTIFIED.

WORK PLAN FOR COOPERATION:

EXPERTS FROM THE TWO COUNTRIES SHOULD MEET AT A MUTUAL AGREED PLACE (E.G. THE ALLENBY BRIDGE) TO PRESENT AND EXCHANGE DETAILED DATA AND INFORMATION AND TO PLAN A CONCRETE EXPERIMENTAL PROGRAM THAT WILL INCLUDE WELL DESIGNED TRIALS WITH TWO WAYS: (A) THE COVERING OF THE MANURE UPON ITS ARRIVAL TO THE VALLEY WITH PLASTICS, AND (B) BURIAL OF THE MANURE IN A HOLE DUG ON THE SITE AND COVERING IT WITH SOIL UNTIL THE DAY OF DISPERSION. (C) A THIRD PARALLEL ACTIVITY SHOULD INCLUDE THE DISTRIBUTION AND MAINTENANCE OF FLY TRAPS ALONG THE JORDANIAN FIELDS. (D) APPLICATION TO POULTRY DIET OF CHEMICALS WHICH PREVENT LARVAS DEVELOPMENT IN THE MANURE.

A MECHANISM OF CONTINUOUS COORDINATION SHOULD BE ESTABLISHED, IN WHICH JOINT MONITORING AND EXCHANGE OF DATA AND INFORMATION SHOULD TAKE PLACE.

MOSQUITOES:

PROBLEM DESCRIPTION:

IN EILAT THERE IS A PROBLEM WITH CULEX MOSQUITOES IN SPITE OF SIGNIFICANT EFFORTS BY THE MUNICIPALITY TO ELIMINATE IT. IT IS BELIEVED THAT SIMILAR ANTI MOSQUITOES EFFORTS SHOULD TAKE PLACE ON THE JORDANIAN SIDE.

WORK PLAN FOR COOPERATION:

EXPERTS FROM BOTH COUNTRIES SHOULD MEET IN THE AQABA-EILAT LOCATION TO EXCHANGE AND PRESENT INFORMATION AND DATA ON THAT SUBJECT. THEY SHOULD TRY TOGETHER TO IDENTIFY WATER SOURCES THAT MIGHT SERVE AS HATCHING PLACE FOR THE MOSQUITOES AND COORDINATE DATES AND TECHNIQUES OF FIGHTING THE MOSQUITOES. THERE SHOULD BE A MECHANISM OF REGULAR MEETINGS TO MONITOR TOGETHER THE SITES THAT ARE TREATED AND FOR THE EXCHANGE OF DATA AND INFORMATION.

PIGEONS:

PROBLEM DESCRIPTION:

RESIDENTS AND TOURISTS OF EILAT ARE SUFFERING SEVERELY FROM THE NUISANCES OF PIGEONS IN THE RESIDENTIAL AND TOURIST AREA. OBSERVATION REVEALS THAT MOST PIGEONS FLY IN THE MORNING TO

THE AQABA PORT AREA WHERE THEY ARE FED BY GRAINS THAT SPREAD DURING THEIR TRANSFER. ELIMINATION OF THEIR FOOD SOURCES IS THE PRIME WAY TO FIGHT THE PROBLEM, IN ADDITION TO OTHER WAYS OF ELIMINATING THEM SUCH AS HUNTING THEM WITH SPECIAL TRAPS.

WORK PLAN FOR COOPERATION:

SEE THE ABOVE RECOMMENDATIONS.

שגיא הציג את המסמכים תוך התייחסות מפורטת למסמך הראשון הדן בנושא
מפרץ אילת-עקבה.

בעקבות הגשת המסמכים הללו והצגת תוכנם התפתח דיון בינינו לבין בני שיחנו.

חאדדין אמר כי אף שהוא מעריך את המאמץ הניסוחי שהוקדש בהכנת המסמכים הרי כל מישור שיתוף הפעולה בתחומים אלה נגזר מסעיף 6 לאג'נדה הכללית (שאושרה ב - 28.10.92) ושענינו "חיפוש אחר פוטנציאל עתידי של שיתוף פעולה בילטרלי במסגרת הקונטקסט האזורי, כאשר הדבר יראה כמתאים".

חאדדין הדגיש את העובדה שהם (הירדנים) היו אלה שיזמו את הכנסת סעיף 6 הנ"ל לאג'נדה וכל כוונתם היתה להתלות את שיתוף הפעולה בהקשר המתאים (דהיינו בהקשר האזורי) וציין כי אלמנט זה של היבט אזורי חסר בהצגתו של שגיא.

מחאסנה שנטל את רשות הדיבור חיזק קביעה זו (של ההיבט האזורי הנדרש כתנאי למימוש המוצע) והוסיף כי במציאות הקיימת במפרץ, ובעיקר באזור אילת ועקבה לא חסר ידע הדדי (על מה שנעשה בתחומינו ובתחומם) ואף ניתן ליצור תקשורת וכי הכל ידוע ורק ההבט הקושר את הדברים לגורמים הנוספים במפרץ (הזכיר את מצרים וסעודיה) עדין חסר וכשתגיע שעתו נוכל לדבר על הדברים שהציע שגיא.

מחאסנה הוסיף כי הוא מדבר בהיבט המקצועי ולא כפוליטיקאי, ואמר כי ללא מיתאם עם הסביבה חבל על המאמץ.

שגיא השיבם כי עדיין חסר ידע וכי היינו רוצים לדעת יותר על מה עושים הירדנים ועל הפתרונות שהם מוצאים לסוגיות משותפות על מנת שנוכל ללמוד במשותף, והציע שלמרות הגישה של בני שיחנו, ראוי לבחון פעולה הדדית מקומית וצנועה שתהיה בבחינת צעדים ראשונים לקראת הבאות.

כאן התערב חאדדין ושאל את שגיא מדוע הוא סבור שעתה הגיעה העת לדון ולפעול במשותף בדברים שלא נגענו בהם 45 שנה קודם.

סייבל השיבו כי פנינו לעתיד וכי האג'נדה (זו של הערוץ כולו וזו שאנו מנסים להשיג בקבוצת עבודה זו) מיועדת למנין נושאים לטיפול עתידי ולא להסתכלות על העבר והוסיף כי כל חפצנו הוא לכונן מכניזם לטיפול בבעיות שמציקות לנו כפי שהן מציקות להם.

שגיא הוסיף כי הוא סבור שיש לבחון את הדברים בהקשר תהליכי וכי יתכן שכל צד יעשה ויפתור את בעיותיו בנפרד אבל ראוי שהדברים ייבחנו ואף נכין עצמנו במשותף לקראת היום שבו נוכל לפעול ביחד. שגיא סיכם דבריו ואמר "כי אנו יושבים כאן יחדיו כדי לשנות דברים, ותחום איכות הסביבה הוא תחום שבו אף צד אינו דורך על בהונותיו של הצד השני לכן ראוי להתחיל בתחום זה והדברים הגדולים מתחילים כולם בצעדים קטנים."

כאמור בתום הדיון על נושא איכות הסביבה יצאה הועדה להפסקה ולא חזרה יותר לחדר הדיונים משום אילוצי הזמן (ועל פי בקשת הירדנים).

סוכם שמחר יוקדש הדיון לסוגית המים.

הערה: בשיחת מסדרון שהיתה לרוזנטל עם חדדין, ביקש רוזנטל את התייחסותו של חדדין להצעות הניסוחיות שלנו שהוצגו לירדנים ביום 24.6.93 בענין סעיפים 1A ו- 1B באג'נדה הירדנית (לקבוצת עבודה זו) - וחאדדין התחמק ועשה עצמו כלא מכין את פשרה של השאלה.

קבוצת העבודה לנושאי הבטחון והגבולות (28.6.93)

משתתפים מן הצד הירדני: עבדאללה טוקאן, גנרל שורדום, בריגדיר כורדי, בריזאת, קולונל מכרם תל.

משתתפים מצדנו: דני רוטשילד, נחמן טל, ועמוס גלעד.

1. הפגישה היום, נפתחה ע"י עבדאללה טוקאן שהציע כי דיוני קבוצת הבטחון יתמקדו בסעיף B.2 (A) (באג'נדה הכללית שסוכמה ב- 28.10.92) "המנעות הדדית מפעולות שעוללות להשפיע על הבטחון של הצד האחר" כנגזרת מסעיף זה ביקש טוקאן להתמקד בראש וראשונה בהתנחלויות ובמצב בשטחים כגורמים ראשונים במעלה אשר משפיעים על "הבטחון הלאומי" של ירדן. כמו-כן הציג גישה מרחיבה לפיה יש לדון בקבוצת העבודה הזו בכל נושא בעל השלכות בטחוניות כגון סוגיית המים, כלכלה ואיכות סביבה.

2. רוטשילד דחה את ההצעה הירדנית בנימוק כפול:

א. נושאים אשר קשורים לשטחים יידונו בערוץ הפלסטיני.
ב. אין קשר מובהק בין הנושאים המוצעים ע"י טוקאן לבין המכלול הבטחוני. חשוב אפוא להתרכז בסוגיה הבטחונית על כל היבטיה הרלוונטים.

3. דיון נוקב קצר בנושא סוכם על פי הצעתנו כי ישראל וירדן יגישו בתום האחת לרעותה רשימת איומים אשר לדעתן יש לדון בהן במליאת הקבוצה.

הערוץ הירדני קבוצת העבודה בנושאי כלכלה ופליטים - 28.6.93

השתתפו: מצידנו - א. בנצור, נ. ענר, א. בן-ארי, מ. מזוז, א. נויבך מצידם - דודין, ג'אבר, קטאנני, עלואן, עריבאת ומועשאר

בניגוד למובטח לא הציגו הירדנים תת-אג'נדה משלהם לקבוצה זו, ועיקר הישיבה הוקדש לדיון נוסף בנושא "המאחרים" (פלסטינים נושאי היתרי יציאה ישראלים שתקפם פג ומצויים בירדן).

דודין פתח שוב בנושא "המאחרים" וביקש להדגיש כי אין מדובר בפליטי 1948 ולא בעקורי 1967, אלא כמי שיצאו על-פי אישורים של הממשל הצבאי הישראלי. בהמשך לכך, כשפה עקלקלה קשר והתנה דודין כל התקדמות ודיון רציני בכל נושא אחר בהתקדמות שתושג בסוגיה של "המאחרים".

בנצור הגיב בתקיפות והביע צער עמוק על הגישה הירדנית, וקבע שזו אינה מקובלת עלינו, והזכיר גם שמדובר בנושא "כבד" ועם זיקה ישירה לפלסטינים. עוד הזכיר בהקשר זה את אי-סיומו של המו"מ בנושא הבנקאות למרות שהיה על סף סכום. כן הדגיש כי מדובר במו"מ בין ממלכת ירדן למדינת ישראל לחתימת חוזה שלום בין שתי המדינות, והמו"מ צריך להתנהל תחת כותרת זו, וכל הנושאים האחרים הם משניים להשגת מטרה זו. לבסוף הבהיר כי אנו מצפים לקבל את הצעתם והערותיהם בנושא האג'נדה לקבוצה עבודה זו.

דודין שנראה היה מופתע מהתגובה החריפה ניסה להבהיר כי אין מדובר בהתניה, וכי דנו קודם ונמשיך לדון גם בנושאים האחרים, אולם עלינו להיות מודעים לחשיבות הרבה שמייחסים הממשל הירדני ודעת הקהל בירדן לנושא "המאחרים" המהווים נטל כבד על מערכת השירותים הציבוריים בירדן

בשלב זה העלו הירדנים שוב את הנושא של "המאחרים" במסגרת ההקשר של הצעת האג'נדה לקבוצה שהצגנו להם בישיבה קודמת. ג'אבר ביקש להבהיר להערה של בנצור שהנושא קשור לפלסטינים, ובנצור השיב שהייתה זו הערה AD-REFERENDUM ולא עמדה. ג'אבר הוסיף כי באג'נדה הכללית סעיף הפליטים והעקורים קודם בסדר הופעתו לסעיף על שיתוף פעולה בתחומי הכלכלה וכו'.

בתגובה הדגשנו כי הוסכם במפורש בזמנו עם מג'לי כי סדר הסעיפים אינו מבטא סדרי עדיפות בדיון ויישום סעיפי האג'נדה.

בתגובה לשאלה ציינו הירדנים כי הם רואים את נושא המאחרים כתת-קבוצה של העקורים לענין הסעיף הרלבנטי באג'נדה הכללית. כן ציינו כי במסגרת סעיף זה של האג'נדה הם רואים ארבעה נושאים:

* החזרת המאחרים

* החזרת מגורשים,

* עקורי '67,

* פליטי '48.

בהקשר זה גם העירו כי האג'נדה שהצענו לקבוצה לא כוללת בסעיף הפליטים והעקורים כל פירוט מעבר לזה שבאג'נדה הכללית.

בהקשר לנושאי הכלכלה טענו לפתע הירדנים נגדנו כי כל הצעותינו מתייחסות לטווח הארוך, לאחר כינון השלום, אבל לא לטווח הקצר והמיידי. תגובתנו לא איחרה לבוא, והצענו להם להיכנס למו"מ על יישום מיידי של פרויקט הרכבת מים המלח לים האדום.

לסיכום הגשנו להם בכתב את הצעת האג'נדה שהצגנו בישיבה הקודמת וציינו שאנו מצפים לקבל הצעתם הנגדית.

בברכה

המשלחת

תפ:רהמ, שהח

כ"ח - 1973

נכנס **
**
**
**

מסמך: 647782
חוזם: 6,36673
מ-: השלום, נר: 157, תא: 250693, זח: 0116, דח: מ, סג: סו
סודי/מיד

א ל: ראש-המשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד.

ד ע: ראשי המשלחות למו"מ, וושינגטון.

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית.

מכתב מוברק
=====

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (24.6.93).
(א) השיחות בערוץ הירדני (לפני הצהרים)

(ב) השיחות בערוץ הפלסטיני (אחרי הצהרים)

(ג) שיחות עם האמריקנים

+-----+
! עיקרי הדברים:
!
! הערוץ הירדני - השיחות במסגרת ערוץ זה התמקדו גם היום במישור עבודתן!
! של קבוצת העבודה. יש לציין כי היום נפגש המלך חוסיין עם מזכיר
! המדינה, כאן במחמ"ד אולם למעט העדרותו החלקית של ראש המשלחת הירדנית,
! טראונה, לא שיבש הביקור את סידרי עבודתם של עמיתינו הירדנים.
! קדמה לשיבת הועדות פגישה בארבע עיניים בין רובינשטיין לבין טראונה בה!
! הובהרו סוגיות הקשורות למו"מ ונושאים נוספים.
! בועדה לנושאי המים, האנרגיה ואיכות הסביבה נמשך היום הדיון על סדר
! היום לקבוצת עבודה זו והתקיים דיון בנושא המים.
! בקבוצת העבודה לעניני כלכלה ופליטים הוצגה מטעמנו בע"פ הצעה לאג'נדה!
! של הקבוצה תוך הדגשת ההיבטים הקשורים לסוגיות כלכלה. בני שיחנו הבטיחו!
!
! תגובה לרעיונותינו בשבוע הבא.
! בקבוצת העבודה לנושא הבטחון והגבולות נדונה סוגית צעדי C.B.M. וקשרי
! הזיקה ביניהם לבין חוזה שלום.
! הועדה לנושא הבנקאות סיימה למעשה את דיוניה לסבב זה, הועדה כזכור דנה!
! בנושא פתיחתם של בנקים ירדנים באיו"ש ואולם המחלוקות בין הצדדים טרם
! יושבו. המחלוקת נוגעת לגבי שימוש במונחים וכן לשיעור ההפקדה שיהיה!
! מותר לסניפים להעביר למשרדיהם הראשיים בעמאן. המו"מ יימשך בסבב הבא.
!
! הערוץ הפלסטיני - גם היום לא נטל חיידר עבד אל שאפי חלק בדיונים מפאת!
! סיבות בריאותיות. (פייצל חוסייני נעדר גם כן). הדיונים התקיימו בערוץ!
! זה במסגרת ועדות ללא כינוס המליאה.
! בועדה לענין "זכויות האדם" (שהתכנסה בתום הערוץ הירדני) הועלו בהמשך!
! לאתמול סוגיות הקשורות לאחד משפחות ולקריטריונים בנושא זה. בועדה!
! לנושא הקונצפט ולנושא הצהרת העקרונות עלה שוב נושא ירושלים ובני שיחנו!
! העלו את הסוגיה בנושא שאין להמנע מלדון בו בהקשר להסדרי הביניים ואנו!
! השבנו כי זה מרשם ליצירת מבוי סתום וראוי להמנע מכך. היו חילופי דברים!
!
! בינינו לכינם בנושא מעמדה של ירושלים והזיקה שיש לכל צד לגביה.
! כן התקיים דיון בועדה זו על נושא הסמכויות שיועברו לפלסטינים בעת
! כינון ההסדר.

! כוועדה לעניני קרקע ומים השלים בן-ארי את הצגת המצב המשפטי בשטחים
! בנוגע לאדמות מדינה. הפלסטינים הציגו את עמדתם הדוחה את התפיסה שלנו
! לגבי שיתוף בניהול באדמות המדינה משום שהם ישארו בעמדת נחיתות.
! על פי סיכום כינינו לבין בני שיחנו קיימו הועדות לענין הקונספט ולענין!
! הצהרת העקרונות ישיבה משותפת עם הוועדה לענין קרקעות ומים. בדיון
! המשותף של שתי הועדות הצגנו את תפיסתנו לגבי סוגית ה-JURISDICTION.
! הוחלפו דעות כינינו לבין הפלסטינים תוך מתן דוגמאות והסברים לתפיסתנו,
! ושאלות משני הצדדים בקשר למודלים.
+-----+

א. השיחות בערוץ הירדני - יום ה', 24.6.93 בוקר

פגישת רובינשטיין - טראונה

בשיחת רובינשטיין עם ד"ר טראונה, ציין ד"ר טראונה, לאחר שסקר את מצבה
הכלכלי העגום של ירדן כנגד הדרישות הרבות המופנות כלפיה, תיאר את
הבעיות של פלסטינאים רבים השוהים בירדן מטעמים שונים, וביקש שנסכים
להחזיר את המאחרים שקטגוריה אנושית ולא פוליטית. דיבר הפעם על מספר
שונה, 31 אלף, המופיעים לדבריו במחשב הירדני. רובינשטיין תיאר את
מדיניותנו המסתייגת והבטיח להעביר הבקשה לדרג המדיני, תוך ציון שמעשית
ישנה מכסה לאחמ"שים שבקשר אליה יכולים הם לפנות על בסיס דיון בכל מקרה
לגופו. אגב, שגריר ארה"ב בירדן, רוג'ר הריסון, בא לשיחה עם רובינשטיין
והציע שנסכים לקלוט 500 כמחווה לירדנים. בשיחה עלו נושאים נוספים כמו
הבנקים.

קבוצת העבודה לעניני מים, אנרגיה ואיכות הסביבה - 24.6.93

חלקה הראשון של הישיבה הוקדש היום גם כן לחילופי דברים בנושא האג'נדה
של קבוצת עבודה זו. חאדדין פתח ואמר כי אם אין שינוי בעמדת הצדדים
בנושא ה - PREAMBLE. לאג'נדה (כיוון דבריו בעיקר אלינו) הרי הגענו
ל- STALEMATE והדיון תקוע.

רוזנטל חזר על הצגת גישתנו לפיה מטרתה של קבוצת עבודה זו הינה לעסוק
בגיבוש ובאיתור הנושאים לדיון בתחומי המים, האנרגיה ובתחום איכות
הסביבה וכי אין מקום לסכך עבודתה של הקבוצה בכך שיעורכו בה אלמנטים
פוליטיים המאזכרים את הסכסוך בין שני הצדדים. רוזנטל הוסיף כי אף שברור
לנו הקונטקסט של ישיבתנו לדיון ואף כי עבודת קבוצה זו נגזרת מן
האג'נדה הכללית (שהוסכמה ב - 28.10.92) הרי אנו סבורים שהדרך הנאותה
להפעיל הקבוצה - היא להמנע משרבוב ההיבט הפוליטי לפעולתה.

חאדדין הגיב ואמר שאם זו גישתנו אולי אין מקום לבזבז הזמן בקבוצה זו
אלא להקדישו לפתרון הקונפליקט בין שתי המדינות ואח"כ לדון בהיבטים
הטכניים של הנושאים (כפי שאנו מגדירים את סוגיות הדיון). אם כך, אמר
חאדדין, אזי ישיבתנו כאן היא PREMATURE.

רוזנטל השיבו כי ישיבתנו בצורתא אולי היא POSTMATURE ולא כקביעת
חאדדין. שכן, אילו היינו מטפלים ביחד בנושאים שבין שתי מדינותינו
(התיחס בעיקר לנושא המים) כבר לפני כמה עשרות שנים - מצב כולנו היה
טוב יותר, עתה אנו נמצאים אולי קצת באיחור אך עדיין יש מקום לעשייה
ולשיפור הדדי.

אכידן ושגיא שנטלו את רשות הדיבור התייחסו להיבטים המעשיים והחיוביים
של הדיונים המשותפים בין שני הצדדים. שגיא הדגיש כי אין מניעה שהצדדים
ילבנו הסוגיות המשותפות ואף יתוו דרכי פעולה אך יוציאון אל הפועל
בעתוי המתאים. זה יאפשר את בניתו של הגשר בין הצדדים, אמר שגיא.

בחלקה השני של הישיבה נדונו סעיפים 1A. 1B לסדר היום המוצע של ירדן

רוזנטל הדגיש שהניסוחים שמציעים הירדנים אינם מקובלים עלינו. הירדן והירמוך הם מערכת הידרולוגית אחת. ישראל מתנגדת לשימוש במילה RESTORATION בהקשר לירדן וכמו-כן מתנגדים לביטוי CONFINING לגבי הירמוך.

חדדין הגיב שקו ההתייחסות הוא RIGHTFUL SHARE אך הוא מוכן להשתמש בביטוי CONFINING גם לגבי זכויות בירדן. חדדין התחמק מהשאלה האם גם ממלכת ירדן רואה את הירמוך והירדן במכלול אחד. רוזנטל הציע נוסח שאומר:

DEFINING (OR SECURING) THE RIGHTFUL WATER SHARES OF THE TWO PARTIES
IN THE YARMUQ AND JORDAN RIVERS

חדדין הגיב שהנוסח מעודד אך הם עומדים על הכללת המונח CONFINING לגבי הירמוך ו-RESTORING לגבי הירדן. בנקודה זאת נדחה המשך הדיון לשבוע הבא.

קבוצת הבטחון והגבולות (24.6.93)

משתתפים מן הצד הירדני: עבדאללה טוקאן, גנרל שורדום, מוסא בריזאת, בריגדיר כרדי קולונל מכרם תל

משתתפים מצידנו: דני רוטשילד, נחמן טל ועמוס גלעד

1. טוקאן פתח את דיון מליאת קבוצת הבטחון והגבולות. בדבריו התמקד בסוגיית צעדי ה C.B.M ומקומם בתהליך השלום. לשיטתו צעדי C.B.M ייושמו אך ורק לאחר פריצת דרך כמו "מ המדיני ובמיוחד בערוץ המו"מ עם הפלסטינים. עם זאת הביע טוקאן נכונות לדון ולגבש רשימת צעדי C.B.M ש"יונחו על המדף" עד שיבשילו התנאים למימושם, קרי כאמור פריצת דרך כמו "מ המדיני.

2. רוטשילד השיבו, כי צעדי בניית אמון חיונים על-פי תפיסתנו לצורך מניעת אי-הכנות ופתרון בעיות וחשובה מכל - הכשרת הקרקע לחוזה שלום בין ישראל לבין ירדן.

3. בהמשך דבריו שאל טוקאן מהו המועד המקובל עלינו לדיון בסוגיית הגבולות. רוטשילד השיבו, כי נושא הגבולות יידון על פי תפיסתנו בשלבים האחרונים של המו"מ, במסגרת גיבוש חוזה השלום בין ירדן לבין ישראל.

4. בתום הדיונים סוכם, כי בשבוע הבא יידונו נושאים שונים כפי שייקבעו על ידי שתי המשלחות.

הערוץ הירדני - קבוצת העבודה בנושאי כלכלה ופליטים - 24.6.93

השתתפו: מצידנו - נ.ענר, א. בן-ארי, מ. מזוז, א. נויבך מצידם - מ. דודין, ע. ג'אבר, קטאנני, מ. עלוואן, עריבאת

דודין פתח בציון העובדה כי הנושא של "מאחרים" נדון ארוכות בשיחה שבין רובינשטיין לבין טראונה, והציע כי נעבור, כמוסכם, לחילופי דעות בנושא של אג'נדה לקבוצת העבודה.

בפני הירדנים הוצגה על ידינו בע"פ טיוטת האג'נדה לקבוצה זו. להלן נוסח הטיוטא:

WORKING GROUP DRAFT SUB-AGENDA

A. ECONOMIC MATTERS

1. EXPORT FROM JORDAN TO THE TERRITORIES AND FROM THE TERRITORIES TO JORDAN.

THE JORDANIAN TEAM MAY BRING A LIST OF ITEMS THAT BOTH SIDES WILL HAVE INTEREST IN.

CUSTOMS ARRANGEMENTS WILL BE CONSIDERED IN ACCORDANCE WITH THIS LIST.

2. TRADE BETWEEN ISRAEL AND JORDAN.

THIS SUBJECT REFER TO THE TIME OF PEACE.

- 2.1. THE LIFTING OF THE ARAB BOYCOTT.

- 2.2. THE STRUCTURE OF THE TRADE AGREEMENT.

- 2.3. DIRECT INVESTMENT FROM ISRAEL IN JORDAN AND VICE VERSA.

3. TRANSIT ARRANGEMENTS BETWEEN THE TWO COUNTRIES.

3.1. TRANSIT OF GOODS FROM JORDAN TO AND FROM THE MEDITERRANEAN; AND TRANSIT OF GOODS TO AND FROM ISRAEL THROUGH JORDAN TO OTHER COUNTRIES.

4. TRANSPORTATION.

4.1. ARRANGEMENTS AND AGREEMENT FOR CIVIL AVIATION AS WELL AS FOR GROUND TRANSPORTATION.

4.2. EXPLORING THE POSSIBILITY OF BUILDING AN AIRPORT IN EILAT/AQABA THAT WILL PROVIDE SERVICES TO BOTH CITIES.

4.3. EXPLORING THE POSSIBILITY OF BUILDING A RAILROAD FROM THE DEAD SEA TO THE RED SEA TO CARRY THE PRODUCTS OF THE DEAD SEA TO THE SOUTH.

5. BANKING.

5.1. DESIGN A FORMATION FOR MUTUAL BANKING ACTIVITY IN JORDAN AND ISRAEL. THIS AGREEMENT WILL INCLUDE ALL ASPECTS OF BANKING ACTIVITY.

5.2. CURRENCY: EXPLORING MONETARY ARRANGEMENTS FOR USING BOTH CURRENCIES.

6. TOURISM

B. REFUGEES AND DISPLACED PERSONS

ACHIEVING AN AGREED JUST SOLUTION TO THE BILATERAL ASPECTS OF THE PROBLEM OF REFUGEES AND DISPLACED PERSONS IN ACCORDANCE

WITH INTERNATIONAL LAW.

C. OTHER SUBJECTS

1. HEALTH

1.1. EXCHANGE OF INFORMATION ON EPIDEMICS.

1.2. COOPERATION IN HEALTH RELATED ISSUES.

2. DRUG CONTROL

2.1. MUTUAL EFFORTS TO COMBAT ILLICIT DRUGS.

D. JORDANIAN PARTICIPATION IN THE INTERIM ARRANGEMENTS IN THE ABOVE MENTIONED ITEMS

נויבך הציג את הסעיפים הכלכליים של הצעת האג'נדה שהכנו, המבוססת ברובה על נושאים שכבר עלו בסככים קודמים בדיוני הקבוצה:

1. סחר בין ירדן לשטחים-

הוצגו עיקרי הדברים שכבר נדונו בישיבות הקודמות, והוזכר שאנו ממתינים לרשימת מוצרים בני-יצוא מירדן לשטחים.

דודין העיר כי יש כבר רשימה אחת, של סחורות שירדן מיצאת ככלל, של הבנק המרכזי הירדני. הם מבקשים שנעבור על הרשימה ונציין לגבי איזה מוצרים קיימת מניעה בטחונית ליצואם לשטחים, ועל בסיס זה ניתן להתחיל במגעים בשטח בין הירדנים לפלסטינים לגיבוש רשימת המוצרים ליצוא לשטחים. (הרשימה נמסרה לנו). כן חזר דודין על עמדתם, כי מאחר שהם לא גובים שום תשלומי מכס מהפלסטינים אין הם מוכנים להטלת מכסים על יצוא שלהם לשטחים.

נויבך ממשיך בהצגת הנושאים:

2. סחר בין ישראל לירדן -

המדובר בהסדרים לשלב של מצב שלום. תחת כותרת זו כלולים הנושאים הבאים:

- א. הסרת החרם הערבי
- ב. הסכם סחר בין ישראל לירדן
- ג. השקעות ישירות של ישראלים בירדן ולהיפך

3. הסדרי מעבר של סחורות (TRANSIT) בין שתי המדינות -

המדובר במעבר של סחורות ירדניות דרך נמלי הים התיכון הישראליים לירדן, ומעבר של סחורות ישראליות דרך ירדן למדינות אחרות, כגון מדינות המפרץ.

4. תעבורה -

תחת כותרת זו הועלו הנושאים הבאים:

- א. הסדרים לתנועה אווירית ולתנועה יבשתית
- ב. בחינת אפשרויות לבניה של שדה תעופה משותף באיזור אילת/עקבה, כאשר המסלול יהיה אחד משותף, ומשני הצדדים יהיו טרמינלים משותפים (כדומה להסדר הקיים בין צרפת לשווייץ בשדה התעופה של ז'נבה).
- ג. בחינת האפשרות לבניה של מסילת רכבת משותפת מים המלח לים-סוף

להובלת מטענים ממפעלי ים-המלח (של שני הצדדים) לנמלים במפרץ ים סוף. מסילה כזו תגיע לסף של כדאיות כלכלית רק אם תהיה משותפת.

5. בנקאות -

תחת כותרת זו הוצגו ההצעות הבאות:

- א. בחינת שיתוף פעולה בתחומי הבנקאות
- ב. בחינת אפשרויות לשיתוף בתחום המוניטרי, כולל אפשרות לשימוש במטבעות של כל מדינה במדינה האחרת להקלת הפעילות המסחרית

6. תיירות -

הפנינו בענין זה לניר שהגשנו להם בסבב הקודם.

לסיכום הפרק הכלכלי הובהר כי מדובר כאן על היחסים הבילאטריים בין ישראל לירדן, וכי כמובן שעם כינון ה-ISGA ולאחר מכן בהסדר הקבע ניתן יהיה לבחון מודלים של שיתוף פעולה משולש.

בשלב זה המשיך ענר להציג את יתר הסעיפים:

7. פליטים ועקורים -

בסעיף זה נשארנו צמודים לנוסח המוסכם באג'נדה הכללית.

8. בריאות -

בסעיף זה הוצגו הנושאים הבאים:

- א. החלפת מידע בנושא מחלות ומגיפות
- ב. שיתוף פעולה כללי בתחומי בריאות שונים

9. סמים (DRUG CONTROL) -

מאמצים משותפים למאבק בסמים אסורים

10. שיתוף ירדני בהסדרי הביניים -

הפנינו לרעיונות שונים שהועלו בדיונים ומסמכים קודמים, כגון: חינוך, מטבע, תיעוד, גשרים ועוד.

דודין הודה על ההצגה, וציין כי רשמו בקפידה את הדברים וישיבו עליהם בישיבה הבאה לאחר שילמדו אותן.

כן הוסיף כי הם מבקשים לדון בהסדרי המעבר בגשרים, בקשר עם הנושא של יצוא מירדן לשטחים. כן ציין שתהיה להם בעיה בנוגע לתנועת תיירות חופשית ממדינות שלישיות כאשר יש כה הרבה קשיים למעבר של ירדנים ופלסטינים.

ענר השיב שמדובר בבעיה בטחונית הנדונה בקבוצה הבטחונית, ונבחן האפשרות למתן סקירה בנושא זה גם אצלנו בקבוצה.

קבוצת העבודה לענין הבנקים (24.6.93)

התקיימה פגישה קצרה בין ד"ר מרטו לבין אחז בן-ארי (זאב אכלס שב לישראל) כדי לזהות פעם נוספת את חילוקי הדעות. סגן הנגיד הירדני חזר על עמדותיו הקודמות. בתוך כך ביקש ד"ר מרטו לציין שני ענינים נוספים:

א. כשהסדר יופעל ינתן רשיון פתיחת סניפים גם ל - JORDAN GULF BANK אשר רכש את ה - EL - MASHRIQ BANK . לבנק המפרץ לא היו סניפים באיו"ש לפני 67 אך הוא רכש כאמור בנק שהיו לו סניפים כאלה, ובתוך שכזה ביקש ד"ר מרטו שיראו אותו כתחליפו של הבנק הקודם.

ב. מזכר ההכנה יחול גם על בנק הקרקעות המצרי (EL-AQARI) על כן לא יועיל לו לאותו בנק זכרון הדברים שנחתם בין נגיד בנק ישראל לנגיד הבנק המרכזי של מצרים. אם המצירים יפתחו את הבנק (שיסחור בדינרים) ללא הרשאה ירדנית, ינקטו צעדים כנגד סניפיהם בירדן.

סוכם שכל צד ילמד את ההערות ואת גדר המחלוקת והמו"מ יתחדש בסבב הבא.

גם שגריר ארה"ב בירדן, הריסון, בא לשוחח בנושא זה, תוך שהציע כי נגמish מול הגמשה ירדנית.

עד כאן חלק א'

תפ: שהח, רהמ, ראשהממשלה

נכנס **
**
**
**

מסמך: 647784
חוזם: 6,36674
מ-: השלום, נר: 158, תא: 250693, זח: 0136, דח: מ, סג: סו
סודי/מיד

אל: ראש-הממשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד.

דע: ראשי המשלחות למו"מ, וושינגטון.

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית.

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (24.6.93).

דוח-חלק ב'
=====

ב) השיחות בערוץ הפלסטיני (אחרי הצהרים)

ג) שיחות עם האמריקנים

כ. השיחות בערוץ הפלסטיני - יום ה' 24.6.93 אחה"צ

בשולי המו"מ עם הפלסטינים

עריקאת התקשר לרובינשטיין ואמר שאינם יכולים לקבל משאלתנו מאתמול לאחד שתי ועדות (קונצפט וקרקע) לצורך דיון בנושאי הצהרת העקרונות הקשורים ל-JURISDICTION. רובינשטיין אמר כי נחיה בלי זאת, אך הם נוהגים להעלות תדיר בקשות שונות, ולפני שיפנו שנית יזכרו תגובתם. בצהרים פנה, בעקבות זאת, קסיס לרובינשטיין והציע שהועדות ייפגשו תחילה לזמן קצר. ואחר כך תהיה ועדה מאוחדת. כך היה.

הועדה לענין הקונצפט ולענין הצהרת העקרונות (24.6.93)

נכחו מטעמם: עריקאת, קאסיס, אל אגא, רשיד חאלידי, כילאני וקצרנית
נכחו מטעמנו: רובינשטיין, סייבל, טל, אבידן וזהר

שני נושאים נדונו היום בישיבת הועדה, האחד - נושא ירושלים
והשני - נושא הסמכויות שיעברו לפלסטינים והסמכויות שלא יועברו אליהם.

ירושלים

עריקאת פתח והעלה את הנושא ואמר כי הם חייבים להעלות את נושא ירושלים משום שהצהרותיו של ראש הממשלה מדאיגה אותן ו"יש בה כל היסודות לטרפד את התהליך כולו." הוסיף כי הם מתנגדים להוצאת ירושלים מן הדיון משום מרכזיותה לגביהם ומשום הזיקה שיש להם ולכל המוסלמים. ציין כי ירושלים אף חשובה להם יותר מאשר לרבין, ולשאלת רובינשטיין מדוע הם סבורים כך אמרו כי "רבין נמצא בעמדה שהוא יכול לקבוע עובדות וליצור מצבים בלתי הפיכים" ומכאן רגישותם היתרה.

בנטלו את רשות הדיבור אמר רובינשטיין כי העלאת ירושלים על שולחן המו"מ עתה היא משגה והזכיר כי כבר בעת טויות המסגרת לתהליך היה ברור לכל הצדדים כי ירושלים אינה נושא לדיון כאן. זאת ועוד, המגמה צריכה להיות

קירוב עמדות ולא חידודן .

הוסיף כי אנו רגישים לזיקתם של אחרים לעיר לרבות לצרכים הדתיים, ואנו שומרים בקפדנות על חופש הגישה למקומות הקדושים.

בהתייחסו לקביעת העובדות בעיר ובסביבותיה אמר כי אכן חלה התפתחות בעיר ומאז 67 נבנו שכונות חדשות, אך לא רק יהודים בנו בירושלים אלא גם ערבים.

בהתייחסו לדברי רה"מ אמר רובינשטיין כי זו עמדתה של ישראל, וראש הממשלה כבר התבטא בעבר בצורה ברורה ונחרצת בסוגיה, רה"מ הוסיף כי לא נפסול האפשרות לשתף את ערביי העיר בבחירות להסדרי הביניים, ואולם אך משגה הוא מצדם להעלות את העיר כנושא בהקשר זה (של הסדר הביניים). הוסיף כי רה"מ העלה הענין רק לאחר שהם עשו זאת, ועמדתנו נחרצת כי העלאת הנושא בקונטקסט הזה אינה רלבנטית ורק מכשילה המאמץ.

רובינשטיין ציין כי אנו מכבדים זיקות דתיות ואנושיות שיש לפלסטינים לירושלים, אבל הם יודעים גם את הקוים האדומים שלנו בקשר לעמדותינו, כמו שהתוודעו לגמישויות שלנו.

בחילופי הדברים הזכיר רובינשטיין את הימים שבהם נמנעה מאתנו הגישה למקומות הקדושים והזכיר חילול מצבות בבית העלמין על הר הזיתים ששימשו חמרי בניה במחנה לגיון בירושלים.

עריקאת אמר כי הוא מקוה שדברים כאלה לא ישנו בעתיד וכי מגמתם לפתוח דף חדש להשלמה (RECONCILIATION) עמנו. מכל מקום, אמר עריקאת, אתם באתם למזרח ירושלים ככובשים ולכן מה שיעלה בגורלה של יריחו עזה וכו' יעלה גם בגורלה של מזרח ירושלים.

רובינשטיין השיבו כי חבל שהם נוקטים בגישה כזו העלול לטרפד את הסיכום להסדר, וכי אך משגה הוא להציג הדברים כך, כי זהו מרשם למבוי סתום.

נושא העברת הסמכויות

בחלקה השני של הישיבה העלה עריקאת את השאלה לגבי משמעו המונח VAST MAJORITY של הסמכויות שיועברו לפלסטינים. אמר כי לגירסתם עליהם לקבל את כל הסמכויות ואולם הם מבקשים לדעת למה אנו מתכוונים.

רובינשטיין תיאר את תולדות המינהל האזרחי, הבהיר כי למעט סמכויות שישארו בידנו בנושאי בטחון והאחריות על הישראלים, ישארו בידנו גם מקצת מן הדברים שיש להם נגיעה או לשמירה לטיבו של הסדר הביניים כשלעצמו ולאי סגירת אופציות, ולאחר שנתבקש למנות איזה סמכויות מלבד בטחון אנו מתכוונים להשאיר, ציין כדוגמא סוגיות כמו מכס, תכנון ובניה (בישובים היהודים וגם בהקשר לשנוי ייעוד של קרקעות שינוהלו במשותף), כניסה ויציאה בגשרי הירדן, ונושאים של מעבר תוצרת חלקאית לישראל.

בשלב זה התפתח דין ודברים בין רובינשטיין לבין עריקאת וקאסיס, האחרון טען (בשמץ של ציניות) כי אם זה רק (FEW EXAMPALLES) על מה שישאר בידנו הרי מה יותר בידם מן ה - VAST MAJORITY.

קאסיס אף ביקש מרובינשטיין שימנה א כל הסמכויות שיוותרו בידנו ורובינשטיין השיבו כי נעשה זאת במשולב עם הצגת הסמכויות שכן יועברו אליהם. לא אחת, אמר רובינשטיין, ניסינו לשכנע אתכם לשמוע את גירסתנו לגבי מה יועבר אליכם ואתם דחיתם אותנו. לפיכך נציג את מה שישאר בידנו לכשתסכימו שנציג את מה שעובר לידכם, בכל התחומים המגוונים והשונים, ואז ניתן יהיה להמחיש כי אכן מירב הסמכויות לניהול אורחות חייכם - תמסרנה לידכם, ורק מיעוט קטן מסמכויות המינהל האזרחי, שאין עיקר עניינו באוכלוסיה הפלסטינית ישאר בידנו.

הערוץ הפלסטיני - קבוצת העבודה לענייני קרקע ומים - 24.6.93, 16.30.

המפגש החל בהמשך הרצאתו של אחז בן ארי על סוגי הקרקע השונים ועל ההליכים לקביעת הבעלות על הקרקע, תוך פירוט דרך עבודתו של הממונה על הרכוש הממשלתי בקביעת בעלותה של המדינה על קרקעות.

בהרצאת דברים המשיך אחז בן-ארי לסקור את דיני הקרקעות ככל שהם נוגעים לזיהוי ואיתור אדמות מדינה, ולדרך שבה יכול אדם לרכוש זכויות באדמות כאלה. בסקירה הודגש, כי אם יש עיבודים ארוכי שנים באדמות מדינה תוך השגת גבול, הרי הממשל הישראלי מתייחס אל אדמות אלה אף על פי כן באופן מעשי כאדמות פרטיות (כמו למשל "אדמות באר-שבע ברצועת עזה) וכך נתייחס אליהן גם במו"מ. על-כן כאשר דיברנו על כ-60 אחוז אדמות פרטיות, יש לכלול בקטגוריה זו גם אדמות אשר מבחינה משפטית נחשבות כאדמות מדינה אך לעניננו נחשבות כאדמות פרטיות. כמו כן הודגש כי ע"פ הדין, כפי שקיבל חיזוק בפסיקה של בתי המשפט הירדניים, תשלום מס רכוש על קרקע חקלאית ללא עיבודה בפועל אינו ראיה לבעלות עליה.

בסקירה הוצגה גם תמונה מפורטת של הליכי ההכרזה על אדמות מדינה והאמצעים הננקטים כדי לוודא שאין מדובר באדמה פרטית.

לאחר הצגה זו חזר והתעורר הוויכוח על התחולה הטריטוריאלית. סועד אל-עאמרי טענה כי בצורת דיוננו כאן אנו מניחים יסודות לשיתוף בניהול הקרקעות והם הרי מתנגדים לכך בתכלית. חלוקת הסמכויות פירושה למעשה הקפאת המצב הקיים, והטלת וטו ישראלי על שימושי הקרקע. הקפאת מהו לאחר כיבוש בן 27 שנים בהן נמנעו מהם אפשרויות פיתוח, מהווה פגיעה בהם. סועד גם ציינה כי לפי אמנת ג'נבה חל איסור על העברת אוכלוסיות הכובש לשטח הכבוש, ואילו אנו לא זו בלבד שהרשינו התנחלויות הרי אנו מפלים את התושבים הפלסטינים המקוריים לרעה.

רוטשילד הגיב כי אין זה נכון כי הקפאנו הפיתוח, אדרבא, בתכניות המיתאר של הכפרים נלקחו צרכי התכנון עד שנת 2005. לא מנענו ואין אנו מונעים גם בניה בכפרים, ואכן היתה בניה רבה בכפרים וניתן להוכיח זאת באמצעות תצלומי אוויר. סועד ציינה כי יש אכן בניה בלתי חוקית ולא ניתנו מצדנו היתרי בניה. רוטשילד הגיב כי על אף זאת לא נעצרה הבניה. להתייחסותו הספציפית של ספאריני לאל-רם, הבטיח רוטשילד להציג את תצלומי האוויר ההשוואתיים של כפר זה.

אל-עאמרי שבה והביעה התנגדותם למושג השיתוף (SHARING) הגורם להקפאת פיתוח, אבל יוצר גם שיוויון מלאכותי בין הכובש לנכבש. זוהי אדמה פלסטינית, טענה סועד, ואין לכובש כל זכות לנהלה. מאידך אין כל חוק, ואין גם שום הסדר זמני, שיכול למנוע שימוש בקרקע ע"י התושבים. "אם נקבל את רעיון השיתוף עם הכובש נימצא נותנים לגיטימציה לכיבוש" הבהירה סועד.

בן ארי שאל האם לא יהיה בסוף התהליך מסמך שייחתם במשותף, וסועד השיבה כי לא ייכלל בו רעיון השיתוף, ובאשר לסמכויות, הרי לנו לא תהיה סמכות קרקעית ובשטחים יהיו סמכות אחת וחוק אחד.

בן ארי ציין כי באופן מעשי יכולה שיטת השיתוף לעבוד, וחזר על העובדה כי לכ-90 אחוז מן הכפרים יש תכניות מיתאר ובאשר למאזן הקרקעות, הרי כיום אין לפלסטינים דבר וגורל קרקעות המדינה מצוי בידי הממונה הישראלי המחליט, בהתאם לשיקוליו הוא, על הקצאת הקרקעות. לעומת זאת יוצר הקונצפט שלנו מודל משותף לפיו אם נזדקק לאדמה נצטרך לקבל אישור מן הפלסטינים והם, מצדם, יצרכו לקבל אישורנו.

לשאלת רוטשילד האם הם מקבלים את רעיון אי הפגיעה בסטטוס הקבע, הגיבה

אל-עאמרי כי אין להסתפק בקביעה סובייקטיבית אלא בקביעה אובייקטיבית של המדד לאי-פגיעה. מדד זה יכול להיות יישומן של 242 ו-338 שקובעות כי על הכיבוש להסתיים (נסיגה) וכי הסיפוח אינו מהווה אופציה (אי רכישת שטחים במלחמה). מכאן שאין ביישום 242 משום פגיעה בסטטוס הקבע, מאידך אי-יישומה אכן פוגע בסטטוס הקבע.

מנצור ביקש לחזור ולברר מה היא בעצם עמדתנו בנוגע לניהול אדמות המדינה - ניהול ע"י הפלסטינים, ניהול משותף או משהו אחר. אם הפלסטינים ינהלו את אדמות המדינה, לדעת מנצור לא תהיה בכך פגיעה בסטטוס הקבע, מאידך אם לישראל תהיה נגיעה כלשהי לניהול אדמות המדינה הרי תהיה בכך פגיעה מכיוון של ישראל אין כל מעמד בשטח, מלבד הכיבוש.

רוטשילד חזר ואמר כי אנו מדברים על הסדרי ביניים לחמש שנים ומבחינתנו לא ייעשה דבר בתקופת הביניים שיסגור אופציות לסטטוס הקבע. אין לזה קשר ל-242 או למעמדנו ככובשים - ההסכם שייחתם הוא אשר יקבע מה יקרה במהלך חמש השנים.

הערוץ הפלסטיני - קבוצת עבודה למסמך העקרונות - 24.6.93, 16.40

השתתפו מצדם: עריקאת, סועד אל-עאמרי, קסיס, כילאני, אל-ער'א, והמומחים רשיד ח'לידי, מנצור, ספריני ושריף אל-מוסא. מצדנו השתתף כל הצוות פרט למומחים.

הדיון החל בסוגיית התחולה (JURISDICTION) וכיצד תשתקף בניסוח הצהרת העקרונות, והתפתח אח"כ לסוגיות עקרוניות בקונצפט שלנו ובמודל הפלסטיני.

רובינשטיין הגדיר את הרעיון הבסיסי שלנו כשילוב (COMBINATION) של סמכויות פונקציונליות-אופרטיביות (OPERATIONAL - FUNCTIONAL) (POWERS AND RESPONSIBILITIES) ושל היבטים קרקעיים מסוימים.

אנו משתמשים במונח "יחידה טריטוריאלית אחת" במענה לחששות הפלס' כאילו אנו מנסים לקבוע, בתקופת הביניים, את דמות סטטוס הקבע. אין זו כוונתנו, הדגיש רובינשטיין, וסטטוס הקבע יידון בכוא העת, כאשר האופציות לגביו תישארנה, בתקופת הביניים, פתוחות לכיוונים שונים. כינתיים תפעיל המועצה הפלסטינית סמכויות בהתאם למתאים (AS) (APPROPRIATE), ברמות שונות:

* לגבי הפלסטינים בשטחים - סמכויותיה תהיינה רחבות ויהיו שינוי ושונות מן הקיים היום;

* לגבי הקרקעות - בהצעותינו סמכויות רציניות שתוצגנה בקה"ע לקרקע ומים;

* כאשר לתחולת המשפט והחוק - המצב בשטח כולל הן פלסטינים, הן ישראלים ואת ענייני הבטחון, ועל כן יש למצוא פתרונות יצירתיים.

אנו יודעים כי הרעיונות הפלסטינים שונים, אולם אנו סבורים, המשיך רובינשטיין, כי הצעותינו כוללות העברת סמכויות רבות לידי הפלס' תוך שאחרות מופעלות במשותף או על ידינו. לדעתנו אין מודל זה קובע מסמרות לסטטוס הקבע שלא כמודל הפלסטיני.

בסיום דבריו הזכיר רובינשטיין כי יש גם לחזור לסוגיית בחינת (REVIEW) החקיקה הקיימת בשטחים, שיש לה השלכה לסוגיית התחולה, והציע כי מומחים מצדנו ומצדם ייפגשו לדון בכך, דבר שיעיד גם על התקדמות בשיחות, והזמן בשל לכך.

קמיל מנצור אמר כי שמירת שלמותם הטריטוריאלית (THE TERRITORIAL INTEGRITY) של השטחים הכבושים וההתייחסות אליהם כיחידה אחת, רעיונות שהועלו על ידינו, מתייחסים להסדר הביניים, ועל כן הם מצביעים על הצורך בקיום תחולה טריטוריאלית אחידה (ONE TERRITORIAL JURISDICTION). על כן אין לדבר על חלוקת סמכויות, המהווה מצדה קביעת מסמרות לסטטוס הקבע.

רובינשטיין ציין כי לצד העברת הסמכויות הגדולה לפלסטינאים, מדריכים שלושה עקרונות מדריכים את עמדתנו בנוגע להסדרי הביניים: בטחון, ישראלים בשטחים, ושמירת אופציות פתוחות, את סוגיית הקרקע יש לשפוט בהתאם לשלושה עקרונות אלה. הסמכויות המוצעות בנוגע לקרקע יאפשרו לפלסטינים לעשות הנדרש בנוגע לאוכלוסייתם מבלי לקבוע מראש את סטטוס הקבע. גישתנו הפונקציונלית, הבהיר רובינשטיין, אינה פוגעת בזכויות קניין בקרקע, אולם היא מניחה קיומן של סמכויות בניהול הקרקע ברמות שונות. שילוב הסמכויות והמישורים השונים בצורה יצירתית יביא לידי ביטוי את הסמכויות הפלסטיניות, מחד, ואת הצרכים שלנו מאידך.

מנצור התייחס שנית לעובדה כי ה- TERMS OF REFERENCE שלהם מחייבים דיון בקרקעות במסגרת תחולה טריטוריאלית, וקסים הוסיף כי גישתנו של ריבוי רמות תחולה (MULTI-LAYER JURISDICTION) אינה כוללת תחולה טריטוריאלית. גישתנו, לדברי קסים, היא פונקציונלית בלבד, ומתעלמת מן העובדה כי על סמכויות להיות מופעלות במסגרת שטח מוגדר. כדוגמא לסמכויות בעלות מימד טריטוריאלי הביא קסים את סלילת הכבישים והחקלאות.

רובינשטיין ציין כי התייחסותנו ל"יחידה טריטוריאלית אחת", נבעה מחששות הפלסטינים כי אנו מתכוונים לחלוקת השטח, ולא היא. עריקאת הגיב כי לדעתם, אנו מחלקים השטח לשלוש יחידות - פלסטינית, ישראלית ומשותפת (SHARING).

רובינשטיין שלל קביעה זו כחלוקה טריטוריאלית.

קסים העלה דוגמאות אחרות - חלוקת דואר, השמדת מזיקים - ורובינשטיין הגיב כי יהיה תחום סמכויות רחב שיופעל בלעדית ע"י הפלסטינית, ותהיינה סמכויות שתופעלנה תוך שיתוף פעולה עמנו - כגון המשטרה והכבישים - כאשר שיתוף הפעולה נובע מרצון, במקרים שיועילו לשני הצדדים, או מהכרח. לשאלת קסים האם יהיו תחומי פעולה בהם לא תהיה לנו דריסת רגל, השיב רובינשטיין בחיוב, וציין לדוגמא את תחומי החינוך והבריאות, וכמובן ישנם עוד. את המע"מ הזכיר רובינשטיין כדוגמא לסמכות שתוכרע במשותף (גובה המע"מ) אך תופעל על ידם בשטחים, לצורכיהם.

קסים ציין כי זה אכן מודל מסובך המדבר על הפעלת חלק מן הסמכויות, בחלק מן השטח על חלק מן האוכלוסייה ומחייב שיתוף עמנו בכל אחת מן הסמכויות. "במשך 26 שנים היה הכל בידיכם, התלונן קסים, ועתה הכל בעצם משותף". רובינשטיין הגיב כי רק חלק קטן מן הסמכויות יופעל במשותף, ורובינשטיין הביא כדוגמא נוספת את התכנון המוניציפלי (ZONING) כסמכות בעלת היבט קרקעי שתופעל על ידם. הוא המשיך וציין כי גישתנו אמנם פונקציונלית אך היא הרבה יותר רחבה מכפי שמתואר על ידם, גם אם אינה רחבה מספיק לטעמם. גישתנו, הדגיש רובינשטיין, מתחשבת בדעתם ועל כן הורחב בה ההיבט הקרקעי בהשוואה לעבר. רובינשטיין שלל את קביעתו של עריקאת כאילו האחריות הטריטוריאלית הכוללת תהיה בידינו. וציין כי אנו נהיה אחראים לבטחון ולישראלים בשטחים (כולל ביישובים). להערת עריקאת כי זה מרוקן מתוכן את הביטוי בו אנו השתמשנו, של שלמות טריטוריאלית, השיב רובינשטיין כי הטריטוריאליות והריבונות יידונו במו"מ על סטטוס הקבע וכי גורל השטח

יוכרע בשלב המו"מ השני. הסיבה לכך היא כי אין ריבונות מוכרת בשטחים. לטענת ח'לידי ליישום הטריטוריאליות עתה תוך דיון בריבונות בשלב הבא, השיב רובינשטיין כי מבחינתנו טריטוריאליות עתה פירושה ריבונות עתה.

רובינשטיין ביקש הפלסטינים לבחון את הצעותינו מנקודת הראות של מה הם מקבלים - שליטה על האוכלוסייה שלהם, פרט לנושא בטחון, וניהול היבטי קרקע שונים - שילוב שיוצר מציאות חדשה של ממש, הן להם והן לנו. סמכויותינו בהקשר זה תפחתנה בצורה משמעותית, ציין רובינשטיין.

מנצור טען כי הקונצפט שלנו מאפשר לנו להתחמק מן התחולה הטריטוריאלית במספר דרכים: באמצעות שיתוף הפעולה והתיאום בסמכויות; באמצעות החלוקה והשיתוף (DIVISION AND SHARING) בסמכויות הקרקעיות; ובאמצעות התחולה המשפטית שלא תתייחס לישראלים. יתר על כן שה"פ והתאום מיועדים לשמר למעשה מצב שנוצר על ידינו באופן חד-צדדי ועל כן סוגר גם אופציות לסטטוס הקבע.

רובינשטיין הגיב כי ניתוח זה יוצא מן ההנחה כי אנו מנסים למנוע מן הפלסטינים הענקת סמכויות, אבל גישתנו היא הפוכה - ברוב תחומי הפעולה אין צורך בש"פ והם יועברו ללא סייגים, ובתחומים אחרים שה"פ הוא וולונטרי. לכן עליהם למודד את הדברים באמת המידה של מה שמועבר אליהם ומה שישתנה.

רובינשטיין המשיך ושאל את בני שיחנו, מה יהיה, על פי המודל הטריטוריאלי שלהם, מעמד המשפטי של הישראלים, ההתנחלויות וכוחותינו הצבאיים. אנו דבקים במודל שלנו, אמר, אך עלינו לדווח כיצד הם רואים את הדברים לפי המודל שלהם.

ניכר היה כי שאלה זו הפתיעה את הפלסטינים ועריקאת השיב מוכנית כי תהיה יחידה טריטוריאלית אחת עם חוק אחד ואילו כוחות הצבא ייסוגו לאתרי בטחון מוסכמים ויוסכם גם על הסדרי בטחון. רובינשטיין הקשה ושאל מי יטפל בטרור ומה יהיה מעמדו החוקי של הצבא באזור. מנצור השיב כי ישיבו על כך בכוא העת אך לא לפני שנסכים על התחולה הטריטוריאלית. רובינשטיין ביקש תשובה גם בצורה היפוטטית. רשיד ח'לידי התעשת והשיב כי אכן תהיה זו דרך טובה להפיג, באמצעות תשובות לשאלות אלו, את חששותינו. אלה שאלות נוקבות, אמר ח'לידי, ויש לדון בהן. ייתכן ונמצא בדיון בחריגים (EXCEPTIONS) תשובות שנוכל לקבל. רובינשטיין ציין כי אין במודל הפלסטיני התייחסות לשאלות אלו ובנוסף להן על המודל להתייחס גם לאי סגירת האופציות. קסיס חזר והקשה כיצד תחולה טריטוריאלית מוחלטת סוגרת אופציות, ורובינשטיין חזר והשיב כי המודל שלהם בנוי על אופציה אחת שלא סביר שתתקבל על דעת הממשלה בישראל.

עריקאת התערב בשיחה וציין כי אין התשובות שהם עשויים לתת עולות בקנה אחד עם התשובות שאנו מצפים מהם, אבל הם מבקשים כי נושא זה - הישראלים בשטחים - יועלה בצורה פורמלית על שולחן הדיונים. לדבריו עד עתה טענו כי אין אלה נושאים לדיון. רובינשטיין הגיב כי השאלות הללו נשאלו כבר לפני חדשים רבים וקסיס הגיב כי ישיבו בכוא העת. אנו פשוט איננו יודעים כיצד מתייחס המודל הפלסטיני לסוגיות אלו, כי לפי הטיוטות שלהם יש התעלמות מהן לחלוטין. כדי לדון בעמדה כלשהי - יש קודם כל להבינה, גם אם אין הבטחה מראש לקבלה.

לסיום המפגש מנה רובינשטיין שנית את שאלותינו לגבי המודל הפלסטיני, תוך הדגשה כי אנו שואלים זאת לשם הבנת הדברים, ללא שינוי בעמדותינו שלנו.

* מה יהיה מעמד צה"ל במישור המשפטי והמעשי?

- * מה בנוגע למלחמה בטרור?
- * מה יהיה מצב ההתיישבות היהודית מבחינה מעשית ומשפטית?
- * כיצד תישמרנה אופציות פתוחות לעתיד?

קסיס הגיב כי הם רואים אותנו ככובשים, ואילו עריקאת שאל האם יוכל לומר לעתונאים כי דנו היום בגורל המתנחלים בתקופת הביניים.

רובינשטיין הגיב כי דנו כאן דיון רציני ולא פוליטי, וכי עריקאת יכול אמנם לומר את אשר הוא רוצה, אך מבחינתנו דנו כאן היום באלמנטים של הצהרת העקרונות.

ג. דיון עם הצוות האמריקאי

כתום ישיבת הערוץ הירדני היום (24.6) נתקימה ביוזמתנו פגישה בינינו (רובינשטיין, רוטשילד, רוזנטל, טל, סיבל, גלעד וזוהר) לבין קרצר ומילר. הועלו שתי סוגיות כדלקמן:

א. "זכויות המים" בהקשר הפלסטיני

רובינשטיין פתח ואמר כי בעקבות הסיכום שהושג באוסלו בקבוצת הדיון המולטילטרלי הועברה לפיתחנו (לבילטרלי) סוגיית "זכויות המים". הוסיף כי ההנחיות שלנו הן שענין "זכויות המים" בהקשר הפלסטיני יידון עמם בשלב הדיונים על הסדרי הקבע. ואלו עתה (בהסדר הביניים) נדון על שימושים.

רובינשטיין הוסיף כי מפגש זה זומן כדי לברר עם האמריקאים האפשרות שיתמכו בנו בנוסחת פשרה לפיה נדבר עתה (בשלב הדיוניים על הסדר הביניים) עם הפלסטינים על WATER USING RIGHTS, דהיינו על הזכויות בשימוש במים (שכן לכל אחד ישנה הזכות להשתמש במים) ואולם הקונטקסט וכובד המשקל - בדיון בשלב זה, יהיה השימושים (USES). אנו מבקשים איפוא לרשום לפנינו עמדת ארה"ב, בהמשך לשיחות קודמות בתנאים לאמור. רוזנטל הוסיף והבהיר כי הכל צריך להעשות תחת "המטריה" שלנו כדי שלא יגרם נזק למשק המים ולמערכת כולה. הוסיף והבהיר כי משק המים (בארץ ובשטחים) מנוהל על פי שיקולים הידרולוגיים מקצועיים הנבחנים מדי שנה בהתאם לכמויות המשקעים ולאפשרויות ההידרולוגיות.

קרצר אמר כי עקרונית ניתן לומר שנושא "זכויות המים" עומד על סדר היום אבל ישנה שלביות והאספקטים בהם מדובר בנושאי הסדר הביניים הם שימושים. בהקשר זה תמך איפוא בגישתנו. ואולם קרצר ביקש להבהיר כי בהסכמתו לנוסחה שהוצעה על ידינו יש לציין כי הם (האמריקאים) אינם מבטאים בכך עמדה לגבי הקצאת מכסות המים (השתמש במונח ALLOCATIONS) בכמויות ובשיטות הנהוגות על ידינו.

רובינשטיין סיכם ואמר כי נעביר העמדה האמריקאית לממונים עלינו.

כתום המפגש העלה רובינשטיין שוב את נושא המים ואמר כי שמענו בתקשורת שהפלסטינים הכריזו על כוונתם לכונן רשות מים (WATER AUTHORITY) והבהיר כי אין ערך להכרזות כאלה אם אין הן פועל יוצא של המו"מ בינינו. קרצר ציין כי היו נסיונות פלסטינאים להודיע על כינון רשויות במספר ועדות רב-צדדיות, ועמדת ארה"ב היתה שאין זה תפקיד הפורום המולטילטרלי. מילר ביקש שנשקול לדון בכך ולהסמיק הפלסטינאים, ורובינשטיין אמר כי מה שיוסכם במו"מ הוא שיקבע.

סוגיות הבטחון בהסדרי הביניים

נושא זה הועלה על ידי האמריקאים (ביוזמת קרצר) בעקבות שיחה עם

רובינשטיין :

1. בטחון חוץ - קרצר אמר כי הפלסטינים חשים עצבנות לגבי הקביעה כי תהיה לנו אחריות כוללת בנושאי הבטחון. הוסיף כי הם (הפלסטינים) מודעים לדאגות ולצרכים שלנו בנושא זה. ואולם גם להם דאגות בנושא הבטחון ויש להם ענין בהיבטי הבטחון גם מחוץ לתחום שבו הם חיים, דהיינו, היו רוצים שיהיה להם מה לומר לגבי קביעות שייעשו בהקשר לבטחון במרחב.

2. בטחון פנים - קרצר אמר כי הפלסטינים העלו את עקרון ההדדיות ואמרו כי גם להם ענין בסוגיית בטחון הפנים וכי הם סבורים שבטחון הפנים בהסדרי הביניים צריך להיות מוסדר באורח אבולוציוני. דהיינו שבאורח הדרגתי ובהתאם ללו"ז יועברו אליהם יותר ויותר סמכויות ואחריות בתחום זה. אמר כי הם הפלסטינאים מבינים שסוגיית האחריות לבטחון אינה יכולה לעבור לידיהם מיד וכי הם אף זקוקים לסיוע חיצוני. הוסיף כי הם הזכירו אפשרות של שילוב של צד שלישי, מבלי לנקוב בזהותו של הצד השלישי. מילר אמר שהוא סבור שאחת האפשרויות היא ירדן אבל תיתכנה עוד אפשרויות. (רובינשטיין שאל לגבי שותפים נוספים שהעלו מלבד ירדן ומילר השיבו כי יש להשאיר זאת לדמיון).

קרצר הוסיף כי במגעייהם עם הפלסטינים הם (האמריקאים) "משחקים" לעתים את תפקיד הישראלים, ואמרו לפלסטינים שיבינו את גישתנו הנחרצת בנושא הבטחון קרי שאין סיכוי לגישתם. רובינשטיין רמז כי הפלסטינאים מסתמכים על מגעים עם ישראלים שמחוץ למערכת הממשלתית. רובינשטיין הזכיר עמדתנו בנושא הבטחון.

בברכה

המשלחת

תפ: שהח, רהמ, ראשהממשלה

313
מסמך 646403
חוזם: 6,34705
מ-: השלום, נר: 139, תא: 240693, דח: 0159, סג: סו
סודי/מיד

נכנס **
**
**
**

מסמך: 646403
חוזם: 6,34705
מ-: השלום, נר: 139, תא: 240693, דח: 0159, סג: סו
סודי/מיד

א ל: ראש הממשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד.

ד ע: ראשי המשלחות למו"מ, וושינגטון.

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית.

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (23.6.93)

- א. השיחות בערוץ הירדני (לפני הצהרים).
- ב. השיחות בערוץ הפלסטיני (אחר הצהרים).

+-----+
! עיקרי הדברים:
! הערוץ הירדני: בערוץ זה לא התכנסה גם היום המליאה והשיחות התנהלו
! במסגרת הועדות. בועדה לענייני מים אנרגיה ואיכות סביבה נדונו היום
! נושאים בתחום האנרגיה והוחלפו נוסחים בענין סדר היום לקבוצת עבודה זו.
! בקבוצת העבודה לנושאי כלכלה ופוליטיים התרכזו הירדנים בנושא "המאחרים"
! ואנו ניסינו לכוון הדיונים גם לנושאים אחרים. סוכם שמחר יחליפו הצדדים!
! נוסחים לסדר היום של הקבוצה. גם בקבוצת העבודה לנושאי בטחון וגבולות!
! הוקראה היום מטעמנו אג'נדה לדיון ונדונו היבטים של יחסים עתידיים בהקשר!
! הבטחוני.
! הערוץ הפלסטיני: גם בערוץ זה קוימו הדיונים במסגרת הועדות ומליאת
! הערוץ לא התכנסה. הועדה לענייני זכויות האדם התכנסה בתום הערוץ הירדני!
! והועלו בה נושאים בענין הקלות בעונשי מאסר, אחד משפחות, הקלות בטיפול!
! באוכלוסיות בהקשר לרשיונות וכדומה. בועדה לענייני הקונספט ולענייני
! הצהרת העקרונות שוב עסקנו עם בני שיחנו בהיבטים של הפער הקונספטואלי
! כינינו לבינם תוך התייחסות לנושאי התחולה, הרכב ומבנה המועצה, מספר
! חברי המועצה וכן בקשר לסוגיות הקשורות להעברת סמכויות, נושאי האחריות
! לבטחון וכדומה. בועדה לענייני קרקע ומים נסב עיקר הדיון סביב הרצאה
! שניתנה מטעמנו על הבסיס המשפטי להגדרת אדמות המדינה. בני שיחנו גילו
! ענין בהרצאה.
+-----+

(א) הערוץ הירדני - (לפני הצהרים).

קבוצת העל לנושא מים, אנרגיה ואיכות הסביבה (הערוץ הירדני - 23.6.93)

נכחו מטעמם: חאדדין, באדרן, מחאסנה, מג'אלי, באני-האני, אבו-נעמה באבן
וקצרנית.

נכחו מטעמנו: רוזנטל, סייבל, קרול, אטינגר, שגיא, אבידן וזהר

כללי

הדיון היום נסב על שני צירים עיקריים. הראשון - המשך הדיון בנושא
האנרגיה והשני - חילופי דעות ואף חילופי נוסחים בנושא האג'נדה לקבוצת
העבודה הזו (תוך שימת דגש לדיון על סוגית המבוא לאג'נדה - PREAMBLE)

חאדדין פתח והקריא לנו את ה - PREAMBLE לאג'נדה החדשה שהוכנה על ידם

ואחר כך הגיש לנו את המסמך במלואו באורח פורמלי. האג'נדה מסומנת
NON PAPER 003 מיום 23.6.93 והיא מצורפת בסוף הדיוח על הדיון בקבוצת
העבודה הזו.

רוזנטל הציע שנקדיש את חלקו הראשון של הדיון להמשך סקירתו של קרול על
האנרגיה (וזאת מחמת העובדה שקרול עומד לעזוב היום את וושינגטון) ואחר
כך נצא להפסקה, נוועץ ביננו בקשר למסמך שהוגש לנו ונדון על ענין
האג'נדה.

אנרגיה

קרול התייחס בסקירתו לסוגיית התכנית לבניית מסילת ברזל לאילת וציין כי
הכוונה לרכבת להובלת מטענים, וכי הפרויקט עומד כמעט במבחן הכדאיות
הכלכלית.

בהקשר לכך הוחלפו דברים עם בני שיחנו על כמויות מטענים והכדאיות
הכלכלית והתועלת שיכולות להפיק שתי המדינות מפרויקט כזה.

מחאסנה וחדדין ציינו כי נושא זה (שינוע מטענים) כלול בסדר היום וניתן
לדון בעתיד וכי הוא מהווה כר נרחב לשתוף פעולה. לאחר מכן התייחס קרול
לנושא הפחם והגז. ציין כי אלו הם שני מקורות אנרגיה המגוונים את סל
האנרגיה. בחילופי הדברים בין הצדדים היתה התייחסות לעלויות, לנושא
השפעת מקורות אנרגיה אלה (גז ופחם) על איכות הסביבה והדרכים להתמודד
עם הפסולת הנוצרת כתוצאה מן השימוש בהם ובעיקר בפחם. הדיון התרחב וכלל
התייחסות לניצול פצלי השמן כמקור להפקת חשמל וכן לסוגיית שיתוף הפעולה
בין מדינות האזור לרבות בנושא מים והעברתם (של המים) ממדינה למדינה.

קרול התייחס בדבריו גם לאפשרויות עתידיות של יצור חשמל מתחנות כח
גרעיניות וכן להפקת אנרגיה סולרית.

נושא האג'נדה לקבוצת העבודה

לאחר הפסקה והתייעצות בינינו, התכנסה קבוצת העבודה שנית וסייבל הקריא
את גרסתנו שלנו למבוא. (הנוסח מצ"ב בסוף הדיווח על השיחות בקבוצה זו)
בחילופי הדברים בהקשר לכך הציג סייבל (ורוזנטל השלים) את סידרת
הטיעונים שהושמעה על ידינו בעבר, לפיה עדיף מבוא קצר וניטרלי או
לחילופין עדיפה בעינינו אג'נדה ללא מבוא כלל משום שהמנדט של קבוצתנו
הוא לאגום ולמנות את הנושאים לדיון ולא להתייחס להיבטים הפוליטיים שהם
מענינם של דרגים גבוהים מקבוצת עבודה זו.

חדדין חזר על גרסתו לפיה לא ניתן להימנע מקביעת מבוא בעל גוון והקשר
לסכסוך ולצורך בשוב הקונפליקטים בינינו. אנו הבהרנו כי אנו מודעים
לכך שיהיו חילוקי דעות בנושאים השונים ואלה יובהרו ויפתרו במו"מ עצמו.

גם הפעם לא הגענו להסכמה בסוגיה זו והירדנים אף אמרו שמיצו את יכולת
הגמישות מצדם אך לפני תום הישיבה סוכם ששני הצדדים יעיינו בנוסחים
שהוחלפו ונחדש מחר את הדיון בסוגיה זו.

להלן נוסח הנייר שיקבלנו מן הירדנים:

THE JORDAN ISRAEL TRACK

GROUP A NON PAPER 003 - 23.06.1993

WATER, ENERGY AND THE ENVIRONMENT DRAFT SUB-AGENDA

TOWARDS ACHIEVING THE GOAL OF THE JORDAN-ISRAEL TRACK OF

NEGOTIATIONS, ISSUES RELATED TO THE CONFLICT AND POTENTIAL COOPERATION WITHIN A REGIONAL CONTEXT HAVE BEEN RECOGNIZED AND LISTED UNDER SECTION B OF THE DRAFT COMMON AGENDA. ITEM B.7 ADDRESSES THE PHASING OF DISCUSSION, AGREEMENT AND IMPLEMENTATION OF THE AGENDA ITEMS.

COOPERATION CAN ONLY BE AVOIDED THROUGH SATISFACTORY RESOLUTION OF THE ISSUES OF CONFLICT, MITIGATION OF THE ADVERSE IMPACTS AND DAMAGES RESULTING FROM IT.

ITEMS OF THIS SUB-AGENDA LISTED HEREUNDER RESPOND TO THE INTENT OF DETAILED DISCUSSIONS OVER THE VARIOUS ISSUES IN THE SUBJECTS OF WATER, ENERGY, THE ENVIRONMENT AND THE JORDAN RIFT VALLEY AND PROVIDE PRACTICAL STEPS TO FULFILL THE OBJECTIVES OF ITEMS B.3, B.6-A AND B.7 OF THE DRAFT COMMON AGENDA.

I. SURFACE WATER BASINS.

A. RESTORATION OF THE RIGHTFUL SHARE OF WATER OF THE TWO PARTIES IN THE JORDAN RIVER.

B. CONFINING ISRAEL'S USE OF THE YARMOUK RIVER TO ITS RIGHTFUL SHARE.

C. RESTORATION OF WATER QUALITY IN THE JORDAN RIVER BELOW LAKE TIBERIAS, ENERGY AND OTHER REQUIREMENTS THEREOF.

D. PROTECTION OF WATER QUALITY.

II. SHARED GROUNDWATER AQUIFERS

A. RENEWABLE FRESH WATER AQUIFERS - SOUTHERN WADI ARABA.

B. FOSSIL AQUIFERS - WADI ARABA.

C. PROTECTION OF WATER QUALITY OF BOTH

III. ALLEVIATION OF WATER SHORTAGE

A. DEVELOPMENT OF WATER RESOURCES

B. MUNICIPAL WATER SHORTAGES

C. IRRIGATION WATER SHORTAGES

IV. POTENTIALS FOR FUTURE COOPERATION WITHIN A REGIONAL CONTEXT WHERE APPROPRIATE

A. GENERAL

1. NATURE PROTECTION, NATURAL RESOURCES AND BIODIVERSITY.

2. AIR QUALITY INCLUDING NUCLEAR RADIATION.

3. MARINE ENVIRONMENT AND COASTAL RESOURCES MANAGEMENT.

4. WASTE MANAGEMENT INCLUDING TOXIC WASTE.
5. PEST CONTROL.
6. ABATEMENT AND CONTROL OF HAZARDS TO THE ENVIRONMENT.
7. DESERTIFICATION
8. NATURAL DISASTERS
9. INDIGENOUS ENERGY RESOURCES DEVELOPMENT.
10. ENERGY GENERATION, CONVENTIONAL AND NON CONVENTIONAL, WATER NEEDS AND ENVIRONMENTAL CONSIDERATIONS.
11. ELECTRICITY GRID CONNECTION AND OIL PIPELINES.
12. REGIONAL CHARTERS
- B. JORDAN RIFT VALLEY
1. RED SEA - DEAD SEA CANAL.
2. DEAD SEA CHEMICAL INDUSTRIES.
3. MANAGEMENT OF WATER BASINS.
4. DEVELOPMENT OF GEOTHERMAL RESOURCES.
5. INDUSTRIAL EXPORT PROCESSING ZONES.
6. TRANSPORTATION FACILITIES AND INFRASTRUCTURES
7. AGRICULTURAL DEVELOPMENT AND OPERATIONS.
8. ARCHEOLOGY AND TOURISM
9. INTER DISCIPLINARY ACTIVITIES IN WATER, ENVIRONMENT AND ENERGY.

להלן נוסח המבוא שהוצג לירדנים על ידינו:

ISRAEL PROPOSAL FOR THE PREAMBLE OF THE AGENDA OF THE WORKING GROUP (A) ON WATER, ENERGY AND ENVIRONMENT

TOWARDS ACHIEVING THE GOAL OF THE JORDAN-ISRAEL TRACK OF NEGOTIATIONS ISSUES HAVE BEEN RECOGNIZED AND LISTED UNDER SECTION B OF THE AGREED CONCERN AGENDA OF OCTOBER 28 1992.

ITEM B.7 ADDRESSES THE PHASING OF DISCUSSION AGREEMENT AND IMPLEMENTATION OF THE AGENDA ITEMS.

RESOLUTION OF THE ISSUES AND COOPERATION WILL RESULT IN MITIGATION OF THE ADVERSE IMPACTS AND DAMAGES RESULTING FROM THE CONFLICT.

(THIRD PARA NO CHANGE).

קבוצת עבודה בנושאי כלכלה, פליטים ואח' - 23.6.93

השתתפו: מצידנו - נ. ענר, א. בן-ארי, מ. מזוז וא. נויבך
מצידם - מ. דודין, ע. ג'אבר, קטאנני, מ. עלוואן וערביא

ענר פתח בהתנצלות על העדרותו של בנצור, וציין כי תגובתם מאתמול
לתשובתנו בנושא "המאחרים" הועברה לממונים עלינו.

דודין שב ופירט עמדת ירדן בנושא, והבהיר שלא ניתן יהיה להתקדם בשאר
סעיפי סדר-היום ברוח חיובית ללא פתרון של נושא זה. כן הם מבקשים לדעת
האם התשובה מירושלים צפויה עוד בסבב זה.

בן-ארי ביקש הבהרות באשר למונח "אזרחים פלסטינים" בו הם השתמשו, וכן
באשר למספר שננקט (89,000) - האם כולל בני זוג וילדים שמעולם לא היו
תושבי השטחים. כן הבהיר שאנו כממשל צבאי לא עוסקים בנושא האזרחות אלא
רק בכללי תושבות (DOMICIL) לפי כללי המשפט הבינ"ל הפרטי. עוד ציין כי
מספר הפניות אלינו בנושא זה הוא בהיקף קטן משמעותית מהמספר הננקב על
ידם.

דודין השיב שההגדרות שלנו אינן מקובלות עליו, וכי יש הבדל בין הגירה
מרצון למדינה אחרת לבין יציאה זמנית לצרכי לימודים, עבודה או טיפול
רפואי.

קאטנני הוסיף כי כאשר ישראל החלה לנהל את השטחים היו האנשים הנדונים
אזרחי השטח. הם אמנם יצאו מרצונם למטרות שונות, אך אי-יכולתם לחזור
היא בניגוד לרצונם. ציין כי מדובר ב-54,000 אישורים שפג תוקפם,
וב-89,000 נפש שכן חלק מהאישורים התייחס למספר בני-אדם.

ענר הגיב כי אין לקשור נושא בנושא, וניתן לעבור לדיון בנושא אחר גם
בהעדר הסכמה בנושא הנדון.

דודין השיב כי אמנם נדון גם בנושאים אחרים, אולם הנושא הזה הוא מאוד
מהותי וחשוב וטרם היתה בו כל התקדמות, וקשה להתקדם בנושאים אחרים ללא
פתרון בבעיה זו.

ענר שב והבהיר כי עמדתנו בנושא כבר ניתנה גם אם אינה מניחה את דעתם.

דודין הגיב כי תשובתנו התייחסה למעשה לנושא של איחוד משפחות ולא
לסוגיה שהם העלו של "מאחרים".

בשלב זה הוצגו לירדנים מספר שאלות:

1. האם האנשים בהם מדובר היו בעת יציאתם אזרחים ירדנים?
2. האם מדובר באנשים הרוצים לחזור, או בכאלה שאתם כופים אותם לחזור?
3. מיהם ומה מעמדם של בני הזוג של מי שיצאו מהשטחים כבודדים וכעת הם בעלי משפחות?

דודין השיב כי הירדנים אינם מגרשים את האנשים ואינם כופים אותם לחזור.

מ. עלוואן הוסיף כי לפי המשפט הבינ"ל, כולל אמנות בינ"ל שישאל חתומה
עליהן, יש זכות לכל אדם לחזור לארצו (HIS COUNTRY), ולא-דווקא
למדינתו (HIS STATE).

דודין ציין כי הנושא הנדון כלול באג'נדה, במסגרת הסעיף של הפליטים ועקורים וציין כי הוא מקוה שאין אנו טוענים שאין לדון בנושאים הקשורים גם לפלסטינים עד להשגת הסכם על הסדרי הביניים.

ענר העיר כי לפי הזמנת מדריך מדובר במשלחת ירדנית-פלסטינית משותפת משום שחזתה שיתוף ירדני בהסדרי הביניים.

כמו כן הזכיר ענר הזכיר כי הירדנים טרם אישרו את האג'נדה.

דודין השיב כי לפי הבהרות שקיבל ממג'לי הדיונים בקבוצות מתקיימים בהתאם לאג'נדה. חזר על כך אחר כך באוזני רובינשטיין.

לאחר הפסקה שקוימה לבקשת הירדנים הצטרף לקבוצה הירדנית בריזאת והעיר כי הרושם שלהם הוא, שהטעון המרכזי שלנו מתרכז בכך שהאנשים בהם מדובר הינם אזרחים ירדנים, ושאל האם לדעתנו קיימת סתירה בין עובדה זו לבין התרת חזרתם לשטחים?

בן-ארי השיב כי ביקשנו הבהרות לגבי זיקתם של הנ"ל לירדן. אמנם היותם אזרחי ירדן אינו פוגע בהכרח בזיקתם לשטחים, אך יש בכל זאת קשר בין הדברים.

בריזאת, כמו האחרים, התחמק ממתן תשובה ישירה לשאלת אזרחותם הירדנית של "המאחרים", והשיב כי אינו נכנס לשאלת מעמדם המשפטי אלא מתייחס למצבם האנושי, בטעון שאין ספק שמדובר בבעיה הומניטרית ללא קשר לשאלה המשפטית והפוליטית.

במענה לדרישתנו כי יש לדון גם בנושאים אחרים ציין דודין את הנושאים שנדונו - סחר ומכס, תיירות ותחבורה וכו'.

בסיום הפגישה סוכם כי מחר יעלה כל צד את רעיונותיו באשר לתת-אג'נדה לקבוצת העבודה הזו. דודין מצידו הדגיש כי מבחינתם בראש הרשימה ובעדיפות עליונה מצוי הנושא של החזרת ה"מאחרים". טראונה אמר לרובינשטיין שיעלה זאת עמו.

ישיבת הועדה לענייני הבנקים - 23.6.93

התקיימה פגישה קצרה באופן יחסי בין זאב אבולס, המפקח על הבנקים לבין ד"ר מישל מרטו, סגן נגיד הבנק המרכזי של ירדן בניסיון נוסף לגשר על פני שתי נקודות המחלוקת אשר מונעות השגת הסכמה מלאה לגבי מזכר ההבנה בעניין פתיחת הבנקים הירדניים. המחלוקת לא יושבה.

הערות: בניסיון לגשר על פני הפערים הציע אתמול דג'רג'יאן לרובינשטיין כי עניין הבנקים יעלה בפגישתם של שר החוץ כריסטופר והמלך חוסיין ביום ה'. כיון שכך הועבר לאמריקאים מסמך ובו נקודות לשיחה הסוקרות את מהות המחלוקת בין הצדדים. רובינשטיין שוחח עם טראונה, וכן קיבלו אנשי מחמ"ד מרטינז ואנשר עדכון שוטף בקשר לעמדות הצדדים בנושא.

קבוצת העבודה לענייני בטחון וגבולות (23.6.93)

משתתפים מן הצד הירדני: עבדאללה טוקאן, גנרל תחסיין שורדום, בריגדיר כרדי, קולונל מכרם תל, מוסא בריזאת, נאיף קאצ'י. משתתפים מצידנו: דני רוטשילד, נחמן טל ועמוס גלעד.

1. היום, 23 יוני 1993 התקיימה הישיבה השנייה של מליאת קבוצת הבטחון.

2. כפי שסוכם בישיבה הראשונה, פתחנו בהצגת הצעותינו ל-AGENDA לדיוני

"קבוצת הבטחון". הצעתנו הוצגה בעל-פה והוסברה בהרחבה על-ידי דני רוטשילד, כמצע להצגת ה-AGENDA שימש מסמך, שהוכן על-ידי משלחתנו על בסיס ה-AGENDA הכללית, שסוכמה בין ישראל לבין ירדן (מיום 28.10.92)

3. להלן נוסח הצעתנו ל-AGENDA לקבוצת העבודה לענייני בטחון וגבולות:

SECURITY

A. REFRAINING FROM ACTIONS OR ACTIVITIES BY EITHER SIDE THAT MAY ADVERSELY AFFECT THE SECURITY OF THE OTHER OR MAY PREJUDGE THE FINAL OUTCOME OF NEGOTIATIONS - DISCUSSION OF METHODS TO ACHIEVE THE ABOVE GOAL:

- (1) IDENTIFICATION OF POTENTIAL PROBLEMS;
- (2) DEVELOPING WAYS AND MEANS FOR SOLVING THE ABOVE PROBLEMS.

B. THREATS TO SECURITY RESULTING FROM ALL KIND OF TERRORISM.

- (1) IDENTIFYING THE THREATS;
- (2) DEVELOPING MEANS TO DEAL WITH THE THREATS.

C. MUTUALLY AGREED UPON SECURITY ARRANGEMENTS AND SECURITY CONFIDENCE BUILDING MEASURES:

- (1) PREPARING A LIST OF THE ABOVE MEASURES;
- (2) CREATING THE MECHANISM FOR IMPLEMENTATION.

D. BORDERS AND TERRITORIAL MATTERS.

PREPARING THE AGREED PROCEDURES FOR BORDER DELIMITATION AND DEMARCATION.

4. בסיום דבריו הדגיש האלוף רוטשילד, כי ישראל חותרת לחוזה שלום בתום תהליך יישום צעדי בניית אמון C.B.M. שיסייעו ליצירת אורה חיובית לפתרון בעיות ולסלוק ומניעת אי-הבנות.

5. טוקאן הודה על הצגתנו והצהיר, כי הוא מוכן להפגין פתיחות מלאה לגבי המשך הדיונים, זאת בדמות נכונות לדון בנושאים בודדים או באשכולות של נושאים שיאפשרו מיצוי מלא של סוגיות הבטחון המשותפות לשתי המדינות. כדוגמאות להצעתנו ציין טוקאן את הצעתנו לזיהוי איומים ואת הצעתנו לדון בנושא הגבולות. בתום דבריו הבטיח טוקאן ללמוד את הצעתנו ולהפיק ממנה את המיטב. מסר אחר-כך לרובינשטיין שראה בחיוב את ההצעה שהגשנו.

6. סוכם על המשך הדיונים במטרה ללבן סוגיות בעלות עניין משותף ולסכם AGENDA משותפת לערוץ הבטחוני.

ב. השיחות בערוץ הפלסטיני - 23.6.93 אחה"צ

גם היום לא נטל עבד אל-שאפי חלק בשיחות. רובינשטיין התקשר אליו טלפונית ואיחל לו החלמה מאחר והלה נותח בעינו.

פגישה מקדימה בערוץ הפלסטיני (23.6)

1. בפגישה מקדימה בין רובינשטיין ורוטשילד לעריקאת וקסיס הצענו כי כדי להתמקד בכל המשאבים בנושאי הצהרת העקרונות, יאוחדו לימים אחדים ועדות הקונצפט והקרקעות. עריקאת נילחץ מאוד ואמר שעליו לקבל אישורים ו"אתם יודעים את המבנה של המשלחת שלנו", והביע חשש שמא עומד משהו מאחורי המשאלה (אגב, הבעיה של חשד ל"מניעים סמויים" מלווה כמעט כל צעד בתגובתם להצעות ישראל כלפיהם). נקבע כי היום ישובו שתי הועדות, והערב יודיע לרובינשטיין בקשר למחר.

2. באותה פגישה אמר עריקאת שהוא חש כי אנו פחות נלהבים למו"מ הכילטרלי איתם (ברמז לכך שממתינים לאמריקאים). רובינשטיין השיב כי את אלה מתוכנו כמותו שהאמינו ומאמינים במו"מ הישיר מעציב מאוד שאין בו תזוזה. מכל מקום אם האמריקאים יוכלו לסייע יש מקום לכך, וזו מדיניותנו.

הועדה לענין "זכויות האדם" (23.6.93)

נכחו מצד הפלסטינים - קסיס, כנען, כילאני, ג'בר פדה וקצרנית.
מצדנו - רובינשטיין, רוטשילד, טל, סייבל, זוהר, אבידן ובן-ארי.

שחרור אסירים:

קסיס פתח והעלה את סוגית שחרור האסירים, ובקש ששינוי החוק שיאפשר הפחתת שליש לאסירים בשטחים והקלות אחרות, יופעל בצורה שונה מזו שהופעל עד כה לגבי אסירים בטחוניים תושבי מזרח ירושלים, שכן שם נהנים פחות מחמישה אחוז מן האסירים מהפחתות מאסר ורק אחוז אחד מאלה, הינם מעל גיל שמונה עשרה וכל היתר קטינים. קסיס העיר גם לגבי שיקול הדעת שלנו כבואנו לקבוע להתנהגות טובה של אסיר. בתוך כך אמר ששכיתת רעב איננה עילה להתנהגות לא טובה. קסיס אמר עוד שהמלצות שב"כ לגבי הפחתות מאסר הן כמעט תמיד שליליות ובקש לשקול הענין. הוסיף שיש להביא בחשבון עכירה ראשונה של אדם, ומצבו הרפואי.
כילאני אמר שישנם אסירים שלא נהנו בעבר מזכות ערעור ויש לאפשרה להם רטרואקטיבית. רובינשטיין הגיב שאנו נביא הדברים לתשומת לבם של הנוגעים בדבר לפי הצורך.

הגבלת הגילים בגשר:

קסיס הזכיר כי נאמר להם על ההקלות בהגבלת הגילים בגשר ועדיין לא פורסם דבר. רוטשילד השיב כי הדבר עדיין בטיפול וכי בקרוב נפרסם הענין.

אחמ"ש ה-5000:

קסיס העלה ענין האחמ"ש לגבי 5000 מקרים של משפחות שעל פי העתונים ישראל מתכוונת לאשר איחודן, מדוע אין זה מתבצע שאל קסיס.
רוטשילד השיב שכבר הגיב בעבר כי הדבר בטיפול הדרגתי ובכל מקרה כל רשיון שהייה שיפוג - יוארך אוטומטית.

רשיונות ביקור מצרים:

אשר לטענה שהועלתה לגבי מצרים המחייבת אנשים לצאת את תחומה ביום שבו נגמר תוקף הביקור, אמר רוטשילד כי שוחח עם השגריר המצרי שהבטיח לבדוק הסוגיה.

רשיונות במינהל האזרחי:

קסיס טען נגד הכורח לעמוד בתור ארוך לקבלת רשיונות במינהל האזרחי רוטשילד השיב כי המצב הוטב עתה לאחר שגילאי 50 ומעלה פטורים מקבלת רשיונות ויכולים לנוע בחופשיות. פרט לכן ישנם אנשים בתורים לרשיונות ללא סיבה משום שאין להם זימון לעבודה ממעביד למשל. קסיס התרעם מדוע אין שוקלים לפטור אנשים מבוגרים מראש מהגבלות שונות ורובינשטיין השיבו שאנו שמחים שהם מעלים את הבעיות כדי שנדע מה מדאיג אותם. "אנו רגישים להיבטים הומניים ונוסיף לקיים מעקב לצורך שיפורים גם אם לא בכל נקודה אנו מסכימים" - אמר רובינשטיין.

סגר ועוצר:
כילאני העלה נושא המשך הסגר וכן העובדה שצה"ל הטיל עוצר על שכם בטענה שיש צורך להגן על ישראלים החיים בקראון אחד - צעדים אלו פוגעים בתהליך השלום.

רוטשילד השיבו שעוצר כללי בשכם הוטל לפני כ- 3 שנים.

אחמ"ש שוטף

קסיס העלה הבעיה הכללית של אחמ"ש בנוסף לסוגית ה- 5000, ומדובר באלפים רבים נוספים.
רוטשילד הבהיר שמדובר ב- 2000 בקשות ולא בבודדים. היקף האחמ"ש הוכפל ולא צריך לבחון הדבר מדי חודש, היות ובסוף השנה יאושרו 2000 בקשות.
קסיס הקשה האם ניתן להרחיב הקריטריונים כדי להרחיב היקף האחמ"ש.
בן-ארי הסביר לפלשתינים את הקריטריונים והבהיר שילדים שנולדו בחו"ל להורים שאחד מהם איננו תושב האזור, לפי המצב הנוכחי, יכולים להרשם בתעודת הזהוי רק אם היא תושבת האזור.

ג'בר פדא וקסיס התקשו להשלים עם קריטריון זה. קסיס טען שישנם עשרות אלפי פלשתינים במצב הזה שמתואר על ידי בן-ארי.

רובינשטיין אמר שנביא את דבריהם לתשומת לב הרשויות העוסקות בכך.

ביקורי קיץ

ג'בר פדה שאל מדוע אנו מאפשרים ביקור קיץ רק למי שיש לו קרוב בשטחים ומדוע אין אנו פורשים את הביקור על פני כל השנה.
רוטשילד השיב שהביקור איננו מוגבל לעונת הקיץ בלבד והמבקר יכול לבוא בכל עת שהוא רוצה. בענין החובה להיות מוזמן על-ידי קרוב בשטחים ציין רוטשילד שהיו מקרים לא מעטים שמבקרים לא עזבו את השטחים בתום תוקף האישור שלהם והיו גם כאלו שהיו מעורבים בטרור, ולכן נקבע הקריטריון המחייב קרוב משפחה בשטח.

בסיום שוב אמר רובינשטיין שאנו רשמנו לפנינו את הדברים שנאמרו וכל אלו ידווחו לרשויות.

קסיס העיר כי יגיש הצעה בנושא אחמ"ש.

הישיבה הבאה נקבעה למחר בין השעות 12:00-13:00.

הועדה לענין הקונספט ולענין הצהרת העקרונות (23.6.93)

השתתפו מטעמם: עריקאת, קאסיס, כילאני, אל-אגא, חאלידי וקצרנית.
השתתפו מטעמנו: רובינשטיין, סייבל, רוטשילד, גלעד, אבידן וזהר

גם היום הוקדש רב זמנו של הדיון לפערים הקונספטואלים שבינינו לבינם.

עריקאת פתח וביקש שנעביר לרה"מ את עמדתם לפיה הם סבורים שהצהרת עקרונות היא בת השגה וכי גישתם היא רצינית ביותר לנושא.

לאחר מכן תאר ראשיד חלידי את הפער התפיסתי בינינו לבינם בסוגית התחולה הגאוגרפית (JURISDICTION) ואמר כי לכל ישות של ממשל עצמי (הביא לדוגמא את הבסקים, החבלים בהודו, ארצות הקומנוולט, המדינות בארה"ב) יש תחום גאוגרפי שבו היא מוציאה לפועל את סמכויותיה. הוסיף כי הם (הפלסטינים) חוששים שבגישה הפונקציונלית שלנו יש כוונות נסתרות (HIDDEN INTENTIONS) שמגמתם בקרה ושליטה על הפלסטינים. ציין גם כי הם

מבינים את התנגדותנו לתפיסה הטריטוריאלית שלהם בכך שאנו רוצים למנוע את השימוש בקרקע לצרכים של הפלסטינים ואנו כנראה מיעדים אותה למטרות אחרות (שוב העלה את מוטיב הכוונות הנסתרות).

רובינשטיין השיבו כי יש כאן אי הבנה בסיסית וכי בכל הדוגמאות שמנה חלידי (מרחבי העולם) יש בהסדרים האוטונומיים שם - ריבונות מוגדרת וגג קונסטיטוציוני ברור מוכר וידוע. המקרה שלנו, אמר רובינשטיין שונה משום שענין הריבונות טרם הוכרע והוא מיועד לדיון בשלב הסדר הקבע. לכן, הוסיף רובינשטיין אנו שומרים על האופציות הפתוחות. אנו חוששים כי מתן סמכויות גורפות לגוף הפלסטיני בתחום הקרקעי (דהיינו עם היבט טריטוריאלי) יגרום להטיה גמורה של האפשרויות שיעמדו בעתיד, לכוון של אופציה אחת בלבד. אנו יודעים מגמתכם, אמר רובינשטיין, ואף אם תצהירו כי הסדר הביניים אינו מדינה הרי מתן סמכויות מקיפות (FULL FLEDGED) יגרום לכינונה של מציאות בלתי הפיכה ואת זאת אנו רוצים למנוע. כמובן אנו נופקד על האחריות לבטחון ולישראלים; ועם זאת בהצעותינו להסדרי ביניים יש הכרה מאוד ליצירת שינוי מהפכני בחיי הפלסטינים בשטחים.

הויכוח וחילופי הדברים בהקשר הזה נמשכו לכל אורכו של החלק הראשון של הישיבה. בחלק זה של הדיון הציגו הצדדים דוגמאות היפותטיות הממחישות את ההגיון שבתפיסתם ואף התנהל פולמוס זוטא בהקשר ההיסטורי (תכנית החלוקה, ארועי 1947-1948 והחמצת הזדמנויות בתקופות שונות).

עד להפסקה הוחלפו דעות גם בענין הפיקוח על הבחירות. ובענין שמה של המועצה המנהלית וסמכויותיה. בענין הפיקוח על הבחירות הצגנו את גישתנו (על פי ראיון רה"מ לאלקודס בנושא) בענין המימד הבינלאומי של הפיקוח כפי שאנו רואים אותו (OBSERVATION). הובהר לבני שיחנו כי הנושא הינו סוגיה לדיון ולמו"מ במסגרת ה - MODALITIES.

בענין שמה של המועצה וסמכויותיה הוחלפו דעות בענין אופיה האקזקוטיבי (לשיטתנו) מול גישתם הנוטה ליצוגיות רחבה ולכוונים פרלמנטריים. כן דובר על סמכויות החקיקה, הכל בהקשרים שכבר הוחלפו עליהם דעות בעבר.

לאחר הפסקה שוב התחדש הדיון על מספר חברי המועצה - 150 - 200 (לשיטתם) ועד 27 - 28 (לשטחנו). הוזכר כי בשלב מסוים הביע עבד אל-שאפי נכונות ל - 30-40 אם יהיו סמכויות חקיקה. הפלסטינאים ניסו לחמוק מכך.

אחר כך הוחלפו דעות על סעיף 2 בנייר שהוגש מטעמנו (סעיף המסומן GENERAL בנייר מיום 6.5.93) ועל הסעיפים 4 - 5 - 7 בנייר שהוגש מטעמם (10.5.93). הדיון נסב על הסמכויות שיועברו לגוף הפלסטיני, הם ניסו לברר מה משמעות המונח VAST MAJORITY של סמכויות שיועברו והבהרנו כיצד הדבר נראה בעינינו וכיצד תהיה להם השפעה על ניהול אורחות חייהם. כן הובהר להם כי האחריות לבטחון ולישראלים ישמרו בידינו והם הרצו על גישתם.

עריקאת וקאסיס אמרו כי נחוץ שנוי משמעותי כדי לבסס את ההסדר ואת ה - HISTORIC RECONCILIATION בין שני העמים ולכן הם צריכים להיות חזקים כדי לעמוד במבחן לעת כינון ההסדר שכן הם הצד שתיבחן כשירותו ויכולתו לעמוד במלוי ההסדר. עריקאת אמר גם כי הם מתכוונים למלא כל התחייבות שיטלו על עצמם ולא יסוגו משום קביעה שתוסכם. רובינשטיין אמר כי אנו יוצאים מהנחה זאת.

בהקשר לנושא הבטחון אמרו כי נהירים להם הצרכים שלנו והדאגות בעיקר בהקשרים האסטרטגיים (בטחון חוץ) אולם בענין הסדר הציבורי ובטחון פנים - יש מקום למתן סמכות ניכר לגוף הפלסטיני גם כן מתוך הגיון של גיבוש עוצמה (לא כנגדנו) אלא כמנוף ליכולתם לעמוד בתנאי ההסדר. לכן יש צורך בשינוי מהפכני בנושא.

רובינשטיין השיב כי בענין הבטחון ראוי לשמור על גישה שמרנית ולא מהפכנית, נוכח חיוניותם. עם זאת נגלה רגישות למצב החדש. בהקשר לסוגיית הבטחון היתה הערה של אגא לפיה אך טבעי הוא שמספר החיילים שלנו בשטחים יפחת לאחר השגת ההסדר כי המניע להחזקת כוחות מוגברים שם יעלם.

הדיון בסוגיות הבטחון נערך על בסיס העיון בנוסח הסעיפים הרלבנטים בנייר שלנו ובנייר שלהם (מן הסבב הקודם). ציינו בהקשר זה כי בנייר שלהם השמיטו את הנוסחאות שבעבר השתמשו בהם והקצינו בנושא זה.

סוכם להמשיך מחר בליבון נושאים נוספים מתוך ניירות הצדדים.

הערוץ הפלסטיני - קבוצת העבודה לענייני קרקע ומים - 23.6.93 אח"צ

השתתפו מצדם: אל-עאמרי, ספאריני, מנצור ושריף.
מצדנו: רוטשילד, בן ארי, ענר, מזוז, רוזנטל ושגיא.

סועד אל-עאמרי פתחה ואמרה כי קבוצת עבודה זו היא החשובה ביותר והקורה בה ישפיע על כל התהליך, על כן רצוי להיות יצירתי בדרך הטיפול בדברים. הישיבה אתמול לא היתה מועילה הן מבחינת האווירה והן מבחינת התוכן. רוטשילד הסכים להערכתה לגבי המפגש אתמול אבל ציין כי אין דרך אחרת אלא להסכים על ההיבטים החוקיים (THE LEGAL CONCEPT) והעקרונות על פיהם ייקבעו קטגוריות הקרקע השונות וזאת, מבלי להתייחס לרמה הפוליטית.

קמיל מנצור ברך על ההתייחסות לעקרונות, עם זאת ברור לו שאנו מתכוונים למשהו אחר, וציין כי העקרון העיקרי הוא התחולה הטריטוריאלית. על פי עמדתם, ציין מנצור, השטחים הם כבושים וחייבים להיות מנוהלים עפ"י אמנת ג'נבה ודבר זה מטיל ספק בלגיטימיות של הנוכחות הישראלית בשטחים.

רוטשילד הגיב כי יש כאן שימוש בטרמינולוגיה וזה המכסה על ניגוד עקרוני, על כן הוא מציע שוב לרדת מן הרמה הפוליטית לרמה המשפטית הדנה בחוקים הקובעים את קטגוריות הקרקע, עם זאת, ציין רוטשילד, אין אנו מקבלים את עמדתם הפוליטית ואנו מדברים, עפ"י כללי מדריך בהסדרי ביניים בעלי תחולה פונקציונלית.

אחז בן ארי ציין, בתגובה לדברי מנצור ואל-עאמרי בעניין חוסר רצונם להכנס להסדר שיתן לגיטימיות לכיבוש ולהתנחלויות, כי כיבוש כשלעצמו אינו בלתי חוקי אם הוא נובע ממלחמה, והכובש רשאי להחזיק בשטחים תחת מימשל צבאי עד אשר ייחתם חוזה שלום. על כן אין בנמצא החלטה בין-לאומית כלשהי הדורשת נסיגה ישראלית חד צדדית שלא במסגרת של חוזה שלום עם השכנים, אם יקבע כך.

בהמשך התנהל דיון על הקשר בין אדמות המדינה להתנחלויות. מבחינת חלוקת האדמות נאמר לפלסטינים כי כ-60 אחוז מן הקרקעות בשטחים נחשבות לצרכים מעשיים כאדמות פרטיות, כ-30 אחוז אדמות מדינה, ו-10 אחוז אדמות יהודים.

אחז בן ארי שלל שתי הנחות שמקובלות על הפלסטינים:

* האחת, כי הסדר ההכרזה על אדמות המדינה הומצא ע"י ישראל כדי לאפשר הקמת התנחלויות. בן ארי הסביר כי ההכרזות בוצעו כדי לאתר אדמות מדינה המצויות באיו"ש ממילא על מנת למנוע פגיעה באדמות פרטיות וזאת משום שההחלטה היתה להקים התנחלויות על קרקעות ציבוריות בלבד.

* השניה, כי כל קרקעות המדינה הוקצו להתנחלויות. בן ארי ציין כי מרבית אדמות המדינה מצויות בשטחים פנויים כגון מדבר יהודה.

ההכרזה על אדמות המדינה נועדה אם כן גם להכשיר רזרבות קרקע לפיתוח. בן ארי גם ציין כי הקרקעות שהוקצו לשיקום פליטים בעזה, אף הן אדמות מדינה.

בן ארי אמר, בתשובה לשאלה, כי אף שהמונח המקובל הוא אדמות מדינה אין מדובר בבעלות של מדינת ישראל על אדמות אלה הואיל ועל פי המשפט הבינלאומי ישראל רק מנהלת את האדמות. אשר להתנחלויות ציין בן ארי, כי הסוגיה עמדה בפני בתי המשפט מספר פעמים ושם נקבע כי גורל ההתנחלויות יידון במו"מ על סטטוס הקבע. בפרשת בית-אל קבע בית המשפט כי ניתן להקים ישובים בקרקעות שנתפסו לצרכים צבאיים כולל על אדמה פרטית. לאחר בג"צ אלון מורה הוחלט על ידי הממשלה כי התנחלויות יוקמו על אדמות מדינה בלבד. כתוצאה מכך הוחל בהליכי הכרזה על אדמות מדינה כדי לאתרו וכדי לשלול אפשרות שהן אדמות פרטיות. מזוז ציין גם כי תהליך ההכרזה אינו סופי וניתן לתבוע בעלות פרטית על קרקע מוכרזת, תהליך רישום הקרקע הפרטית, מאידך, הוא בלתי חוזר.

באשר להשעיית המשך תהליך רישום והסדר הקרקעות, הסביר בן ארי, כי הדבר נעשה ב-1968 בעיקר עקב היות רבים מבעלי הקרקע נפקדים. סועד העירה מדוע לא יינתן לאנשים אלה לחזור, ובן ארי ציין כי רבים אכן באים עם מסמכים מירדן כדי להוכיח בעלותם על חלקת קרקע זו או אחרת. בן ארי ציין כי אנו מוכנים לדון ולהגיע להסכמה בענין הסדר הקרקעות.

לבקשת אל-עאמרי הציג אחז בן ארי בפרוט רב את הבסיס המשפטי וההיסטורי של הקונצפט של אדמות המדינה. קונצפט זה נובע מן החוק העותומני שהגדיר את כל האדמות כשייכות לאל ולנציגו - השולטן העותומני. בתפיסה זו, השרירה במידה רבה גם כיום, כרוך אפוא הצורך להוכיח בעלות פרטית. בן ארי ציין כי על אף מיגבלות החוק הענקנו אנו הקלות בהוכחת הבעלות. במהלך ההצגה פירט בן ארי כיצד נקבעו סוגי הקרקעות ומהי הפרוצדורה לרכישת בעלות - כאשר העקרון המדריך את רשם הקרקעות הוא משך זמן עיבוד הקרקע.

מנצור העיר כי הצגה זו חיזקה את דעתו כי גישתנו לא תביא להתקדמות ורוטשילד חזר שוב על עמדתנו כי יש קודם כל לקבוע את סוגי הקרקע השונים ורק אח"כ לדון בהעברת הסמכויות. סועד אל עאמרי הגיבה כי הצגה זו מרחיקה אותנו מן הקונצפט שמדבר על העברת כל הסמכויות לגבי הקרקע ועל כן לא ניתן יהיה להתקדם. רוטשילד אמר כי לא נסכים להעברת סמכויות כוללת לרשות הפלסטינית אלא להעברת סמכויות פונקציונלית, וחזר והפציר בפלסטינים לדון עמנו בפרוצדורות סיווג הקרקעות מבחינה משפטית ולא פוליטית, "הרי יום אחד תצטרכו אתם לנהל קרקעות" אמר, וקמיל מנצור שאל מיד: מתי? רוטשילד הבהיר כי לא דיבר על זמן מוגדר אלא על העתיד ככלל, וכי על הדיון להיות משפטי ולא פוליטי.

בשולי המו"מ

שיחות צד - בהמשך לדיווח של אלי אבידן על שיחתו אמש עם אנשר, מסר לו האחרון שעל פי דיווחי שגרירות ארה"ב בעמאן ממשלת ירדן החליטה, כנראה, לשנות את שיטת הבחירות ולאמץ את עיקרון של ONE MAN ONE VOTE. הערכת ראש ממשלת ירדן, מג'אלי, היא שיוכל להתמודד עם זאת מול האחים המוסלמים, שכידוע מתנגדים לכך מהסיבה ששיטה זו נועדה לקצץ בכוחם. הערכת השגרירות היא שאמנם ייתכן שכך יהיו פני הדברים, ברם, באותה מידה המשטר נוטל על עצמו סיכונים מול הגורמים הללו, סיכונים אשר ייתכן שיהיו למעלה מכוחו.

בברכה - המשלחת

תפ: שהח, רהמ, ראשהממשלה

סב-לע 3/3

סוג תיק:

מסמך: 648423
דף 1 מתוך 1
עותק

* ** נכנס
* **
* **
* **

חוזם: 6,37368
מ-: פריז, נר: 2020, תא: 250693, זח: 1700, דח: ר, סג: סב
סודי-ביותר/רגיל

*מכתב-מוברק.

*אל : מנהל לשכת השר-למכותב בלבד
*מאת: רוני לשנו יער, פריס

*הנדון : הפלסטינים כמו'מ הדו-צדדי.

*1. התקיימה פגישה היום (25/6) בין דר' הדס לראש אגף מז'ת ברציף
*ברנרד בז'ולה, לליבון נושאים הקשורים בדיוני ק.ע. פליטים.

*2. בז'ולה שב עתה משיחות עם הפלס' בתוניס. אמר לנו כי אנו
*מודעים לקשרים שיש להם במישורים השונים וכי נמסרו לו דברים מתוך
* ידיעה או מגמה שיועברו אלינו. בדעתם לשתף בהם את רוה'מ רבין,
*שיבקר בפריס בשבוע הבא. הוסיף כי לדעתו יש בדברים חידוש, כי לא
*שמע אותם עד עתה ועשויה להיות להם השלכה על המשך המו'מ.

*3. להלן עיקרי הדברים:-

*א- הפלס' ידרשו שתחילת הממשל העצמי תהיה על כל השטחים שנכבשו ב
*1967, למעט אותם שטחים THAT WILL BE RESERVED FOR THE FINAL STATUS.

*ב- בנוגע למזרח ירושלים הם מוכנים כי:-

*- לתושבים הפלס' תהיה זכות בחירה למימשל העצמי.

*- לרשות הממשל העצמי תהיה JURISDICTION על האינטרסים של התושבים
*הפלס'.

*- המטה של מועצת המימשל העצמי יהיה במזרח ירושלים (ORIENT HOUSE)
*כפי שלטענתם המצב כיום.

*עד כאן.

*בברכה

*רוני לשנו יער.===

*תפ: שהח

Handwritten signature and initials in a circle.

סווג תיק:

מסמך: 644757

חוזם: 6,32739

מ-: השלום, נר: 115, תא: 230693, חז: 0137, דח: מ, סג: סו

סודי/מיד

נכנס **

**

**

**

אל: ראש-המשלה ושר הבטחון; שר החוץ - למכותבים בלבד.

דע: ראשי המשלחות למו"מ, וושינגטון.

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית.

מכתב מוברק

=====

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (22.6.93)
א. השיחות בערוץ הירדני (לפני הצהרים)

ב. השיחות בערוץ הפלסטיני (אחרי הצהרים).

שבוע השיחות השני בסבב זה נפתח היום, יום שלישי (22.6) מאחר ואתמול התקיימו במחמ"ד ארועים במסגרת יום מקסיקו (דבר עליו הודיעונו המארחים מבעוד מועד).

+-----+
! עיקרי דברים!
! הערוץ הירדני!
! הדיונים בערוץ זה התקיימו במסגרת הוועדות. בוועדת הפליטים והכלכלה!
! ניתנה על ידינו תשובה שלילית לבקשת הירדנים להחזיר לשטחים את 89,000!
! הפלסטינים שתוקף רשיונות השיבה שלהם פג. הירדנים טענו כי סירובה של!
! ישראל אינו חוקי וכי הם מטילים עול כבד על ירדן. הירדנים מצפים מאתנו!
! לשינוי ההחלטה. אנו הבטחנו להעביר דבריהם באופן מילולי. בוועדת המים!
! האנרגיה ואיכות הסביבה נמשך הדיון באג'נדה של ק"ע זו וכן נמשכה הצגת!
! הדברים בסוגיות האנרגיה ואיכות הסביבה. הירדנים התענינו בכניית תעלת!
! ים-סוף ים-המלח והביעו שביעות רצון מהצהרתנו כי תיבנה רק בש"פ ישראלי!
! ירדני. באיכות הסביבה דובר על אפשרות ש"פ במפרץ עקבה ובנושאים אחרים.
! בנושא הבנקים נותרו שני סעיפים לסיכום ההסכם וייעשה ניסיון לסכמם!
! בסיוע אמריקני.
! הערוץ הפלסטיני!
! בשיבת המליאה ניסינו לעניין את הפלסטינים בדיון על ה- EARLY
! EMPOWERMENT ואילו הם השיבו כי המנדט שקיבלו מהנהגתם נוגע רק לסיכום!
! של הצהרת עקרונות מוסכמת. בוועדת הקרקע והמים התקיים ניסיון להביא!
! לדיון על סוגי הקרקעות השונים ועל הסמכויות שיופעלו בהם. הפלסטינים!
! סרבו לקיים דיון על סוגי הקרקעות אלא רק על הסמכויות תוך הדגשה כי אין!
! הם מקבלים את דרישתנו לשיתוף בסמכויות כדי לשמור האופציות פתוחות!
! להסדר הקבע. בוועדת הקונצפט דנו בדרישת הפלסטינים לקביעת מהות הסדר!
! הקבע כבר לקראת שלב הביניים ונמשכו חילופי-הדעות על הפערים!
! הקונצפטואליים בינינו. בוועדת זכויות האדם הציע רובינשטיין לפלסטינים!
! לצאת בקריאה להפסקת האלימות ובהקשר לכך התפתח דיון על האלימות שמקורה!

! בשני הצדדים ובמקורותיה. הדבר לא סוכם.
+-----+

(א) השיחות בערוץ הירדני (לפני הצהרים).

שיחת רובינשטיין - טראונה בארבע עינים

קוימה כתחילה שיחה בין רובינשטיין לטראונה, בה הבטיח טראונה, בעקבות מגע אתמול בו נתבקש להבטיח שראש הקבוצה הירדנית לנושא המים ינקוט סגנון הולם, כי גישתם כלפינו היא של מו"מ תרבותי בסגנונו וכך ינהגו אנשיו גם כשישנם חילוקי דעות.

הערוץ הירדני - קבוצת עבודה לענייני פליטים, כלכלה וכו' - 22.6.93

הערה: במהלך הישיבה הובטח לירדנים כי דבריהם ידווחו מילולית (VERBATIM) לירושלים. על כן הדיווח להלן הוא כמעט מילולי.

המפגש החל בהקראת תשובתנו לירדנים בנושא "המאחרים", ע"י איתן כנצור, כלהלן (התשובה הוכנה בדיונים ממושכים במשלחת):

A. THE PROBLEM OF THOSE PERSONS, REFERRED TO BY JORDAN AS BEING REFUSED RE-ENTRY TO THE TERRITORIES, WAS PRESENTED BY US TO THE HIGHEST AUTHORITIES IN ISRAEL. THE DIFFICULTY OF THE PROBLEM AND WHAT IT INVOLVES IS SELF-EXPLANATORY.

B. WE HAVE ACTED IN ACCORDANCE TO THE LAWS APPLYING IN THE TERRITORIES AND THE PERSONS INVOLVED WERE AWARE OF THE LEGAL SITUATION. THESE PERSONS ON THEIR OWN VOLITION MOVED THEIR CENTER OF LIFE OUTSIDE THE TERRITORIES.

C. ISRAEL, ON ITS PART, HAS BEEN SENSITIVE TO THE PROBLEM OF FAMILY REUNIFICATION, AND HAS DEALT WITH THE HUMANITARIAN ASPECTS OF IT ON A CONTINUING BASIS.

RECENTLY, OUR GOVERNMENT APPROVED GRANTING OF MORE THAN 5000 RESIDENCE PERMITS TO PEOPLE IN THE TERRITORIES, AND IS ENLARGING THE NUMBER OF FAMILY REUNIFICATION PERMITS, TO 2000 PER YEAR.

PERSONS IN THIS CATEGORY MAY APPLY, ON HUMANITARIAN AND PERSONAL BASIS, WITHIN THE FRAMEWORK OF THE ABOVE MENTIONED PROCESS OF FAMILY REUNIFICATION.

WE WILL GIVE CAREFUL CONSIDERATION TO ANY CIRCUMSTANCE BROUGHT TO OUR ATTENTION BY THE JORDANIAN AUTHORITIES.

תגובתו הראשונית של דודין לתשובה זאת היתה כלהלן:

"זו הפתעה מוחלטת לנו, לא ציפינו לתשובה שלילית כזאת, וזאת דווקא בקבוצת עבודה שמיועדת לדון באופן רציני בבעיות שהוקצו לה. אנו רוצים להדגיש, חזור והדגש, כי קטגוריית אנשים זו, מבחינת ירדן, אינה מורכבת מכאלה שבחרו לגור מחוץ לשטחים, אלא הם אזרחים פלסטינים תושבי הגדמ"ע הזכאים לחזור לבתיהם גם מבחינת החוק הבינ"ל". בסיום דבריו ציין דודין כי עמדתם שונה לחלוטין משלנו, וביקש הפסקה קצרה.

לאחר ההפסקה בת 10 הדקות, חידש דודין את טיעוניו כלהלן:

"עמדתכם עקבית הן בדיוננו כאן והן במישור המולטיטרלי, אולם תשובותיכם סוטות מן הנושא בשני היבטים:

* אין אנו דנים כאן בתת-קטגוריה של אחמ"ש, נושא הנדון תחת מטריה אנושית של אנשים הקרועים ממשפחתם;

* אנו דנים כאן בתת-קטגוריה של אנשים שעזבו את השטחים הכבושים שלא בתנאי מלחמה אלא באישור השלטונות הישראליים, כסטודנטים היוצאים ללימודים, כחולים הזקוקים לטיפול רפואי או כמבקרים היוצאים לביקורי משפחה.

"לפי הכנתנו זוהי קטגוריה של אנשים שמחד, יש לה זכות לגלית לשוב, ומאידך, האינטרס שלנו, כירדנים להשיבה. זאת מכיוון שמדובר באלפי פלסטינים שאנו מטפלים בהם מבחינה הומניטרית אך הם אינם תושבים ירדנים לגליתם.

"בסבבים הקודמים הסכמנו כי נבין את קשיינו ההדדיים המתגלים בסוגיות שנראות כשוליות אולם הן בעלות משמעות רבה. לכן, על אף שנראה כי עמדותינו מרוחקות זו מזו מרחק רב, הרי נוכחות פלסטינית זו על אדמת ירדן תטופל ברוח הדברים שסוכמו בהתחלה.

"אין אנו מנסים להיות לפה לפלסטינים, אלא מדברים על אנשים המהווים נטל על ירדן. על כן עלינו להעניק מחשבה לשתי קטגוריות אלו של אנשים, וכדי להגיע לפתרון כלשהו עלינו לנקוט בחשיבה יצירתית, מכיוון שלא ייתכן כי בנוגע לכמות כה גדולה של אנשים הנוכחת בירדן, אשר עזבו את ארצם לא בתנאי מלחמה אלא בהתאם לאישור ישראלי, תיחשב תשובתנו לתשובה סופית.

"אני אישית, המשיך דודין, מכיר מספר סטודנטים שיצאו ללימודים באלכסנדריה או באתונה ולא שבו מכיוון שכן-משפחתם נעצר בשטחים והם חששו כי ייעצרו בעצמם. דוגמא אחרת היא אנשים שיצאו לטיפול רפואי ונזקקו לטיפול ממושך, ולא היה מי שיגיש עבורם בקשה להארכת אישור השהיה.

"האווירה שאני מנסה ליצור היא אווירה של חשיבה יצירתית, ועל כן שמחנו לשמוע על השינויים בנושא האחמ"ש, שהוא נושא הומניטרי במלוא מאת אחוזיו, שלא בנושא שלפנינו.

"אנו מבקשים להמשיך ולדון עמכם בנושא זה, דבר שיאפשר פתיחת דיון בנושאים אחרים." סיים דודין את דבריו.

בנצור, בדברי תשובתו, בירך על השינוי שחל בתגובה הירדנית ביחס לתגובתם הראשונית, המתבטא בהבעת ההערכה לענין ההומניטרי שאנו מאמצים. זוהי אכן בעיה קשה אולם אין להסכים כי היא תטיל צל על סוגיות הדיון האחרות, וזאת מבלי להפחית בחשיבות הענין בעיני ירדן. הגישה ההומניטרית היא השלטת אצלנו, ציין בנצור, וחזר שוב על המשפט האחרון בתשובתנו הנוגע להמלצות ירדניות. כן ציין כי על פי כלל קונסולרי ניתן שלא לחדש אישורי חזרה אשר פג תקפם.

דודין הגיב כי לא מדובר כאן בענין קונסולרי, ואם נעמוד על כך שאנשים אלה הם תושבי מדינות אחרות הרי לא נגיע לדבר. יש להחזירם לארצם כשם שאזרחים ירדנים זכאים לחזור לירדן.

בנצור ציין כי הוא תוהה כיצד מחליטים לפתע 89,000 איש לשוב בבת-אחת לשטחים. היכן הם היו לפני שלוש או חמש שנים? שאל בנצור וביקש הפסקה קצרה להתייעצות בפורום המשלחת.

עם חזרתנו לחדר הישיבות אמר בנצור, כפי שסוכם בהתייעצות, כי נעביר מילולית את הדברים ששמענו, לדרגים הגבוהים בישראל, ואם יש לירדנים רעיונות יצירתיים, הרי זה הזמן להעלותם.

דודין ציין כי הם נמצאים במגע יום-יומי עם עמאן ובכל יום מוזכר הנושא בהנחיותיהם.

עבד אל-ג'אבר ציין אף הוא כי ציפו לתשובה חיובית והמשיך כי זהו נושא הנכלל בסעיף המדבר על טיפול בילטרלי בפליטים ועקורים בטיוטת האג'נדה.

גם לשיטתנו, טען עבד אל-ג'אבר, השטחים הם נפרדים ותושביהם אזרחים נפרדים. אלו הם אנשים שנפקדו במפקד האוכלוסין של 1967, קיבלו תעודות זהות מטעם השלטונות הישראליים, וכאשר עזבו מסיבות שונות, באישור שלטונות הצבא, לא שיערו כי לא יוכלו לשוב לכפריהם. החוקים על פיהם נשללת חזרתם הם תקנות צבאיות ישראליות שניתנות לשינוי, אין כאן ענין הומניטרי אלא חוקי.

אנשים אלה אינם מבקשים לשוב כקבוצה, המשיך עבד אל-ג'אבר, ורבים מהם ניסו לחזור כבר בעבר, אך סורבו. להם יש אפוא הזכות לחזור ובידינו, לדבריו, הכוח לשנות את התקנות. אין דוגמא בעולם לשלילת אפשרות מאדם לשוב למולדתו.

קטאנאני הוסיף כי אנו דנים בקבוצה זו על בסיס הסכמה קודמת לדון בנושא אג'נדה בעלי השלכה בילטרלית, והם מצפים לשמוע מאתנו סימן חיובי לפתרון הענין. דודין הפסיקו באומרו כי הרי בנצור הבטיח לחזור עם תשובה לאחר שהדברים יועברו למנהיגותנו בתל-אביב.

בנצור הגיב כי נעביר דבריהם מילולית למנהיגותנו בירושלים. (לקראת סוף הדיון ציין דודין כי לא היתה בהתייחסותו לתל אביב כל כוונה פוליטית).

בנצור המשיך כי מטרתנו היא לדון בכל מרכיבי האג'נדה, אולם הם, הירדנים, מדגישים נושאים אחדים מחד ותולים ההתקדמות בנושאים אחרים בהתקדמות במסלולים אחרים כמו"מ. כן חזר בנצור ושאל כיצד מתקבצת קבוצה כה גדולה של אנשים, הרי החיים עושים, בסופו של דבר, את שלהם ואנשים נקשרים למקומות מושכם. בסיום דבריו הציע בנצור להימנע מויכוחים לגליים.

דודין אמר: "אם תבדקו בתיקי המינהל האזרחי, תראו כי רבים מאנשים אלה עשו רבות כדי להשיג את זכותם לשוב. יש ועשו זאת באחור, יש ועשו זאת באמצעות גורם שלישי, ויש כאלה שנתקלו בשיטה המסובכת הנהוגה אצלנו.

"דעתנו היא כי אין כאן בעיה פנים-ישראלית ואין בכך משום שבירת חוקים, מכיוון שמדובר בשטח צבאי.

"מאידך, בירדן מופעל עלינו לחץ מעצם קיומה של קבוצה כה גדולה של אנשים בלתי מרוצים, שיש להם בעיה חוקית. שלטונות ירדן מזכירים להם מדי פעם, בכתב, כי הם נמצאים בירדן באופן זמני וכי עליהם לעשות הדברים הנדרשים, כגון פניה אלינו, כדי לשוב לשטחים.

"אין אנו רוצים להגיע ל-DEADLOCK ואנו רוצים להמשיך ולדון בנושאים שהועלו - כלכלה, סחר וכו'" ציין דודין וביקש לסיים את הישיבה.

בנצור שאל מהי הטרימינולוגיה בה משתמשים הירדנים להגדרת קבוצת אנשים זו, ודודין השיב: "אזרחים פלסטינים שלאחר מלחמת 67 היו בשטחים, נפקדו במפקד האוכלוסין וניתנה להם תעודת זהוי של שלטונות ישראל, ואשר עזבו

את השטחים לצרכי לימודים, עבודה וכד'".

לדברי דודין "זוהי הקבוצה הקלה ביותר לטיפול מכיוון שלא יצרו לחץ בדעת הקהל בישראל והם באחריותנו ב-100. אחוז מספרם גדל במשך השנים מכיוון שתהליך העזיבה הוא תהליך מתמשך ויש אנשים שעוזבים גם כיום על פי אותם תנאים. זו אינה קטגוריה מוגדרת כמו פליטי 48 או עקורי 67, אלא היא קטגוריה הגדלה ככדור שלג - וזה הדבר המטריד את השלטונות בעמאן."

לשאלת בנצור האם מדובר, אפוא, בקטגוריה שלגביה אין החלטות אום, השיב דודין כי יברר, אולם זו קטגוריה שמפריעה להם מכיוון שאין להגדירה אלא כאחריותנו אנו הנמצאת בירדן כתוצאה מחוקי המימשל הצבאי, כאשר הגבלת זמן החזרה נעשית מטעמי בטחון. "אין הם פליטים ואין הם מגורשים, ציין דודין, הם גם לא עשו דבר בלתי חוקי ואין לנו התנגדות לבדיקה בטחונית מצדכם"

בנצור הגיב כי כאשר הבטחנו כך נעשה, נעביר הדברים כהווייתם, אבל הציע לא לשכוח את הנושאים האחרים לדיון ובמיוחד את ההצעה להכין אג'נדה מוסכמת לקבוצת עבודה זו שתכלול הנושאים השונים. דודין אמר כי יעשו זאת ומחר יביא תשובה בנושא התחבורה שהעלינו.

לסיום חזר דודין וציין כי אין הם מרוצים מתשובתנו ומקווים שדבריהם יועברו במלואם. עם קומו מן השולחן, ציין, במעין בדיחות דעת, כי תשובתנו יכולה להיתפס כ-STALLING, ועל כן ידווח לראש משלחתו, אשר בוודאי יתלונן בפני אליקים רובינשטיין.

קבוצת העבודה לענייני מים, אנרגיה ואיכות הסביבה (22.6.93)

השתתפו מטעמם: חאדדין, באדרן, מחאסנה, מג'אלי (הצעיר), באני האני, חאממי ובאבן (וקצרנית)

השתתפו מטעמנו: רוזנטל, סייבל, קרול, אטינגר, שגיא, אבידן וזהר

כללי

קבוצת העבודה עסקה היום בשני נושאים מרכזיים. בחלקה הראשון של הישיבה נסב הדיון על ענייני האג'נדה (של קבוצת עבודה זו) ובחלקה השני נסב הדיון על נושאי אנרגיה ונושאי איכות הסביבה. הדיון היה ענייני והאווירה נוחה, כנראה כעקבות הנחיות שקיבל חאדדין לאחר פנייתנו ע"י רובינשטיין אל ראש המשלחת הירדנית טראונה ותשובתו.

כאמור הוקדש חלקה הראשון של הישיבה לחילופי דעות בין הצדדים בקשר לאג'נדה ובעיקר בקשר למבוא (ה-PREAMBLE) שעל אופיו ואופן ניסוחו אנו חלוקים עם בני שיחנו. סייבל ורוזנטל מצדנו חזרו על עמדתנו לפיה מוצע שנוותר בכלל על מבוא שכן אנו עוסקים בעיצוב סדר יום לקבוצת העבודה ולא בהסכם או לחילופין להסכים למבוא קצר וניטרלי מבלי להכנס לעומקן של הבעיות הפוליטיות שהן אינן מענינה של קבוצת עבודה זו.

בני שיחנו, ובעיקר חאדדין דבקו בגישתם שהובעה כבר בעבר. חאדדין אמר כי הוא סבר שהנייר שצריך להיות מוסכם בינינו (דהיינו האג'נדה) צריך להיות אולי DRAFT SCOPE OF WORK ולכן ראוי שיהיה לו מבוא (PREAMBLE) וזאת כדי לתת את ה-NOTION לגבי ההקשר והקונטקסט שבו אנו עוסקים.

אנו חזרנו והפנינו את בני שיחנו לשני הנוסחים החילופיים שהגשנו בשבוע שעבר ובקשנו תגובתם לגביהם וחאדדין אמר כי הצעותינו "נטולות צבע".

סיבל אמר כי נוכל לשנות קצת הנוסח שהגשנו אולם אנו סבורים שיש לשמור על התפיסה שהובעה על ידינו - דהיינו מבוא קצר, הקושר את קבוצת העבודה

לאג'נדה הכללית (שסוכמה ב- 28.10.92) ואחר כך למנות את סעיפי הדיון והנושאים הרלבנטיים.

רוזנטל העיר כי המשלחת הישראלית מעדיפה לסכם קודם כל עניין המבוא ורק אחר כך לדון בסעיפים הבעייתיים שבסדר היום המוצע. חאדדין השיב כי זו דרך אפשרית. כשלב זה הציע חאדדין לצאת להפסקה על מנת להוועץ באנשיו ולהציע נוסח חילופי להצעותיו.

בהתכנס הישיבה לחלקה השני אמר חאדדין כי הם ניסחו משהו שהוא "פארווה" (השתמש במונח זה ובחילופי דברים ביננו לבינם גילה הבנה לגבי משמעות המושג) ואולם, הוסיף חאדדין, מחמת אילוצי הזמן והעובדה שרן קרול, נציגנו לנושא האנרגיה אמור לצאת מחר את וושינגטון מוצע שנמשיך בדיון על האנרגיה.

אנו הסכמנו להצעה (ובהמשך אף הצענו שגם נושא איכות הסביבה יידון בישיבה זו - דבר שהירדנים הסכימו לו גם כן).

נושאי אנרגיה
באדרן (נציגם לנושא האנרגיה) ביקש לדעת פרטים על מערכת ייצור החשמל אצלנו, על יצור חשמל ואנרגיה ממקורות לא קונבנציונליים (שמש, רוח, פצלי שמן) ועל השימוש בפחם.

קרול השיב לשאלות בני שיחנו בסוגיות הנ"ל (בדיון השתתפו וגילו עניין רב חברי הצוות מצדם ובעיקר חאדדין, באדרן, באני האני ומחאסנה).

הירדנים ביקשו לדעת גם על התכנית לכרות התעלה RED-DEAD, על הכדאיות הכלכלית של הפרויקט, על הניצול האנרגטי הפוטנציאלי, על אפשרויות ההתפלה ועל תועלות נילוות אחרות (תיירות, ים-המלח). הם גם התעניינו האם בדקנו שילוב תחנת כח גרעינית בפרויקט תעלת ים-סוף ים-המלח. התשובה היתה שאזור הערכה הוא בעייתי מבחינה ססמולוגית, ולפרויקט משותף של תחנה גרעינית יש לאתר אתר מתאים.

כמו כן, קרול השיב לשאלותיהם בפרוט וציין כי פרויקט כזה מחייב מדידות וסקרים גאולוגיים מוקדמים משני הצדדים ולכן מוטב שהצדדים יסכימו לכך באורח פורמלי או כלתי פורמלי ויפה שעה אחת קודם. תגובת הירדנים היתה - כי הם מודעים לכך אך הזמן טרם הגיע.

סייבל ורוזנטל הבהירו כי פרויקט ה- RED-DEAD יכול להתבצע רק בהסכמתה ובברכתה של ירדן וזה אינו פרויקט חד-צדדי, וחאדדין אמר שהם רושמים הערתנו זו בסיפוק.

איכות הסביבה
לאחר מכן נסב הדיון על נושאי איכות הסביבה.
יואב שגיא פתח ואמר כי הוא רוצה להציג שני נושאים שבחר בהם משום שהם משלבים בקרבם אלמנט של דחיפות לטיפול ופתרונות אפשריים והנושאים הם מפרץ אילת ובעיות הזכויות והיתושים.
(בנקבו במונח מפרץ אילת התפתחו חילופי דברים בינינו לבינם בעניין השם - לגירסתם המונח המקובל הוא מפרץ עקבה).

שגיא תאר את הבעיות במפרץ אילת בקשר לשמירת מירקם החיים בים, מניעת זיהום ומפגעים והציע לכוון מכניזם של קשרי תאום הדדיים. גם בהקשר לבעית הזכויות בערכה אמר שגיא שישנם פתרונות וראוי לכוון מכניזם של תאום פעולה משותף במגמה להתגבר על המפגע.

בנוטלו את רשות הדיבור התיחס מחאסנה לשתי הסוגיות. בעניין מפרץ אילת-עקבה, אמר מחאסנה כי אין סיבה להתחיל דוקא באזור גאוגרפי מסויים

ולהעדיפו על אזור אחר אך לגופו של ענין הוא רואה את שיתוף הפעולה במפרץ בהקשר הרב צדדי שכן מעורבים בזה גורמים נוספים השוכנים לחופו של הים האדום והסוגיות צריכות להפתר בהקשר הרחב. ציין את העובדה שהם חלק מאמנה של מדינות הים האדום וכי לשיטתם זו הדרך לטיפול בהקשרים אלה - במישור אזורי רחב ולא להשאיר במסגרת הצרה. (אגב הדיון צויין כי החל מיולי יכניסו מכניזם שימנע הזיהום כתוצאה מהעמסת הפוספטים).

בנושא הזכויות אמר שהם מעונינים לפתור הבעיה ואולם הדבר מחייב לימוד וחקירה נוספים על הסיבות והגורמים והם היו שמחים לקבל מאתנו מידע על דרכים להתמודד (מלכודות או אמצעים אחרים עליהם הצביע שגיא במהלך חילופי הדברים בנושא).
צריך מכניזם אנטגרטיבי אזורי - אמר מחאסנה בסכמו את דבריו.

בתשובתו לדברי מחאסנה אמר שגיא כי אף שיש מקום להתייחסות גם להקשר האזורי (בענין המפרץ) הרי עלינו לקיים דו-שיח ולקדם פתרונות במישור הדו-צדדי והדבר אפשרי וכדאי. הסיכומים ברמה הביטחנית יכולים להשתלב אחר-כך במסגרת האזורית.

שגיא הוסיף כי נשמח לשתף את בני שיחנו במידע מדעי ובמסקנות אופרטיביות ואנו מצפים לרצון דומה מצדם. בנושא הזכויות ציין שגיא כי הטיפול העיקרי הנו איתור התנאים להתפתחות הזכויות בצד הירדני ונקיטת פעולות למניעת התפתחותם. המלכודות מהוות טיפול משלים ובמסגרת של התייחסות כוללת ניתן יהיה לספק להם את הנתונים על המלכודות והפתיונות.

מחאסנה וחאדדין השיבו כי אולי ראוי לעגן את כל הפעילות בהקשרים הללו בצ'ארטר אזורי (REGIONAL CHARTER) ואנו השיבנו כי בהקשר שלנו הוא בילטרלי ועלינו למקד הדיונים למישור זה אף כי אין אנו מתנגדים לצ'ארטרים רב-צדדיים - אלא אך ורק לאחר סיכום הסוגיות הדו-צדדיות.

חאדדין אף סיכם את יום הדיונים כיום מוצלח ואנו כמובן הסכמנו לקביעה זו.

קבוצת העבודה לענייני בטחון וגבולות בערוץ הירדני (22.6.93)

היום קיימו הצדדים ביניהם שיחות ומגעים בלתי פורמליים בנושאים השונים.

מחר יוגש סדר יום לקבוצה זו שהוכן על ידינו והמבוסס על האג'נדה הכללית.

תרשומת מדיון בקבוצת העבודה לענין הבנקים (הערוץ הירדני) 21.6.93

השתתפו: ד"ר מישל מרטו, אחז בן-ארי, זאב אבלס

1. נדונו כל סעיפי מזכר ההבנה, רשיון ההפעלה, ורשיון הסוחר המוסמך.
2. היתה הסכמה על כל הסעיפים פרט לשלוש נקודות בהם התגלו חילוקי דעות.

א. הירדנים מסרבים לאזכר את המונח יהודה ושומרון ועומדים על שימוש במונח WEST BANK לצורך הגדרת האזור.

ב. בסעיף המדבר על הסרת אחריות ליציבות ונזילות הסניפים משלטונות ישראל מסרבים לאזכר את שם ישראל אלא שלטונות סתם.

ג. עומדים על כך שיתאפשר לסניפים להעביר כספי פקדונות בדינרים ירדניים לירדן ללא כל מגבלה וללא ערבות של שלטונות ירדן.
אנו סרבנו לכך משני טעמים. ראשית, מטרת פתיחת סניפי הבנקים

בשטחים הינה פיתוח השטחים ולא פיתוח ירדן. שנית, הסכומים שיעברו לירדן יצאו מתחום הפיקוח שלנו מבלי שהבטחנו באופן סביר את החזרתם.

3. ד"ר מרטו אמר לחזור אלינו עם התיחסות להגדרת השליטה. סעיף 20 לרישיון קובע כי שינוי שליטה בבנק מבטל אוטומטית את רישיון הסניף אלא אם כן המפקח על הבנקים אישר מראש את שינוי השליטה.

אנו הגדרנו שליטה כפי שזה מוגדר בחוק הבנקאות רישוי, דהיינו היכולת לכוון את עסקי התאגיד הבנקאי.

ד"ר מרטו אינו יודע אם הוא יכול להסכים להגדרה זו. הבטיח לבדוק ולחזור אלינו.

תרשומת מדיון בקבוצת העבודה לענייני הבנקים - (ערוץ ירדני) 22.6.93

לובנו מחדש נקודות המחלוקת שנותרו מדיוני היום הקודם. לא הושגה הסכמה.

הדיון עם ד"ר מרטו מוצה .

יעשה ניסיון לפתור את הבעיות שנותרו שנויות במחלוקת עם ראשי המשלחת הירדנית, ואולי בעזרת האמריקאים שהציעו מיוזמתם לסייע.

ב. השיחות בערוץ הפלסטיני - יום ג' 22.6.93 אחה"צ

שיחה מקדימה שנערכה לפני ישיבות הערוץ הפלסטיני 22.6.93

נכחו מטעמם: פייסל חוסייני, צאיב עריקאת, נביל קאסיס וקצרנית נכחו מטעמנו: רובינשטיין, בנצור, רוטשילד ואריה זהר

א. גם היום התקיימה פגישה מקדימה בין נציגים מטעמנו ונציגים מטעמם על פי הדפוס שנקבע בשבוע החולף, וזאת כדי לסכם את סדרי הדיון בערוץ.

ב. סוכם כי היום תכונס ישיבה של מליאת הערוץ ואחר-כך תתכנסנה כל הועדות - הועדה לענין הקונספט ולענין הצהרת העקרונות והועדה לענין מים וקרקע.

ג. לגבי הועדה לזכויות האדם, הפלסטינים אמרו כי הם סברו שהיא אמורה היתה להתכנס בשעה 13:30 השבנו כי הדבר לא תואם עמנו לפיכך אנו מציעים שועדה זו תכונס הערב בתום ישיבת הערוץ. בני שיחנו הסכימו לכך וסוכם כי מחר (23.6) תתכנס הועדה בשעה 12:00 - דהיינו מיד בתום ישיבת הערוץ הירדני.

ד. בנוסף לסיכומים הפרוצדורליים לגבי סדרי הדיון בערוץ התפתח דיון קצר בין הצדדים לגבי מהות המו"מ והצורך לקדמו.

רובינשטיין פתח ואמר כי למרות ששני הצדדים (ואנו מניחים שאכן הדבר חל גם עליהם) רוצים להתקדם ולהגיע להשגים הדבר אינו מסתייע. אנו נעים כמו שתי ספינות המשיטות במקביל, אמר רובינשטיין, ולא כמו שני צדדים ההולכים אחד לקראת רעהו. הוסיף כי אנו מצרים על כך שבני שיחנו לא מקבלים את מה שמוצע על ידינו ואף כי זה פחות ממה שהם מייחלים לו הרי יש בזה הרבה ממשות.

עריקאת אמר כי הם מתכוונים להגיע עמנו להסכמה על נייר עקרונות משותף ואולם, אין הם יכולים לוותר על קביעת היסודות ולעסוק בבניית הגג או הקומה השניה. הכל, אמר עריקאת, צריך לעמוד על יסודות מוצקים והצהרת

העקרונות יכולה לשמש היסוד המיוחד.

במהלך חילופי הדברים בין השניים הוזכרו גם המגעים עם האמריקאים ורובינשטיין הזכיר לבני שיחנו כי האמריקאים מקדישים שעות רבות לדו-שיח עם. עריקאת השיב "כי לא מניין השעות קובע בהשוואת הזמן שמקדישים האמריקאים לכל אחד מן הצדדים אלא מידת ההשפעה שיש לצדדים על האמריקאים".

הערוץ הפלסטיני - מפגש מליאה - יום ג' 22.6.93 אחה"צ

רובינשטיין פתח המפגש באיחולי החלמה לעבד אל-שאפי שעבר ניתוח קטרקט ובברכות על ראש השנה ההג'רית.

באשר לנושא המפגש הסביר רובינשטיין כי ביקשנוהו כדי להבהיר את נושא ה-EARLY EMPOWERMENT שלגביו אנו חשים כי המסר שלנו לא עבר אליהם בבהירות הראויה.

המדובר הוא בהעברת סמכויות קודם לכינון ההסכם על הסדרי הביניים, תוך הבנה פוליטית כי אין העברה זו מהווה תחליף למו"מ ואינה באה במקום הסדרי הביניים עצמם, אלא כדרך להגביר את המומנטום, להגביר את הבטחון ואת האמון בתהליך מצד הקהל בבית. העברה זו גם תדגים את ישימות ההסדר וכי הוא ניתן להשגה.

אם הדברים יוכנו כהלכה יובהר להם כי המצב בנושא זה הוא של GAIN-GAIN מבחינת הפלסטינים. אנו מבינים כי חששות הפלסטינים, הוסיף רובינשטיין, נובעים משני היבטים:

* שההעברה תהווה תחליף להסדר הביניים.
שהפלסטינים יהפכו לפקיד המינהל הישראלי.

אין בסיס לחששות אלה.

קיים אצל כולנו תסכול מאי-ההתקדמות במו"מ ואם לא תוכנס דינמיקה לתהליך יאבד אמון הציבור בו. אנו חשים כי הלכנו לקראתם בנושאים שונים ואנו חושבים כי נושא זה יתקבל בדעת קהלם.

הכוונה בהעברת סמכויות זו, היא להעביר מספר תחומי פעילות לניהול הפלסטינים, בהליך מו"מ מקוצר. המדובר בתחומי פעילות שנראים לנו הגיוניים בהיותם עתירי כוח-אדם (כ- אחוז 70-80 אחוז מכוח האדם המועסק ע"י המינהל האזרחי) ועתירי תקציב (רוב התקציב של המינהל האזרחי) - חינוך, בריאות, עבודה, רווחה ותיירות.

רובינשטיין אמר כי אמנם כיום רוב כוח האדם המועסק בתחומים אלה הוא פלסטיני, אך הניהול הוא בידי ישראלים וכי מדובר גם בהעברה של הנושא התקציבי. הוא אף ציין לאחר מכן כי ניתן בנפרד לדון גם בנושא המשטרה, קרי לנהל מו"מ על כינונה להכנה לקראת הסדרי הביניים.

רובינשטיין הבהיר כי המשלחת היא אשר תהיה הכתובת להעברת הסמכויות ולהפעלתם וניהולם של התחומים הללו, כולל מינוי אנשים וכד'.

אנו מוכנים, ציין רובינשטיין, לקיים עם, אם יחפצו, דיון בפרטי ההעברה ולשם הדיון אנו סבורים כי יהיה צורך להקים קבוצת עבודה משותפת.

בהמשך הציע רובינשטיין להיכנס, בנוסף לכך, לדיון בהסדרים הכלכליים באמצעות מומחים, כיוון שנהיר לנו שבנושאים הכלכליים יהא צורך לקיים מגע ושיתוף פעולה על פי כל הסדר שיקום. ולסיום ציין כי הצהרות פומביות

הנשמעות מצד חברים במשלחתם על הצורך בשינוי הפרמטרים של המו"מ, פוגעות באמינות התהליך. אין אנו מקבלים הצהרות אלו על אף הקשים במו"מ וטוענים כי יש לחזק התהליך כי אין תהליך אחר.

עריקאת הגיב תחילה כי אין להתייחס להצהרות מחוץ למו"מ, ואת אשר יש להם להגיד יגידו בחדר המו"מ.

באשר ל-**EARLY EMPOWERMENT**, הם יעבירו הדברים להנהגתם מכיוון שהמנדט שלהם הוא לדון אך ורק בהצהרת עקרונות משותפת. "אנו כאן לנהל מו"מ, אמר עריקאת, ואין אנו מנהלים את חייהם הפוליטיים של הפלסטינים ועל כן לא נאמר להם כיצד לנהל חייהם. (רובינשטיין אמר: **TRY**, ועריקאת הגיב כי זאת אולי יעשו לאחר קיום הבחירות).

לדעת עריקאת הצהרת העקרונות צריכה לדון בבסיס הדברים ועליה ניתן יהיה לבנות את המשך המו"מ, לדעתו היא ניתנת להשגה.

פיסל חוסייני אמר כי ציין כי להם עצמם יש מערכת של וועדות טכניות שלומדות את הדברים בשטח, וברגע שידעו יותר פרטים על הצעותינו יוכלו לשוחח על כך.

רובינשטיין אמר כי אנו מצפים לעבוד עמם על הצהרת העקרונות על אף הקשים, אבל, כחזרו לענין ה-**EARLY EMPOWERMENT** ציין כי כנראה לא הובן עד תומו ועל כן רצוי להציג את פרטיו למען החדרת חיים לתהליך ויצירת **MUTUAL COMMON GROUND** לשני הצדדים.

באשר למנדט המשלחת אמר רובינשטיין הרי הם - אנשי המשלחת - הם הנציגים עמם אנו מדברים, ואם יש להם רעיונות כיצד לקדם את הנושא נשמח לדון בהם לחזק התהליך.

עריקאת חזר ואמר כי מנדט המשלחת הוא למו"מ בלבד ולא למען יישום ופעולה בשטח, ובמו"מ יש להם מנדט להשיג הצהרת עקרונות משותפת שיוכרז על השגתה בתום סבב זה.

סוכם להמשיך בדיון העקרוני במסגרת המליאה והועדות.

הועדה לענין הקונספט ולענין הצהרת העקרונות - (22.6.93)

השתתפו מטעמם: עריקאת, קאסיס, כילאני, אל אגה, ראשיד אל חלידי וקצרנית.

השתתפו מטעמנו: רובינשטיין, בנצור, גלעד, טל, אבידן וזוהר.

עריקאת פתח ואמר כי לדעתם הצהרת העקרונות (**DECLARATION OF PRINCIPLES**) ולפי מטבע הלשון שהם טבעו (**D.O.P**) הינה בת השגה. הוסיף כי זה אמנם לא יהיה הסכם אבל יש לנייר הזה ערך כדבר המעיד על הישג וזה אינטרס הדדי לשני הצדדים.

עריקאת הוסיף כי ה-**D.O.P** צריך לכלול את היסודות של המבנה הקונספטואלי עליו בנוי כל ההסדר על שני שלביו וכי אי אפשר להתעלם מצורך זה שכן לא ניתן לבנות בנין ללא יסודות.

לאחר מכן מנה את האלמנטים שהם (הפלסטינים) מזהים בתפיסה שלנו -

1. הסדר ביניים שיש לו **INTERLOCK** בזמן לשלב הבא.
2. הסדר הקבע אינו מוגדר.
3. יש לשמור על אופציות פתוחות.
4. יש לדחות סוגיות כמו ריבונות ותחולה וענין 242 לשלב הסדר הקבע.
5. וכי אנו מעוניינים בהשגת שינוי במצב כתוצאה מהסדר הביניים.

רובינשטיין השיבו כי באופן כללי אכן אלה המרכיבים אולם אין הרשימה מלאה. הוסיף כי בסעיף המסומן בכותרת GENERAL בנייר שהוגש מטעמנו בסבב הקודם (6.5.93) מתמצית עיקר תפיסתנו לפיה אנו עוסקים בהסדר ביניים שבו ינהלו הפלסטינים את אורחות חייהם על ידי הפעלת סמכויות שיועברו אליהם מן המנהל האזרחי, וכי נושא הבטחון ישאר באחריותנו ואנו אף נהיה אחראים לישראלים בשטחים (וכן תשמרנה האופציות הפתוחות לקראת הסדר הקבע).

רובינשטיין הדגיש כי עיקר הקושי נעוץ בהבדלי הגישות בנושא JURISDICTION-ה.

רובינשטיין אמר כי ראוי להתרכז באפשרי ובמה שניתן להשיג. הוסיף כי צריך לאחוז את המציאות בקרניה ולהביא לשינוי המיוחל על ידי שני הצדדים.

בנטלו את רשות הדיבור אמר עריקאת כי ייתכן והם נכשלו בהעברת המסר אלינו וכי לא מדובר בניסוח גרידא (השתמש במונח WORDING) אלא בהנחת יסודות מוצקים כדי שבשעה שהם (הפלסטינים) יצטרכו לעמוד במבחן ולהתמודד על שלב הקבע יהיו חזקים דים כדי להשיג מבוקשם. הוסיף כי אי אפשר להתעלם מן השאלות הכבדות כמו ירושלים, ההתנחלויות הפרת זכויות האדם. אי אפשר, אמר עריקאת, לומר שכל נושא שהוא קשה לדיון יש לדחותו ולהסיר מן הסדר היום. אם לא הצלחנו ליצור בסיס של אמון בינינו כיצד נבנה את ההשלמה (RECONCILIATION) בין שני העמים. אתם אומרים שהאלימות נמשכת, אמר, אנו מקווים שזה יפסק. אבל אי אפשר להשוות עם מה שאתם עשיתם, ההתנחלויות נמצאות כעובדה בשטח והן מכשול לשלום, מדוע צריך להפקיע קרקעות, לבנות בירושלים, מדוע רבין צריך להכריז שלא יהיו עוד מחוות.

בנטלו את רשות הדיבור אמר רובינשטיין כי הוא מבקש לברר עם בני שיחנו שתי סוגיות בעקבות דברים שאנו שומעים ולפי דיפלומטים ירדנים, מצרים ואחרים. האחת - האם הם באמת חוששים כי לא נעמוד בדיבורנו ולא נכנס לדיון על הסדר הקבע; והשניה - האם באמת הם מצפים שנגדיר עתה את טיבו של הסדר הקבע. לגבי השאלה הראשונה אמר רובינשטיין - ממשלת ישראל תכבד כל התחייבות שטיטול על עצמה. אין אנו יכולים להבטיח לכם את התוצאות של המו"מ אבל מו"מ - יהיה. ולגבי השאלה השנייה, הוסיף, כי אם זו דרישתם (להגדיר את שלב הקבע כבר עתה) הרי זה מחוץ לכל כללי המשחק שנקבעו לתהליך שבו אנו שרויים. ובהתייחסו לדברי עריקאת על מעשינו בשטחים ועל הצהרות ראש-הממשלה אמר כי ראש-הממשלה בעצמו והממשלה כולה מקדישים שעות על שעות לאתר אפשרויות להקלת המצב בשטחים, אנו תמיד אמרנו שאף כי יש קשר בין מה שקורה במו"מ לבין מה שקורה בשטח - חייבים שני הצדדים לעשות מאמץ ולהתעלם ככל הניתן מן ההשפעות ולהמשיך במשימה.

עריקאת אמר כי הדבר מזכיר לו את סיפור הכנסת העז והוצאתה והוסיף כי כשהחל התהליך לא היו 400 מגורשים ולא היה סגר ולא הרסו בתים בעזה עם טילים ועכשיו כשיש את כל אלה אי אפשר לומר שאין השפעת גומלין בין שני המישורים. אנו מרגישים כאלו שזו סחיטה וכאילו שאנו בלחץ (השתמש במונח DURESS שמשמעו כפיה).

רובינשטיין השיבו כי אם הם חשים שהמו"מ מתנהל תחת DURESS אזי ראוי להפסיקו מיד, כי המשפט הבינלאומי והמציאות לא יאששו הסכם שהושג בכפיה, ועריקאת חזר בו מייד מן הביטוי ואמר כי התכוון רק להמחיש עד כמה הם רגישים לקשר בין המתרחש בשולחן המו"מ והמתרחש בשטח וכי הם מאוד מוטרדים מדברים שנאמרים על ידי ראש-הממשלה בהקשר לכך (התכוון לאמירת רה"מ שלא תהינה עוד מחוות). עריקאת הוסיף כי במו"מ, אם לא בדברים אחרים, אנו יושבים תוך שויון, ורק כך יש סיכוי להגיע למשהו ורובינשטיין אישר זאת.

ראשיד חאלידי וקאסיס השתתפו גם כן בדיון והביעו דעתם שיש לקבוע מסגרת יציבה לקראת הסדר הקבע כדי שתהיה ערובה לכך שהמו"מ עליו (על הסדר הקבע) לא יימשך לנצח, אם נמשיך להיות חלוקים בנקודות העיקריות. עריקאת הוסיף גם כי אולי כמו ששינינו דעתנו לגבי השתתפותו של גורם שלישי במו"מ (האמריקאים) נשנה את דעתנו גם לגבי הסדר הקבע.

רובינשטיין ועריקאת סיכמו להמשיך מחר בליבון סוגיות ספציפיות כמו התחולה, הבחירות הבטחון וכו'.

עד כאן חלק א'=====

תפ:שהח,רהמ

מסמך: 644987

סוג תיק:

חוזם: 6,32877

מ-: טוקיו, נר: 198, תא: 230693, זח: 1615, דח: ב, סג: שמ

שמור/בהול

נכנס **

**

**

**

א ל: ממנכל בנצור/ביג'ינג

ד ע: מאס

מאת: השגריר, טוקיו

הנדון: צפון קוריאה - ישראל
שלכם חוזם 28295

לאחר שמסרתי לגיימושו על הפגישה בביג'ינג ובואו של סיטון לכאן בימים הקרובים התקשר ממנכל אסיה בגיימושו IKEDA וביקש שאפגשו בדחיפות. השתתפו בפגישה NAKAMURA מנהל מחלקת צפון מזרח אסיה, NOGAMI ממנכל אסיה ואפריקה ודן.

איקדה הביע הערכה על כוונתנו לדווח להם על תוכן המפגש.

במשך השנים האחרונות הם מקיימים שיחות עם צפון קוריאה במהלכן העבירו לצפון קוריאה בקשתנו להפסיק משלוח הטילים למזרח התיכון. יפן מבינה דאגת ישראל בתחום זה.

יחד עם זאת יפן חוששת כי ישראל תציע לצפון קוריאה סיוע כלכלי תמורת הפסקת יצוא הטילים. יפן מודאגת מיוזמה ישראלית כזאת מאחר והיא רואה את האיום המידי בפיתוח הנשק הגרעיני עי צפון קוריאה. המאמץ הדיפלומטי העיקרי שלהם, ביחד עם ארהב ודרום קוריאה, מכוון למנוע התפתחות זו ומהלך ישראלי כאמור לעיל עלול להקשות עליהם.

הוא בקשני שאעביר דאגתם לממנכל עוד לפני השיחות שיקיים עם נציגי צפון קוריאה בביג'ינג.

אמרתי שאינני יודע המועד המדויק של המפגש בביג'ינג, אך אעביר דבריו ליעדם מיד.

צינתי כי ביקורו של סיטון מיד לאחר המפגש בביג'ינג מעיד על שאיפתנו להחזיקם בתמונת המגעים שאנו מקיימים עם צפון קוריאה וכי קיים אינטרס משותף למנוע האיום הצפון קוריאני. אנו מקיימים קשר בנושא גם עם ארהב ודרום קוריאה.

לשאלת המנכל אמרתי כי היוזמה למגעים באה מצפון קוריאה וכי למיטב ידיעתי זהו המפגש השני עמם.

המנכל אמר כי בשיחותיהם עם צפון קוריאה הם מתעקשים שלא לסטות מנושא הפיקוח הגרעיני ואין הם מוכנים להתקדם בנורמליזציה ביחסים לפני פתרון בעיה זו. צפון קוריאה מסרבת לגישה זו ועל כן השיחות מוקפאות.

לשאלתי על תוצאות המגעים בין ארהב וצפון קוריאה אמר המנכל שהחלטת הצפון לדחות פרישתה מה-NPT היא זמנית בלבד וכי המשך המו' עם ארהב בנושא יתחדש בחודש זה או בחודש הבא כמדינה שלישית. הבעיה העיקרית היא הפיקוח הגרעיני בו לא חלה כל התקדמות.

סמנכל נוגאמי הציע בסוף השיחה כי מאחר ובואו של סיטון לטוקיו דווח כבר בעתונות הזרה והיפנית מן הראוי שיוודיע על כך גם רשמית.

השבתי שמוטב שנחכה לבואו של סיטון ונחליט לאחר שיחתם עמו.

אשכול

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, יגר, אסיה

מסמך: 644777

סוג תיק:

חוזם: 6,32749

מ-: השלום, נר: 116, תא: 230693, זח: 0152, דח: מ, סג: סו

סודי/מיד

נכנס **

**

**

**

אל: ראש-הממשלה ושר הבטחון; שר החוץ - למכותבים בלבד.

דע: ראשי המשלחות למו"מ, וושינגטון.

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית.

הנדון: חלק ב' של דוח המשלחת לשיחות ירדנית/פלסטינית

הערוץ הפלסטיני - קבוצת עבודה לנושאי קרקע ומים - 22.6.93 אחה"צ

השתתפו מצדם: פייסל חוסייני, סועד אל-עאמרי, והמומחים קמיל מנצור, שריף מוסא וספאריני.

מצדנו: דני רוטשילד, רובי סייבל, אחז בן ארי, מני מזוז, אליהו רוזנטל, יואב שגיא ונדב ענר.

רוטשילד פתח הישיבה באומרו כי יש להעמיד את הדיון על בסיס מידע אחיד והציע כי הפלסטינים יציגו מדוע אין הם מקבלים את עמדתנו ואת התהליך ההכרזה המבוצע על ידינו בנוגע לאדמות המדינה ומהו לדעתם הבסיס המשפטי הנכון בעיניהם. המטרה היא לפתוח דיון שבסופו נגיע להגדרה אחידה לגבי הסטטוס המשפטי של אדמות המדינה.

סועד אל-עאמרי חזרה בתגובה על עמדותיהם כי רעיון חלוקת הקרקעות סותר את הצהרתנו בנוגע להיות השטחים יחידה טריטוריאלית אחת ונוגד את העקרון של ה- INTEGRITY של השטח. היא הביעה התנגדות מוחלטת לרעיון ה- SHARING של סמכויות וציינה כי הם כלל לא מבינים מדוע עליהם לחלוק עמנו את סמכויות ניהול הקרקעות בשעה שעלינו ליישם את 242. אין הם מכירים בנוכחותנו בשטחים, קבעה אל-עאמרי, אלא בתור כובשים ועל כן אין טעם בדיון על שיתוף. לא סביר כי ניתן יהיה להגיע להסכמה על קרקעות המדינה ויהיה בכך בזבוז זמן ללא תכלית. להערת רוטשילד כי על כן אולי כדאי להפסיק הדיון ולהתפזר, הגיבה אל-עאמרי כי כוונתה היתה שלא ניתן יהיה להגיע להגדרה משותפת כפי שהתבקש.

רוטשילד חזר על הנמקותינו כי שיתוף בניהול הקרקעות נדרש על מנת לא לסגור אופציות לגבי סטטוס הקבע ולקבוע כי כל אשר ייעשה על ידי שני הצדדים בתקופת הביניים אל לו לפגוע בסטטוס הקבע. כן ציין באשר לסמכויות (FUNCTIONS), כי יש להסכים על אלו סמכויות יופעלו באיזה סוג של קרקעות. הקרקעות מתחלקות מטבע הדברים לסוגים שונים כגון: אדמה פרטית ואדמת מדינה, הסביר רוטשילד, ויש על כן להתאים בין הסמכויות לסוגי הקרקעות ולקבוע אלו סמכויות יועברו לפלסטינים, אלו יופעלו במשותף ואלו יישארו בידי ישראל כסמכויות שיוריות (RESIDUAL), כל זאת כמובן תוך השארת האופציות פתוחות לסטטוס הקבע.

סועד ביקשה מאתנו לתאר עמדתנו בפירוט. "ייתכן, אמרה, ואתם מסכימים להעביר לניהולנו את אדמות המדינה." רוטשילד אמר כי אין לנו כוונה כזאת אולם יש להגדיר מראש מהו החוק המגדיר אדמת מדינה.

ספאריני אמר כי אין תפקידנו להגדיר מהן אדמות מדינה, זהו תפקידו של בית המשפט, ואין לעסוק בקטגוריזציה של הקרקעות, אלא כאן עלינו לדון

בהעברת סמכויות (POWERS AND RESPONSIBILITIES), ועל כן עלינו לדון בהעברת סמכויות הניהול של הקרקעות.

רוטשילד הגיב כי הדבר היה נכון לו הועברו כל הסמכויות אבל אין המצב כזה ועל כן יש לדון בסיווג הקרקעות. ספאריני אמר כי אנו הכרזנו באופן לא חוקי ושרירותי על אדמות מדינה ומנענו מן הנפגעים לפנות לערכאות. הם כמובן מתנגדים לכך ודורשים לדון בהעברת הסמכויות. קמיל מנצור הצטרף לשיחה לחזר על העמדה כי יש לדעתם להעביר את כל הסמכויות ל-PISGA. לדברי רוטשילד כי לא כל הסמכויות יועברו השיב מנצור כי אין הם יודעים אלו סמכויות יועברו, אלו יחולקו ואלו יישארו בידינו, ועל כן יש לדון בכך.

רוטשילד ציין כי אין אנו מקבלים עמדתם שעלינו "למסור את המפתחות וללכת", ועל כן אנו מבקשים דיון על סוגי הקרקעות כדי למנוע סגירת אופציות כפי שנובע מן המודל שלהם הנסמך על אופציה אחת בלבד.

רוטשילד המשיך כי אנו מוכנים ליטול על עצמנו את אותם דברים שאנו מבקשים מן הפלסטינים ליטול על עצמם, על כן עלינו להגיע ל-LEGAL COMMON GROUND שיגדיר את המשפט על פיו ינוהלו הקרקעות.

סועד אל-עאמרי ציינה כי עמדתנו מכבידה עליהם מאד וביקשה כי נפרט עמדתנו, רוטשילד הגיב לבקשתה כי אינו רואה כל סיבה להניח אופציות שונות על שולחן המו"מ שעה שהפלסטינים דוגלים באופציה אחת בלבד שאינה מקובלת עלינו. רוטשילד טען כי לא ניתן להאשימנו מחד בעבירה על החוק מבלי לקבוע מהו החוק.

שריף מוסא טען כי אנו חוזרים בנו מנכונותנו לדבר על סמכויות וקמיל מנצור טען כי בקבוצת העבודה לקונצפט הסיר רובינשטיין את תביעתנו לשמירת האופציות פתוחות ואילו אנו חוזרים לכך כאן. רוטשילד הגיב כי אין זה יכול להיות וכי יש כאן אי-הבנה מצד מנצור. הוא חזר ואמר כי יש להסכים על קטגוריות הקרקע ורק לאחר מכן ניתן לדון בסמכויות.

ספאריני חזר ושאל מי יחליט האם אדמה פנויה אם לאו ורוטשילד בתגובה שאל האם הם מערערים על חוקיות הכרזותינו על אדמות מדינה. ספאריני אמר כי אכן כן, הכרזה כזו לדעתו חייבת להיעשות ע"י בתי המשפט.

סועד טענה כי אנו מביאים את הדיון ל-DEADLOCK עקב דרישתנו מהם לקבל את עמדתנו. מני מזוז הסביר גם הוא את עמדתנו ואמר כי כדי לבחון אם עמדתנו נכונה עלינו לערוך רשימה של סמכויות הנוגעות לקרקע, לערוך קטגוריזציה של סוגי הקרקע ולהתאים הסמכויות השונות לסוגי הקרקע השונים. אז ניתן יהיה לבדוק האם יהיה זה מוצדק להשאיר בידינו סמכויות לסוגי קרקע אלו או אחרים. אם הם נכונים לקבל הקונצפט של חלוקת הסמכויות ניתן יהיה לדון בכך, אמר מזוז והביא כדוגמא את השאלה האם הם מוכנים להסכים שהחוק שחל בשטחים כ-67 הוא זה שיחול בסוגיה זו - אם כן, ניתן יהיה אז לתת לבתי המשפט לקבוע מהי אדמה פרטית.

פיילס חוסייני התערב בשיחה תוך ציון העובדה כי זו לו פעם ראשונה שהוא משתתף בקבוצה זו, ואמר כי אם נדון בסוגיית הלגיטימיות ניאליץ לדון גם במעמדנו בשטחים - ככובשים - ובמעמד השטח - כשטח כבוש. על כן מוצע, כדי להתגבר על כך, כי נציג עמדתנו ואז יוכלו הם להציג עמדתם. חוסייני ציין כי נוכל להסכים אם המסקנה תהיה מקובלת, ולדוגמא ציין כי יוכלו להכין שימושונו בסיבות בטחון.

רוטשילד חזר ואמר כי אנו מדברים על העברת סמכויות כמו בכל תחום אחר, ובגלל מורכבות נושאי הקרקע יש לפצל הסמכויות על פי סוגיהן - לדוגמא קרקעות מדינה, קרקעות בתחומי ישובים וכו'. העקרונות המנחים אותנו

בהשגרת סמכויות בידינו הם - בטחון, ישובים ומניעת סגירת אופציות להסדר הקבע.

הועדה לזכויות האדם (22.6.93) - בתום ישיבות הערוץ הפלסטיני

השתתפו מטעמם: נביל קסיס (יושב ראש), פייצל חוסייני, ג'אבר פאדה, סמאח כנען וקצרנית.

השתתפו מטעמנו: רובינשטיין, רוטשילד, טל, זהר, בן-ארי ואבידן

כמוסכם, החלה הישיבה לאחר תום ישיבות הערוץ.

רובינשטיין פתח והציע לבני שיחנו לצאת בקריאה נחושה מצדם בגנות האלימות וציין כי בתקופתנו יש משמעות רבה להצהרות פומביות הנאמרות על ידי מנהיגים.

הוסיף כי נשמעות לעתים מצדם (של אישים פלסטינים) הצהרות האומרות כי אם בשטח ימשיך להיות קשה ולא יחול שינוי תמשיך האלימות ואף כי אין בזאת קריאה ישירה לאלימות - יש חוגים פלסטינאים המפרשים אמירות כאלה כהכשר לפעולות אלימות.

קסיס וחוסייני השיבו כי הם כבר אמרו בעבר שהפסקת האלימות צריכה להעשות תוך טיפול בשורשי הבעיות ובטיפול בנסיבות שגורמות לאלימות - קרי בהפסקת הכיבוש.

חוסייני אמר כי יש להבחין בין אלימות ומחאה לבין טרור והדגים במספר דוגמאות לרבות מחייו האישיים ומתנכלות אלימה כפי שטען, לבנו. ההתנהגות של כוחות הבטחון במחסומים, פעולותיהם השגרתיות ובתגובתם למחאות - מולידות את זרעי האלימות אמר, והוסיף כי כאשר יראו שיש מצידנו נכונות לשנות את דפוסי ההתנהגות של אנשינו - אפשר יהיה לשקול הרעיון. זה לא יכול לבוא מצד אחד בלבד - אמר חוסייני.

רובינשטיין השיבו כי ללא ספק ידוע לו שאין לממשלת ישראל מדיניות של יישוב ומימוש אלימות אלא להיפך, מדיניות במסגרת החוק ואף כי אין אנו מתכחשים לארועים שקורים כחריגים הרי אלו אינם פרי מדיניות. הכל נעשה בהתאם לחוק והאמצעים מופעלים במסגרת החוק, ואנו מטפלים בחריגים. ציין גם כי ראוי שבני שיחנו ינסו ויציעו הפסקת האלימות, אולי לפרק הזמן בו מתנהל המו"מ ויווכחו כיצד תשתנה האווירה ודפוסי הפעולה בשטחים.

קסיס אמר כי מה שאנו עושים לפלסטינים אינו נראה כפעולות אלימות בעינינו ואולם הכאת אנשים, הריסת בתים, גביית מיסים באמצעים כוחניים הינם אלימות אף אם הם נעשים במסגרת החוק.

חוסייני הוסיף ואמר כי הם ניסו בסלפיט ב-1988 ובכית סחור למחות ולהפגין מרי אזרחי לא אליים ואולם תגובת שלטונות ישראל היתה דרסטית והוכיחה כי גם מחאות לא אלימות מטופלות באלימות. אנו מגנים את האלימות אמר חוסייני ואנו רוצים להפסיק את מעגל האלימות אבל זה מחייב שינוי גישה גם אצלכם.

רובינשטיין אמר כי חבל שבני שיחנו מציגים תמונה חד-צדדית וכי פעולות ארגוני הטרור אינם באים כתגובה על הכאות אלא כאלימות לשמה, כולל פלסטינים הפוגעים בפלסטינים.

קסיס אמר שלא כדאי להכנס להשוואות בין הצדדים כי אמתחתם מלאה בדוגמאות ויש להם ניסיון רע מלוא החופן וחוסייני הבהיר כי הוא מוכן לדבר עמנו על הנושא אבל הם צריכים להשתכנע שאנו אכן מוכנים לשנות התנהגותינו. רובינשטיין ביקש שיחשבו על המוצע על-ידינו.

לאחר מכן העלו הפלסטינים את סוגיית שחרור האסירים (שנעשה לפני חג הקורבן) ואמרו כי מתוך 25 שמות שהגישו לנו - שוחררו רק שלושה.

רוטשילד השיבם כי רובה של רשימת ה-25 כללה שמות בלתי קבילים עלינו דוגמת השייח' יאסין שידיו מגואלות בדם והוא עדיין מסוגל להורות על פעולות טרור. ואולם אנו שחררנו 127 אסירים כתמורה וכמחווה לבקשת המשלחת. הרשימה שלכם צריכה להיות הגיונית, אמר רוטשילד.

סוכם להמשיך בדיון מחר (23.6) בתום ישיבות הערוץ הירדני.

בשולי המו"מ

משיחות צד של אלי אבידן עם הנרי אנשר במחמ"ד (מחלקת ירדן, פלס', סוריה ועירק)

בביקור המלך חוסיין עד עתה מתנהל ללא הפתעות או חידושים. הדיונים הם כוללנים ונוגעים בנושאים כמו: הדמוקרטיזציה בירדן, קשרי ירדן-עירק, סיוע אמריקאי, אך בעיקר תהליך השלום. המוטו המרכזי שמבקשים האמריקאים להנחיל לירדנים הוא שיש לקדם את המו"מ עם ישראל בתחומי שת"פ כגון: כלכלה (בנקאות), מסחר. האמריקאים מבינים שאין מקום לצפות לקפיצות גדולות אולם לדעתם, וכך יאמרו לירדנים, יש מקום להתקדמות בתכנים בתחומים אלה "מבלי להרגיז את הסביבה". האמריקאים סקפטים באם הירדנים יענו בצורה שתחשוף אותם. חוסיין ישמע דברים אלה בפגישותיו בגבעה (22.6) ומג'אלי בפגישתו (23.6) עם המזכיר שם. אגב לשאלתי בענין הצפוי לחוסיין בגבעה אנשר השיב שכעת עולה סוגיה נוספת העשויה להציק, לדבריו לירדנים: המחסה (HARBORING) המוענק לאנשי החמ"א בתחומה.

גורמים בגבעה מודאגים מחופש התנועה שיש לקיצוניים האסלאמיים בירדן (מזכירים "הבמה החופשית" להתבטאויותיו של ע'ושה, (דובר החמאס שם)

לשאלתי באשר לנעשה בירדן גופה, השיב שלאחרונה חל גידול (BOOM) בהיקף פעילות הכורסה בירדן והמעניין הוא שהירדנים מייחסים זאת לעיסוק בתהליך השלום.

בברכה

המשלחת

תפ: שהח, רהמ

א.מ.ח. (מחנה)
313
נכנס **
**
**
**
נכנס - 313

מסמך: 638156
חוזם: 6,24408
מ-: השלום, נר: 59, תא: 170693, זח: 0110, דח: מ, סג: סו
סודי/מיד

אל: ראש-הממשלה ושר הבטחון שר החוץ - למכותבים בלבד.

דע: ראש המשלחות למו"מ - וושינגטון.

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית.

מכתב מוברק
=====

הנדון: הדיונים עם המשלחת הירדנית-פלסטינית (16.6.93)
א. המו"מ במסגרת הערוץ הפלסטיני (לפני הצהרים).
ב. המו"מ במסגרת הערוץ הירדני (אחרי הצהרים).

עיקרי הדברים:

בערוץ הפלסטיני - התקיימה היום פגישה מקדימה בין שלושה מטעמים וארבעה מטעמנו והיא נסבה על הסדרת עבודת הועדות במסגרת הערוץ. במסגרת הפגישה המקדימה העלו הפלסטינים נושאים הקשורים לירושלים, לסגר ולמצב בשטחים.

לאחר הפגישה המקדימה התכנסה הועדה לענין המסמך המשותף (שהיא ביסודה דומה לועדה לנושא הקונצפט ועוסקת באותם נושאי מהות). הועדה דנה היום בסוגית ה-GOAL וכל הכרוך בהקשר זה - 242, שאלת הישום, הקשר בין שני השלבים וכו'. הועדה לזכויות האדם טרם התכנסה כיוון שטרם הוסכמו מועדי כינוסה.

בערוץ הירדני - בערוץ זה לא התקיימה היום ישיבת מליאה. המגעים התנהלו כינינו, לבין בני שיחנו במסגרת שלוש ועדות-העל - הועדה לנושאי מים אנרגיה ואיכות סביבה, הועדה לנושאי כלכלה בנקאות ופליטים והועדה לנושאי בטחון וגבולות. האוירה היתה חיובית, גם נוכח פעילות שלנו להבטיח התייחסות לנושאים הרצויים מבחינתנו. לא היו סיכומים קונקלוסיבים.
ראוי לציין כי המלך חוסין החל היום ביקורו בווינגטון וחלק מחברי המשלחת הירדנית לרבות ראש המשלחת היו טרודים באירוע זה ונעדרו מן הדיונים עמנו.

א. השיחות בערוץ הפלסטיני - 16.6.93 בוקר

פגישה מקדימה שנערכה במסגרת הערוץ הפלסטיני

נכחו מטעמים: פייצל חוסייני, צאיב עריקאת ונביל קאסיס

נכחו מטעמנו: רובינשטיין, בנצור, רוטשילד וזהר

המפגש נועד ללכך ולסכם סדרי העבודה של הערוץ ודרכי פעילות והתכנסותן של הועדות השונות. ואולם במהלך המפגש עלו גם נושאים הקשורים לירושלים, לסגר ולמצב בשטחים.

סוכם בין הצדדים כי היום בתום הפגישה תכונס ישיבה של הועדה לענין המסמך המשותף (שעיסוקה זהה לועדה שעסקה בסוגיית הקונצפט) ואילו מחר תכונס מליאת הערוץ וגם ישיבה של הועדה לענין קרקע ומים. הפלסטינים

הציעו גם

כי הועדה לענין זכויות האדם תכונס בשעות אחר-הצהריים, דהיינו מחוץ לקונטקסט וללוח הזמנים של הערוץ הפלסטיני וזאת מטעמים פנימיים שלהם. (כזכור הם מעוניינים להראות שנושא זכויות האדם הוא מחוץ לנושאי המו"מ) במסגרת חילופי הדברים בסוגיה אמר עריקאת כי הם מבינים שאנו "שוברים" הסכמות קודמות (דהיינו - ההסכמה לכנס הועדה לזכויות אדם מחוץ למסגרת המו"מ) ורובינשטיין השיב כי הם אלה ששברו הסכמים והסדרים על ידי השעית עבודת הועדות (בסבב הקודם), וצמצום מספר המשתתפים במליאה.

הדיון בסוגיה לא הסתיים באורח קונקלוסיבי.

חלקו השני של הדיון נסב, כאמור, על סוגיות ירושלים והסגר, ובפועל בעצם נדונו נושאי זכויות האדם. פייצל חוסייני העלה הנושא ואמר כי אנו מצרים ומגבילים את האוכלוסיה הערבית מלהכנס ולצאת מירושלים וכי המניע לכך הוא פוליטי. קבל על המצוקות הנגרמות לשכבות של האוכלוסיה.

רובינשטיין השיבו כי הסגר הוטל מטעמים בטחוניים וכי אנו שוקדים כל העת למצוא דרכים להקל ככל שניתן ושלל את הקביעה כי לסגר מניעים פוליטיים, אם כי יש אינטרפטציות כאלה הן אצל הפלסטינים והן בחוגים ישראלים, אך הממשלה עשתה זאת רק ממניעים בטחוניים.

רוטשילד חזק קביעה זו ואמר כי נשקלים היבטים פרקטיים כדי להקל על המצוקה ונעשים הסדרים שונים כאשר הכל נשקל מזוית הראיה הבטחונית.

עריקאת קסים ופייצל הקשו ואמרו כי המשמעויות הן פוליטיות ולפיכך יש להדרש ולעשות מעשה ולשאלת רובינשטיין למה הוא מתכוון - אמר כי יש להכריע בסוגיות כמו תחולה, סמכויות ותחום גאוגרפי ולהגיע להסדרי הביניים.

רובינשטיין חזר על קביעתו כי הסגר הוא פועל יוצא מן המצב הבטחוני וכי יש להפריד בין השיקול הבטחוני לבין התהליך המדיני אשר לשמו אנו פה וכי צריך לקדם המו"מ על מנת להגיע לתוצאות.

בתום המפגש המצומצם התכנסה הועדה לענין המסמך המשותף ודיווח על דיוניה. ראה להלן.

קבוצת עבודה לנושא המסמך המשותף - 16.6.93, 11.40

השתתפו: מצד הפלסטינים - חוסייני, עריקאת, קסים, כילאני, אל-ער'א, והמומחים מנצור וח'לידי.

מצדנו: רובינשטיין, בנצור, רוטשילד, סייבל, בן ארי, גלעד, ענר, אבידן ומזוז.

המפגש התרכז בעיקר בדיון בנוסחי ה-GOAL בטיוטות הצהרת העקרונות שלנו ושל הפלסטינים. הדובר העיקרי מצדם היה עריקאת.

1. עריקאת פתח בהסבר, מדוע יש צורך במסמך משותף, לדבריו:

- * יש לבסס המשך המו"מ על בסיס מוצק.
- * המסמך ישמש להנחיות להמשך המו"מ.
- * יש צורך להנחיל תחושה של הישג.

הוא ציין כי רעיון חילופי המסמכים ניזום על ידם וטען כי אנו הם אלה שעצרנו התהליך מסיבות פוליטיות, בגלל המשבר הממשלתי. רובינשטיין הגיב

כצער על הערות אלו והציע לדון לגופו של ענין.

עריקאת הציע להמשיך מן הנקודה בה הפסקנו ולהגיע, אם אפשר, להצהרת עקרונות תוך חילופי ניסוחים והצעת פתרונות לחילוקי הדעות באמצעות ניסוחים מוסכמים.

2. רובינשטיין שלל בתחילת דבריו קיומה של "אג'נדה נסתרת" מצדנו ועירוב אלמנטים של פוליטיקה פנימית, והביע צער על החשדנות המובעת מצד הפלסטינים. הוא הזכיר כי על אף היתרון שבהגשת נייר משלנו הצענו אנו להם להגיש נייר משלהם כבסיס לדיון בסבב הקודם, כדי לקדם הסכמה. אך לאחר שלא עשו כן הגשנו אנו מסמכנו, במסמך זה ניסינו ללכת לקראתם, במיוחד בסוגיות ה-GOAL, הבחירות וסמכויות החקיקה, אבל גם בנושאים אחרים, לעומת זאת המסמך שהוגש על ידם היווה חזרה על עמדותיהם הבסיסיות. ניתוחנו מצביע על כך שעמדותיהם לא השתנו למעשה מאז מדריך ואילו נסיונות הגישור על הפערים נעשו מצדנו בלבד. רובינשטיין ציין כי יש לנו בעיות בניסוחים שונים של הנייר האמריקאי, אך אין אנו דנים עם הפלסטינאים על מסמך אלא על נושאים ואנו מצפים לשמוע דבריהם.

3. עריקאת אמר כי הם מנסים לגשר על הפערים במקביל לדיון בנושאי הבסיס שאין להתעלם מהם - הטריטוריאליות, ירושלים וההתנחלויות.

מציע לדון בסעיפי הניירות לגופם ומקוה להגיע לנייר משותף לקראת תום הסבב.

4. בהמשך נערך דיון על ה-PREAMBLE של הטיוטא הפלסטינית להצהרת עקרונות שניסוחו להלן:

PREAMBLE:

THE PALESTINIAN AND ISRAELI SIDES AGREE ON THE FOLLOWING PRINCIPLES IN ORDER TO FACILITATE THE PROGRESS OF NEGOTIATIONS. IT IS THE UNDERSTANDING OF BOTH SIDES THAT THESE PRINCIPLES, WHILE CONSTITUTING AGREED BASES FOR THEIR NEGOTIATIONS, GOVERN THE WHOLE PROCESS UNTIL THE ACHIEVEMENT OF THE DETAILED AND FINAL AGREEMENT.

רובינשטיין שאל אם מדובר כאן על הסדרי הביניים או על הסדר הקבע ועריקאת הבהיר כי מדובר על ההסכם המלא של הסדרי הביניים ועל הקשר בין הסדרי הביניים והסדר הקבע. הסכמנו לנוסח זה עוד בסבב קודם.

5. לאחר מכן הקריא עריקאת את הסעיף הראשון בטיוטתם כלהלן:

1. THE OBJECTIVE OF THE PEACE-PROCESS IS TO REACH A JUST, LASTING AND COMPREHENSIVE PEACE SETTLEMENT THROUGH DIRECT NEGOTIATIONS BASED ON U.N. SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS 242 AND 338, THE PRINCIPLE OF LAND FOR PEACE AND IN COMPLIANCE WITH INTERNATIONAL LEGALITY.

THE NEGOTIATIONS BETWEEN THE PALESTINIAN AND ISRAELI SIDES WILL BE CONDUCTED IN TWO PHASES, WHICH ARE INTERLOCKED AS AN INTEGRAL WHOLE BASED ON THE AFORE-MENTIONED RESOLUTIONS.

IT IS THE UNDERSTANDING OF BOTH SIDES THAT NOTHING SHOULD BE DONE IN THE INTERIM PERIOD THAT MAY PREEMPT OR

PREJUDICE THE OUTCOME OF FINAL-STATUS NEGOTIATIONS. THE AGREEMENT REACHED WILL ACHIEVE THE FULL IMPLEMENTATION OF UNSC 242 AND 338.

רובינשטיין הגיב כי אנו מצדנו הגשנו נוסח שלקח בחשבון רצונותיהם בנוגע לאחידות התהליך ו-242. רובינשטיין ציין כי 242 מופיעה בניסוחנו 3 פעמים וכי דיברנו על INTERLOCK בזמן וגם במידה מסוימת במהות, כן הוספנו את כלליות התהליך. הבינונו כי הם מסכימים לנוסח ביסודו למעט תיקונים שביקשו, הלכנו לקראתם בניסוחים אך למרות זאת בסופו של דבר התעלמו מהנוסח שלנו, הגישו נוסח קיצוני, הכולל התיחסות לנושאים שאינם כלולים בהסדרי הביניים כגון פירוש 242 (שטחים תמורת שלום), ליגליות בינלאומית ויישום 242.

"חזרה למעשה לתחילת המו"מ גורמת לאיבוד אמינות", ציין רובינשטיין. עריקאת הגיב כי במסגרת התהליך האחד על שני שלביו יכול הוא להסתפק באיזכור לשון 242 - איסור רכישת שטחים במלחמה - ובאשר ללגיטימיות הבינלאומית, הרי הכוונה היא לקיים את מגילת האו"ם, הכרזת זכויות האדם והחלטות האו"ם.

6. בהמשך השיחה התקיים דיון בשאלה האם עדיפים ניסוחים בהירים או ניסוחים עמומים.

עריקאת טען כי יש צורך בניסוחים מדויקים שלא ישאירו אי בהירות. לדעתו הלשון בה השתמשו היא ברורה ועשויה לשמש כסיס חזק שלא ניתן לפירושים שונים. רובינשטיין הבהיר כי על אף העובדה שכל צד רוצה שעמדתו תיתקבל בבהירות הרי פשרה מעצם טבעה, ובמיוחד כאשר היא מהווה צעד לקראת הסכם ולא ההסכם עצמו, עשויה לכלול ניסוחים עמומים המכונים לעתים CONSTRUCTIVE AMBIGUITY, אשר כל צד יכול לפרשם כרצונו. עמימות זו לא יכולה להישאר לעד ויהיה צורך בהבהרות.

עם זאת, ציין רובינשטיין, אין אנו חושבים שניסוחינו עמומים - לשוננו ברורה מספיק, מבוססת דיה על הזמנת מדריך וגמישה מספיק כדי שניתן לבנות עליה את המשך המו"מ.

דוגמאות לכך הן השימוש בקומפרהנסיביות שהפכה לדאבוננו למילת קוד לתיאום בין-ערבי כמו"מ, תיאום שלא תמיד ראינו בחיוב, בגלל התלות ההדדית המשתקת לעיתים, אבל השתמשנו בלשון מדריך ואף ציטטנו במדויק נוסחה המצביעה גם על כוללניות התהליך. יתר על כן, רובינשטיין שלל השאלה הנשאלת לעתים על ידי הפלסטינים, מה יבטיח את הדיון בשלב הקבע. התשובה לכך, הבהיר רובינשטיין, היא שישראל ממלאת הסכמים עליהם היא חתומה, ויש לה רקורד ברור.

רובינשטיין חזר והסביר כי הניסוח הפלסטיני לאי קביעת עובדות מטשטש את ההבדל בין שלבי הסדר הביניים והסדר הקבע וייצור חיכוך מתמיד לגבי כל מעשה שיעשה בשטח ובאשר ליישום 242 לא ברור לנו למה הכוונה.

רובי סייבל הסביר כי הכללת החלטות האו"ם במסגרת הלגיטימיות הבינלאומית אינה תופסת מכיוון שאלו הן החלטות פוליטיות ולא דוקא משפטיות ואין אנו מוכנים לקבלן כהגשמת החוק הבינלאומי.

עריקאת הגיב כי הוא יודע שממשלת ישראל מקיימת הבטחותיה ועל כן הוא מודאג מכיוון שממשלת ישראל מחוייבת להמשך תהליך ההתנחלויות, מחוייבת לסיפוח ירושלים ולשינוי המצב בה, ועל כן יש לדבוק בהחלטות האו"ם השוללות זאת. הם מתנגדים לשיטת הסלמי. רובינשטיין אמר שעדיף סלאם על סלמי.

הבהירות, לדעת עריקאת, חייבת להתייחס בעיקר למטרת המו"מ שהיא קיום תהליך אחד בין שני שלבים שאין לגבי שלב הדיונים שלו TERMS OF REFERENCE נפרדים. הלשון איפוא, היא שתעניק בסיס איתן למסמך שיהיה GUIDELINES להמשך המו"מ.

7. המשך השיחה התנהל דיון בין רובינשטיין וסייבל לבין קאסיס בנוגע ליישום 242 ו-338 והלגיטימיות הבינלאומית ולשאלת תאימות הנוסח הפלסטיני להזמנת מדריד. קאסיס שאל מדוע לא ניתן לדבר על יישום 242, כאשר קיבלנו למעשה את החלטה של 338 כבסיס למו"מ, ובה מדובר על יישום 242 על כל חלקיה - כלומר בכללותה. רובינשטיין אמר כי אנו הצענו הרי לצרף החלטות אלו למסמך מכלי לתת להם פירושים. אין לצטט חלקים מההחלטה בהקשר פוליטי שאינו מקובל עלינו, ואין בו צורך.

8. רובינשטיין העיר מנסיונו כי אנו מכלים זמננו בניסוחים לגליסטיים שלאחר ההסכמה עליהם אין איש חוזר ומעיין בהם ועריקאת השיב כי אין הם מעוניינים במילים שמהות SELF EMPTYING DEVICE

9. קמיל מנצור הגיב כי מטרת המו"מ בחודשים האחרונים היתה להבהיר את עקרונות

ההזמנה למדריד ולהופכם לבסיס להתקדמות, על כן אולי כדאי להתרכז בפירוש משותף למדריד. רובינשטיין הגיב שכהיענות לפלשתינים הוספנו דוקא אלמנטים חדשים למדריד כגון הקישוריות והכוללניות ועוד. עריקאת חזר ואמר כי למרות זאת אנו מתעלמים מהרלוונטיות של 242 לשני השלבים.

10. רובינשטיין ביקש מעריקאת למנות את הקשיים שיש לו עם הניסוח שלנו של סעיף ה-GOAL, כלהלן:

1. THE GOAL OF NEGOTIATION AND TERMS OF REFERENCE

DIRECT NEGOTIATIONS BETWEEN ISRAEL AND THE PALESTINIANS, IN THE FRAMEWORK OF THE OBJECTIVE OF A JUST, LASTING AND COMPREHENSIVE PEACE, BASED ON RESOLUTIONS 242 AND 338, PER THE MADRID INVITATION, TO BE CONDUCTED IN TWO PHASES:

(1) TALKS CONDUCTED WITH THE OBJECTIVE OF REACHING AGREEMENT ON INTERIM SELF-GOVERNMENT ARRANGEMENTS.

(2) BEGINNING THE THIRD YEAR, NEGOTIATIONS ON THE PERMANENT STATUS WILL TAKE PLACE. THESE NEGOTIATIONS WILL BE CONDUCTED ON THE BASIS OF RESOLUTIONS 242 AND 338.

THE PROCESS IS ONE; ITS TWO PHASES ARE INTERLOCKED IN THE AGREED TIME FRAME; THE FIRST PHASE WILL ALSO NATURALLY BEAR RELEVANCE TOWARDS THE SECOND PHASE, WITH THE UNDERSTANDING THAT ALL OPTIONS FOR THE SECOND PHASE REMAIN OPEN TO THE PARTIES TO AGREE IN THE FRAMEWORK OF THE ABOVE MENTIONED AGREED BASIS.

THE TERMS OF REFERENCE OF THIS PROCESS ARE THE MADRID INVITATION (ATTACHED). RESOLUTIONS 242 AND 338 ARE ATTACHED AS WELL.

עריקאת אמר כי קשיים אלה מתרכזים בנקודות הבאות:

- * המנעות מהחלת 242 על שני השלבים.
- * עמימות רבה מדי בנושא ה-INTERLOCK.
- * השארת האופציות פתוחות להסדר הקבע - וזאת שלא רק במסגרת 242.

11. רובינשטיין אמר שאנו מעדיפים התרכזות במו"מ במרכיבי הסדר הביניים המהותיים במקום בניסוחים הפוליטיים הללו.

ב. השיחות בערוץ הירדני - 16.6.93 אחה"צ

שיחות רובינשטיין עם טראונה ודודין (16.6.93)

א. בבוקר שוחח רובינשטיין עם טראונה וביקש כי בנושאי סחר ובנושאי מים ואיכות הסביבה יגלו עמדות פתוחות של שיתוף פעולה. לאחר המאמץ שנעשה

מצידנו להשיג אישור ליבוא ירדני לשטחים בתחום הסחר והנכונות שלנו כמו"מים האחרים. כן שוחח בנצור עם מרטינז וביקש כנ"ל, וכן כי נושא קידום המו"מ יועלה בשיחת קלינטון עם המלך.

ב. בהגיענו למחמ"ד שוחח רובינשטיין עם השר לשעבר מרואן דודין שהיה מ"מ ראש המשלחת והעלה אותן נקודות. דודין היה מתודרך על-ידי טראונה.

ג. היום לא התקיימה ישיבת מליאה במסגרת הערוץ הירדני והמו"מ בערוץ זה נערך במסגרת הועדות בלבד.

השיחות במסגרת קבוצת העל- לנושאי מים, אנרגיה ואיכות סביבה (16.6.93)

השתתפו מטעמם: חדאדין, מחאסנה, אל-אייד, אבו נעמה, באני האני בדראן, באבן וקצרנית
השתתפו מטעמנו: רוזנטל, סייבל, קרול, שגיא, אבידן וזהר

בפתח הדיון קדמו הצדדים בברכה את המומחים החדשים שהצטרפו לקבוצה: מחאסנה ואל אייד מצדם ורן קרול (מנכ"ל משרד האנרגיה והתשתית) מצדנו.

חדאדין פתח והציע לייחד זמן דיון (במסגרת קבוצת העל) לכל נושא, דהיינו ליחד דיון למים, לאנרגיה ולנושאי איכות הסביבה. הסכמנו להצעה ורוזנטל אף הציע שהזמנים יחולקו באורח שווה. בהמשך הסתבר שלא עמדנו במימוש הכוונות משום שכל זמן הדיון הוקדש לנושא עיצובה של האג'נדה השייכת לקבוצת העל ובעיקר התמקד הדיון בעניין ה- PREAMBLE לאג'נדה.

חדאדין ביקש לדעת מה לא נראה לנו בניסוחים שהוגשו מטעמם משום שלדעתו הניסוחים שהוגשו לנו היו מאוד מתונים.

סייבל ורוזנטל אמרו שדעתנו לא נוחה מן הניסוח של המבוא (PREAMBLE) כפי שהוא בא לידי ביטוי במסמך הירדני שהוגש לנו ב-10.5 (נוסח מספר 002) וזאת משום שהוא טעון באמירות ובקביעות פוליטיות ואין זה מעניינה של קבוצה זו להתייחס לאספקטים פוליטיים או לקביעת סדרי עדיפויות בטיפול בנושאים. דבר זה, אמרו סייבל ורוזנטל מסור בידי הדרגים הבכירים בשני הצדדים וכל מה שמוטל עלינו הוא לעסוק בנושאים לגופם בהיבטים הפרקטיים. השניים הוסיפו כי אג'נדה בקבוצת דיון כזו צריכה להיות רשימת נושאים לדיון ללא מטען פוליטי וללא "צבע" או מטען המעיק על העניינים המעשיים. חדאדין אמר שהוא אינו יכול לנתק העבודה של קבוצת העל מן ההקשר של האג'נדה הכללית שסוכמה ב- 28.10.92 ולכן יש מקום לאיזכור סוגית הקונפליקט בינינו (בין ירדן לבין ישראל) שכן זו הסיבה שאנו יושבים כאן - לישב את הקונפליקט ביננו.

בהקשר לסוגיה זו הוחלפו דעות בין הצדדים ברוח העמדות שהוזכרו לעיל.

לקראת תום הדיון הגיש סייבל לבני שיחנו שני נוסחים אלטרנטיביים שהם הצעותינו החילופיות למבוא אפשרי לאג'נדה של קבוצת- העל.

הוצע לירדנים, והם קיבלו זאת, לעיין בנוסחים ולחזור מחר עם תשובה

והערות.

בטרם התפזרה הישיבה הובהר מטעמנו כי אין מניעה מבחינתנו לקשור האג'נדה בקבוצת-העל לאג'נדה הכללית שהוסכמה ב- 28.10.92 וכי ברור שלא יהיה זה נכון להתלות דיון בנושא אחד עד שיגמר הדיון ויסוכם נושא אחר (למשל התלית ההתקדמות בנושאי אנרגיה או איכות סביבה בהתקדמות בנושא המים).

להלן שני הנוסחים האלטרנטיביים שהגשנו לירדנים:

נוסח א'

PREAMBLE

FURTHER TO THE AGREED COMMON AGENDA OF OCTOBER 28, 1992, THE PARTIES HAVE AGREED TO THE FOLLOWING DETAILED AGENDA ON THE ISSUES OF WATER, ENERGY AND THE ENVIRONMENT.

נוסח ב'

PREAMBLE

WHEREAS THE PARTIES WISH TO ACHIEVE A SETTLEMENT OF ALL OUTSTANDING WATER ISSUES BETWEEN THEM AND

WHEREAS THE PARTIES WISH TO INCREASE THE AVAILABILITY OF WATER RESOURCES FOR THE MUTUAL BENEFIT OF BOTH PARTIES AND

WHEREAS THE PARTIES HAVE AGREED TO COOPERATE IN THE PROTECTION AND IMPROVEMENT OF THE COMMON ENVIRONMENT AND

WHEREAS THE PARTIES HAVE AGREED TO COOPERATE FOR THE MUTUAL BENEFIT IN THE FUTURE DEVELOPMENT OF ENERGY RESOURCES AND

WHEREAS THE PARTIES HAVE AGREED TO COOPERATE IN THE PROTECTION AND DEVELOPMENT OF THE JORDAN RIFT VALLEY

THE FOLLOWING COMMON AGENDA HAS BEEN AGREED:

הקבוצה לנושאי פליטים, כלכלה ואח' - 16.6.93

בנצור פתח בהודעה כי התיחסותנו בנושא ה"מאחרים" - פלסטינים שיצאו מהשטחים "בכרטיס יוצא", ולא שבו לשטחים עם תום המועד שנקצב באישור היציאה - תנתן מחר. כן ביקש לדעת, האם הכינו הצעה לאג'נדה לקבוצה שלנו כפי שסוכם אתמול.

דודין ביקש להבהיר בפתח דבריו כי נפלה אי-הבנה מצידם אתמול בנושא היצוא לשטחים, וביקש להבהיר עמדתם בסוגיה זו:

1. מדובר ביצוא מירדן לגד"מ ולרצועת עזה, ולא לישראל.
2. היצוא לא יהיה כפוף לתשלומי מכסים.
3. רשימת המוצרים ליצוא לשטחים לא תקבע על-ידי רשות רשמית ישראלית. הרשימה שנמסרה להם אינה מספקת. יש לאפשר לתושבי השטחים ליבא מירדן כל מה שהם רשאים ליבא ממדינות אחרות.
4. כאשר תכונן הרשות לשלטון עצמי פלסטיני (ה-ISGA), יהיה מקום לדיון משולש בין ישראל, ירדן והפלסטינים בנושא הסחר.

5. מוכנים לקיים דיונים גם בנוגע ליחסי הסחר שישררו בין ירדן לישראל עם כינון השלום בין שתי המדינות.
6. הם מבקשים לקבל עותק באנגלית של ספר תעריפי המכס הישראלי, וכן פרטים על הפרוצדורה של מעבר אנשים וסחורות בגשרים, ועל המגבלות הבטחוניות בהכנסת מוצרים לשטחים. לטענתו, אמצעי הבדיקה הטכניים הקיימים, כגון מכשירי שיקוף, מאפשרים בדיקה מספקת, ואין הצדקה להגבלות רחבות על היבוא לשטחים.

בנצור העיר כי אנו שמחים על ההבהרות שניתנו בנושא הסחר, לאחר עמדתם המאכזבת אתמול, וכי נעיר על הדברים שהוצגו על ידם לאחר בחינה והתיעצות. כן ציין כי בנוסף למגבלות הבטחוניות בנוגע ליבוא לשטחים קימות גם מגבלות אחרות, כולל נושא עמידה בתקנים ישראלים.

ע. ג'באר העיר כי ירדן פועלת על-פי התקנים הבינ"ל, וכי הצרכנים והיבואנים הם שצריכים להחליט אילו מוצרים ליבא, ולא ישראל.

א. בן-ארי השיב, כי מבחינת ישראל, מרגע שסחורה עוברת את הגשרים היא נחשבת כיבוא לישראל, ועליה לעמוד בדרישות היבוא לישראל, בהעדר מחסומי מכס בין ישראל לשטחים. מבחינת בדיקות הבטחון, נערכת כעת עבודה להגדלת הקיבולת של מערך הבדיקות הבטחוניות. לגבי הפטור ממכסים והרחבת רשימת המוצרים, הנושא נמצא כעת בבדיקה במשרדים הרלבנטיים, אולם חשוב להדגיש כי הבקשה לפטור ממכסים היא בעיתית.

דודין הגיב כי לא מקובלת עליהם, פוליטית, הגישה הישראלית הרואה בשטחים חלק בלתי נפרד מישראל לענין הסחר, וכי גם מבחינה מעשית ידוע להם שאין תנועה חופשית של סחורות מהשטחים לישראל.

ג'באר הוסיף כי מבחינת ירדן מדובר בסחר עם השטחים, ומבחינתם ישראל צריכה לפעול למניעת מעבר הסחורות אליה. כן ביקש לקבל תיעוד רשמי באשר לתקנים המחייבים בישראל.

בסיום הישיבה סוכם כי הירדנים יציגו מחר את רעיונותיהם בנוגע לאג'נדה של הקבוצה, ואנו נתייחס לכך, ונציג בהמשך מסמך נגדי.

קבוצת העבודה לעניני בטחון וגבולות - 16.6.93

משתתפים מן הצד הירדני: עבדאללה טוקאן (יו"ר), גנרל שורדום, מוסא בריזאת, השגריר קאד'י, גנרל כורדי

משתתפים מצידנו: דני רוטשילד, נחמן טל, ועמוס גלעד.

1. טוקאן פתח את הישיבה בהצגת הצעה לסדר יום זמני ל"קבוצה הבטחונית". לדבריו ההצעה הינה נגזרת שלל האג'נדה הכללית. סדר הסעיפים ערוך על פי סדר העדיפויות הירדני:
א. סוגיית הגבול ו"שטחים ירדנים כבושים" (המינוח הירדני לשטחי המחלוקת לאורך גבול ירדן - ישראל). מכלול זה הוגדר כנושא בעל העדיפות העליונה מבחינת ירדן.

ב. המצב הבטחוני באיו"ש והשלכותיו על המצב הבטחוני בירדן. נושא זה הוצג כצורה לא מסודרת ובשתי גירסאות. הגדרה אחת על ידי טוקאן והשניה על ידי בריזאת. על פי טוקאן מצב בטחוני רעוע באיו"ש משליך על יציבותה הפנימית של ירדן ואילו בריזאת טען, כי הכוונה בסעיף זה הינה להסדיר הבטחון בתקופת הסדר הביניים.
רוטשילד השיב, כי האחריות הבלעדית לביטחון בתקופת הביניים מוטלת על

ישראל.

ג. נושאים צבאיים ולא צבאיים כשהכוונה בעיקר להתנחלויות והשפעתן על יציבותה של ירדן.

ד. מכלול הטרור לסוגיו השונים - טרור אישי, טרור קבוצתי, טרור מדינה וכו'.

ה. הימנעות הדדית מאיומים של מדינה אחת נגד רעותה. למכלול זה קשר וזיקה הדוקים לדיונים בערוץ המולטילטרלי.

ו. C.B.M. בילטרלים מותנים בהסכם מדיני. השגת הסכם מדיני, אליבא דטוקאן מותנית בראש ובראשונה בהתקדמות ממשית בערוץ הפלשתיני.

2. דני רוטשילד השיב כדלקמן:

א. אנו רושמים לפנינו את ההצעה הירדנית ונגיב עליה בתחילת שבוע הדיונים השני.

ב. הסעיף ה-1 במצב הבטחוני ביו"ש אינו נראה רלוונטי לדיוני הערוץ הבטחוני;

ג. C.B.M. - ההגיון צריך להיות הפוך מזה המוצג על ידי ירדן, קרי: צעדים בוני אמון סוללים את הדרך להבנה פוליטית ולהסכם מדיני ולא ההיפך.

3. בכוונתנו להכין ולשלוח לאישור הצעתינו לאג'נדה.

בברכה

המשלחת

תפ: רהמ, שהח, ראשהממשלה

XX
XX

משרד החוץ-מחלקת הקשר

26521

תאריך: 18.06.93

נכנס **

סודי

חוזם: 6,26521

אל: המשרד

יעדים: רהמש/808

מ-: שלום, נר: 90, תא: 180693, זח: 0149, דח: ב, סג: סר

תח: e: חס: צפא

נד: e:

סודי/בהול

מכתב מוברק

אל: ראש הממשלה ושר הבטחון, שר החוץ - למכותבים בלבד

דע: ראשי המשלחות למו"מ

מאת: המשלחת למו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית

הנדון: המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינית 17.6.93

א) השיחות בערוץ הפלסטיני (לפני הצהרים).

ב) השיחות בערוץ הירדני (אחרי הצהרים).

עיקרי דברים

הערוץ הפלסטיני

הערוץ הפלסטיני עמד היום בסימן העלאת נושא ירושלים במליאה ע"י פייסל
!חוסייני. הטענות הפלסטיניות מתרכזות סביב הסגר אשר ניתק את ירושלים מן

!השטחים הבקשה הפלסטינית בפועל היא להחזיר את המצב לקדמותו.
!בישיבת קבוצת העבודה למים וקרקע הועלה שוב נושא JURISDICTION כאשר
!הפלסטינים טוענים כנגד תפיסה הישראלית של חלוקות סמכויות ושיתוף
!בהפעלתן, גישה הסותרת לדיבריהם את תפיסה ה-INTegrity של השטחים.
!בישיבת הקונצפט נדון שוב סעיף ה-GOAL תוך דגש על הסדר הקבע.
!בישיבת זכויות האדם הועלה נושא העיכויים, המגורשים והאחמשים, הודענו
!להם על יזמת חקיקה להחשת קיצור המאסר בשליש עבור התנהגות טובה לאסירים
!בטחוניים.

הערוץ הירדני

!לא התקיימה ישיבת מליאה. בקבוצת העבודה לכלכלה תיארכו את הקשר בין
!כלכלת ישראל וכלכלת השטחים הירדנים הביעו עניין לייצא אך ורק לשטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יולא לישראל.
!בקבוצת העבודה למים אנרגיה ואיכות הסביבה נמסרה סקירה בנושאי אנרגיה
!ואיכות הסביבה ועל פוטנציאל שיתוף הפעולה בשטחים אלה. כתוצאה מכך
!הועלתה ע"י הידרונים כסוגיה עיקרית שאלת הקרינה הרדיואקטיבית מן הכור
!בדימונה. עקב המתח בדיון זה לא הגיעו לכלל דיון בנושא המים.
!כן כונסה קבוצת העבודה לבטחון.

א. השיחות בערוץ הפלסטיני - 17.6.93 - בוקר

סכום פגישת המליאה שעסקה בנושא ירושלים הוברק בנפרד.

פגישה מקדימה במסגרת הערוץ הפלסטיני (17.6.93)

גם היום נערכה פגישה מקדימה בינינו (רובינשטיין, בנצור, רוטשילד וזהר)
לבין בני שיחנו הפלסטינים (פייצל חוסייני, עריקאת קסיס וקצרנית) על
מנת לתאם סדרי העבודה במסגרת הערוץ לרבות לוח זמנים להתכנסויות היום.

סוכם כי היום תכונס ישיבה של מליאת הערוץ ואחריה תתכנסנה במקביל הועדה
לנושא הקונצפט ולענין נייר העקרונות והועדה לנושא הקרקע והמים.

עוד סוכם כי הועדה לזכויות האדם תכונס בצהריים בתום הישיבות של הועדות
ולאחר מסירת הודעות לעיתונות מטעם בני שיחנו, כך שהפלסטינים יוכלו
להציג ההתכנסות כפעולה שנעשתה לאחר הסיום הרשמי של ישיבות הערוץ היום.
מבחינתנו כמובן זהו חלק ממכלול המו"מ.

במהלך המפגש העלה רובינשטיין שוב את הצעתו לקיים קשרים ומגעים בנושא
זכויות האדם באורח רציף לרבות בארץ בזמנים שבין ההתכנסויות
בוושינגטון, ומינוי אנשי קשר. עריקאת אמר כי יעבירו זאת להנהגה שלהם
לשיקול. רובינשטיין הוסיף כי אם בדעתם להעלות במליאה את ענין ירושלים
(כפי שהיה ניכר) תבוא תגובה מצדנו להצהרות שהשמיע פייצל חוסייני
בתקשורת בענין ירושלים (כבירה לשתי המדינות)

בהקשר לכך הוחלפו דברים בין רובינשטיין לבין חוסייני ועריקאת בקשר
לסוגיית ירושלים, השפעות הסגר על ערביי ירושלים וערביי השטחים.
הדברים, כאמור, הועלו בהרחבה במליאת הערוץ, והדווח על כך מופיע בהמשך.

הפלסטינים ביקשו ורובינשטיין אישר הוספת עו"ד ספריני מרמאלה ופרופ'
רשיד ח'אלידי משיקגו חבר ועדת הבק"ן, מומחים לוועדת הקרקע/מים.

קבוצת העבודה לענין המסמך המשותף ולענין הקונצפט (17.6.93)

נכחו מטעמים: עריקאת, כילאני, קסיס, אל אגא, אחמד חאלידי וקצרנית.
נכחו מטעמנו: רובינשטיין, בנצור, גלעד, אבידן וזוהר.

גם היום, בהמשך לדיון שהחל בקבוצת עבודה זו אתמול (16.6) עסקו הצדדים
בנושאים הקשורים ל-GOAL ובעיקר בקשר שבין הסדרי הביניים והקבע.

בתגובה להצעת עריקאת לפיה נציג את הנושאים הבעייתיים בעינינו ביחס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ל-GOAL, וכי נסכים מדוע דעתנו אינה נוחה מהכללת סוגית ה-
IMPLEMENTATION וה- INTERNATIONAL LEGALITY סקר רובינשטיין את מכלול
התמורות וההגמשות שחלו לאורך הזמן בעמדתנו לרבות התייחסות להכנסת 242
ו- 338, אחדות התהליך, הקומפריהנסיביות, הקשר בין השלבים במונחי זמן
ומהות וכדומה.

רובינשטיין הביע הערכתו כי ניתן להגיע לעמק השווה בהישור בין שתי
עמדות הצדדים בכל הקשור לסיבות ה- GOAL.

עריקאת אמר כי הבעיה העקרונית כפי שהם רואים אותה בקשר ל- GOAL היא
העובדה שסטטוס הקבע הוא UNDEFINED וכי העובדה שאנו משאירים סוגיה זו
בלתי מוגדרת היא אכן יסוד מרכזית בכל התפיסה שלנו.

רובינשטיין אישר זאת ואמר כי אנו זקוקים לתקופת הזמן של הסדר הביניים
כדי לבחון היבטים של COEXISTENCE לקראת הסדר הקבע ותקופת מבחן זו
תאפשר לנו לגבש עמדתנו לקראת הדיון בהסדר הקבע שיחל בשנה השלישית.

אחמד חאלידי ביקש לברר שתי סוגיות: האחת מה הקושי שלנו להכניס מונח
ריטראלי (פלשטיני) כמו LAND FOR PEACE וכן מי יקבע אם ה- COEXISTENCE
נכשל או הצלחה ובעיקר מי ישפוט על מל תוטל האחריות במידה של כשלון
הסדרי הביניים. חאלידי הרחיב בסוגיות הללו ואמר כי הוא מתרשם שעמדת
הממשלה הנוכחית תומכת בביטול של "שטחים תמורת שלום" ולכן תמוה בעיניו
מדוע אנו נמנעים מהכנסתה לניירות השונים. מה גם שהסכמנו להכיל את 242
וכולס לרדעים מה כוללת 242 לפיכך יש מעין סתירה פנימית בעמדתנו.
ובענין הטלת האחריות לכשלון הסדרי הביניים אמר חאלידי כי אך טבעי הוא
שבמקרה והדברים ישתבשו אנו נטה להאשים אותם בכשלון והדבר יאפשר לנו
להמנע מלהכנס לדיון על הסדר הקבע שכן אין קריטריון ברור או אמת מידה
להצלחה או כשלון. ומעבר לכך, מאחר והיתרון בשטח ביטול הגדרה של כשל אף
תפעל לטובתנו. המסקנה היא, אמר חאלידי שנהוג בסיס להשגת הסדר הקבע
(השתמש במונחים 1 - DEFINITION).

רובינשטיין השיב כי אילו ניתן היה להגדיר את טיבן של סטטוס הקבע עתה
זה היה מקל על העניין, ואולם כל ניסיון לעשות זאת הוא בלתי אפשרי
בנסיבות הקיימות. ולכן עלינו להתרכז במנדט שלנו ולעסוק בהסדר הביניים.
גם ענין "שטחים תמורת שלום" שייך להסדר הקבע ולכן אין הדבר מתאים
להונטהסט הנוכחי. הוסיף כי אכן יש מפלגות לרבות אלה המרכיבות
הקואליציה שמרכיבות לפשרה טריטוריאלית ויש אישים פוליטיים שאמרו דברים
בענין זה. ואולם הממשלה לא קבלה כל החלטה בענין גורל השטחים בהסדר
הקבע. ולכן אנו כמשיחת מנועים מלעסוק בזה עתה. ועלינו לדבוק בהנחיות
שניתנו לנו ולעסוק בהסדרי הביניים בלבד.

בענין 242 אמר רובינשטיין: יש לכך אינטרפרטציות שונות וכל צד מודע
לשוני שבין הפרושים. רובינשטיין סיכם דבריו ואמר כי ראוי להתרכז
באפשרויות הריאליות וכי בשני הצדדים יש גורמים שרוצים לראות בכשלון
התהליך, אך צריך למצוא דרך ולהתגבר על הכוחות המסכלים הללו ולכן מוטב
להתרכז באפשרי.

בהתייחסו לנושא האחריות לכשלון ולאמות המידה בנושא זה (שאלת חאלידי)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אמר רובינשטיין כי ראוי להתרכז במימון ההצלחה ולא במימון הכישלון, "זה אינו משחק סך אפס" אמר רובינשטיין "לא הייתי מבדיל בין כשלונו שלנו לכשלונו שלכם - בקשר להסדרי הביניים". עלינו להתרכז בהצלחה של שנינו.

הערות הפלסטיני - קבוצת עבודה לקרקע ומים 17.6.93, 12.30

השתתפו מצדנו: סועד אל-עאמרי (יו"ר במקום עבד אל-שאפי) ושלושה מומחים - רשיד ח'לידי, קמיל מנצור ועלי ספאריני.

מצדנו: רוטשילד, סייבל, בן ארי, מזוז, ענר, דוזנטל (מים) ושגיא (איכות סביבה).

סועד אל-עאמרי הגדירה קבוצת העבודה הזאת כחשובה ביותר וציינה כי מה שיושג בה יקרין על כל התהליך.

בסוקרה את העמדות שהוצגו בעבר ציינה כי עמדתם היא של-PISGA חליבת להיות תחולה (JURISDICTION) על כל השטחים שנכבשו ב-67.

לגבי עמדותינו, ציינה שתי נקודות חיוניות:

* היות השטחים יחידה טריטוריאלית אחת;

* שמירת שלמות (INTEGRITY) השטחים בתקופת הביניים.

מאידך ציינה אל-עאמרי את הקשיים בעמדתנו הנוצצים לדבריה בחלוקה ובשיתוף בשליטה על השטח (DIVIDE AND SHARING OF CONTROL), עקרונות שסותרים, לדעתה, את העמדות הקודמות, והם מתנגדים להם.

רוטשילד הסכים לחשיבות קבוצת העבודה והוסיף כי החשיבות נעוצה גם בכניסה לפרטים. לבקשת אל-עאמרי הסביר עמדותנו:

* כוונתנו ביחידה הטריטוריאלית האחת היא כי עזה והגדה"ע יפעלו בתקופת הביניים כיחידה אחת;

* באשר לשלמות השטחים כוונתנו היא כי בתקופת הביניים לא תהיה חלוקה טריטוריאלית אלא חלוקה מוסכמת של סמכויות (FUNCTIONS).

אין אנו מסכימים לקונצפט של שליטה טריטוריאלית אלא להעברת סמכויות למועצה שתיבחר (ולא חשוב מה יהיה שמה), כולל אלו הנוגעות לקרקע.

סוגיות הטריטוריאליות והריבונות יידונו במו"מ על סטטוס הקבע והסמכויות בתקופת הביניים יטופלו כך שלא יפגעו בסטטוס הקבע. כל הסדר שייקבע וכל הפעלת סמכויות יצטרכו להיבחן על פי הקריטריון של אי-פגיעה בסטטוס הקבע.

קמיל מנצור ציין כי נושא שלמות השטח לא נכלל בטיטות הצהרת העקרונות שלנו ורוטשילד הסביר כי לא נכללו בה כל הנושאים כולם.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

רשיד ח'לידי עשה הבחנה בין טריטוריאליזם לריבונות. אכן יש מקום, לדבריו, לדון בסוגיית הריבונות במסגרת הסדר הקבע, אולם האם זה כך גם לגבי הטריטוריאליזם, או הגיאוגרפיה?

רוטשילד הגיב כי סוגיית התחולה הטריטוריאליזם חייבת להישאר לדיון בסטטוס הקבע, ואל-עאמרי ציינה כי לתחולה כל קשר לריבונות. הרי למינהל האזרחי יש תחולה טריטוריאליזם והוא הרי אינו הריבון, טענה. רוטשילד השיב כי המינהל האזרחי אכן מפעיל סמכויות אשר יועברו ברובן לממשל העצמי והתחולה תהיה פונקציונלית. הוא ציין כי הסמכויות בנוגע לקרקע יופעלו בהתאם לסוג הקרקע (אדמות פרטיות, אדמות מדינה לסוגיהן השונים) ויש להסכים על הגדרות ועל הפעלת הסמכויות הרלבנטיות לסוגי הקרקע השונים.

אל-עאמרי טענה כי לא יכולה להיות סמכות ללא תחולה ועל כן הם מדברים על ה-Scope של הסמכויות, כלומר על השטח בו יופעלו. רוטשילד הגיב כי נדון בתחולת הסמכויות כאשר נדון בהן.

קמיל מנצור תהה לגבי מדוע יש צורך בחלוקת סמכויות ובשיתוף בהפעלתן ומהם הקריטריונים לחלוקה. רוטשילד אמר כי הקריטריון הוא אי פגיעה בסטטוס הקבע ורשיד ח'לידי הגיב כי דווקא ע"י החלוקה הננו קובעים סטטוס הקבע, מכיוון שבכך תהיה הכרה פלסטינית בפעם הראשונה בשליטה ישראלית בשטח. רוטשילד הגיב כי מה שייקבע לגבי הסדרי הביניים יהווה בסיס להסדר הקבע וח'לידי הסכים כי לא ניתן יהיה להחזיר הגלגל אחורנית וכי בעצם קיומו של הסדר הביניים אנו קובעים במידה מסוימת את סטטוס הקבע. רוטשילד ציין כי סמכויות שלא יפעלו בסטטוס הקבע יועברו במלואן וכאלה שיש להן פוטנציאל לקביעת סטטוס הקבע תופעלנה בשיתוף. ח'לידי הסכים כי יש נושאים מסוימים שיש להשאירם לסטטוס הקבע.

רשיד ח'לידי המשיך והסביר כי במסגרת סטטוס הקבע ייקבעו הגבולות ואילו בתקופת הביניים תהיה רשות (AUTHORITY) מימשל עצמי שתהיה בעלת SCOPE פיזי-גיאוגרפי לתחולת סמכויותיה.

רוטשילד חזר והסביר שהשטח הגיאוגרפי נקבע בהתאם להפעלת הסמכויות שיועברו. אל-עאמרי שאלה האם יוכלו הפלסטינים בתקופת הביניים להרחיב את תחומי ישוביהם? כן טענה כי חלוקת הקרקעות פוגעת ביישום 242 ו-338 ורוטשילד השיב כי אין טעם להתווכח על פרשנויות וחזר על הקריטריון של אי פגיעה בסטטוס הקבע המתבסס על הניסוח:

THAT NOTHING THAT WILL BE DONE DURING THE INTERIM PERIOD WILL PREJUDGE OR PREEMPT THE FINAL STATUS.

אל-עאמרי הסיקה מכך כי החלוקה תהיה בסמכותם. רוטשילד הדגיש כי רוב הסמכויות יועברו.

ישיבת הוועדה ל"זכויות אדם" - 17.6.93

השתתפו מהצד הפלסטיני: ד"ר נביל קסיס, ד"ר ג'יבר פדא, סאמח כנען וגברת

פני שחאדה.

השתתפו מצדנו: רובינשטיין, רוטשילד, טל, סיבל, בו-ארי, זהר, אבידן.

כאמור התכנסה הוועדה בשעה 13:30 מחוץ למסגרת הזמן של הערוץ הפלסטיני וזאת כדי לרצות את מבוקשם של בני שיחנו שהדינונים בסוגיה זו הינם מחוץ לקונטקסט של המו"מ.

נביל קסיס פתח והעלה את נושא העיכובים. הוא הזכיר כי באפריל 1992 הם הגישו לנו נייר הקורא להפסקת עיכובים של פלסטינים, אך לדעתם המצב לא השתפר. נביל קסיס הבהיר שעל פי הגדרה של האו"ם (הגדרה אותה הקריא) עיכוב הוא כל שימוש בלחץ פיזי או נפשי על אדם במגמה להוציא ממנו אינפורמציה. קסיס הוסיף כי ישנם גורמים בישראל הטוענים שמצב כזה אכן קיים. הוא ציין את השימוש בברדס המושם על ראשו ופניו של נחקר וגם זאת לדבריו צורה של עיכובים. רובינשטיין השיב שאיננו מוכנים להשיב לטענות על עיכובים: אין כאלה בישראל וזו עבירה על החוק. יש לנו שורה של אמצעי ביקורת ופיקוח אמר רובינשטיין, וכל תלונה מטופלת.

יתרה מזו, בעקבות דו"ח ועדת לנדוי נקבע מנגנון לפיקוח הדוק בנושא החקירות. רובינשטיין הוסיף כי מן הראוי היה שפלסטינים יעלו נושאים בקשר לחקירות או לזכויות אדם לדיון גם בארג, ולא ימתינו לסבב בושנינגטון.

הובטח לקסיס שדבריו יועברו לדרגים המתאימים בארג. רובי סיבל ואחז בו-ארי האירו היבטים נוספים בסוגיה "העיכובים".

ד"ר גיבר פדה העלה את סוגית המגורשים ושחרור אסירים. רובינשטיין השיב שאכן כהענות מיוחדת לפניית חוסיני והמשלחת בעניין, שחררה ישראל לקראת חג הקורבן מאה עשרים ושבעה אסירים פלסטינים חולים, קשישים, נשים וקטנים. ציון שהצל"א הגיש רשימה של 25 אנשים בלבד בעוד שאנחנו שחררנו כאמור 127 אסירים. רובינשטיין חזר והדגיש כי ההענות החורגת שלנו לשחרור לקראת עיד-אל-אדחה נעשתה כהענות לפניית המשלחת.

רובינשטיין הוסיף שמתוך רצון לעת לקראת משאלותיהם הוחלט ליזום חקיקה שתאפשר להפחית שליש מתקופת מאסרם של פלסטינים שנשפטו בבתי-משפט צבאיים בשטחים.

אחז בו-ארי הבהיר שכל אסיר שישלים שני שליש מתקופת מאסרו יוכל לפנות אל גוף שיקבע לצורך זה, ובקשה לנכות שליש מתקופת מאסרו.

נביל קסיס שאל בעניין 5000 המקרים הממתינים לאישור להישאר באזור שדובר אודותם בסבב הקודם. רוטשילד השיב שהנושא בטיפול עתה, ובתוך זמן קצר נכריז על ההסדר, והמדובר בכ- 6000 איש. בכל מקרה כל מבקר מאותם סוגים שתם תוקף רישיון הביקור שלו מקבל הארכה. רוטשילד גם השיב לשאלה בעניין סוגית הגבלת הגילים בהגדרים באמרו שהדבר יפורסם בתוך שבוע.

ג. השיחות בערוץ הירדני - 17.6.93 - אחה"צ

שיחות רובינשטיין עם טראונה ונושאים נוספים הקשורים למו"מ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

א. בשיחת דו"ביןשטיין עם טראונה אמר האחרון כי הפרסומים המתוזמרים בעתונות היום על הסתרת מידע בקשר למעורבות ירדן עם עירק במלחמת המפרץ נובעים ממחלוקות פנימיות בממשל ארצות הברית, ושדובר מחמ"ד כבר פרסם כי רואים זאת כסגור. המלך הנמצא כאן נח היום ומחר יפגש עם הנשיא, תחילה ביחידות ואחר כך בארוחת צהריים עם קבוצה.

טראונה גילה דגישות להערותינו מאתמול בקשר למו"מ בקבוצות.

ב. מדטינג ממחמ"ד התקשר לדו"ביןשטיין ומסר כי הנקודות לשיחת הנשיא עם המלך כוללות בבקשתנו נושאי המו"מ עמנו. התעניין במו"מ, תודרך ואמר כי יקיימו גם שיחה עם מגי'אלי בעניין זה.

קבוצת- העל לענין מים, אנרגיה ואיכות הסביבה (17.6.93)

רוזנטל פתח והציג את יונה אטינגר, הציר המדעי בשגרירותנו בווישנגטון שהצטרף למשלחת כמומחה בתחום האנרגיה (בנוסף לרו קרול).

לאחר מן הציע רוזנטל שתעשה מטעמנו הצגת נושאים בתחומי האנרגיה ואיכות הסביבה ובחלקה האחרון של הישיבה ידונו הצדדים בנושאי סדר היום.

רו קרול (מנכ"ל משרד האנרגיה והתשתית) הציג את תחום האנרגיה בהקשר למו"מ עם ירדן ובהקשר לשיתוף פעולה אפשרי עימה בעתיד. קרול התייחס בדבריו לסוגיית חיבור אפשרי של רשתות החשמל, הפקת אנרגיה מפצלי שמן, הפקת אנרגיה סולרית, אנרגית רוח ואנרגיה גאו טרמית. במהלך הצגת הדברים נשאלו שאלות על ידי בני שיחנו בהקשר לנושאים שהוצגו בין השאר על מבנה מערכת החשמל בארץ, על הקשרים של מערכת החשמל עם השטחים, על קביעת תעריפים וכן שאלות בקשר לפרוייקטים שונים בתחום ניצול אנרגית השמש ופצלי שמן (בסוגיה זו אף הוגש לבני שיחנו נייר שהובטח להם בשעתו). בני שיחנו גילו עניין בסקירה.

במהלך הצגת הדברים על ידי קרול, שהשיב גם לכל שאלותיהם של בני שיחנו נשאלנו האם אנו רואים בחיוב את האפשרות העקרונית של שילוב רשתות המים בין שתי המדינות והשיכוננו על כך בחיוב.

לאחר מכן הציג יואב שגיא (יו"ר החברה להגנת הטבע) את הנושאים בתחומי איכות הסביבה בהקשר של המו"מ עם ירדן. שגיא התייחס לנושאי שמירת טבע, הגנה על חיות בר, שמירה על הסביבה והחיים בים, התייחס בדבריו למפגעי כיוב ולטיפול באשפה. למפגעים של יתושים, זבובים ויונים ולעצירת תהליך המדבור.

מחסנה (מנהל רשות נמל עקבה) הגיב בחיוב על רשימת הנושאים שהציג שגיא להוציא הסתייגות מהעדר נושא הקרינה הרדיו-אקטיבית מהרשימה שהוצגה.

שני הדוברים מטעמנו, קרול ושגיא, הצביעו במהלך סקירתם על פוטנציאל של שיתוף פעולה אפשרי לתועלת שני הצדדים.

בהקשר לסקירתם של השניים הצבענו על כך שיש בנושאים שנסקרו משום מתאם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מלא לסעיפים מסוימים המופיעים בטיטות האג'נדה שהוגשה על ידי הירדנים (מיום 10.5.93) למשל סעיפים קטנים 9 ו-11 מתוך רשימת נושאי האג'נדה המופיעים בסעיף 4 (רומי) ואמרנו כי ניתן לראות בכך סיכום חיובי על אותם סעיפים ואולם כאשר נתחדדה השאלה מטעמנו על ידי סייבל, השיב חאדדין כי הם רושמים לפנייהם את הסכמתנו לאותם סעיפים אך אין בכך כל קביעה כי הסעיפים הינם מוסכמים. חאדדין הבהיר כי אין הם (הירדנים) רוצים לטפל באג'נדה של קבוצת-העל - על ידי פריטתה לפרוטות אלא כמכלול אחד. ולחילופין הציע חאדדין לאשר סעיף מטעמנו ואחר-כך סעיף שיוצג מטעמם והביא כדוגמא את סעיף זכויות המים. בכך למעשה הובהר מצידו כי אין הוא מתכוון להגיע לסיכום כלשהו.

בתום סקירתו של שגיא ובהקשר לסקירה התפתחו חילופי דברים בין המשלחות בקשר לנושא הקרינה הרדיו-אקטיבית. הנושא עלה שוב כמו בהזדמנות קודמת והירדנים התוכחו איתנו על הצורך בהכללת הסוגיה באג'נדה של קבוצת העל. (הירדנים מתנגדים לניסוח שלנו המציע ENVIRONMENTAL RADIATION ומציעים NUCLEAR RADIATION) הובהר מצידנו שאנו מחויבים על פי אמנות בין-לאומיות להודיע על כל תקלה רצינית וכי אנו נוקטים בכל אמצעי הבטיחות ולכן אין מקום לדון בנושא בהקשר למצע הדיון בוועדה זו וכבר הבהרנו זאת בעבר.

סייבל הבהיר כי הנושא (של הגרעין וקרינה גרעינית) אינו בסמכותה של קבוצת עבודה זו ולכן אין להכליל הסוגיה בנוסח המוצע על ידי הירדנים. אנו עוסקים באיכות סביבה וזה המנדט שלנו. אמר סייבל.

בעקבות קביעה זו התפתחו חילופי דברים קשים בין סייבל לבין חאדדין שנהג כשדרכו לא אחת. בהסדת ובתוקפנות מילולית מופגנת.

הדיון הסתיים בלא שהיתה שהות בידי הצדדים לדון בנושא האג'נדה, כמתוכנן. למעט הדיון שהתפתח כאמור במקביל לסקירות המומחים על אנרגיה וסביבה.

קבוצת עבודה לנושאי כלכלה ופוליטיקה - 17.6.93

השתתפו: מצידם - מ. דודין, ע. גיאבר, קטנאני,
מצידנו - בנצור, ענר, מזוז ונויבר

בנצור פתח בכך שעמדתנו בנושא הימאחרים מתעכבת, והיא תמסר רק בשבוע הבא.

נויבר סקר את עמדתנו בסוגיה של הסחר בין ירדן לשטחים כדלהלן:

1. אין מבחינתנו כל מניעה במסירת כל מידע רלבנטי רשמי. (מוסר לירדנים כמונטח את ספר תעריפי המכס ומס הקניה).

2. מבחינה כלכלית, ישראל והשטחים הפכו ליחידה אחת, וכך עלינו להתייחס לכך בקשר עם הסוגיה של יצוא מירדן לשטחים, שכן אין לנו כל אפשרות לעקוב אחר תנועת סחורות מהשטחים לישראל. מדובר לכן במעטפת מכס אחת בכל הנוגע ליבוא לשטחים. ההתייחסות היא למצב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הנוכחי ולא לפתרון המדיני העתידי.

3. נתוני הסחר בין ישראל והשטחים לשנת 1992 - יצוא לשטחים: כ-800 מליון דולר (סחורות ושירותים). יבוא מהשטחים: כ-900 מליון דולר, מהם 300 מליון סחורות, והשאר שירותים (בעיקר עבודה).

4. הכלכלה של השטחים היא זעירה לעומת כלכלת ישראל, והיא נשענת במידה רבה על הכלכלה הישראלית: כ- אחוז 50 מה-GNP בעזה, וכ- אחוז 35 בגד"מ.

5. בנוגע לתקנים - אין מדובר בהגבלות ליבוא אדמיניסטרטיביות, אלא באמצעי להגנת הצרכן. ישראל מייבאת סחורות בכ-18 מיליארד דולר בשנה. מדובר בשוק יבוא פתוח. התקנים בישראל חלים על כל היבוא לישראל, ומיועדים להגנת הצרכן. גם בארה"ב ובשוק המשותף קיימת דרישה של עמידה בתקנים. לכן אין אנו רואים כל אפשרות לפשרה בנושא זה.

דודין התערב בשאלה: כיצד סחורה יכולה להגיע לישראל כעת כשיש סגר?

מזוז השיב כי הסגר מתייחס לאנשים ולא לסחורות, ובהתאם לכך ניתנים היתרים להעברת סחורות בין ישראל לשטחים. כמו כן, קיימת תנועת סחורות מהשטחים לישראל באמצעות ישראלים. זאת בנוסף לתנועה לא מבוקרת של סחורות בין השטחים לישראל, כגון תוצרת חקלאית שהיא, אגב, סוג המוצרים היחיד האסור ביבוא מהשטחים לישראל.

נויבר מסכם, כי לאור מה שהובהר, יצוא מירדן לשטחים מהווה במידה מסוימת סחר עם ישראל, ולכן לא ניתן להתעלם מכללי היבוא לישראל בסחר זה.

דודין התערב והעיר כי הצגה זו של הדברים יוצרת להם בעיה לאור האילוצים הבינעריביים של ירדן. הם רואים את נושא הסחר עם השטחים כ"אמצעי בונה אימוץ", וכשהגמה לעתיד שיוצר עם כינון השלום.

בנצור הבהיר כי מה שנאמר מתייחס להיבט הכלכלי בלבד, ואין מדובר כלל על ההיבט הפוליטי. שכאן אכן מתייחסים לזה כיבוא לשטחים, ולא לישראל.

ה'אבר העלה בשלב זה מספר שאלות והערות:

1. מהו מאזן התשלומים, להבדיל ממאזן הסחר, שבין ישראל לשטחים?

2. מה הם השירותים שהפלטטינים מיבאים מישראל?

3. אין מקום להכחה כי מוצרים ירדניים אינם עומדים בתקנים.

4. יש לתת עדיפות לשטחים בנושאי סחר ומכס, שכן הם מצויים במצב של נחיתות כלכלית משמעותית לעומת ישראל. כמו-כן, מאחר שמדובר בסכומים מאוד קטנים יחסית להיקף הסחר הישראלי, הרי שגם ההשפעה תהיה זניחה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דודין הוסיף כי אם המו"מ לשלום אכן יעלה לפה, לגיע השלב הם לדיוני סחר של שלושת הצדדים - ירדן, ישראל והפלסטינים. בשלב הנוכחי, מבחינה מעשית, יש לאפשר לשכנות הסחר בגדה וברצועת עזה לנהל מגעים עם עמיתיהם בירדן לשם בחינת האפשרויות והצרכים באשר ליבוא מוצרים מירדן לשטחים, וכתוצאה מכך ניתן יהיה לגבש את רשימת המוצרים אותם תתבקש ישראל לאפשר ליצא לשטחים.

בנוגע לאג'נדה לקבוצה - הם קיימו דיונים, ובשבוע הבא יציעו לנו את דעיונותיהם.

בנצור השיב כי אנו שותפים לחלוטין לעמדה שהציגה, כי עם כינון ה-ISGA יהיה מקום לדיון משולש בנושא הסחר. כן אנו מסכימים עם ההצעה בנוגע למגעים בין לשכות המסחר לבחינת הצרכים ופוטנציאל הסחר שבין ירדן לשטחים, אשר תוצאותיהם ישמשו כ- DATA BASE להמשך קידום הנושא.

נויבך הבהיר, בתשובה לג'אבר, כי לא התכוון לומר שהמוצרים הירדנים אינם עומדים בתקנים. אלא רק שגם יבוא מירדן, כמו מכל מקום אחר, יהיה מחויב בעמידה בתקנים. כן הבהיר, כי מבחינה פורמלית אכן מדובר ביבוא מירדן לשטחים, ולא לישראל, אולם רצינו להבהיר את המציאות הכלכלית בנושא זה.

גבלי הרשימה שהצגנו - אכן הרשימה אינה מספקת, אך בכל מקרה יש צורך ברשימה כבסיס לדיון ולטיפול. כן צריך להיות ברור שאין מדובר בהיקף יבוא בלתי מוגבל.

דודין השיב, כי זה ברור, וכי סדר הגודל של היבוא צריך להיות בהיקף של 20-30 מיליון דולר, כהיקף גרעון הסחר בין ירדן לשטחים.

קבוצת עבודה לעניין הבנקים הירדנים (17.6.93):

נוכחים: ד"ר מישל מרטו
מג'לי (איש משה"ח הירדני)
אחז בן-ארי
זאב אבליס

נערכה סקירה של סניפי מזכר ההבנה האמור לקבע את היחסים בין רשויות הפיקוח של ירדן והאיזור והוכנסו תיקונים קלים בעיקר ניסוחים. כאמור אחת הבעיות הקשורות במו"מ הוא הנסיון הירדני להשמיט כל התיחסות לישראל והשר עמה.

עם זאת נותרו שתי בעיות פתוחות עליהן לא היתה הסכמה.

1. ד"ר מרטו מסוב לאזכר בקשר להגדרת האזור את המילים יהודה ושומרון. רוצה להשאיר רק את המונח "גדה מערבית". סוכם שנבדוק אם אנו יכולים לותר על איזכור זה במסגרת הגדרת האזור.

2. ד"ר מרטו אינו מוכן להתחייב על משלוח הודעה למפקח על הבנקים איזור כאשר נשלח על ידו דו"ח ביקורת לאחד הסניפים באזור. במהלך הדיון דנו על כך שתשלח הודעה על הוצאת דו"ח ביקורת וזאת

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

על מנת ליעל את הפיקוח מהצד הישראלי, מה עוד שלמדנו לא היה כל נימוק הגיוני לסירוב.
נראה לי שהסירוב (למרות שהוא לא הודה בכך) נובע מעמדתו הפוליטית של לקיים כל קשר ישיר עם הרשויות בישראל, דבר שאיננו קביל עלינו.

בשולי המשא ומתן

משיחת צד של אלי אבידן עם הרי אנשר (ממח' ירדן במחמ"ד). סיפר שבפגישת חסין עם קלינטון ב-18.6 יבקש הנשיא אישית מהמלך שיפעל לקידום המו"מ בין ישראל וירדן. "התערבות" הנשיא נעשתה ע"פ עצת מחמ"ד שרואה בביקור ובנסיבותיו הזדמנות לקדם ערוץ זה. הנימוקים האמריקאים ללחץ על ירדן פרט לניצול ביקור המלך נוגעים בעיקר ל-3 מכלולים (א) הדבר ישפר, לדעתם את מעמד ירדן בדעת הקהל כאן (יש לראות זאת על רקע הפרסומים בעניין תמיכת ירדן בעולם בתקופת מלחמת המפרץ) כבר עתה. (ב) מוטב שהירדנים יתחילו ל"חנך" את דעת הקהל שלהם כבר עתה לגבי מה שעומד לקרות (אשרור האג'נדה), ולא להנחית זאת בבת אחת, פן יבולע לשלטון הירדני (המלך) "כשם שקרה בארץ ערבית אחרת (מצרים)"? ההנחה הרווחת במחמ"ד היא שהמלך יענה ויעשה מחווה כלשהי הגם שאין להם כל ערובה לכך מהצד הירדני. אנשר ביטל הדו"ח שפורסם בקונגרס אודות הדו"ח הסופי על השת"פ הירדני-עיראקי בזמן מלחמת המפרץ. אמר שאין מדובר בדו"ח אלא בהדלפה שכוונה מצד חוגים מסויימים להביר את המלך בעת הביקור כאן. יש בדו"ח עירובם של דברים "מין בשאינו מינו". גורמי מחמ"ד פועלים "לסגור את התיק" הנ"ל אולם הוא, אנשר, לא בטוח שזו תהיה הפעם האחרונה שהנושא מועלה. מכל מקום הגורמים הנ"ל פועלים עתה, בהבעה בצורה נמרצת.
לשאלה בעניין המצב הפנימי בירדן, השיב שממשלת ירדן החדשה בראשות מג'אלי נתפסת שם "כממשלה חזקה" (כמובן שהדבר לרצון האמריקאים) שיש לעומד בראשה מנדט ישיר מהמלך לפעול בשני תחומים, בין השאר:
(א) הידוק הקשרים עם ארה"ב וחיזוק התדמית של יחסי הידידות ביניהן.
(ב) מאמץ לשפר היחסים עם המפרציות ובראשן סעודיה. אנשר הדגיש שאין מדובר רק בעניין הקשרים הכספיים, חשובים כשלעצמם, אלא בהשגת תמיכה סעודית (ומפרצית) לירדן ולמהלכיה בתחום השלום. "עורף" כזה, במידה וינתן לירדן חשוב לא פחות מנושא הסיוע הכספי. אגב אורח סיפר שהירדנים הרפו לאחרונה ממאמציהם כלפי סעודיה, בהשוואה לעבר הרמת הכתף הקרה המגיעה משם.

הגופים האמריקאים השונים העוקבים אחר ירדן חלוקים בינם לבין עצמם כאשר להשפעתו האפשרות של החוק לשינוי הבחירות, העומד עתה להתקבל בירדן (ONE MAN ONE VOTE) על תוצאות הבחירות. במלים אחרות האם הדבר יחליש או יחזק את האחים המוסלמים שם. יש פנים לכאן או לכאן. הממשלה האמריקנית מנסה עתה לעמוד על השפעת הדבר על תוצאות הבחירות. היא לא תמהר לפעול, קודם שתובהר לה השפעתו האמיתית, במידה ואכן ניתן לעמוד על כך למפרע. מאידך לממשלת ירדן אין כוונה להכנס לעימות עם האח"ס במידה התברר שהלכו אכן מוכנים לעמוד על "רגליהם האחוריות" על-מנת למנוע תיקון זה, מה שלא עומד כעת על הפרק.

בברכה

המשלחת